

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső, Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása.....17021

A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, valamint a **Magyarország 2014. évi központi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről** szóló jelentés együttes általános vitája.....17021

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....17021

Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....17027

Felszólalók:

László Tamás, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 17038

Burány Sándor, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....17041

Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről 17045

Dr. Hargitai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről 17048

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....17053

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 17061

Varga Szimeon (nemzetiségi szószóló)..... 17063

Gógös Zoltán (MSZP)..... 17066

Hegedűs Lorántné (Jobbik) 17071

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 17075

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 17077

Hegedűs Lorántné (Jobbik) 17081

Manninger Jenő (Fidesz).....17081

Gúr Nándor (MSZP) 17082

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 17083

Gúr Nándor (MSZP) 17084

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)..... 17088

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 17089

Mesterházy Attila (MSZP)..... 17090

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) 17095

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 17099

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....17103

Gúr Nándor (MSZP) 17104

Tukacs István (MSZP) 17105

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 10109

Demeter Márta (MSZP)..... 17111

Tukacs István (MSZP) 17115

Dr. Lukács László György (Jobbik).....17116

Volner János (Jobbik)..... 17117

Gúr Nándor (MSZP) 17121

Volner János (Jobbik)..... 17126

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 17131

Manninger Jenő (Fidesz)..... 17134

Gúr Nándor (MSZP) 17135

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 17136

Mesterházy Attila (MSZP)..... 17137

Demeter Márta (MSZP)..... 17142

Gúr Nándor (MSZP) 17146

Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 17150

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	17155
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	17156
Felszólalók:	
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17157
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17158
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17161
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17163
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	17166
Gúr Nándor (MSZP)	17168
Szilágyi György (Jobbik).....	17169
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)	17173
Szilágyi György (Jobbik).....	17174
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	17174
Napirenden kívüli felszólaló:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	17178
Az ülésnap bezárása	17180

Az ülésen jelen voltak:

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
6. ülésnapja
2015. október 7-én, szerdán
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Schmuck Erzsébet és Földi László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek. - A terem közepén elhelyezett asztalon fénykép és virág emlékeztet Göncz Árpádra.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának **6. ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Földi László jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló T/5954. számú - a kormány által benyújtott - törvényjavaslat, valamint a Magyarország 2014. évi központi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről szóló T/5954/1. számú - az Állami Számvevőszék által benyújtott - jelentés együttes általános vitája a lezárásig.**

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az előterjesztéseket uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének, és tisztelettel köszöntöm Domokos László elnök urat, az Állami Számvevőszék elnökét is. Ön é a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm az Állami Számvevőszék elnökét én is.

A kormány 2010-től az eddigiektől eltérő gazdaságpolitikát választott. A tényadatok alapján megállapíthatjuk, hogy ez a gazdaságpolitika sikeres. *(Hegedűs Lorántné: Na, hála istennek!)* A magyar gazdaság 2014-ben egyértelműen növekvő pályára állt, a növekedés üteme a várakozásokat meghaladó mértékben gyorsult. A gazdasági növekedés felfutása, a kedvező makrogazdasági folyamatok és a kormány által meghozott tudatos és következetes gazdaság-élénkítő intézkedések lehetővé tették a kitűzött gazdaság- és költségvetés-politikai célok megvalósítását.

Szeretném a figyelmüket felhívni arra, hogy a 2014. évi zárszámadási törvényjavaslat parlamenti benyújtását követően szeptember hónap végén a Központi Statisztikai Hivatal a Magyar Nemzeti Bankkal és a Nemzetgazdasági Minisztériummal közösen elkészítette a kormányzati szektor egyenléről és adósságáról szóló úgynevezett EDP-jelentését. E jelentés alapján változtak a makrogazdasági és az államháztartási paraméterek is.

Expozémban már az új számadatokat szeretném ismertetni.

Tisztelt Ház! Magyarország kiemelkedő gazdasági teljesítményt mutatott 2014-ben. A bruttó hazai össztermék növekedési üteme 3,7 százalékra gyorsult. Ezzel hazánk az Európai Unióban a harmadik, a visegrádi országok közül pedig az első helyen végzett. Ebből a magas növekedésből adódóan a gazdaság teljesítménye elérte a válság előtti szintet. A magyar gazdaság 2013-tól kezdve egy egységesebb és kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet irányába mozdult el. A tényadatok igazolják, hogy mára ez a pozitív trend tartóssá és hosszú távon is fenntarthatóvá vált. Fontos hangsúlyozni, hogy a jóval 3 százalék feletti növekedés úgy valósult meg, hogy közben az egyensúlyi mutatók is kedvezően alakultak, vagyis a növekedés nem eladósodásból származott. A fizetési mérleg többletet ért el tavaly, az államháztartás hiánya pedig lényegesen 3 százalék alatt maradt.

Az egyensúlyi helyzet javulásával párhuzamosan a növekedés is több lábra állt. Míg 2013-ig a magyar GDP változásához a felhasználási oldalon jellemzően az export járult hozzá a legnagyobb mértékben, addig mostanra a beruházások és a fogyasztás szerepe is meghatározóvá vált. A beruházások 14 százalékkal, rekordmértékben bővültek 2014-ben, amelyet a kormányzati és magánfejlesztések egyaránt támogattak. Ez többek között az uniós forrásoknak, a csökkenő hozamkörnyezetnek, a kkv-k finanszírozását támogató programoknak és a vállalati szektor erőteljes aktivitásának volt köszönhető. A beruházások rekordszintű bővülése kedvező, hiszen a felépülő termelő és szolgáltató kapacitások nemcsak rövid, hanem hosszú távon is elősegítik a gazdasági növekedést.

A lakossági fogyasztás 1,8 százalékkal nőtt a 2014-es évben. A fogyasztás élénkülését a lakosság javuló jövedelmi helyzete támogatta, ami összefügg azzal, hogy egyre több embernek van lehetősége dolgozni, a bérek növekednek, az infláció alacsony, és a mérséklődő kamatok miatt javultak a hitelhez jutási feltételek is.

A GDP termelési oldalát tekintve is kiegyensúlyozott volt a növekedés, mivel a termelő- és szolgáltató szektor egyaránt hozzájárult a 2014-es bővüléshez. A 2013-as év jó termését követően a mezőgazdasági termelés az elmúlt évben is 14 százalékos növekedést mutatott. A külső kereslet élénkülésének és a járműgyártó-kapacitásoknak köszönhetően a feldolgozóipar teljesítménye fokozatosan gyorsult. Az építőipar szintén dinamikusán nőtt.

A munkaerő-piaci folyamatok tekintetében 2014-ben folytatódott a foglalkoztatottak számának 2010 nyarán megindult növekedése. A nemzetgazdasági szintű foglalkoztatás rendkívüli mértékben, 208 ezer fővel bővült 2013-hoz viszonyítva, míg a 61,8 százalékos elérő foglalkoztatási ráta az elmúlt 16 év legkedvezőbb értéke.

Nemzetközi összehasonlításban is kedvező kép rajzolódik ki a 2008-as szinttel összevetve. A foglalkoztatottak száma az uniós tagállamok körében Magyarországon növekedett harmadik legnagyobb mér-

tékben, az aktívák számát tekintve pedig hazánkban ment végbe a legnagyobb emelkedés a visegrádi országok közül.

A munkavállalási hajlandóságot ösztönözték a kormányzati intézkedések, úgymint a munkanélkülieknek juttatott transferek szigorítása, az időskori és a rokkantnyugdíjazás feltételeinek megváltoztatása.

A foglalkoztatást 2014-ben már nagyobb mértékben növelték a versenyszférában tapasztalható kedvező folyamatok, a munkahelyvédelmi akció támogatta a munkáltatókat a leghátrányosabb helyzetű csoportok foglalkoztatásában, valamint a munka törvénykönyvének módosításai elősegítették a rugalmas foglalkoztatási formák felé történő elmozdulást.

(9.10)

A bruttó és nettó átlagkeresetek a nemzetgazdaság egészében egyaránt 3 százalékkal növekedtek, míg a reálbérek 3,2 százalékkal emelkedtek a fogyasztói árak visszafogott emelkedésének köszönhetően.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Urak! 2014-ben a külső egyensúly is kedvezően alakult. A folyó fizetési mérleg többletet mutatott. Pozitív eredmény, hogy a magyar külkereskedelem dinamikus növekedést mutatott fel, és az exportteljesítmény ismét jelentősen emelkedett. Ezen belül az áruforgalom egyenlegében az új autóiipari kapacitásokból fakadó exporttöbblet eredményezett számottevő növekedést. Emellett a tökemérleg javulását az Európai Uniótól gazdaság- és infrastruktúra-fejlesztésre kapott támogatások emelkedése is magyarázza. Ezen folyamatoknak köszönhetően az ország nettó külső finanszírozási képessége kedvezően alakult, és meghaladta a GDP 6 százalékát. 2014-ben az árak változásának dinamikája megfordult, 0,2 százalékos átlagos árcsökkenést regisztráltak Magyarországon, ami több tényezőre vezethető vissza.

Egyrészt a globális olaj- és élelmiszerár-csökkenés és az alacsony külföldi inflációs környezet lassították az ár növekedését, másrészt a több lépésben bevezetett rezsicsökkentő intézkedések nagymértékben hozzájárultak az alacsony inflációs környezet kialakításához.

A makrogazdasági folyamatok és tényadatok tükrében összességében megállapítható, hogy a magyar gazdaság szektorai erősödtek, a növekedés már 2013-ban egy egészségesebb, fenntarthatóbb pályára állt, és ennek köszönhetően a 2014. év során újabb lendületet vett a gazdaság.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2014-ben is felelős gazdálkodást folytatott. Ennek részeként egy évvel a hazánk ellen folyó túlzottdeficit-eljárás lezárása után a pénzügyi befektetők bizalmának megerősítése érdekében a kormány saját hatáskörében elővigyázatossági intézkedéseket hozott. Ennek keretében a hiányszint és az adósságszökkenés biztosítása érdekében olyan, az államháztartási egyenleg javítását célzó intézkedéseket vezetett be, amelyek nem a lakosságot érintették, hanem az állam működési kiadásainak csökkentését szolgálták.

Az év második felében ezek visszavonásra kerültek. Sőt, a gazdasági növekedés felfutását követően sor kerülhetett további többletkiadások teljesítésére, amelynek eredményeként növekedhettek a közútfenntartási kiadások, megindulhattak az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer bevezetéséhez szükséges fejlesztések, és az export támogatása érdekében sor kerülhetett az Eximbank tőkeemelésére is. A hiánycél kedvező alakulása lehetővé tette az Országvédelmi Alap jelentős részének felhasználását is.

Az államháztartás pénzforgalmi hiánya az 1121,5 milliárd forintos módosított törvényi előiránnyal szemben 713,5 milliárd forintban teljesült, amely a GDP 2,2 százaléka. Ezen belül a központi alrendszer hiánya a törvényi módosított 1151,5 milliárd forintos előiránnyal szemben kedvezőbb, 803 milliárd forintra teljesült. A helyi önkormányzati alrendszer 2014. évi pénzforgalmi többlete 89,5 milliárd forintot tett ki. Ez a fegyelmezett gazdálkodásnak, a kiadások visszafogásának, az önkormányzati adóssághozzájárulásnak, a hitelfelvétel szigorúbb kormányzati ellenőrzésének, valamint az önkormányzati feladat- és finanszírozási rendszer 2013. évi átalakításának és összehangolásának köszönhető. Az úgynevezett kormányzati szektor európai uniós módszertan szerinti hiánya is kisebb lett a kitűzött célnél, a GDP 2,9 százaléka helyett 2,5 százalékban teljesült, az ugyanezen módszertan szerint számított adósságrátája pedig 76,2 százalékra mérséklődött az előző évi 76,8 százalékról. Ezek tehát már a legfrissebb adatok.

Tisztelt Ház! Az uniós források és az ehhez kapcsolódó nemzeti hozzájárulás összegei jelentős szerepet tölthettek be olyan kormányzati prioritást élvező területek továbbfejlesztésében, illetve megújulásában, mint az egészségügy, az oktatás, a gazdaságfejlesztés, a foglalkoztatás vagy a közlekedés. Az elmúlt évben megközelítőleg 2224 milliárd forint támogatás kifizetésére került sor, amelyből 1669 milliárd forint származott a különböző uniós alapokból. A támogatás így 250 milliárd forinttal haladta meg a 2013. évi szintet.

A kiemelkedő felhasználásnak köszönhetően nem merül fel forrásvesztés az uniós programok tekintetében. 2014-ben az újonnan megnyíló 2014-2020-as programozási időszak forrásainak hatékony és gyors felhasználása szükségessé tette a hazai intézményrendszer átalakítását. A minisztériumokba integrált irányító hatóságok és közreműködő szervezetek munkájának köszönhetően az év során már megjelentek az első pályázati felhívások. A két programozási időszak időbeli átfedése miatt jelentkező többletfeladatokat, amelyek az eddigieknél is nagyobb kihívást jelentettek, a hazai intézményrendszer sikeresen teljesítette. A 2007-2013-as programozási periódus projektjeinek megvalósítása és hátridőre történő befejezése továbbra is prioritást élvez. Célunk, hogy 2015. december 31-ig minden rendelkezésre álló forrást lehívjunk.

Az európai uniós költségvetési kapcsolatok 2014. évi mérlege az előző évekhez hasonlóan ismét

jelentős aktívumot mutatott. Magyarország nettó pozíciójának egyenlege 1635 milliárd forint, amely nagyságrendjét tekintve megegyezik az elmúlt évi összeggel.

(9.20)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az államháztartás főbb részeinek gazdálkodásáról is szót ejtsek. A központi költségvetési szervek és fejezetek által kezelt egyes jogcímenek megjelenő programok, feladatok, támogatások 2014. évi kiadásai 7480,4 milliárd forintra teljesültek, amely a törvényi előírászat 85,3 százalékának felel meg. A teljes és részmunkaidőben foglalkoztatottaknál a rendszeres személyi juttatásokra 1472,9 milliárd forintot fordítottak, az eredeti előírászatnál 1,7 százalékkal többet. Ezzel összefüggésben a foglalkoztatottak éves átlagos létszáma - a közfoglalkoztatottak nélkül számítva - az előző évihez képest 1,8 százalékkal lett magasabb.

Tisztelt Országgyűlés! 2014-ben az önkormányzatok finanszírozása az általuk ellátott feladatok 2013. évi jelentősebb átalakításával egyidejűleg bevezetett feladatalapú támogatási rendszerben folytatódott tovább. Mint minden új rendszer, az önkormányzatok átalakult finanszírozási struktúrája is finomhangolásra, kiigazításra szorult. Ennek eredményeként az önkormányzatok igényein és visszajelzésein alapuló strukturális kiegyenlítést szolgáló kiegészítő támogatások 2014-ben már beépültek az alapfinanszírozásba.

A feladatátrendezést követően további módosítások történtek a köznevelésben, a szociális, a kulturális és az igazgatási ágazat támogatásában is. A helyi önkormányzatok 2014-ben összesen 2735,2 milliárd forint kiadással és 3123 milliárd forint bevétellel gazdálkodtak. Az államháztartás ezen alrendszerének költségvetési egyenlege - az adósságkonszolidációs támogatást is figyelembe véve - 89,5 milliárd forintra teljesült. Míg 2013-ban az önkormányzati adósságkonszolidáció keretében 36,3 milliárd forint, addig 2014-ben 68,8 milliárd forint állami támogatásban részesültek az önkormányzatok az adósságcsökkentés utolsó körében, annak lezárásaként.

Az adósságkonszolidáció egyszeri bevételnövelő hatását figyelmen kívül hagyva 2014-ben 20,8 milliárd forint pozitívum keletkezett az önkormányzati alrendszerben, ami továbbra is annak bizonyítéka, hogy az önkormányzatok eredményesen gazdálkodnak a bevételeikkel és kiadásaikkal. A helyi önkormányzatok adósságállománya a lezárult adósságkonszolidációnak köszönhetően 2014 végére gyakorlatilag jelentéktelen mértékűvé, 31,2 milliárd forintra zsugorodott, ami az előző évinek mintegy 6,8 százaléka.

Összefoglalva elmondható, hogy a gyakorlati tapasztalatoknak köszönhetően 2014-ben már a települések helyzete, egyedi sajátosságai, gazdasági lehetőségei jobban figyelembevételre kerültek a támogatások kialakításánál.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék kitérni a társadalombiztosítás két pénzügyi alapja 2014. évi költ-

ségvetésének teljesítésére. A Nyugdíjbiztosítási Alap 2014. évi költségvetésének zárszámadási egyenlege 7,5 milliárd forint többletet tartalmazott. A bevételek túlteljesítését alapvetően a gazdasági növekedést előidéző folyamatok kedvező alakulása, a foglalkoztatás bővítéséből származó többletbevétel eredményezte. A társadalombiztosítás két alapja között megosztásra kerülő 27 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adóból a Nyugdíjbiztosítási Alap részesedése 2014-ben az előző évi 100 százalékról 96,3 százalékra változott. A módosítás ellenére azonban a gazdaság tartós növekedésének köszönhetően a Nyugdíjbiztosítási Alap bevételei emelkedtek.

A kiadásokon belül a legnagyobb tételt a nyugellátási kiadások jelentették, amelyek összességükben 2915 milliárd forintot tettek ki. Ezen belül külön kiemelném a nők részére biztosított negyven év jogszerező idő megléte esetén igénybe vehető nyugdíj jogosultság népszerűségét, amire 2014-ben mintegy 164 milliárd forintot fordított a Nyugdíjbiztosítási Alap. A nyugellátási kiadások 2014-ben a 2 millió 207 ezer főt érintő 2,4 százalékos mértékű nyugdíj-emelést tartalmazták, amelyek a nyugdíjas fogyasztói kosárra számítva, a mínusz 0,6 százalékos inflációt is figyelembe véve a nyugdíjak vásárlóerejének 3 százalékos növekedését eredményezték.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Egészségbiztosítási Alap 2014. évi költségvetése a bevételek és a kiadások egyensúlyával került megtervezésre. A teljesítés ettől minimális mértékben tért el. Az alap költségvetési egyenlege 0,4 milliárd forint többletet mutat. Az Egészségbiztosítási Alap bevételein belül a járulékbévételekből és a hozzájárulásokból 896,9 milliárd forint befizetés keletkezett, ami jóval magasabb lett a tervezettnél. A bevételi többlet meghatározó indoka volt a vártnál magasabb bruttó bér- és keresettömeg-növekedés.

A bevételek másik csoportját a költségvetési hozzájárulások képezték 897,4 milliárd forint összegben. A teljesítés 25,4 milliárd forinttal lett kevesebb az előírászatához képest, tekintve, hogy a rokantsági-rehabilitációs ellátások fedezetének megtérítése és az alap költségvetésének egyensúlyban tartása kevesebb pénzeszközátvételt igényelt.

Az Egészségbiztosítási Alap 2014. évi összes kiadása 1907,2 milliárd forint volt, amelynek több mint 29 százalékát, 559,1 milliárd forintot a pénzbeli ellátások kifizetésére, több mint 69 százalékát, 1325,5 milliárd forintot pedig a természetbeni ellátások finanszírozására használt fel az egészségbiztosítás. A természetbeni ellátásoknál kiemelkedő, hogy a gyógyító-megelőző ellátásra a tervezetthez képest 13,8 milliárd forinttal több kiadás jutott. Ezen belül a kormány intézkedésének eredményeként az egészségügy 10 milliárd forint többletforráshoz jutott a tételes elszámolású gyógyszerek, eszközök beszerzéséhez szükséges pénzeszközök biztosításával.

Az alapellátás területén felmerülő fejlesztési igények fedezetére az eredeti előíránnyal rendelkezésre álló 10 milliárd forint lehetővé tette, többek között a háziorvosi ellátás finanszírozásában a szakdolgozói kiegészítő díjazásnak, valamint a hátrányos

helyzetű településen fogászati alapellátást nyújtó szolgálatok kiegészítő díjazásának bevezetését. Ezenkívül tovább emelkedett a háziorvosi és a védőnői ellátás finanszírozására fordítható összeg. Javult a mentés és a betegszállítás működési helyzete is. A kormány intézkedett továbbá az alap céltartalékainál rendelkezésre álló források terhére 11,8 milliárd forint működési támogatás kiutalásáról az egészségügyi szakellátást nyújtó intézmények lejárt tartozás-állományának részleges csökkentése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül néhány szót szeretnék szólni az Állami Számvevőszék zárszámadáshoz kapcsolódó megállapításairól. Az ÁSZ a korábbi évek gyakorlatának megfelelően nagy volumenű munkát végzett a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat ellenőrzésében, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

(9.30)

A Számvevőszék a jelentésében többek között megállapította, hogy a zárszámadási törvényjavaslat tartalmazza a jogszabályban előírt tartalmi elemeket, szerkezete összhangban van az államháztartási törvényben foglalt előírásokkal. A 2014. évi zárszámadási törvényjavaslatban szereplő adatokat a kincstári beszámolók adatai alátámasztják.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbiekben elmondott pozitív megállapítások alapján kérem önöket, hogy a zárszámadási törvényjavaslatot megvitatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Tállai András államtitkár úrnak. Megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, a jelentés előterjesztőjének, 40 perces időkeretben. Öné a szó, elnök úr.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségének megfelelően ellenőrizte Magyarország 2014. évi központi költségvetése végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot, a jelentésünket augusztus 31-én, a törvényi kötelezettségnek megfelelően hoztuk nyilvánosságra. Értékeljük a zárszámadási törvényjavaslat megbízhatóságát, valamint azt, hogy a törvényjavaslatot megalapozó beszámolók, elszámolások összessége nem tartalmaz-e megbízhatóságot befolyásoló lényeges hibát. Ellenőriztük továbbá, hogy a költségvetési törvény végrehajtása törvényesen és szabályszerűen valósult-e meg, az ellenőrzött szervezetek pedig szabályszerűen gazdálkodtak-e a közpénzekkel. Ezzel együtt ellenőriztük az Alaptörvény és a stabilitási törvény államadósságra vonatkozó előírásainak érvényesülését.

Megállapítottuk, hogy a 2014. évi központi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelelt, a zárszámadási törvényjavaslat megalapo-

zott, az abban szerepeltetett adatok megbízhatóak, azokat a kincstári beszámolók adatai alátámasztják. Az államháztartás központi alrendszere 2014. évi törvényi előírásainak teljesítése, a hiány és az államadósság alakulása megfelelt az Alaptörvény, a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény és az államháztartásról szóló törvény előírásainak. A zárszámadási törvényjavaslat tartalmazza a jogszabályban előírt tartalmi elemeket, szerkezete összhangban van a törvényi előírásokkal.

Jelentésünkkel egy időben, immár harmadik alkalommal az Országgyűlésben is elhangzott külön kérésre elemzést készítettünk az előző év költségvetési folyamatairól, összefoglalva benne a 2014. évi költségvetés végrehajtásának makrogazdasági összefüggéseit. Az Állami Számvevőszék stratégiai célként tűzte ki, hogy a zárszámadás ellenőrzésének hatékonyabb és eredményesebb megvalósítása érdekében az eddigiektől eltérő megközelítésű, tartalmú és eljárású ellenőrzési módszert alakítson ki, és továbbra is támogassa az Országgyűlés munkáját egy megalapozott döntés meghozatalában.

Az Állami Számvevőszék ezt a stratégiai célt teljesítve újította meg és tette közzé honlapján 2015 januárjában a zárszámadás ellenőrzésének új módszertanát. A dokumentum kidolgozásának kereteit két tényező határozta meg. Egyrészt a korábbi módszertanok elfogadása óta megváltozott az államháztartás szerkezeti rendje, valamint 2014. január 1-jétől új költségvetési számviteli szabályok léptek hatályba, amelyek értelmében az államháztartás számvitele a költségvetési számviteltől és a pénzügyi számviteltől áll. Másrészt az Állami Számvevőszék módszertana megújításának háttérében a nemzetközi ellenőrzési szakmai szakterületek körében történt megújulás is szerepet játszott. A legfőbb ellenőrző intézmények nemzetközi szervezete, az INTOSAI 2013 októberében új ellenőrzési alapelveket fogadott el, ami maga után vonta a zárszámadás ellenőrzése során alkalmazandó elvek és követendő eljárások megújítását is világszerte.

A zárszámadás ellenőrzésének módszertanát az ÁSZ úgy alakította ki, hogy az alkalmazott ellenőrzési eljárások alapján megalapozott véleményt mondhason a költségvetés egészének végrehajtásáról. Az ellenőrzés átfogó és objektív képet ad a 2014. évi zárszámadási törvényjavaslatban szereplő adatok megbízhatóságáról. Az ellenőrzés a központi alrendszer kiadási és bevételi főösszegére, ezen belül öt fő területre terjedt ki: a központi kezelésű előirányzatokra, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaira, az elkülönített állami pénzalapokra, a fejezeti kezelésű és azon belül az európai uniós támogatásokhoz kapcsolódó előirányzatokra, valamint a központi költségvetés intézményeire.

Ezen az öt ellenőrzési területen a költségvetési számvittel készült beszámolóknak, így a költségvetési jelentésekben és maradványkimutatásokban szereplő adatok megbízhatóságát ellenőriztük. Ezen túl az Országgyűlés felé beszámolóra kötelezett intézményeknél és a társadalombiztosítási alapoknál a pénzügyi számvittel készített beszámolók, vagyis

a mérleg és az eredménykimutatás összeállításának szabályszerűségét is minősítettük. Az új módszertan eredményeként először fordul elő, hogy a zárszámadás számvevőszéki ellenőrzése lefedte a központi alrendszer kiadásainak és bevételeinek 100 százalékát.

Az Állami Számvevőszék a zárszámadás ellenőrzése során statisztikai módszereket alkalmazott, annak szabályai szerint járt el. Ennek megfelelően az ellenőrzött tételek alapján vonta le megállapításait a teljes sokaságra. A statisztikai mintavétel során a lényegességi küszöbértéket az Állami Számvevőszék a korábbi évekkkel azonosan, a központi költségvetés kiadási, illetve bevételi főösszegének 2 százalékában határozta meg. Az Állami Számvevőszék további specifikus lényegességi küszöbértéket is meghatározott az egyes részterületek tekintetében, az adott részterületek teljesített kiadási és bevételi főösszegének szintén 2 százalékában. Az Állami Számvevőszék a bevételek és kiadások megbízhatóságának ellenőrzését, a gazdálkodás és az előirányzat-felhasználás szabályszerűségét, a költségvetési gazdálkodásra vonatkozó szabályokkal való összhangját valamennyi ellenőrzési területen az új módszertannal értékelte. Az ellenőrzés során a Számvevőszék a zárszámadási törvényjavaslatban rögzített törvényi módosított előirányzatokhoz viszonyította a teljesítési adatokat.

Tisztelt Országgyűlés! 2014-ben a központi alrendszer bevételei a törvénytervezet alapján 17 458,4 milliárd forintra, a kiadások 18 261,4 milliárd forintra teljesültek, amelynek eredményeként a hiány 30,3 százalékkal, 348,5 milliárd forinttal alacsonyabb szinten, 803 milliárd forintra teljesült az 1151,5 milliárd forintos hiánycélhoz képest. Az államháztartás központi alrendszerén belül a központi költségvetés 816,6 milliárd forintos deficittel, a társadalombiztosítási alapok 8 milliárd forintos, az elkülönített állami pénzalapok 5,6 milliárd forintos szufficittel zárták a tavalyi esztendő a benyújtott törvénytervezet alapján.

Ellenőrzésünk megállapította, hogy a központi költségvetés teljesített bevételi és kiadási főösszege nem tartalmaz lényeges hibát, a bevétel és kiadás teljesítési adatai megbízhatóak. 2014-ben a közpénzekkel való gazdálkodásról szóló beszámolás szabályszerű. A kormányzati szektor 2014. évi uniós módszertan szerinti hiánya GDP-arányosan az előzetesen várt 2,9 százaléknál lényegesen kedvezőbben alakult. Az államadósság-mutató mértéke a 2013. évi 76,6 százalékról 2014-re 74,1 százalékra, azaz 2,5 százalékponttal csökkent. A 2014. évi költségvetési tervezés alapját képező makropálya 2014-ben 2 százalékos GDP-növekedés feltételezésével - utólag mondhatjuk: pesszimista módon - készült.

(9.40)

Ezzel szemben a magyar gazdaság 2013. év második felétől beindult növekedése folytatódott, és a GDP 2014. évi 3,6 százalékos növekedéséhez szinte minden ágazat a megelőző évinél nagyobb teljesítménnyel járult hozzá. A zárszámadási ellenőrzés

során az egyes ellenőrzési területeken a következőket állapította meg az Állami Számvevőszék. A költségvetés központi kezelésű előirányzatai és az állami vagyonnal kapcsolatos bevételekkel és kiadásokkal összefüggő előirányzatok teljesített kiadását, összeségében megbízhatóan minősítette az ellenőrzés.

A központi kezelésű előirányzatok bevételeinek 88,9 százalékát a fogyasztáshoz kapcsolódó adók, a lakosság befizetései és a gazdálkodó szervezetek befizetései együttesen tették ki, amelyek ellenőrzésekor megbízhatósági hibát nem tártunk fel, ezért a bevételi adatok megbízhatóak. A központi kezelésű előirányzatok bevételeinek 4 százalékát az adósságszolgálattal kapcsolatos bevételek, míg a központi kezelésű előirányzatok kiadásainak 25,4 százalékát az adósságszolgálattal kapcsolatos kamatkidadások képezték, és ez lényeges szerkezeti eltérést mutat az Európai Unió és a visegrádi országoknak ezen szerkezetén belül is, kiemelten emelve ezen összegen. Az ellenőrzés a bevételek és kiadások tekintetében megbízhatósági hibát nem tárt fel, így a bevételi és kiadási adatok megbízhatóak. A kiadási oldalon előforduló megbízhatósági hibák összértéke nem érte el a lényegességi szintet, ebből következően a kiadási adatok megbízhatóak.

Ellenőrzésünk a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap előirányzatainak terhére történő ellátások, támogatások folyósítása területén tárt fel megbízhatósági hibát. Több esetben nem állt rendelkezésre a Magyar Államkincstárnál az ellátások kifizetését alátámasztó határozat, a szükséges szakvélemény vagy a családi pótlék igényelbírálásához szükséges kérelem. Mivel az ellátások, támogatások teljesítési adatai lényeges hibát tartalmaznak, így az elszámolt kiadásokat nem megbízhatóan minősítettük.

Az állami vagyonnal és a Nemzeti Földalappal kapcsolatban a bevételeknél tártunk fel megbízhatósági hibát, amelyek összértéke azonban a lényegességi szintet nem érte el, így az elszámolt bevételek és kiadások megbízhatóak.

A központi kezelésű előirányzatok közé tartozó tartalékok - mint a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalék, az Országvédelmi Alap és a céltartalékok - képzése a jogszabályi előírásoknak megfelelt. Az Országvédelmi Alap és a céltartalékok felhasználása során betartották a jogszabályi előírásokat. A központi tartalékok betöltötték szerepüket, felhasználásuk végül is 96 százalékos, összesen 232,8 milliárd forint volt. Betöltötték tehát a kitűzött, tervezett célokat.

A költségvetési törvény - a központi tartalékok közül - a céltartalék nagyságát 76,2 milliárd forintban állapította meg, tételesen megjelölve a felhasználás céljait is. Ezeknek megfelelően a céltartalékból 70,9 milliárd forintot a költségvetési szerveknél és az egyházak közcélú tevékenységet folytató intézményeinél foglalkoztatottak részére járó többlet személyi juttatásokra és a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó kifizetésére használtak fel. A Nyugdíjbiztosítási Alap bevételei és kiadásai tekintetében, valamint az Egészségbiztosítási Alap bevételeiben megbízhatósági hibákat nem tártunk fel.

Az Egészségbiztosítási Alap működési kiadásainál megbízhatósági hibát a külső személyi juttatások terhére kötött megbízási szerződések esetében tárt fel az ellenőrzés. Előfordult, hogy a megbízási szerződés nem tartalmazta a pénzügyi teljesítés módját, feltételeit és a kifizetés határidejét. A feltárt hibák alapján az adatok összességében előforduló megbízhatósági hibák összértéke nem érte el a lényegességi szintet, ebből következően a kiadási adatok megbízhatóak.

A Társadalombiztosítási Alapok pénzügyi számvittel készített beszámolóirészeinek összeállítása megfelelt a jogszabályi előírásoknak, ezért azokat megfelelőnek minősítettük. Az elkülönített állami pénzalapok 2014. évi bevételi összegét és kiadásait is megbízhatóan minősítettük.

Az ellenőrzés megbízhatósági hibát a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap kiadásainál tárt fel. A feltárt hibák alapján a kiadási adatok összességében előforduló megbízhatósági hibák összértéke nem érte el a lényegességi szintet.

Az ellenőrzés szabályszerűségi hibákat tárt fel a Nemzeti Foglalkoztatási Alap, a Nemzeti Kulturális Alap, a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap és a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap kiadásainál, amelyek a gazdálkodási jogkörök gyakorlásához kapcsolódtak.

A központi alrendszer együttes kiadása 1125 milliárd forinttal túlteljesült a törvényi módosított előirányzathoz képest. Ebből a költségvetési szervek kiadásainak 932,7 milliárd forintos túlteljesítését alapvetően az intézményi maradványok és többlet-bevételek felhasználása okozta. Az uniós programok kiadásainak túlteljesüléséhez főként a strukturális alapokból finanszírozott programokkal összefüggő kiadások járultak hozzá. A kamatkidadások és az állami vagyonnal kapcsolatos kiadások meghaladták a törvényi módosított előirányzatot, az utóbbi döntő mértékben a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. ingatlanvásárlása, a Főgáz Zrt. részvényeinek, illetve a Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt. teljes részesedésének megvásárlása kapcsán következett be.

A költségvetésben megjelenő uniós bevételek és támogatások összege 2224 milliárd forint volt, amelyből az uniós bevételek 1668,9 milliárd forintot tettek ki, a hazai támogatások 528,2 milliárd forint, a kedvezményezettekkel szembeni követelésekből befolyt összeg 26,8 milliárd forint volt.

Az uniós támogatások teljesített kiadásainak 85,7 százalékát a 2007-2013-as programozási időszakra vonatkozó úgynevezett nemzeti stratégiai referenciakeretből finanszírozott projektek megvalósítására fordították. Az ellenőrzés az uniós támogatások kifizetésénél megbízhatósági hibát nem tárt fel, ezért a teljesített kiadási adatok megbízhatóak.

A fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználása összességében szabályszerű volt, az előirányzatok bevétel- és kiadásteljesítési adatai megbízhatóak.

Az államháztartás központi alrendszerébe tartozó költségvetési szervek bevételét és kiadását megbízhatóan minősítette a számvetési ellenőrzés. Az államháztartás központi alrendszerébe tartozó

költségvetési szervek közül 108 intézménynél folytattunk le helyszíni ellenőrzést. Ezen belül az alkotmányos fejezetek intézményeit, a központi alrendszer intézményeit, valamint az Országgyűlés felé beszámolóra kötelezett intézményeket külön csoportonként is értékeltük.

Az alkotmányos fejezetek intézményei és a központi alrendszer intézményei a bevételi és kiadási előirányzataik teljesítése során összességében betartották a jogszabályok és saját szabályzataik előírásait, az elszámolt bevételeket és kiadásokat összességében megbízhatóan minősítettük.

Az Országgyűlés felé beszámolóra kötelezett nyolc intézmény a bevételi és kiadási előirányzatok teljesítése során két szervezet kivételével betartotta a jogszabályok és a belső szabályzataik előírásait. A feltárt megbízhatósági hibák mértéke egyetlen intézménynél, a Közbeszerzési Hatóságnál lépte túl a lényegességi szintet, így a hatóság kiadási és bevételi adatait nem megbízhatóan minősítettük. A hatóság a bírói letét összegét végleges kiadásként számolta el, amely nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál feltárt hiba a beszámoló bevételi és kiadási főösszegének megbízhatóságát nem befolyásolta.

A központi költségvetési szervek kiadási és bevételi teljesítési adatairól meggyőződünk, hogy azok megbízhatóak.

A zárszámadási ellenőrzés során a legjellemzőbb megbízhatósági hibaként tártuk fel, hogy az ellenőrző szervezetek nem folytattak le közbeszerzési eljárást, illetve számos esetben megsértették a számviteli törvényt, valamint az államháztartás számviteléről szóló új kormányrendelet előírásait. Hiányoztak az elszámolások alapjául szolgáló bizonylatok, nem voltak teljeskörűen felszerelve, hiányosak voltak a könyvviteli elszámolások, nyilvántartások.

A szabályszerűségi hibák közül a legjellemzőbbek a gazdálkodási jogkörök gyakorlásához kapcsolódó szabálytalanságok voltak, de számos esetben találkoztunk azzal, hogy az ellenőrzött határidőn túl készítették el belső szabályzataikat, elszámolásikat, beszámolóikat.

(9.50)

Előfordult, hogy egyáltalán nem készültek el a jogszabályok által előírt belső szabályzatok. A szabályszerűségi ellenőrzés egyik hangsúlyos területe 2014-ben is az ellenőrzött területek úgynevezett kontrollkörnyezete kialakításának ellenőrzése, mivel a megfelelő kontrollkörnyezet a szabályos működés alapvető feltétele. Annak hiánya korrupciós kockázatokat hordoz. 2014-ben 126 intézménynél mértük fel a kontrollkörnyezet kialakításának megfelelőségét: 64 szervezet megfelelő, 45 szervezet részben megfelelő és 17 szervezet nem megfelelő minősítést kapott.

A kontrollkörnyezet kialakításának ellenőrzésekor többször szembesültünk azzal, hogy az államháztartás számviteléről szóló új kormányrendelet szerinti számviteli szabályok módosítása nem vagy csak késedelmesen készült el. Hiányoztak vagy hiányosak

voltak a belső szabályozó eszközök, illetve néhány esetben együttműködési megállapodás nélkül történt a munkamegosztás és a felelősségvállalás az önállóan működő intézmények és gazdálkodási tevékenységüket ellátó költségvetési szerv között, amely az elszámoltathatóság alapvető feltétele.

Tisztelt Ház! A feltárt hiányosságok alapján azt állapítottuk meg, hogy nem megfelelően alakították ki a kontrollkörnyezetet a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapnál, a bíróságok 7 szervezeténél és további 9 intézménynél.

Az idei zárszámadási ellenőrzés során is értékeltük az integritási szemlélet érvényesülését az ellenőrzöttek körében. Kockázatokat mérséklő kontrolltényező volt, hogy az utóbbi 3 évben az ellenőrzött szervezetek közel teljes köre módosította az alapító okiratát a közigazgatási reformokhoz igazodva - helyesen.

A szervezetek több mint fele tette kötelezővé a munkatársaknak a nyilatkozattételt gazdasági vagy - a szervezet tevékenysége szempontjából releváns - egyéb érdekeltségeiről.

2014 az eredmény szemléletű számvitel bevezetésének éve volt az államháztartásban. Meggyőződésünk, hogy a pénzforgalmi szemléletű költségvetési számvitelről az eredmény szemléletű számviteli elszámolásra történő átállással járó nehézségek ellenére az új számviteli elvek alkalmazása hozzájárul a pontosabb elszámoláshoz, lehetővé teszi az üzemgazdasági elszámolást a költségvetési szervek számára. És itt kell megjegyeznünk, hogy az Európai Unió általános számviteli fejlesztési irányjaival összhangban Magyarország nagyon összetett, bonyolult technikai felzárkózási lépést is megtett ezzel az átállással.

Tisztelt Ház! Amint az expozém elején már említettem, a zárszámadási ellenőrzésünkkel párhuzamosan elemzést is készítettünk a 2014. évi költségvetési folyamatok makrogazdasági összefüggéseiről is, ezzel is eleget téve az ÁSZ törvényekben meghatározott feladatának, hogy feladatkörében készített elemzésekkel, tanulmányokkal támogassa a jó kormányzást, valamint a Költségvetési Tanács munkáját, amely hozzájárul az elszámoltathatóság biztosításához széles körben Magyarországon.

A tanulmányunk arra keresi a választ - természetesen nem a teljesség igényével -, hogy a bevételek alakulását milyen gazdasági tényezők alakították, a költségvetési kiadások milyen gazdasági-társadalmi változásokat eredményeztek, a költségvetési egyenleg milyen összefüggések eredményeként lett a tervezettnél kedvezőbb. És persze hogyan lehet a továbbiakban a fenntarthatóságot is ez alapján biztosítani. A gazdasági-társadalmi összefüggések bemutatása érdekében az elemzés nem szorítkozik egyetlen év adataira, hanem igyekeztünk a középtávon jelentkező tendenciákra is felhívni a figyelmet. A tanulmány a közigazdasági elemzés eszközeivel készült.

Az elmúlt évben a magyar gazdaság két szempontból is figyelmet érdemlő teljesítményt ért el. Az egyik az Európai Unió átlagát messze meghaladó gazdasági növekedés, a másik a fejlődés fenntarthatóságának megalapozása. 2014-ben a magyar 3,6

százalékos GDP-növekedés Írországot követve a második leggyorsabb volt. A visegrádi országok közül hazánk a legjobb növekedési eredményt érte el. Ezzel a magyar GDP elérte a válság előtti, azaz a 2008. évi mértéket, és újra közelített az EU átlagos fejlettségi szintjéhez.

Az elmúlt évi gyors növekedés elősegítette, hogy az export volumene a tervezett 5,8 százalékot mintegy 3 százalékponttal meghaladó mértékben, végül is 8,7 százalékkal növekedett. Az import ugyan ezt meghaladó, 10 százalékos emelkedése ellenére a külkereskedelmi mérlegben a GDP 7,4 százalékát kitevő többlet keletkezett, és a külső finanszírozási képesség magas maradt, 2014-ben a nemzeti jövedelem 8,3 százaléka volt, ami európai uniós összehasonlításban az egyik legmagasabb.

2014-ben a gazdasági növekedés szerkezete kiegyensúlyozottabbá vált. Míg korábban a nettó export volt a gazdasági növekedés legfontosabb tényezője, addig 2014-ben a belső kereslet bővülése eredményezte a gyors növekedést. Kiemelkedő a bruttó állóeszköz-felhalmozás 11,7 százalékos rekordmértékű bővülése, aminek következtében a bruttó állóeszköz-felhalmozás növekedése 2,6 százalékponttal járult hozzá a GDP 2014. évi növekedéséhez. E növekedés - Málta után - a második leggyorsabb volt az Európai Unióhoz 2004-ben csatlakozott országok között.

A háztartási fogyasztás 1,7 százalékos bővülését a lakosság javuló jövedelmi helyzete alapozta meg, tekintettel arra, hogy a bérek és a nyugdíjak növekedtek, az infláció viszont alacsony volt. A háztartások anyagi helyzetét jelentős mértékben könnyítette a lakossági hitelek tisztességtelen többletterhének visszamenőleges rendezése, a devizahitelek forintosítása is. Ez utóbbi által az érintett lakosság megszabadult a devizahitelekkel járó árfolyamkockázattól.

A gazdaság kiegyensúlyozottabbá válását mutatja az is, hogy a GDP növekedéséhez a termelő ágazatok mindegyike hozzájárult, a keletkezett többletjövedelemről pedig a vállalatok, a háztartások és az államháztartás egyaránt részesedett, tehát az egész társadalomban szétterült a növekedés többlethaszná.

Kiemelkedő jelentőségű a nemzetgazdaság számára, hogy 2014-ben 6 milliárd euró volt az elszámolt európai uniós transzferek egyenlegének összege. Ez több mint az előző évben. Magyarország az európai uniós tagságból kifolyólag 2014-ig 28,9 milliárd euró nettó uniós forrásban részesült, és ennek közel 70 százaléka a 2010-2014 közötti időszakban került lehívásra.

Az önkormányzati alrendszer finanszírozása 2014-ben megszilárdult. A költségvetési kiadások szerkezete az önkormányzati alrendszerben is úgy változott meg, hogy a jóléti funkciók kiadásai arányaiban csökkentek, a gazdasági funkciók és az állami működési funkciókhoz tartozó dologi és felhalmozási kiadások pedig nőttek.

Az önkormányzatok 2014. évi költségvetésének pénzforgalmi bevételi többlete kedvezőbb, mint a 2014. évi törvényi előirányzat szerinti. A helyi önkormányzatok 2014-ben hitelforrás nélkül 2685,1

milliárd forinttal, a hitelforrásokkal együtt pedig mintegy 3141,3 milliárd forinttal gazdálkodtak, ami 10,7 százalékkal volt nagyobb a 2013. évi teljesítésénél. Az önkormányzatok kiadásainak nagysága 111 százalékkal meghaladta a 2013. évi kiadások összegét. Az önkormányzatok 2014. évi finanszírozása a 2013. évtől bevezetett, a megváltozott önkormányzati feladatokhoz igazodó, úgynevezett feladatalapú támogatási rendszerben történt.

A tervezettnél kisebb államháztartási hiány értelemszerűen kedvezően hatott az államadósság alakulására is. Ennek ellenére a központi költségvetés bruttó forint- és devizaadóssága 2014-ben 1882,5 milliárd forinttal nőtt, részben az önkormányzati adósság, részben pedig a vállalati adósságok átvállalása következtében. Az előbbi azonban nem növelte a kormányzati szektor adósságát. A magyar gazdaságot jellemző magas külkereskedelmi nyitottság mellett a javuló cseerearány is hozzájárult ahhoz, hogy a külkereskedelmi mérlegben a 2013-as évet is meghaladó, 2363 milliárd forint kiviteli többlet keletkezett, ami a GDP 7,4 százalékát teszi ki.

(10.00)

A GDP-növekedés új jellemző vonása, hogy a felhasználási oldalon a belső keresleti tényezők szerepe meghatározóvá vált, és természetesen az élénkülő belföldi kereslet növelte az importot is. A GDP változásához a termelési oldalon elsősorban a termelő ágazatok járultak hozzá, ahol szintén stabil szerkezet alakult ki. A gazdasági növekedést a fő ágazatok közül az ipar 1,3, az építőipar 0,4, a mezőgazdaság 0,3, a szolgáltatások 1,1 százalékponttal, a termékek pedig 0,5 százalékponttal támogatták.

A GDP változásának a jövedelmek oldaláról, vagyis a tőke és a munka - mint termelési tényezők - oldaláról történő elemzése azt mutatja, hogy 2014-ben a munka részesedése nőtt dinamikusabban. A bruttó bérek nagysága és a foglalkoztatottak száma egyaránt jelentősen emelkedett, amihez a versenyszféra is érdemben hozzájárult.

A beruházások 14 százalékkal bővültek, és ennek eredményeként a 3,6 százalékos gazdasági növekedéshez 2,3 százalékponttal, tehát a kétharmadával járultak hozzá. A kedvező folyamatok következményeként Magyarország GDP-arányos beruházási rátája elérte a 21,3 százalékot, felülmúlva ezzel mind az Európai Unió, mind a visegrádi országok átlagát.

2014-ben a lakossági fogyasztás - a KSH 2014. évi háztartási költségvetési és életkörülmények adatfelvétel előzetes évközi adatai alapján - reálértékben 2,7 százalékkal nőtt, és 1,4 százalékponttal járult hozzá a GDP növekedéséhez. A fogyasztás növekedését a lakosság jövedelmi helyzetének érezhető javulása tette lehetővé. 2014-ben a háztartások fogyasztási kiadása - a foglalkoztatottság, a nettó keresetek és a nyugdíj kedvező alakulásának köszönhetően - végül 1,7 százalékkal nőtt. A foglalkoztatottság az előző évhez képest 208 ezer fővel bővült, a nettó keresetek 3 százalékkal emelkedtek - ami a mínusz 0,2 százalékos fogyasztói árindex mellett végül is a reálbérek

3,2 százalékos növekedését jelentette -, míg a nyugdíj összege 2,4 százalékkal emelkedett, ami a stagnáló árak mellett szintén reálnyugdíj-emelkedést jelentett.

2014-ben a megtakarítási ráta továbbra is magas annak következtében, hogy a lakosság döntéseiben nagy szerepet játszott a felhalmozott adósságok leépítése, az óvatossági megtakarítás és a banki hitelezési feltételek lassú javulása. A háztartások pénzügyi eszközeinek nagysága 2014 végén 37 000 milliárd forint volt, 8,1 százalékkal több az egy évvel korábbinál. A háztartások adósságállománya fokozatosan csökkent, 2014. negyedik negyedévében 94 milliárd forinttal mérséklődött a háztartási hitelek állománya.

A foglalkoztatottak számának 2013. évi 1,7 százalékos növekedése után a 2014. évi kiemelkedő, 5,4 százalékos növekedés eredményeként a foglalkoztatottak száma meghaladta a 4,1 millió főt. A növekedésben a versenyszféra játszotta a főszerepet. A foglalkoztatás bővülésének eredményeként a munkanélküliségi ráta a 2013. évi 10,2 százalékról 7,8 százalékra csökkent, s így Magyarország rátája az Unió 10,2 százalékos átlagánál jelentősen alacsonyabb szintre mérséklődött a múlt évben.

2014-ben a fogyasztói árak - a 2013. évi 1,7 százalékos növekedés után - átlagosan, mint ahogy jeleztem is, 0,2 százalékkal csökkentek. Ennek okai között az alacsony inflációs környezetet, a jó mezőgazdasági termelésből adódó élelmiszerár-csökkenést és a kormányzati szabályozás hatását emelhetjük ki.

A 2014. évi kedvező makrogazdasági és költségvetési folyamatok megvalósulását elősegítő intézkedéssorozat lépései közül különösen fontos szerepet játszottak: a növekedési hitelprogram, a lakossági devizahitelek végérvényes rendezése, a munkahelyvédelmi akcióterv, a Start-munkaprogram és a 2014. évi költségvetés teljesülésének az elősegítése, vagyis az egyes állami szereplők aktív cselekvése. A gazdaságélénkítést szolgáló növekedési hitelprogram két szakaszában mintegy 23 ezer vállalkozás számára nyílt lehetőség a finanszírozásra, közel 1430 milliárd forint összegben.

A kormány 2011-től intézkedések sorozatával - árfolyamgát bevezetésével, végtörlesztés lehetőségével, Nemzeti Eszközkezelő felállításával - igyekezett javítani a devizaadósok helyzetén. Nagyrészt ezek hatására a devizahitelek állománya 2014 végére 45 százalékkal csökkent, majd a Kúria határozatát követően elfogadott jogszabályok alapján a tisztességtelenül felszámított összegek visszatérítésére került sor, amely a bankokra mintegy 600-700 milliárd forintos nettó terhet rótt, a magyar családok tartozását pedig összességében mintegy 1000 milliárd forinttal mérsékelte.

A forintosításról szóló törvény eredményeként a magánszemélyek mintegy 3600 milliárd forint összegű, jelzálog fedezetű devizahitelei forinthitellé alakultak át. A lakosság így végérvényesen megszabadult a legfontosabb bizonytalansági tényezőtől, a kiszámíthatatlan árfolyam-ingadozások kockázatá-

tól, és a devizahitelek forintosítása ma már védi a magyar családokat a terheik növekedésétől. A háztartási hiteleknek 2014-ben még 50 százalékát tették ki a devizahitelek, a forintosítás után arányuk már 10 százalék alá került.

A munkahelyvédelmi akcióterv keretében a munkahelyek megőrzését elsősorban nem támogatásokkal, hanem adó- és járulékkedvezményekkel ösztönzik. Ezen intézkedések eredményeként az indulás évében, 2013-ban több mint 97 milliárd forintot hagytak a munkaadóknál. Ez a szám 2014-ben megközelítette a 125 milliárd forintot.

A Start-munkaprogram rendelkezésére álló forrásából kerültek elindításra a hátrányos helyzetű kistérségek Start-munka mintaprogramjai, az országos közfoglalkoztatási programok, valamint a hosszabb időtartamú közfoglalkoztatási programok, illetve néhány magasabb beruházási költségű, termelő tevékenységet megvalósító értékteremtő mintaprogram. 2014. évben a Start-munkaprogramok megvalósítására végül is 225,5 milliárd forint került ténylegesen kifizetésre.

A 2014-ben kibontakozó kedvező makrogazdasági és költségvetési folyamatok alapján a kormány felülvizsgálta a 2014 áprilisában kialakított költségvetési pályát, és alacsonyabb hiánycél elérését határozta el. A 2014. évi költségvetés teljesülésének az elősegítése érdekében a kormány kiigazító lépéseit az első félévben a szigorítás jellemezte, majd a kedvező növekedési eredmények lehetővé tették a költségvetési kiadások növelését a második félévben.

Az újraelosztás 2014. évi arányával kapcsolatban érdemes megjegyezni, hogy értéke 2 százalékponttal nagyobb az Európai Unió 28 országa 2014. évi átlagánál, vagyis a 48,1 százaléknál, és 1,1 százalékponttal meghaladja az eurózóna értékét. Így Magyarország ebben a tekintetben a közbülső országcsoportba tartozik, szemben a magas újraelosztási arányú országokkal.

A 2014. évi zárszámadás azt mutatja, hogy 2014-ben a központi költségvetés adó- és adójellegű bevételei 7,8 százalékkal nőttek. A növekedés a gazdálkodó szervezetek befizetésének 13,3 százalékos - tehát a legnagyobb arányú -, a fogyasztáshoz kapcsolódó adók 6,9 százalékos, valamint a lakosság befizetéseinek 6 százalékos emelkedéséből adódott.

A központi költségvetés 2014. évi bevételeinek az előző évhez képesti 7,8 százalékos emelkedésének hátterében a gazdasági növekedés, a növekvő foglalkoztatás, a bővülő fogyasztás és a gazdaság kifehéredése áll. 2013-hoz képest magasabbak voltak a befizetések, többek között a társasági adó, az általános forgalmi adó, a személyi jövedelemadó és a szociális hozzájárulási adó tekintetében.

Nemzetközi viszonylatban a magyar adóterhelés közepesnek számít, tekintve, hogy mintegy 1,5 százalékponttal az Európai Unió átlaga alatt van, és a 11 fejlett EU-tagországban nagyobb az adó- és járulékteher mértéke. Viszont a többi visegrádi országhoz képest a magyar adóterhelés jelentősen magasabb.

2014-ben a GDP-arányos kiadások emelkedése 0,3 százalékponttal rontotta a költségvetési egyenle-

get. A kiadások növekedése más oldalról viszont azzal a kedvező hatással járt, hogy a közvetlen állami kereslet GDP-arányos nagysága 1,3 százalékponttal nőtt, így 415 milliárd forinttal hozzájárult a belföldi kereslet, a piac bővüléséhez.

(10.10)

A központi költségvetés bruttó forint- és devizaadóssága 2014-ben 1882,5 milliárd forinttal nőtt. A GDP-arányos államadósság csökkenése mellett az adósság forint-deviza aránya is jelentősen javult, a lakossági állampapírok nettó kibocsátása 2014-ben rekordszintet ért el, hozzájárulva a forintban való finanszírozás bővüléséhez. A kamatozó kincstárjegyek nettó értékesítése 2014-ben 100,9 milliárd forint volt, a lakossági állampapírok összesített nettó értékesítése így elérte az 584,9 milliárd forintot, ami nagymértékben, közel 500 milliárd forinttal meghaladta a 2013. évi értékesítés összegét. Egy adatot érdemes még kiemelni: 2014-ben az éves átlagárfolyam 4 százalékkal leértékelődött az előző évhez képest az euróval szemben.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy az Állami Számvevőszék munkájával, a belső kontrollrendszerek kiépítettségének és működtetésének fejlesztésével és az integritási szemlélet központba helyezésével támogatta az ellenőrzött szervezetek átláthatóbb, megbízhatóbb működését. A jelentés és az elemzés elkészítésével érdemben hozzá tudott járulni ahhoz, hogy az Országgyűlés a zárszámadási törvényjavaslat elfogadásáról megalapozott döntést hozhasson. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Állami Számvevőszék Elnöke! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő 2014. évi költségvetés zárszámadásáról szóló T/5954. számú törvényjavaslat célja az, hogy megismerjük azokat a költségvetési folyamatokat, amelyek a 2014-es esztendő jellemezték.

Joggal adódik a kérdés, hogy milyen képet is mutatott Magyarország pénzügyi-gazdasági helyzete 2014-ben. Két jegyet említek az elején: az egyik az, hogy a költségvetés maga óvatos volt, tehát minden szélsőségtől mentes költségvetést alakított ki a parlament, a másik jegye pedig az, hogy feszes gazdálkodást folytatott.

A központi költségvetésről szóló eredeti törvényben csaknem 16 000 milliárd forint volt a bevételi főösszeg, és csaknem 17 000 milliárd forint volt a kiadási főösszeg, vagyis valamivel kevesebb, mint 1000 milliárd forintnyi hiányt állapított meg az ere-

deti költségvetés. Ehhez képest a teljesülés a bevételek terén csaknem 1500 milliárd forinttal haladta meg a módosított előirányzatot is, a kiadások pedig 18 261 milliárd forintra rúgtak, így a hiány csaknem 350 milliárd forinttal, azaz 30 százalékkal alacsonyabb szinten teljesült. Mindez egy rendkívül feszes gazdaságirányításnak köszönhető. Ez azt tartalmazta, hogy a GDP-arányos államháztartási hiány a tervezett 2,9 százalékkal szemben 2,6 százalékos lett. Ez azt jelzi, hogy a kormányzat nagyon komolyan vette a saját feladatait, és feszesen gazdálkodott.

A pénzügyi-gazdasági helyzet egy másik fokmérője az, hogy 2014-ben az ország GDP-je 3,6 százalékkal bővült, amivel Írországot követve hazánk a második leggyorsabban növekvő gazdaságnak számított. Ezzel a magyar gazdaság elérte a válság előtti, azaz a 2008-as szintet, és reméljük, hogy ezzel végérvényesen magunk mögött hagytuk a válságot.

Növekedési ütemünk különösen jónak számít, ha ezt a növekményt a fejlett országokéhoz hasonlítjuk, ugyanis ott mindösszesen 1,3 százalékos növekedést mértek. Érdemes kiemelni azt a tényt is, hogy jóllehet 2014-ben három választás is volt, de nem volt választási költségvetés, a kitűzött hiánycélt túl is teljesítettük, és a gazdaság ennek ellenére tudott jelentős mértékben erősödni. Emlékezzünk csak vissza, hogy a szocialista kormányok alatt mekkora költségvetési hiányok és milyen mértékű eladósodás mellett tudott a gazdaság bővülni, sokszor az uniós átlag alatti mértékben.

A közgazdászok egyetértének abban, hogy a 3,6 százalékos gazdasági növekedés alapvetően három további tényezőre vezethető vissza. Az első tényező az, hogy a magyar export volumene a tervezett 5,8 százalékot mintegy 3 százalékponttal meghaladva, 8,7 százalékkal nőtt. A magyar külkereskedelmi mérlegben a GDP 7,4 százalékát kitevő többlet jelentkezett.

A második tényező az, hogy a foglalkoztatottak száma 2014-ben 5,4 százalékkal, 208 ezer fővel bővült, és ezzel meghaladta a 4,1 millió főt. A növekedésben a versenyszféra játszotta a főszerepet. A 15-64 év közöttiek foglalkoztatási aránya 2014-ben 3,7 százalékponttal emelkedett. A foglalkoztatottak számának növekedése, a jelentős reálbér-emelkedés meghozta a háztartások fogyasztási hajlandóságát, ugyanis a fogyasztás 1,7 százalékkal bővült.

A harmadik tényező a beruházásokra vonatkozik. Itt 11,7 százalékos rekordméretű bővülést észlelünk, aminek következtében a bruttó állóeszköz-felhalmozás növekedése 2,6 százalékponttal járult hozzá a GDP 2014. évi növekedéséhez.

A fenti tények ismeretében egyértelműen kijelenthetjük, ahogy ezt már korábban is hangsúlyoztam, hogy a növekedési fordulat megtörtént Magyarországon, aminek az alapjait a kormány az előző ciklusban rakta le, amikor rendbe rakta a költségvetést, visszafizette az IMF-hitelt, kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, elindítottuk a növekedési hitelprogramot, a munkahelyvédelmi akciótervet, és kiveztük a devizahiteleket. Számos intézkedés eredményeként állt növekedési pályára a gazdaság, és nem

véletlenül mutatott ilyen szép eredményt a 2014-es esztendőben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy kiemeljek még egy fontos gazdasági mutatót, az inflációt. Ezt úgy is hívják, hogy a szegények adója. Nem olyan régen, néhány évvel ezelőtt még nálunk volt a legmagasabb az infláció az egész Európai Unióban. 2014-ben pedig már csak 0,2 százalékkal nőtt az átlagos árszínvonal, és ez sok más tényező mellett, de jelentős mértékben köszönhető a kormány rezsisökkentésének. Úgy vélem, hogy ennek áldásos hatását ma Magyarországon minden család hónapról hónapra megtapasztalja, akiknek nem kell attól félni, hogy a közműszolgáltatók saját kedvük szerint emelik az áraikat.

A tartósan alacsony infláció azért is nagyon fontos, mert az alacsony jegybanki alapkamattal párosult, ami serkenti a beruházások volumenét, növeli a fogyasztási hajlandóságot. Itt jegyzem meg, hogy az államháztartás a kamatkidadásokon 55,6 milliárd forintot takarított meg a tavalyi évben. Természetesen 2014-ben is voltak a bevételi és a kiadási oldalt jelentősen befolyásoló változások, de ezek összességében nem rontották a központi költségvetés hiányát, ugyanis a 816,6 milliárd forintos hiány jóval alacsonyabb a tervezettnél.

A főbb adónemeknél, például a társasági adónál, az egyszerűsített vállalkozói adónál, a pénzügyi szervezetek különadójánál, az általános forgalmi adónál, a pénzügyi tranzakciós adónál, a személyi jövedelemadónál azt tapasztalhattuk, hogy az előirányzatnál magasabb összegek realizálódtak. Néhány adónemből származó bevételi előirányzat viszont csökkent, másrészt egy új adónem, a reklámadó is bevezetésre került. A kiadási oldalon pedig az önkormányzati feladatok és azok finanszírozása több területen átkerült az államháztartás központi alrendszerebe.

2014-ben az Európai Unió módszertana szerint számított adósságráta 76,9 százalékra mérséklődött az előző évi 77,3 százalékról, így 2014-ben is csökkent az államadósság.

(10.20)

Erre csak nyolc ország volt képes az Unió 28 tagállamából, az EU 28 országának GDP-arányos államadóssága ugyanekkor 1,3 százalékponttal emelkedett. Nemcsak az adósság szintje, hanem a szerkezete is kedvezően alakult az év folyamán, a devizaadósság aránya 42 százalékról 40 százalék alá csökkent, emellett az adósság kisebb hányadát tartják külföldiek, mint egy évvel ezelőtt. A fizetendő kamatokra és közvetve az adósság szintjére is mérséklően hatott a Magyar Nemzeti Bank 2012-ben elkezdett alapkamat-csökkentő lépéssorozatának folytatása. Jóllehet a hitelminősítők még nem minősítették fel hazánkat, de a hozamok csökkenése egyértelműen mutatja Magyarország kockázati megítélésének javulását.

Az ország külső kitétsége, sérülékenysége jelentősen csökkent a tavalyi év folyamán, ugyanis a ház-

tartások devizaadósságát illetően kedvezőbb fejlemények történtek a kormány politikájának és a Kúria döntésének köszönhetően. Döntés született arról, hogy a bankok devizahitelezési gyakorlatában az alkalmazott árfolyamrés és a folyamatos kamatmódosítások tisztességtelenek voltak, és az ebből származó hasznukat vissza kell téríteni az ügyfeleknek, így 2015 elején körülbelül 1000 milliárd forint visszafizetése történt meg. Az állami vagyon gyarapodása terén is pozitív fejleményekről számolhatok be, hiszen a közmű- és bankszektorban végrehajtott tranzakciók által nőtt az állami szerepvállalás. Ezen vásárlások ugyanakkor nem rontották az uniós módszertan szerinti hiányt.

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát amikor az előttünk fekvő zárszámadási törvényjavaslatot nézzük, és ennek a sorából, számaiból következtetéseket kívánunk levonni, akkor egyértelműen megállapíthatjuk, hogy 2014-ben Magyarország olyan költségvetési és gazdasági évet tudott produkálni, ami elősegítette azt a társadalompolitikai célt, amely arról szól, hogy a családok számára nagyobb mozgásteret biztosítsunk, lehetőséget teremtünk az embereknek, hogy munkából tegyenek szert jövedelemre. Mindezen társadalompolitikai célkitűzéseket pedig úgy sikerült elérni, hogy a költségvetés stabilitása nem forgott veszélyben, a kormány tartotta magát szigorú, következetes költségvetési politikájához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton szeretném kérni önöktől, hogy támogassák a zárszámadási törvényjavaslat elfogadását, ugyanis mind a polgárok, mind a kormány sokat tett 2014-ben is annak érdekében, hogy a társadalom előrébb jusson, hogy Magyarország élhetőbb legyen. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, mindösszesen 30 perces időkeret áll rendelkezésükre. Elsőként megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy hozzászólásomban öt szempont köré csoportosítsam észrevételeinket. Szeretném először is leszögezni, hogy az öt szempont alapján mi a véleményünk a betervezett törvényjavaslat folyamán a folyamatokról, a tükrőről, ami ezeket a folyamatokat tükrözi és a folyamatok következményeiről.

Először is, a magyar költségvetés fő jellemzője az, hogy átláthatatlan. Másodszor: a 2014-es esztendő kiváló gazdasági eredményei egyszeri kedvező folyamatokon alapultak, hosszú távon ez ebben a formájában fenntarthatatlan. Harmadszor: a 2014. évi folyamatok nem javították, hanem rontották az ország versenyképességét. Negyedszer: a 2014. évi folyamatok alapvetően igazságtalanok társadalmi

szempontból; és ennek következtében ötödször: ezeknek a folyamatoknak lényegében csak egy szűk kör látja a hasznát.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy részletebben is kifejtsem ezt az öt szempontot, illetve az öt szempont alapján a véleményünket. Először is, az államháztartás működésének átláthatósága nem javult. Erre ma már nemzetközi vizsgálatok is utalnak. Nemrégiben megnézték egy általános normarendszer szerint az Európai Unió, sőt az OECD-tagországok költségvetését, államháztartási folyamatait aszerint, hogy mennyire átláthatóak, követhetőek. A vizsgálat végeredménye Magyarország szempontjából lesújtó, tisztelt hölgyeim és uraim. A magyar költségvetés a legátláthatatlanabb az egész Unióban, sőt majdhogynem az egész OECD-ben is. 100 pontból 49-et kapott Magyarország a költségvetés átláthatósága szempontjából, ez elégtelen. Ezzel Magyarország az úgynevezett korlátozott információ kategória alsó végén szerepel. Ahogy az elemzők megállapították, a költségvetés átláthatóságának hiánya a korrupció melegágya is, egyébként erre Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke is utalt egy rövid kitétel erejéig.

Nézzük kicsit pontosabban! A költségvetési törvényben a megállapítások szerint nem tartalmiak a magyarázatok. Nem frissülnek az indoklások az újabb és újabb dokumentumokban. A vizsgált nyolcféle költségvetési dokumentumból Magyarországon három nem is készül el, ezek közül az egyik, ami nagyon fontos lenne, a költségvetési irányelvek, korábban, a korábbi ciklusokban létezett ez a fogalom, a tisztelt Ház tudott erről vitatkozni a kormány előterjesztése alapján. Ez ma a magyar parlament működéséből teljességgel hiányzik. Ismeretlen Magyarországon a féléves jelentés kategóriája is, ami pontosan számot adna a költségvetési folyamatok alakulásáról. A dokumentumokban a nemzetközi megállapítások szerint nincsenek funkcionális bontásban a kiadások részletezve. És végül, de nagyon fontos megállapítás, hogy a maradványok, tartalékok elköltése és az átcsoportosítás lényegében teljesen a költségvetési felügyeleti rendszeren kívül történik, a kormány rendelkezésére egy olyan gigantikus házikassza áll, amelyben lényegében hetente, ha akarja, naponta hozhatja a saját döntéseit arra, hogy mire költi ezeket a sokmilliárdos házikasszában rendelkezésre álló forrásokat.

Másodszor: a 2014. évi, valóban nagyszerű gazdasági mutatók jórészt egyszeri folyamatok eredményeként jöttek létre. Egyik legfontosabb eleme az EU-s pénzkifizetési ütem gyorsítása. Ez a 2014. évben csúcsra járt. Mintegy 1845 milliárd forint uniós támogatást fizettek ki ebben a választási évben. Ez soha többet nem tud megisméltódni, már csak a Magyarországnak szánt csökkenő források miatt sem. Ez egyszeri és megismételhetetlen teljesítmény, egyébként pozitív hatása van kétségtelenül. Egyfelől eredmény, hogy Magyarország ilyen gigantikus nagyságrendben tudott ebben az esztendőben uniós forrásokat lehívni és elkölteni, ezzel önmagában nagy probléma nem is lenne, de ezt viszont

nagy hiba beállítani a magyar gazdaság teljesítő-képességének, netán a kormány teljesítményének, az végképp nagy hiba lenne. 2014-ben a korábbi évekhez képest a kedvezőbb időjárás is segítette a gazdasági növekedést az agrárszektor eredményein keresztül.

Harmadszor: a 2014. évben az olaj és a gáz világpiaci ára gyakorlatilag megfeleződött és ez a gazdaságot tovább élénkítette, ezen keresztül több adóbevétel folyt be. Sajnálatosan meg kell állapítanunk, hogy minden törekvés ellenére az olaj és gáz világpiaci árának megfeleződése ilyen mértékű ár-csökkenést belföldön egyáltalán nem eredményezett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Harmadik állításunk az, hogy ezek a folyamatok nem tarthatók fenn középtávon sem, és ezek a folyamatok nem javítják, hanem rontják Magyarország versenyképességét.

(10.30)

Figyelmeztető jel, hogy a növekedési ütem idén 3 százalékra mérséklődik várhatóan, 2016-ban pedig az előrejelzések, elemzők szerint 2,5 százalék körüli szintre lassul.

Miközben a kormány egyfolytában arról beszél, hogy a magyar reformok működnek, meg kell állapítanunk, hogy nemzetközi összehasonlítások alapján a reformok eredményességének az égvilágon semmi jele, sőt ellenkezőleg, Magyarország versenyképessége folyamatosan romlik.

A régiós országok között, ha csak a gazdasági növekedést nézzük, 2015 második negyedévében - és ez a lassulásra utal - a cseh gazdaság 4,4 százalékkal, a román gazdaság 3,7 százalékkal, a szlovák gazdaság 3,1 százalékkal tudott nőni, míg Magyarország 2,4 százalékos gazdasági növekedést tudott mindössze felmutatni.

Ami pedig az előbb hivatkozott versenyképességi rangsorokat illeti, hölgyeim és uraim, a nemzetközi versenyképességi rangsorokban minden évben egy-két helyezéssel romlik Magyarország pozíciója, a 60. hely fölött van valamennyi vizsgált évben a magyar versenyképesség a rangsorban elfoglalt helyét illetően.

Ezt tükrözik egyéb adatok is. 2014-ben több adót fizettünk, mint a 2010. évi kormányváltáskor. Sőt, nemcsak több, hanem többféle adót is fizettünk. Volt, hogy hetente változtak az adószabályok, és közelítette a harmincat a Fidesz által bevezetett új adók száma.

Ez a kedvezőtlen folyamat az állami újraelosztáson is meglátszódott. Amíg 2010-ben az államháztartás összes kiadása valamivel kevesebb volt, mint a GDP fele, ez az arány folyamatosan romlott, egészen pontosan emelkedett, és 2014-ben már az 54 százalékot is meghaladta. Ez pontosan jelzi az állam, a kormány mohóságát, folyamatosan újabb és újabb terheket ró az emberekre, újabb és újabb terheket ró a gazdálkodókra.

Ugyanakkor az állam működése tekintetében egyáltalán nem visszafogottak a számok. Míg 2010-ben a GDP mintegy 15,3 százalékát fordította a ma-

gyar állam közvetlenül a működésére, ugyanakkor 2014-ben ez a szám már a 18 százalékot is meghaladta. Ha saját magáról van szó, akkor a kormány sokat és szívesen költ.

Tisztelt Ház! Az előző három szempont után rá kell térnem egy következőre, a negyedik szempont, és ezek alapján sajnos meg kell állapítanunk, hogy a 2014. évet ugyanazok az igazságtalan folyamatok jellemezték, mint az előző éveket és sajnos az azóta eltelt időszakot is. Az egész gazdaságpolitikai filozófiai rendszer, az egész társadalompolitikai filozófiai rendszer egy alapvető igazságtalanságra épül. Ez pedig nevezetesen az, hogy a kormány azoknak a terheit csökkenti előszeretettel, akik a legjobb helyzetben vannak az országban, miközben azok terheit, akik ezekbe a kiváltságos rétegekbe nem tartoznak bele, folyamatosan növeli. Ez egy mélyen igazságtalan társadalomfilozófia. Ennek következtében Magyarországon az embereknek körülbelül 20 százaléka jár jól, míg a 80 százalék napról napra él.

Ez a Magyar Szocialista Párt álláspontja szerint mélyen igazságtalan és alapvető változásra szorul, 180 fokok fordulatra van szükség ebben a felfogásban. Az államnak ugyanis a mi felfogásunk szerint nem azokat kell támogatni, akiknek egyébként is jól megy, hanem azokat kell támogatni, akik a középosztályhoz tartozván egyre lejjebb és lejjebb süllyednek anyagi helyzetük tekintetében, és azokat kell támogatni, akik a legkilátástalanabb helyzetben vannak az országban. Ennek pont a fordítottja történik.

És végül ötödször. Ezekből az igazságtalanságokból fakadóan egy nagyon szűk réteg élvezi ennek a kormányzásnak a hasznát. Ennek a szűk rétegnek van egy teljesen objektív szegmense. Azok, akik az adópolitika révén jól járnak mindenféle egyéb kedvező jelek nélkül is, kormányzati segítség nélkül is, akik terhein érdemben csökkentett az állam, ők a legjobban keresők 20 százalékaéhoz tartoznak.

De van sajnos egy másik eleme is, nevezetesen, a kormány 2010 óta - és ez a '14. évi folyamatokra is jellemző volt - egy gigantikus állami gépezetet hozott létre, és ennek a gépezetnek egyetlen célja van: a Fidesz holdudvarát pénzeln. Míg 2010 előtt Magyarországon az számított korrupciónak, hogyha megsértették az általános törvényeket, 2010 után egészen egyszerűen olyan törvényeket hozott a mindenkori kormánytöbbség, ami segítette azok pluszjavadalmakhoz való jutását, akiket kedvezményes réteggé a kormány kiválasztott. Nem a törvények kijátszásával juttattak trafikokat új tulajdonosoknak, hanem a törvények megváltoztatásával, és nem a közbeszerzési törvények kijátszásával juttattak súlyos pénzeket törvénytelenül haveroknak, hanem a közbeszerzési törvények és jogszabályok olyan megváltoztatásával, amelyek eleve kedveznek azoknak, akiket a Fidesz kedvezményezni kíván. Közeli barátokról, rokonokról és a Fidesz holdudvaráról beszélünk.

Hogy csak friss példákat említsek egészen a közelmúltból. Egészen elképesztő, hogy Magyarországon törvényes eljárásban súlyos milliókat lehet azzal keresni, hogy arra adnak kommunikációs tanácsokat egy minisztériumnak, hogy hogyan kell aktívan hall-

gatni. Néhány kormánytag esetében az az álláspontunk, hogy ingyen is befoghatnák a szájukat, de hogy súlyos milliókért kapnak tanácsokat arra nézve, hogy hogyan kell úgymond aktívan hallgatni és értelmesnek látszani mindeközben, ez egészen elképesztő. És mindezt nem a törvények kijátszásával, hanem olyan jogszabályok megalkotásával, amelyek ennek a folyamatnak kedveznek.

Jól jellemzi a helyzetet az egyik örökös nyertes nyilatkozata, aki egyenesen arra a következtetésre jutott, hogy ha Istennek egyszer az a szándéka vele, hogy folyamatosan nyerjen a pályázatokon, akkor ő mit tehet Isten akaratával szemben. Nos, hölgyeim és uraim, az én meglátásom szerint ez nem Isten akaratából történt, nagyon is emberi kezek irányították azokat a pályázati kiírásokat és döntéseket, amelyek révén örökös nyertesekről beszélhetünk Magyarországon, és ma már nem az a hír, ha egy kormány közeli csoport, egy kormány közeli vállalkozó komoly összeget nyer egy közbeszerzési eljárás keretében, hanem az a hír, ha véletlenül nem ő nyer. Nem Isten akaratára tehát, hanem nagyon is emberi szándékok és nem tisztességes emberi szándékok motiválják ezeket a döntéseket.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján, tekintettel arra, hogy szakmai szempontból a Magyar Köztársaság (sic!) költségvetése átláthatatlan, és ami pedig látható és érzékelhető belőle, az társadalmilag igazságtalan, a Magyar Szocialista Párt a benyújtott törvényjavaslatot nem fogja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Több mint 14 perce van.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési törvény talán az ország legfontosabb törvénye. Kiderül belőle, hogy egy kormány milyen társadalomfilozófiát követ, hogy egy adott évben mely társadalmi rétegektől mennyit von el és kinek mennyit juttat a közösből az állam.

A 2014. évi költségvetés végrehajtásának áttekintéséből egyértelműen kirajzolódik a Fidesz teljesen eltorzult, kirekesztő, megbélyegző társadalompolitikája. Az az elosztási rendszer, amelyet az elmúlt 5 évben önök létrehozta, nem szól másról, mint ahogy Lázár János fogalmazott: akinek nincs semmije, az annyit is ér. Bár tegnap mást is mondott egy bizottsági meghallgatásán az állami cégvezetők lopási hajlamáról, de erről majd később fogok szólni.

Tehát a filozófia lényege, hogy a jól kereső keresen többet, a kiskeresetű pedig keressen kevesebbet.

(10.40)

Tulajdonképpen ez egy fordított mese, egy antimese, egy fordított Robin Hood, ahol a szegényektől vesznek el és azt odaadják a gazdagoknak. A személyi jövedelemadó jelenlegi torz rendszere olyan jelentős mértékben kedvez a magas jövedelemmel

rendelkezőknek, hogy ezt a családi adókedvezmény sem képes ellensúlyozni. A háromgyerekesek igen jelentős adókedvezményét pedig csupán egy igen szűk kör, a legmagasabb jövedelemmel rendelkezők, számszerűen a foglalkoztatottak felső egyötöde képes csak igénybe venni.

A kormány 2014-re 2 százalékos gazdasági növekedéssel számolt. Ehhez képest, ahogy ezt hallhatuk már, 3,6 százalékos volt a GDP-növekedés. Ehhez képest a szociális területre a tervezetthez képest is kevesebbet költött a kormány, nemcsak a GDP arányában, hanem valóságosan, nominális értékben is. A 2014-es tervek szerint az államháztartás a konszolidált funkcionális kiadásaiból még 58,5 százalékot fordított volna jóléti funkciókra, a tényszám szerint viszont mindössze 54,7 százalékát fordította ezekre a kiadásokra. Tehát kevesebbet, mint amennyit eredetileg tervezett. GDP-arányosan még 29,5 százalékot fordított volna az állam 2014-ben a jóléti funkciókra, ebbe beletartozik az oktatás, az egészségügy, a szociális juttatások; az adatokból, a beszámolókból viszont egyértelműen látható, hogy a kormány nemcsak a tervekhez képest, de még a 2013. évihez képest is kevesebbet fordított jóléti kiadásokra. 2013-ban a GDP közel 31 százalékát költötte az állam jóléti kiadásokra, 2014-ben ténylegesen már csak 28 százalék volt ez a szám.

A változás leginkább a szűkebben vett szociálpolitikára, szociális ellátásokra, nyugdíjra, családtámogatásra, munkanélküli-ellátásokra jutó kiadások mérsékléséből adódik. A 2013-as teljesítéshez képest, ami 17,7 százalék volt, a tervezetthez képest, ami 16,7 százalék volt, még ezekhez képest is kevesebb jutott végül, alig több mint 15 százalékot fordított az állam ezekre a célokra. Ezen belül is a társadalombiztosítási ellátásoknál, a munkanélküli-ellátásoknál és a szociális támogatásoknál láttunk határozott csökkenést. Ennek a politikának a következménye, hogy egy, a Magyar Tudományos Akadémia által idén végzett kutatás szerint a magyarok 38 százaléka komoly anyagi problémákkal küzd. Minden ötödik magyar mélyszegénységben él.

Az Eurostat módszertana szerint az anyagi nehézségek mérésére 9 elemi indikátort használtak a kutatók. 1. A háztartás nem képes arra, hogy váratlan, nagyobb összegű kiadást saját forrásból fedezzen. 2. A háztartás nem képes arra, hogy befizesse a lakbért, a lakástörlesztést, a közös költséget, a közüzemi díjat vagy a pénzkölcsön törlesztőrészletét. 3. A háztartás nem engedheti meg, hogy évente legalább egy hétre elmenjenek nyaralni. 4. A háztartás nem engedheti meg, hogy legalább minden második nap húst vagy azzal egyenértékű ételt egyenek. 5. A háztartás nem képes az otthonát megfelelően fűteni. A háztartásban anyagi okból nincs: 6. automata mosógép, 7. színes televízió, 8. telefon, 9. személyautó. A kutatók aszerint számolják, hogy abban a háztartásban van gond, ahol a 9 elemi indikátorból legalább 3 érvényes. Súlyos a gond, ha ebből a 9-ből 4 érvényes. Ezek alapján a mérőszámok alapján a kutatók kimutatták, hogy a váratlan kiadások a megkérdezettek, a családok 76 százalékának okoznak

problémát. Hasonlóan nagy arányban, három válaszdóból kettő mondta azt, hogy nem engedheti meg magának, hogy évente legalább egyszer elmenjen nyaralni. Ennél alacsonyabb, de még mindig meglehetősen magas azok aránya, akik olyan háztartásban élnek, ahol a megfelelő étkezés problémát jelent. Ez a megkérdezettek 25 százaléka. Igen magas arányt képvisel, 20 százalékot, hogy valamilyen fizetési késedelem mutatkozik. Illetve 12 százaléka a megkérdezetteknek azt nyilatkozta, hogy problémát okoz a házuk fűtése.

A kutatás szerint óriásiak a területi különbségek is, Budapesten az emberek 60 százaléka mondja azt, hogy könnyen tudják fedezni a háztartásuk kiadásait, míg a falvakban élők 90 százaléka mondja azt, hogy ez számára nehézséget okoz. A regionális különbségek kelet és nyugat, főváros és vidék között látszanak a foglalkoztatottságban is. Az Észak-Alföldön és Észak-Magyarországon az összes foglalkoztatott negyede közmunkás volt az elmúlt évben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-es év pénzügyi értékelésekor nem mehetünk el amellett, hogy az energia- és a bankszektorban tavaly igen komoly összegeket, több százmilliárd forintot költött el az állam vásárlásokra. A képviselőtársam is utalt már erre. Az már önmagában súlyos probléma, hogy ennyi pénzből a kórházak összes adósságát ki lehetett volna fizetni, az ápolók, gondozók, dadusok béremelése is fedezhető lett volna. Az viszont tragikus, hogy Lázár János tegnap azt mondta egy bizottsági meghallgatáson, hogy az állami cégek fideszes menedzsmentjei lopnak az agrárcégeknek. Ha ez így van, könnyen elképzelhető, hogy lopnak az energetikai cégeknek és az állami bankoknál is.

Az elmondottak alapján nem is kell csodálkozni azon, hogy közel 600 ezer honfitársunk hagyta el Magyarországot. A Fidesz logikáját végiggondolva ez nem is ennek a politikának a következménye, hanem ennek a politikának a célja. Hiszen tavaly a Magyarországról elvándorolt honfitársaink több mint 1200 milliárd forintot utaltak haza. Milyen jó ez a kormánynak, hiszen nem veszik igénybe a hazai közszolgáltatásokat, kórházakat, orvosi ellátást, gyermekeik nem járnak magyar iskolába, nem használják az utakat, nem kerülnek a magyar államnak pénzbe, miközben hazautalnak több mint 1200 milliárd forintot! Persze, ha a Fidesz elmebeteg eszmefuttatását vesszük figyelembe, amelyet tegnap hallottunk Harrach Pétertől és Rétvári Bencétől a napirend előtti felszólalásuk során, hogy mint gazdasági bevándorlók biztosan nem szavaznának a Fideszre, ez minden szempontból jó a magyar kormánynak.

De a beteges gondolatokat hagyjuk inkább! A lényeg, hogy hiába kábítják az embereket fideszes képviselők csodálatosnak tűnő számokkal, az emberek a saját bőrükön tapasztalják, hogy a Fidesznek nemcsak a hatalommániája és pénzéhsége a hibája, hanem hogy elveszi az esélyt a társadalmi felemelkedéstől, és szegénységbe taszította a magyarok közel 40 százalékát. Ennek a helyzetnek a javítását nem-hogy szolgálta volna, hanem ennek a helyzetnek a rontását hozta a 2014. évi költségvetés, és ez a szá-

mobban és a kutatásokban is egyértelműen látszik. Éppen ezért követeli a Magyar Szocialista Párt, hogy fizetésemelésre van szükség, szükség van a nettó 100 ezer forintos minimálbérre, szükség van fizetésemelésre a közszférában, és szükséges a minimál nyugdíj 50 ezer forintra emelése. Ezeket a javaslatokat kell ahhoz támogatni, hogy legalább enyhüljön az a helyzet, amely az önök öt éves kormányzása miatt kialakult Magyarországon.

Mindezek alapján nem tudjuk támogatni a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt ÁSZ-elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy átláthatatlannak mondott zárszámadást talált a szocialista vezérszónok. Az átláthatatlanság azonban nem akadályozta meg őt abban, hogy elég határozott negatív véleményt mondjon az ország teljesítményéről, az ország gazdálkodásáról és a költségvetés zárszámadásáról. *(Gógós Zoltán: A lényegre!)* Már önmagában itt ellentmondást látok feszülni az indító mondata és az utána elmondottak között.

Eltorzult társadalomszerkezetet szolgál ez a költségvetés, mondja Tóth Bertalan képviselőtársam. Csak annyit teszek hozzá a megjegyzéséhez, ehhez az átláthatatlan társadalompolitikához, amelyet a költségvetés és a zárszámadás az ő elképzelésük szerint nyilvánvalóan szolgál, hogy mindemellett jutott lehetőségünk arra, hogy a bajba jutottakat segítsük, a devizaadósokról beszélek most csak érintőlegesen, jutott 2014-ben is lehetőségünk arra, hogy családtámogatásokon keresztül a családoknál jelentős összegeket hagyjunk, béremeléseket sikerült produkálnunk, és a rezsicsökkentésen keresztül minden magyar családnak tartósan jövedelemnövekedést, kiadáscsökkentésen keresztül valójában jövedelemnövekedést produkált a 2014. évi költségvetés is.

(10.50)

De szeretném az előre elgondoltak szerint a magam és a KDNP álláspontját elmondani és nem csak a szocialista vezérszónokra reagálni, ezért indító mondatként leírom azt a pénzügyi és költségvetési környezetet, amit az Orbán-kormány az alkotmányozás óta magának megszabott, és azóta is ebben a pénzügyi és költségvetési környezetben folytatja a költségvetési gazdálkodást, és minden egyes évben a zárszámadás elfogadásával számot ad erről a gazdálkodásról.

Az Alaptörvény elfogadása, 2011 előtt az jellemezte az akkori alkotmányt, hogy - azt lehet monda-

ni - annak az alaptörvénynek közpénzügyi része, érdemi része gyakorlatilag nem volt, de azért a mindenkori kormánynak megvolt az a lehetősége, hogy ha úri jó dolgukban úgy látták jónak, akkor felelőtlenül és nyakló nélkül eladósították az országot. Ez jellemezte a szocialista kormányok időszakát. Ugyan ez az alkotmányos hiányosság - amit ma már úgy is jellemezhetek, hogy az akkori alaptörvény, az akkori alkotmány ilyen szabályokat nem tartalmazott - az Orbán-kormányt annak idején nem gátolta abban, hogy jelentős adósságsökkentéseket hajtson végre minden egyes költségvetési évben, ellentétben a szocialistákkal, akik eladósították az országot.

Amikor alkotmányoztunk, amikor elfogadtuk az Alaptörvényt, akkor fontosnak láttuk, hogy egy közpénzügyi fejezetet rögzítsünk az Alaptörvényben, és ebben a közpénzügyi fejezetben a legjelentősebb rendelkezés az adósságfék intézménye, ami az Alaptörvény, tehát a legmagasabb törvény szintjén is gátat szab a felelőtlen gazdálkodásnak. Amikor egy zárszámadást értékelünk, akkor mindig számot is kell adnunk arról - ezt tette államtitkár úr, ezt erősítette meg a Számvevőszék elnöke -, hogy ennek az alkotmányos környezetnek, tehát az Alaptörvénynek, a stabilitási törvénynek, az államháztartási törvénynek és persze a költségvetési törvénynek megfelelt-e az a gazdálkodás, amiről most számot adunk. S mind a két expozé elmondó úr erről adott számot, és ilyen szempontból én is ezt tudom megerősíteni. Ebben a pénzügyi és alkotmányos környezetben, azt mondhatom, hogy az Orbán-kormány költségvetési gazdálkodása 2010 óta minden évben következetes.

Mik azok a költségvetési célok, amiket minden évben meg akartunk valósítani, és ez 2014-ben is így volt? A kormány mindig törekedett arra, hogy a költségvetés hiányát féken tartsa. A kormány mindig törekedett arra, hogy csökkenjen az államadósság. Mindig törekedett arra, hogy a foglalkoztatás bővüljön, és a kormány minden évben törekedett arra, hogy az ország növekedési potenciálja erősödjön. Ezeket a célokat a 2014. évi költségvetés is tartalmazta, és a zárszámadás elfogadásával is megerősíthetjük azt, hogy ezeknek a költségvetési céloknak a teljesülése sikeres volt.

A kormány 2014-ben erőteljesen azzal szembe-sült, hogy az a magas devizaadósság, ami az államot, a családokat, a vállalkozásokat jellemezte - tehát nincs olyan jövedelemtulajdonos, aki nem volt nyakig eladósodva -, a belső fogyasztás gátja. Ezért 2014-ben olyan intézkedéseket készített elő a kormány, amelyek a devizaadósságot csökkentették. Az elszámoltatás törvényére gondolok, a kötelező forintosításra és a fairbank-törvényre. Majd még szölok erről, hogy ennek milyen kihatása volt már a 2014. évi gazdálkodás során, és milyen hatások jelentkeznek nyilvánvalóan 2015-ben.

Az egyik legfontosabb mutató, amivel mindig mérjük a költségvetési gazdálkodást - s ez a zárszámadási törvény arról tájékoztat minket -, hogy a növekedés, azok a pluszeszközök, amiket az ország gazdasága az előző évhez képest meg tudott termelni, a tervezetthez képest is pozitív. A növekedésünk

3,6 százalékos volt az előző év gazdálkodásához képest. Soha rosszabb teljesítményt ne produkáljon Magyarország, mindig arról tudjunk számot adni, hogy az Európai Unió országai között ez a növekedés a harmadik helyre emeli Magyarországot, a visegrádi együttműködők rendszerében, tehát a közvetlen szomszédaink közül pedig Magyarországot illeti a legnagyobb növekedési hely. Ráadásul ezt a növekedést nem úgy produkáltuk, hogy az egyensúlyt felborítottuk, ami a szocialista kormányok időszakára volt jellemző, nem hitelfelvelekkel produkálta az ország ezt a növekedést, hanem ez a növekedés az ország valós teljesítményi többletéből adódott.

Mi támogatta ezt a rendkívül látványos növekedési többletet? Elsősorban talán a háztartások fogyasztását említem meg. A háztartások fogyasztása a beterjesztett törvénytervezet szerint 1,7 százalékkal nőtt. Mi az, ami e mögött az impozáns szám mögött ott van? Egyrészt ott van egy növekedett foglalkoztatási létszám - a növekedett foglalkoztatottak nyilvánvalóan több fogyasztást is jelentenek -, aztán arról tudunk számot adni, hogy nőttek a nominálbérek, egyértelműen azt tudjuk rögzíteni, hogy 2014-ben növekedtek a nyugdíjak, növekedtek a reálbérek, s ezt nyilvánvalóan segítette a rendkívül alacsony infláció is.

A másik, ami ezt a 3,6 százalékos növekedést nagyban ösztönözte és segítette, az a beruházások alakulása. Már 2013-ban azt mondhattuk, hogy létrejött egy beruházási fordulat, ez a beruházási fordulat 2014-ben erősödött, és nagyon impozáns számokról beszélhetünk. 5200 milliárd forint fejlesztés valósult meg a gazdaságban, a beruházások 14 százalékkal növekedtek. A beruházási ráta 2014-ben a GDP arányában 21,4 százalékos volt.

A 3,6 százalékos növekedést, mint a korábbi években, ezúttal is a jelentős exporttöbblet is segítette. Ez 2014-ben 8,7 százalék volt. A korábbi évekhez hasonlóan ki kell emelni a dinamikus növekvő járműipari kivitelt. Ráadásul ezt az exporttöbbletet az orosz importtilalom ellenére produkáltuk, mert az orosz importtilalom nyilvánvalóan a magyar gazdaság exportteljesítményét is fékezi, mégis, mondom, 8,7 százalékkal nagyobb exportot tudtunk produkálni, mint az előző évben.

A foglalkoztatottak növekedéséről jelzésszerűen már beszéltem akkor, amikor a háztartások növekvő fogyasztását említettem meg. Fontos megemlíteni, hogy 2014-ben 5,4 százalékos volt a foglalkoztatottak bővülése. Ez összességében 208 ezer embert jelent. A Számvevőszék elnöke is megemlítette, hogy az év végére elértük a 4,1 millió foglalkoztatottat. Tudjuk, hogy honnan indultunk, és tudjuk, hogy hova kellene felküzdennünk magunkat. Mindig Csehországgal szoktuk összevetni magunkat, ahol még mindig jelentősen több embert foglalkoztatnak egy 10 milliós országban, mint amire mi korábban képesek voltunk, de azt gondolom, hogy egyértelműen haladunk ezen az úton. Ha a 16 és 64 év közötti foglalkoztatottak rátáját vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy ez 58,1 százalékról 61,8 százalékra nőtt. Ha a 16 és 64 év közöttiek gazdasági aktivitási rátáját vizsgáljuk, ak-

kor azt állapíthatjuk meg a zárszámadási törvény alapján, hogy ez az év végére 67 százalékra teljesült.

Nyilvánvalóan mindig kérdéses az, hogy hogyan alakul a munkanélküliek száma.

(11.00)

Azt gondolom, dicséretes és nagyon szép szám az, amit a két expozét elmondó is rögzített, hogy 2,5 százalékkal csökkent a munkanélküliség, az év végére 7,7 százalékon állt. Amikor a bérindekxek kedvező alakulásáról beszélünk, és itt megint visszautalok a szocialista megszólalók mondataira, akik az egész társadalompolitikánkat rendkívül igazságtalannak tartották (*Gógös Zoltán: Mert az is.*), tehát a bérindekxek alakulása kapcsán a pedagógusok többletjuttatását, a rendvédelmi szervezetekhez tartozók többletjuttatását említeném meg elsősorban. Ha nem is ilyen mértékben, de jutott a szociális szférában és az egészségügyi intézményekben dolgozóknak bérben többletjuttatás.

Az infláció; valamikor álmodni nem mertük volna, hogy egyszer azt fogjuk kimondani: 0,2 százalékos. Tehát gyakorlatilag nem volt pénzromlás az országban. Az alacsony olajárak és a rezsicsökkentés ezt az alacsony inflációt persze nagyban segítette. Valamikor, emlékezve még arra, hogy milyen inflációs számokról kellett számot adnunk tízegynéhány évvel ezelőtt, el nem tudtam képzelni, hogy Magyarország is megéli ezt az üdvös állapotot, hogy nincs pénzromlás az országban.

Magyarország nettó kifizetési képessége a GDP arányában 8,3 százalékra nőtt. Mi teszi ezt lehetővé, vagy mi tette lehetővé ezt a 2014-es esztendőben? Egyrészt, már utaltam rá, jelentősen nőtt az ország exportja, ugyanakkor az országból történő jövedelemkiáramlás erőteljesen csökkent. Ennek egyik tényezője a külső államadósságunk leépülése, emiatt nyilvánvalóan a kamatfizetési kötelezettségeink is csökkentek.

De ami még itt fontos, és ezt szívesen említem meg, mert erről Tóth Bertalan is beszélt, hogyan értékeljük azokat az embereket, akik külföldön vállalnak átmenetileg munkát; mert ezek a magyarok jelentős összegeket utalnak vissza Magyarországra. A Tóth Bertalan által idézett szám 1200 milliárd. Én ezekről az emberekről mindig úgy beszélek, és meggyőződésemm, hogy ez a helyes álláspont, hogy ezek egyrészt szorgalmas emberek és tudással rendelkező emberek, akik az egységes európai uniós piacon is képesek eladni saját munkaerejüket. (*Gógös Zoltán: Csak itthon nem.*) Nyilvánvalóan tökéletesen tudom, hogy boldogabban tennék, ha ezt Magyarországon tehetnék meg, de ameddig Magyarország nem tud az általunk vártnál is több munkalehetőséget biztosítani, ezeknek az embereknek a teljesítményéről csak megsüvegelve lehet beszélni, mert képesek arra, hogy Lisszabontól a Baltikumig és Skandináviától Sziíliaig eladják a tudásukat. Tehát szorgalommal, képességekkel rendelkező emberek, és teljesítmény van mögöttük. Róluk tehát így célszerű, azt gondolom, beszélni.

És persze hozzájárult a nettó finanszírozási képességünk növekedéséhez az a 6 milliárdos transzfer is, ami az Európai Unióból Magyarországra érkezett. Ezt Burány Sándor elintézi úgy, hogy ez egyszeri kifizetési siker, és nem a kormány teljesítménye. Tisztelt képviselő úr, alapvetően a kormány teljesítménye. Ahhoz, hogy a kormány produkálni tudja azt, hogy ekkora összeget tudjon kifizetni, ezeket a forrásokat el kellett tudni érni Brüsszelben, amire önök annak idején képtelenek voltak. Működtettek egy olyan európai uniós kifizetési intézményrendszert, ami tényleg átláthatatlan volt, ellentétben ezzel a költségvetéssel, és nagyon szívtak le onnan forrásokat.

A kormányzatnak határozott célja az volt, hogy átalakítja ezt az intézményrendszert. Tállai András beszélt arról, hogy ezeknek a programoknak az irányítói bekerültek a minisztériumokba, a Miniszterelnökség összehangoltan mozgatja ezeket az irányítóit, és ennek az átalakult intézményi szerkezetnek meg az erőteljes politikai akaratnak az eredménye az, hogy sikeresen tud pályázni Magyarország, és a sikeres pályázatok mögött nyilvánvalóan nagyobb kifizetések is vannak. Tehát nem lehet elintézni azzal, hogy ez egy egyszeri siker, és ehhez nincs köze a kormányzatnak. Nem! Ez nem egy egyszeri siker, mert ez, reméljük, folytatódni is fog, és a kormány teljesítménye ebben nagyon benne van; nem a Jóisten ajándéka, ellentétben azzal, amit az időjárás kapcsán említett meg a szocialista vezérszónok. Az időjárást kétségtelenül nem tudjuk befolyásolni, a jövőben is kevésbé törekszünk erre, talán azt megemlíthetem, hogy a Jóistennel nagyobb barátságban vagyunk, mint az előzőek, és lehet, hogy ez is belejátszik a mezőgazdasági teljesítmény alakulásába.

Az államadósságunk alakulása kapcsán az előzőekből adódóan azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az államadósság az európai uniós módszertan szerint 76,9 százalékra csökkent az előző év 77,3 százalékáról. Amíg van hiányunk és van államadósságunk, nyilvánvalóan ezt a hiányt valamilyen módon finanszírozni kell. Ezt a kormány sikeresen tette, sikeresek voltak 2014-ben az állampapír-kibocsátások, és ezekért az állampapírokért egyre kisebb felárat kellett fizetnie Magyarországnak, a magyar költségvetésnek, mert a külföldi piacok is elismerik ilyen szempontból a magyar gazdaság vagy a magyar költségvetés teljesítményét. Összességében azt mondhatom, hogy az államadósság csökkenése is azt eredményezte, hogy az ország külső kitettsége nagymértékben csökkent.

A növekedésről már beszéltem, de a hiány kapcsán, ami rendkívül fontos tényező, azt mondhatom, hogy a vártnál kedvezőbben alakult, hiszen a költségvetési törvény ezt a hiányt 2,9 százalékban tervezte meg, ezzel szemben a hiány 2,5, más módszertan szerint 2,6 százalékra teljesült. A kormány éveken belül is... - azt mondhatom, más gazdaságpolitikát folytatott 2014 első félévében, és más politikára volt lehetősége a második félévben. Mert a kormányt 2010 óta ebben a megváltozott pénzügyi-gazdasági környezetben, amit önmagunk számára rajzoltunk meg, mindig is jellemezte az óvatos gazdálkodás. Ez

2014-ben is így volt az első félévben, mert az első félévben a kormány óvatosságból 110 milliárd forint egyensúlyjavító intézkedésről döntött. Az Állami Számvevőszék elnöke ezt úgy jellemezte, hogy szigorításokat hajtott végre a költségvetési gazdálkodásban. És amikor a kormány azt látta 2014 második felében, hogy a gazdaság növekedése erőteljes, a gazdaság növekedése kiszámítható, a gazdaság növekedése produkál olyan többleteket is, amit nem vártunk, akkor feloldotta az első félév szigorítását, és az év egészében 55 milliárd forint többletkiadást is teljesített.

Jutott pénz a közutak finanszírozására, ezt nagyon fontosnak tartom, jutott pénz az Eximbank tőkeemelésére, jutott pénz arra, hogy előkészítsük az elektronikus közúti árufuvarozási rendszer bevezetését, ez is jó néhány milliárdot jelentett, és jutott pénz vagyongyarapításra is. Erről a szocialista vezérszónokok szintén negatív módon szoktak beszélni. Én fontosnak gondolom, hogy ha van lehetőségünk az ország vagyont gyarapítani, és erre képesek vagyunk, az állami vagyont növelni, akkor ez egy érdemi teljesítmény. És jutott pénz, nem annyi, amennyit szerettünk volna, de jutott pénz gyógyító és megelőző ellátásra is.

Az önkormányzati alrendszeréről, ami sokunk számára fontos, csak azt kívánom megjegyezni, amit Domokos elnök úr és Tállai államtitkár úr is megemlített: stabilizálódott az önkormányzatok finanszírozása. Ezt azért fontos megemlíteni, mert 2014 előtt nem sokkal, ugye, az önkormányzatokat egy teljesen más gazdasági pályára állítottuk át, miután a kormány az adósságukat elvonta, és ez az új önkormányzati finanszírozási rend a korábbiakhoz képest is stabilitást mutat. Ez fontos, hiszen az önkormányzatok nyújtják a legalapvetőbb szolgáltatásokat a településeiken élő lakosságának.

(11.10)

Tehát, tisztelt Országgyűlés, utolsó gondolatként én azt kívánom magamnak, hogy bárcsak sok olyan zárszámadást élhetnénk meg vagy olyan zárszámadást tárgyalhatnánk, mint amilyen a 2014. évi volt, ami egy sikeres költségvetési év zárásának tükrö. A KDNP-frakció nevében azt mondhatom, hogy mi támogatni fogjuk ezt a zárszámadást, és ezt kérem az Országgyűléstől is. Köszönöm a türelmüket. *(Szóróványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! *(A mikrofonja zúg.)* Tisztelt Ház! Az ember mindig egy gondosan összeállított anyaggal készül, amellyel kapcsolatban aztán bizonyos illúziói szertefoszlanak. Itt az expoé során előadott, behozott bizonyos témakörök mentén azért elég durva dolgok hangzottak el. Azonnal

cserélünk mikrofont, és ezek a durva dolgok terítékre kerülhetnek.

ELNÖK: Képviselő úr, kicseréljük a mikrofont. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon köszönöm. Az imént durva dolgokat említettem, és nem véletlenül tettem ezt, hiszen semmi problémánk nem lett volna abban az esetben, ha egy költségvetési tervezet, az abban foglalt időszak és arról szóló zárszámadás kapcsán a kormányzat őszintén elmondta volna - például most Hargitai úr is -, hogy bizony történtek olyan gazdasági hatások, amelyek rajtunk kívül álltak, ezek közül szerencsésen alakult jó pár, és bizony ezen kedvező hatások mentén a kormányzat tett egyébként helyes lépéseket is, aztán megvitattuk volna, hogy mindezen lépések és mellettük persze a helytelen lépések mennyire felelnek meg a költségvetési törvény szerinti kikötéseknek, eszerint szedte-e be a kormány az adókat, költötte-e el a közpénzt.

Ehhez képest itt gyakorlatilag egy olyan önfényező hozsannázást hallgattunk végig, ami teljes mértékben indokolatlan. Kiderült, hogy önök már saját megfogalmazásuk szerint a Jóistenhez is közelebb állnak, mint mások, tehát egészen elképesztő kitételek hangzottak el, és az, hogy a magyar kormányzat zseniális teljesítménye járult hozzá ahhoz, hogy a magyar gazdaság szárnyaljon.

És tényleg, ha a felületes szemlélő az első adatokkal találkozik, akkor talán ennek egy részét még el is hinné, hiszen a gazdaság több mint 3 százalékkal nőtt, a hiány immár tartósan a 3 százalékos maastrichti kritérium alatt található, nincs infláció, egyébként ennek köszönhetően lehetett a reálkeresetek növekményéről egyáltalán beszámolni. De semmiféle hosszú távú alapja nincsen annak az önfényezésnek, ami itt az iméntiekben elhangzott, hiszen mondjuk el: egyrészt az EU-s kipörgő források felfűtötték az egész gazdaságot, tehát egy olyan átmeneti hatásmechanizmusról beszélünk, amely örömteli, amelyet ne becslünk le egyáltalán, de illet kijelenteni, hogy a fejlődés fenntarthatóságának megalapozása megtörtént az utóbbi időben, egész egyszerűen szakmailag tarthatatlan. Ha megnézzük a magyar gazdaság vagy az úgynevezett GDP növekményének fő adatait, akkor itt nem elsősorban a háztartások fogyasztására kell gondolnunk, hanem mondjuk, a feldolgozóipar pörgésén belül a gépjárműgyártás tekintetében egy olyan felfokozott tevékenységre, amely az utóbbi hetek botrányai alapján tuti módon szavatolható, kijelenthető, hogy nem lesz hosszú távú, nem lesz fenntartható és nem tartható. Tehát a magyar gazdaság beteg, egyirányú szerkezetének az összes negatív következménye le fog csapódni már a következő évben, de azt követően is egészen bizonyosan.

Elhangzott itt továbbá az, hogy ez az úgynevezett rezsicsökkentési folyamat micsoda jövedelemnövekményt okozott a magyar embereknek. Egészen elképesztő kijelentések ezek, hiszen az önök által betervezett költségvetésben szerepel a rezsicsök-

kentéssel úgymond megspórolt összeg jelentős részének a visszacsorgatása közműcégek irányába, gyakorlatilag állami támogatás formájában azért, hogy kompenzálják ezeket, azért, hogy a működőképességüket fenntarthatassák. Tehát ne mondják azt, hogy mérhető jövedelemnövekményhez vezet az, hogy a lakosság az egyik oldalon a világpiacon árcsökkenéssel nagyjából azonos mértékű kedvezményt élvez, a másik zsebéből viszont kivesszük ennek ellentételezését, és odaadják adóforintokból a közműcégeknek. Az is látható, hogy az infláció ilyen szinten tartása sem lehet egy több évtizedes folyamat, ezek ciklikusan változó tényezők, és ezen ciklikus változások bizony át fognak szűrődni a következő évek során is.

Tehát elmondható az, hogy a fejlődés fenntarthatóságának megalapozásáról nem lehet beszélni, majd akkor lehet beszélni, ha gazdasági téren nem leszünk gyakorlatilag egy fél státusú német tartomány, ha nem a német gazdasági tevékenység befolyásolja ennyire azt, hogy mi történik Magyarországon, ha majd az agrárszektorra jobban sikerül építeni, ha majd lesz termelést támogató adórendszerünk és az aktívák támogatása mérhető mértékben, akkor bizony lehet beszélni hosszú távú folyamatokról. Addig főleg kívülről begyűrtő hatásokról van szó, és szerencsére most éppen pozitívak voltak ezek a hatások, tehát ne vitassuk el, hogy ez egy jó dolog, ennek örülni kell, és ebből ki kell hozni a lehető legtöbbet.

De elhangzottak itt olyan kijelentések, miszerint a lakosság anyagi helyzetének érezhető javulása következett be. Hagyjuk most a szegénységi statisztikák felsorolását, mert többféle van belőlük, mindenki a saját nézetrendszerét megkísérli alátámasztani általa. De az, hogy a lakosság 1,7 százalékos fogyasztási bővülése mellett érezhetően jobb anyagi helyzetbe került volna, talán itt a parlamentben, a Ház falai között sajnálatos módon, de még elmegy, egy lakossági fórumon viszont ne próbálkozzanak meg ugyanezzel, hiszen elképesztő reakciókra fognak találni, jogos reakciókra, hozzáteszem, mert elképesztő aránytalanságok mutathatók ki.

Ha csak a KSH szerinti átlagfizetésre gondolunk, akkor is az a jó nagy, hat számjegyű nettó tétel bizony egy szabolcsi vagy egy borsodi kistérségben egész egyszerűen elképzelhetetlen, hiszen egy átlagos munkavállaló adott esetben fizikai munkával örül, ha 70-80-90 ezer forintot nettó formájában megkeres. Oké, hogy ezt a statisztikát felhúzzák különböző bankár- és versenyszféra-fizetések, ez nagyon helyes, hogy így van, de azért egy ilyen átlagból ne induljunk ki, és ne beszéljünk javulásról, ha ekkora a szórás.

Márpedig a szórás hatalmas, és elmondható az is, hogy a reálbérek növekménye, a nyugdíjak minimális növekménye örömteli dolog, de ha nem tudtak volna főként nemzetközi hatások és egyebek folytán ilyen alacsony inflációs rátát felmutatni, akkor mindezekről most egyszerűen nem beszélhetnénk.

A gazdasági növekedés annyiból sem látszik fenntarthatónak, hogy a gépjárműipar és egészen konkrétan a német autógyártás tekintetében a mostani válság hatásai rövid úton érezhetőek lesznek, és

beszéljünk arról is, hogy azért szokták a GDP-növekményt egy öt éves átlagban is vizsgálni, öt év átlagában pedig a GDP éves növekedési üteme, ha csak 1,3 százalék, ha ebből levonják a német autógyártáshoz kapcsolódó iparágak, beszállítók, egyebek összességét, és felkészülnek egy jövő évi válságfolyamatra vagy válságcsunamira akár a következő években, akkor látják, hogy ez a minimális növekmény egész egyszerűen elpárologhat.

Én nem vagyok ellendrukker, ne így legyen, de mindezt beállítani a kormányzat zseniális cselekvési sorának és tevékenységének, egész egyszerűen tartahatatlanság.

Van azonban a kormányzatnak egy olyan tevékenysége, amellyel kapcsolatos kritikát nem győzzük elég gyakran megfogalmazni, ez pedig az eladósodottság. Amíg az eladósodottsággal nem tud mit kezdeni a Fidesz-KDNP-kormányzat, addig sikeres költségvetésről sem beszélhet, ebből következően pedig tartható zárszámadásról sem.

Nézzük, mit mondtak önök maguk! 2010-ben, amikor átvették a hatalmat, a Széll Kálmán-tervük, a Széll Kálmánról elnevezett megszorító csomag az államháztartás 65-70 százalékára ígérte letornáznia az államadósság szintjét. Ezzel szemben nézzük, mit tartalmaz megint csak az önök indokolása és törvényjavaslata: 2014-ben az Európai Unió módszertana szerint számított adósságráta 76,9 százalék. Ezt a törvényjavaslat általános indokolása mondja, tehát még csak megközelíteni sem sikerült az önök saját célját. Ezek után a kormány gazdasági sikereiről beszélni legalábbis érdekes.

Nemcsak az eladósodottság foka brutális, hiszen azt különböző statisztikákkal lehetne szépíteni, lehetne GDP-arányosan vizsgálni, és akkor egy kicsit talán kedvezőbb a helyzet, de ha megnézzük a kamatkidadásokat, akkor azt látjuk, hogy az ezzel kapcsolatos kamatkidadások tovább nőttek, és maga az előirányzat 184 milliárd forintos további növekményt, hozzáteszem, 16 százalékos növekedést mutat a korábbiakhoz képest.

Ez pedig annyit jelent, hogy változatlanul a bruttó hazai össztermék 4 százaléka fölött áll az a szint, amiből egyébként olyan összegek párolognak el, amelyek már-már a személyi jövedelemadó-bevételek összegéhez közelítenek, tehát egy hatalmas pénztömeget költ el Magyarország csak a kamatkidadásainak a teljesítésére.

Még egyszer mondom: varázsolhatnak önök elének olyan statisztikákat, amelyek szerint az eladósodottság szintje csökken, de amíg azt látjuk, hogy a kamatkidadások növekménye vagy folyamatos, vagy szinten marad az utóbbi években, az utóbbi időszakban, addig nagyon nehezen tudják megvédeni ezt az álláspontjukat.

Ha pedig a jóléti funkciókat ellátó szektorokat vizsgáljuk, az egészségügyre, a társadalombiztosításra fordított összes forrástömeget, akkor azt látjuk, hogy egyértelműen vesztes szektorokkal van dolgunk, önök egyértelmű megszorításokat foganatosítanak, hagynak jóvá és túrnek meg ezen szektorokat illetően.

(11.20)

A foglalkoztatottság egy másik érdekes kérdés. Itt az önfényezési folyamat során ez is többször felmerült, miszerint a foglalkoztatás mennyire rendben van, mennyire javultak a mutatói. Egyrészt ezek a mutatók a közmunkásokkal egy kicsit felhígításra kerültek, és adódik a kérdés az államtitkár úr felé is, hogy a foglalkoztatási mutatókban mennyire vannak benne a külföldön dolgozó magyarok, ugyanúgy, ahogy az elveszületések száma tekintetében hogyan képzelhető el az, hogy elveszületési statisztikákban a külföldön született magyar gyermekek is benne találhatók. Igen vagy nem? Az önök módszertana mit mond ezzel kapcsolatban? Egyeztetek-e ez ügyben a KSH vezetőivel? Tehát nagyon fontos kérdések ezek, hogy a statisztikákat torzító tényezők közül mik vannak ebben a rendszerben, mert ezek az önök hivatkozási alapjai az állítólagos sikereik tekintetében.

Látnunk kell azt is, hogy van ám három konkrét ok, ami miatt ez a zárszámadás semmilyen szín alatt nem támogatható. Idézniem kell a kiváló Nyikos Lászlót, akinek szakértői anyagai egyébként 2010 óta változatlanul érvényesek, majdnem minden megállapítása helytálló, és elmondhatjuk, hogy szakmai ellenérvet vele szemben, az ő kitételeivel szemben nem igazán tudtak támasztani sem számvevőszéki, sem kormányzati részről. Elég csak a számokat megvizsgálnunk, hogy mennyit költ magára a kormány, mennyit költ az államapparátusra, és azt találjuk, hogy az Országgyűlés 2013-hoz képest 2014-re 10 milliárd forinttal kívánta megemlíni azt az összeget, amennyivel többet költenek magukra, de aztán ez további 60 milliárd forinttal növekedett; összesen 799 milliárd forintot költöttek az államapparátusra. Adódik természetesen egy kérdés, ami már költségvetési jogi szempontból is felmerül: volt-e felhatalmazása a kormánynak felülbírálni egy országgyűlési döntést és további 60 milliárddal saját hatáskörben saját magára költeni el ezeket a forrásokat? De az biztos, hogy amíg a harmadik Orbán-kormány minden elődjénél többet költ önmagára, saját magára, addig nagyon nehéz ezt a zárszámadást úgy tárgyalni, hogy ez a kormány sikeres és takarékos működésének egyfajta bizonyítványa lenne. Tehát ez egy olyan ok, amely egész egyszerűen védhetetlen, nem tudják számunkra bebizonyítani, hogy mi a normális indoka annak, hogy ennyivel többet költenek saját magukra.

Itt a Magyar Nemzeti Bank szerepe is felmerül, hiszen ha az utóbbi éveket megvizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy 2013-ban és 2014-ben több mint 700 milliárd forintnyi úgynevezett extranyeresége keletkezett, sok esetben árfolyamváltozásokból következően, de a devizahitelek helyzetének úgynevezett rendezése kapcsán is az MNB elképesztő nyereségre tett szert. Magam indokoltnak tartottam volna azt, hogy legalább ezen plusznyereség terhére egy olyan kártérítési alap jöjjön létre, amiből támogatják a legnehezebb helyzetben lévőket, a már szétszakított családdal bírótakat vagy azokat, akik már elvesztették az otthonukat, de irányukba a kormány-

zat tulajdonképpen semmiféle támogató lépést nem foganatosított. Azokra próbálnak koncentrálni, akik úgy-ahogy még tudják nyögni az indokolatlanul megnőtt terheket, de a legnehezebb sorban lévőkre nem jutott energia, nem jutott forrás. Egy sikeres gazdaságban ilyen egyébként nem fordulhatna elő, tehát a legnehezebb helyzetben lévő társadalmi osztályokat is segítenék, legalább szinten tartanák őket vagy hozzájárulnának a felzárkózásukhoz. Amíg ez fel sem merül, addig - még egyszer mondom - nagyon nehéz pozitívan értékelni ezt a zárszámadást.

Az MNB politikájáról annyit, hogy ha prociklikus megközelítéssel élünk, mondjuk, feltételezzük azt, hogy a mostani nyereséget be kell fektetni valamibe, hogy aztán majd a recesszió idején adott esetben lehessen mihez nyúlni, akkor az ingatlanberuházások talán a legrosszabbak. Hiszen válságidőszakban mi az, ami a leginkább veszít az értékéből? Az a befektetési ingatlantömeg, amibe az MNB egyébként elszórta ezt az extranyereséget, ezt a pluszpénzt. Ha tehát prociklikus megközelítéssel élünk, akkor a lehető legrosszabb úton indult el a Magyar Nemzeti Bank, csak ennek a belátása sajnálatos módon nem sikerült az utóbbi időben.

Egy második nagyon fontos ok, ami miatt elfogadhatatlan ez a zárszámadás, egy folytatólagos törvényesítés a kormány részéről, mégpedig az országleltár, a nemzeti vagyonleltár hiánya, és ezen zárszámadásból is hiányzik az állam vagyonával való elszámolás. Talán megunták ezt már Nyikos László részéről, hogy az országleltárt minden évben több alkalommal jogosan követelte, de a helyzet az, hogy egy 2010-es kormányhatározatban szerepel az, hogy a kormány felkérje a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy gondoskodjon az országleltár, azon belül az egységes, integrált állami vagyonyilvántartási rendszer elkészítéséről, a feladatot pedig a kijelölt kormánytagoknak - a nemzeti fejlesztési miniszternek, a vidékfejlesztési miniszternek - 2011. december 31-éig kellett volna teljesíteniük. A helyzet az, hogy ebből semmi nem teljesült. A kormányzat orra alá dörgöljük minden évben ezt a problémakört, és megint csak nem tesz semmit. Megnyugtathatjuk önöket: Nyikos László ezt négy éven keresztül megtette, inentől is lesz a Jobbik-frakcióban, aki meg fogja tenni ezt évről évre több alkalommal is, egészen addig, amíg az az országleltár elkészül, amely hiányában ezen zárszámadásból nyilvánvaló módon hiányzik az állam vagyonával való elszámolás. Hiszen nemcsak a bevételekről és a kiadásokról kellene elszámolni, hanem az eszközökről, azok forrásairól is. Korábban volt egy államszámvetési törvény, amely ennek részszabályait tartalmazta, most nincs ilyen, de attól még elvárható lenne a kormánytól, hogy a saját maga által vállalt kötelezettséget ennyi év elteltével teljesítse.

A harmadik ok maga az Állami Számvevőszék szerepe. Hiszen itt el kell mondanunk, hogy úgynevezett megfelelőségi ellenőrzés van most előttünk, tehát vizsgálják a bevételeket, kiadásokat, levonnak bizonyos következtetéseket. Az állami vagyonnal való elszámolást gyakorlatilag kihagyják ebből az egész

rendszerből. Megemlítették, hogy állami vagyontekintetében történt némi növekmény, de ezt azért ne azonosítsuk egy vagyoneleltárral, nemzeti vagyoneleltárral vagy országleltárral, és egész egyszerűen a nemzetközi terminológia szerinti financial audit teljes mértékben hiányzik, annak majdnem minden jellemzőjével együtt. Nem véletlen, hogy Nyikos László korábban ezt úgy jellemezte, hogy az ÁSZ tulajdonképpen egy Audiból egy Trabantba ült át, ha a módszertanát nézzük, és szabadon lavíroznak önök a különböző ellenőrzési formák között. Én nem kívánom leszólni a Számvevőszék vezetőjének szakmai felkészültségét, hiszen amikor az önkormányzatok ellenőrzéséről, közpénzügyekről tartottunk eszmecsereket, igen felkészült emberektől igen szakszerű válaszokat kaptunk, például azt illetően, hogy hány száz magyar önkormányzat esik ki az ellenőrzésből, tehát konkrétan nem kerül ellenőrzés alá. De azt látnunk kell, hogy a bevételek és a kiadások alakulásának magyarázása önmagában kevés, tehát sokkal többet várhatnánk el joggal a Számvevőszéktől e tekintetben, hiszen a vagyonszerkezetéről lényegében semmit nem mond. Az, hogy itt egy kormánypárti vezérszónok elmondja, hogy néminemű részesezésnövekmény történt, az állam vásárolt, bizonyos akvizíciókat hajtott végre, az állami vagyont látszólag növekedett, egy leltártól nagyon-nagyon távol áll.

El kell mondanunk összességében, hogy az Országgyűlés igen nehéz helyzetben van. Hiszen ha ilyen szerény információtömeg alapján kellene megítélnie az érintett időszak költségvetésének a teljesülését, hogy mindez megfelelt-e a törvényi előírásoknak, akkor csak annyit mondhatunk, hogy szakmai alapon ezt nem teheti meg, hitbéli meggyőződésére kell támaszkodnia. Hiszen el kéne hinnie az előterjesztőnek azokat a leírt dolgokat, amelyek mögül hiányoznak számok, hiányoznak, mondjuk, vagyongyarapodási tételek, vagyonelemek vizsgálata. Látom én, hogy nagyon vastag a paksaméta, de - még egyszer mondom - önmagában a bevételek és a kiadások összevetése nem elegendő annak megítéléséhez, hogy a célok és a törvényi előírások teljesültek-e. Hozzáteszem, ha ilyen paksamétával járhalunk, akkor már egy „n-2 szabályt” is be lehetne vezetni a költségvetés tekintetében, és talán még a zárszámadáshoz is csatolni lehetne ezeket. Hiszen a költségvetési viták során is előfordul az, hogy az előző évekkel történő összevetés maximum expozékban történik meg, de hatástanulmányok, -vizsgálatok során egyáltalán nem.

Nagyon sok minden elhangzott itt a kormányzó pártok képviselői részéről: az, hogy a magyar lakosság anyagi helyzetének érezhető javulása következett be, miközben az OECD-statisztikák szerint egy kétgyermekes, kétkeresős család adóterhelése még mindig közel áll a negyedik legdurvábbhoz az OECD-országok tekintetében. Egy túladoztatott gazdaságról beszélünk, ahol egyébként sikerként állította be most az egyik felszólaló azt, hogy például a pénzügyi tranzakciós illeték tekintetében több folyt be, mint amennyit ők vártak. A probléma az, hogy maguk az érintett pénzügyintézetek ismerték be, hogy ezt az ille-

tékformát szinte teljes egészében áthárították a lakosságra. Tehát amikor ebben az esetben azt mondja a kormánypárti képviselő, hogy a vártnál több folyt be, ezt könnyen lehet azonosítani azzal, hogy a vártnál jóval többet hárították át a magyar emberekre. Ugyanez volt a probléma az említett úgynevezett rezsicsökkentésnél is: az egyik oldalon áll egy, a világpiacon árcsökkenéssel nagyjából azonos megtakarításnak látszó pénztömeg, és mint említettem, a másik zsebből ennek először a felét vették el az adófizetők pénzéből a közműcégek kipótlására, majd pedig a későbbiekben még többet. Ki lehet írni az óriásplakátra, hogy ez mekkora rezsicsökkentéssel és teher-tétel-könnyítéssel jár, csak a valóság rendszerszinten vizsgálva egészen mást mutat.

Összefoglalva tehát: örülünk ennek az alacsony inflációs rátának, ami nem lesz örök, örülünk az európai uniós kipörgő hatásoknak, amelyek szintén messze nem mutatkoznak öröknek, viszont aggódunk egy kicsit amiatt, hogy a beruházások tekintetében a beruházások jóval több mint 90 százaléka még mindig külső forrásból valósul meg egy teljesen egészségtelen gazdasági szerkezetben, amely a járműiparra támaszkodva, a német gazdasághoz egészségtelenül erősen kapcsolódva tulajdonképpen nemzetközi kipörgő pozitív vagy negatív hatásoknak köszönheti azt, hogy ebben az évben most éppen pozitív történésekről számolhatunk be, a következőkben pedig esetleg aggodalmaskodhatunk.

(11.30)

Mindezt tetézi egy elképesztő módon túladoztatott környezet és egy olyan eladósodott állam, egy olyan eladósodott nemzetgazdaság, ahol bár különböző statisztikai bűvészkedésekkel próbálhatják bizonyítani, hogy mondjuk, az államadósság mértéke valamihez viszonyítva szinten maradt, adott esetben még csökkent is, amivel szemben én szkeptikus vagyok, de azt látjuk, hogy a kamatkidadások tekintetében szintén egy folyamatos rendszerszintű növekmény tapasztalható. Tehát ez a gazdaság sajnálatos módon nem teljesít jól. Ez most egy kegyelmi állapot lehetne, egy olyan könnyebb év, amikor a kedvező begyűrűző hatások bizonyos mozgástérre adnak lehetőséget, és elmondhatjuk azt, hogy bizonyos mozgástér most mutatkozna.

Ilyenkor lehetne egyébként egy tisztességes bürokráciacsökkentő programot keresztülvinni - amiről tegnap vitáztunk hosszan, de ez messze nem teljes körű -, ilyenkor lehetne egy otthonteremtési programon keresztül mobilizálni a hazai gazdaságot, tulajdonképpen saját erőforrásból. Csakhogy ezek a tervek tökéletesen hiányoznak, nem látjuk őket, így a kormányzat megint csak esőtáncot járhat a pozitív nemzetközi hatásokért a következő időszakban is, ami nagyon-nagyon kevés egy szuverén nemzetállamtól. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt a következő vezérszónoknak megadom a szót,

tisztelettel köszöntöm az előterjesztők részéről Banai Péter államtitkár urat.

Akkor következik az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Schmuck Erzsébet képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2014. évi költségvetés egy választási költségvetés volt, nem voltak benne nagy átcsoportosítások, újdonságok. Mint akkor is elmondtuk, az egyes területeken tapasztalható kicsi, látszólagos javulás azt jelentette, hogy a korábbi évek brutális megszorításait bebetonozta.

A 2014. év előtti években százmilliárdokat vontak ki az oktatásból, az egészségügyből, az aktív munkahelyteremtésből. Ez utóbbi helyét a közmunka vette át. Meg is lett az eredménye: négy év alatt lényegében nem volt növekedés a piaci munkahelyekben, csak a közmunka nőtt 150 ezer főre.

A gödör aljából ebben az évben sem történt elmozdulás a pedagógus-életpálya bevezetésének csonka elkezdésén túl, ám az abban foglalt béremelés is a terhek növelésével járt együtt.

A szociális szférában az évek óta változatlan béreket nem emelték, a fekvő- és járóbeteg-ellátásra szánt keretet 15 milliárd forinttal csökkentették még ekkor is.

Mindezt egy olyan gazdaságpolitikai környezetben, ahol egy többévnnyi gazdasági stagnálás közepette - főként az egykulcsos szja bevezetése miatt, de más adók és a rezsicsökkentés miatt is - egy hihetetlen mértékű újraelosztás valósult meg a szegényektől a gazdagok irányába és az átlagemberektől a Fidesz közeli elit irányába.

Az oktatás, az egészségügy leépítése és a bérek alacsony szintre nyomása közepette is voltak olyan területek, amelyek persze nem szenvedtek hiányt. A Miniszterelnökség létszámát a háromszorosára növelték, a stadionépítésekre 84+50 milliárd forint jutott, a fölösleges kiadások első ránézésre is meghaladták a 300 milliárd forintot. És nem volt forrás-szűke akkor, amikor a kormány folytatta a túlárzott energiacegék megvásárlását, ez az irányzat mintegy 60 milliárd forinttal teljesült túl, évközben módosítani is kellett a költségvetést.

Túlteljesült a közmunkára szánt keret is, nyáron zárolásokat kellett életbe léptetni. Ez nem meglepő, a választási évben az egekbe tolták a közmunkát, lényegében szavazatvásárlásra használták a költségvetési forrásokat. A választások után pedig azonnal csökkentették a felduzzasztott létszámot.

2014 volt az az év, amikor végleg kiderült: a korábbi fő harc, az államadósság elleni harc elbukott, bár minden év végén trükkök százaival megoldják, hogy a kimutatott adósság az adott kereteken belül maradjon. A 2014 januárjában az oroszokkal kötött 3000 milliárd forint értékű hitel-keretszerződés biztosította, hogy az adósság ismét növekedési pályára álljon.

És most szeretnék reagálni Tállai úr értékelésére is. Tállai úr elég hosszasan méltatta a kormány gazdaságpolitikájának a sikerét, a GDP szárnyalását, az

ország teljesítményének a javulását. Mi ezt másképpen látjuk.

Az LMP már többször felhívta a kormány figyelmét arra az elhibázott gazdaságpolitikára, amelyben az ipar húzóereje az autógyártás, amikor a kormány elsősorban nem a hazai kis- és középvállalkozásokra épít, amikor a támogatások döntő részét a multinacionális vállalatok kapják, amikor az országot összeszerelő országgá süllyesztik. Az adatok az ország torz gazdasági szerkezetéről beszélnek, a multinacionális cégek és az autógyárak dominanciájáról, a kis- és középvállalkozások kiszolgáltatott helyzetéről. Az ipari termelés 22 százalékát az autógyártás adja. Az autóiiparunk teljesítménye a sokszorosa a gyógyszergyártásának, de eltörpül mellette minden más iparág, így az élelmiszeripar is. Az élelmiszeripar részesedése fele az autóiiparénak, pedig kiváló mezőgazdasági adottságokkal rendelkezünk, és élelmiszerre mindig szükség van.

Az autógyártás termelésének több mint 90 százalékát exportálják. Meg kell jegyezni, hogy az 50 legnagyobb magyarországi exportőről 21 cég járműgyártó, gumiabroncsgyártó vagy autókereskedő. Ez is jó indikátora a külkereskedelmünk sérülékenységének. Ráadásul ezek az exportőrök mind külföldi tulajdonú cégek.

Sajnos az utóbbi sok-sok év nem is szólt másról, mint a magyar autóiipar bővüléséről, és ehhez a kormány adókedvezmények és támogatások milliárdjait nyújtotta. Súlyos felelősség terheli a kormányt, hogy semmibe vette az autóiipari bővülés kockázatait. Az autógyártás rendkívül konjunktúraérzékeny ágazat, az ország kiszolgáltatottságát mind politikai, mind gazdasági értelemben növeli.

Az Audi és a Mercedes például nagyon erősen függ a feltörekvő piacoktól, azon belül is különösen Kínától. Mi lesz, ha ott esetleg kialakul egy nagyobb recesszió, és nem akarnak majd autót venni? Ez bármikor megtörténhet. Ebben az esetben viszont semmi sem lassítaná a magyar gazdaság visszaesését, a külső egyensúly hirtelen romlását. Sajnos mindezt alátámasztja a Volkswagen-botrány is, aminek a hatásai egyelőre felmérhetetlenek.

Egyre szélsőségesebbé vált a kettősség a magyar gazdaságban. Hiába nő dinamikusan a magyar GDP, ez valójában csak az itt működő külföldi nagyvállalatok magasabb profitjában jelentkezik, az egyszerű dolgozók mindebből semmit sem éreznek. A kettősség a gyakorlatban leginkább ott érhető tetten, hogy miközben az Unió egyik legdinamikusabban növekvő gazdasága a magyar, addig mégis évről évre minden mutató szerint egyre súlyosabbá válik a dolgozói szegénység. A GDP növekedéséből a magyar emberek 80 százalékának semmi haszna nincsen. A magyar kis- és középvállalatok nem fejlődnek. Az autóiipar köré ugyan kiépült egy beszállítói lánc, de korántsem kellően kiterjedt. A magyar gazdaságfejlesztés szomorú sajátossága, hogy a multicégek 200 milliárd forint körüli adókedvezményt kapnak, miközben a kkv-szektor egymilliárd körül vehet igénybe kedvezményeket, eközben a munkahelyteremtést elsősorban a kkv-któl reméljük.

Összeszerelő ország helyett, autógyárak idecsábítása helyett a magas hozzáadott értéket képviselő ágazatokat kellene támogatni, illetve megtelepíteni Magyarországon. Ehhez az oktatás és az innováció kiemelt támogatására lenne szükség a jelenlegi leépítés és akadályozás helyett. Valódi versenyre lenne szükség, ahol a tehetség és a szorgalom az érvényesülés kulcsa, nem a politikai kapcsolatok.

Összességében tehát a 2014. évi költségvetés a társadalom szétszakadását erősítette a megszorítások bebetonozásával. Végrehajtását pénzügyileg, a korábbi évekhez képest kevesebb módosítással, zárólással megoldották, ám ez az ország fejlődése szempontjából nem jelent túl nagy pozitívumot. A társadalmi és gazdasági tőkék pusztulását nem állította meg, az alacsonyan tartott bérek és megszorítások pedig az idén felerősödő problémáknak - a dolgozói szegénység növekedése, elvándorlás, szakemberhiány, a vidék gyorsuló leszakadása - megágyaztak. Köszönöm a figyelmet.

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezér-szónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő szólásra nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom tehát a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Öné a szó, szószóló úr.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint a bizottság által felkért szószóló tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a törvényjavaslat részletes vitáját lefolytatta, és a következő véleményt alakította ki. A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat véleményezése során elmondhatjuk, hogy véleményezési jogunk olyan időszakra terjed ki, amiben csak részben volt részünk. A magyarországi nemzetiségeknek a 2014. évben, a választások után nyílt nagyobb lehetősége arra, hogy a központi költségvetéshez, azok előkészítéséhez és elfogadásához hozzájáruljanak, illetve hangot adhassanak a nemzetiségeket érintő problémáknak, és annak megoldását parlamenti keretek között képviselhetik.

Egy rövid összefoglaló keretében szeretnék áttekintést adni a magyarországi nemzetiségeket érintő főbb területekről. Elsőként említeném a nemzetiségi civil szervezeteket, hiszen ők a nemzetiségi kultúra, a

nemzetiségi hagyományok, a nemzetiségi identitás letéteményesei.

A nemzetiségi civil szervezetek működési és programtámogatása a 2014. évben 110 millió forint volt, amely hosszú idők óta nem emelkedett. Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőhöz a 2014. évben benyújtott érvényes pályázatok azt mutatják, hogy az igényelt támogatások kevés részét lehet csak megítélni forráshiány miatt. A nemzetiségek bizottsága üdvözli és köszönettel vette, hogy a kormányközi nemzetiségi vegyes bizottságok révén több nemzetiségi közösség jutott rendszeresen támogatáshoz. Ugyanakkor szükségesnek mutatkozott, hogy a jövőben változtatni kell ezen a helyzeten. A magyarországi nemzetiségek többsége esetében ez a lehetőség rendszerszerűen nem állt fenn, ezért erre külön forrás biztosítása vált szükségessé, annál is inkább, mivel a nemzetiségi önkormányzatok által átvett nemzetiségi intézmények számának örömteli növekedésével az ez irányú jogos igények már jelentősen emelkedtek és emelkedni fognak.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása területén: a rendkívül sokrétű és szerteágazó feladatokat ellátó országos nemzetiségi önkormányzatok esetében az államháztartási jogszabályok és további törvényi változások, majd a 2014. évi államháztartási és számvetési átállás folyamatosan és tartósan megemelték a működési költségeket. E többfeladatokat ellátása is gondot okozott.

A települési és a területi nemzetiségi önkormányzatok támogatása területén: a települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatási rendszerében jelentős változás történt, hiszen a feladatalapú támogatásra történő átállás bevezetése történt meg. Ennek eredményeként viszont alacsony összegűre változott a gyakorlatban az általános működési támogatás mértéke. Tehát a probléma nemcsak az volt, hogy 6-8-10-12 éve nem nőtt a támogatás összege, hanem legalább ilyen súlyos gondként jelentkezett, hogy már az indulásnál is mélyen alulffinanszírozottak voltak. Ezen évtizedes negatív, egyre nyomasztóbb előzményeket követően adódott lehetősége a nemzetiségeknek, hogy az Országgyűlésben szószólói intézmény képviselével a 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezeten már megmutatkoztak munkájuk.

A nemzetiségi szószólók álláspontja szerint az előnyösebb feltételek kialakítása érdekében lépéseket kell tenni, mely irányú folyamat már a 2014. év nyarán megkezdődött. Szoros összefogásban elkezdjük felmérni és összeállítani a magyarországi nemzetiségek 2015. évi költségvetéssel kapcsolatos igényeit. Javaslatainkat már jóval a 2015. évi költségvetés benyújtása előtt megküldtük valamennyi frakciónak, szaktárcának. Több héten át tartó folyamatos munkával, több lépcsőben történt egyeztetéssel, kompromisszumkész nyitottsággal még a költségvetési törvénytervezet általános vitájának megkezdése előtt eljutottunk egy olyan konszenzuson alapuló módosítójavaslat-csomaghoz, amelyet a szaktárcák szakmailag megalapozottnak ítélték, amelynek támogatására minden parlamenti frakció és a független képviselő

selők részéről is megvolt az akarat. Ez egyértelmű áttörést, érdemi, pozitív elmozdulást jelenthet a magyarországi nemzetiségek és a magyar politika kapcsolatában, ugyanis a parlament biztosította a magyarországi nemzetiségek parlamenti képviselőjét, ennek köszönhetően van lehetőségünk végre kifejezni véleményünket.

A 2013. évben a nemzetiségi intézmények nemzetiségi önkormányzati fenntartásba vagy tulajdonba vétele törvényi lehetőségeinek kibővítésével és az átvett nemzetiségi köznevelési intézmények működési támogatásának érdemi emelésével és normatívá tételével jelentős előrelépés történt a kulturális autonómia bővítése irányába.

A 2015. évi központi költségvetési törvénytervezetbe a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtásra kerülő, az érintett szaktárcákkal, valamennyi parlamenti frakcióval és független képviselővel egyeztetett módosító javaslat parlament által történő elfogadása végre érdemi, átfogó javulást eredményezhet a magyarországi nemzetiségek életében.

Az új magyar parlament ezen döntése egyúttal súlyt adott és hitelessé tette a nemzetiségi szószólók intézményét, és ez azt jelenti, hogy a magyar politika valóban komolyan gondolja a magyarországi nemzetiségek parlamenti jelenlétét, szerepét, végre valóban egyenrangú partnereknek tekint bennünket.

A 2014. évi központi költségvetési törvényről készített beszámolóval, zárszámadással kapcsolatban az előbb már említettem, hogy részben kötöttség nélkül mondhatok, illetve mondhatunk véleményt, mivel nekünk, a magyarországi nemzetiségeknek és szószólótársainknak a 2014. évi központi költségvetéshez és előkészítéséhez még nem adatott meg, hogy érdemben is képviseljük az érdekeinket, hogy parlamenti szerepünkkel hangot adjunk a jogos kéréseinknek.

Ezzel szemben a 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezetre vonatkozó módosító javaslatunkat önállóan állíthattuk össze, egyeztetettük végig, annak végösszegére vonatkozó politikai döntésnél a véleményünket érdemben figyelembe vették, sőt a végösszeg ismeretében, azon belül az egyes nemzetiségi területek prioritásait, a részösszegek nagyságát és belső arányait mi magunk, a Magyarországon élő nemzetiségek dönthettük el.

Először fordult elő az elmúlt 25 év során, hogy a magyar parlament elé úgy kerül majd döntésre a központi költségvetési törvényjavaslat és módosításai, hogy annak a Magyarországon élő nemzetiségeket meghatározóan érintő részéről nem nélkülünk és a fejünk felett döntöttek, hanem abban a Magyarországon élő nemzetiségek véleményét érdemben meghallgatták és figyelembe vették. Ez méltán és túlzás nélkül nevezhető történelmi változásnak.

Mintegy két éve érezhető igen pozitív változás, amelynek lényege, hogy a magyar politika megértette és megérti: a nemzeti összetartozást, a nemzeti egység megteremtését itthon kell megalapozni a magyarországi nemzetiségek felkarolásával, valódi, biztosított nemzetiségi jogok biztosításával. Csak ez adhat biztos alapot, hitelességet és eredményességet

a határon kívül élő magyar nemzetiségekkel kapcsolatos, általunk támogatott és teljesen jogosnak tartott törekvéseknek. Ez mindannyiunk közös érdeke.

Végezetül szeretném elmondani, hogy mi, Magyarországon élő nemzetiségek is végre őszintén, jó szívvel, hitelesen képviselhetjük érdekeinket a Magyar Országgyűlésben, anyaországainkban és egész Európában, amelyet kiemelt feladatunknak tekintünk. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за ваше внимание. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen Varga Szimeon szószólónak. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásokra jelentkező nincsen, ezért további képviselői felszólalások következnek.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Gógös Zoltán képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt, 15 perces időkelet áll a felszólaló rendelkezésére.

Tessék, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt látjuk, hogy a 2014. év értékelésénél ugyanaz folytatódik, ami 2010 óta mindig: van egy folyamatos pozitív kormánypropaganda és ezt nem igazán alátámasztó tények.

(11.50)

Pontosabban felszínesen, még azt mondhatom, hogy esetleg alá is lehet támasztani, de ha az ember egy kicsit mélyebben belenéz ebbe a zárszámadásba, akkor láthatja, hogy azért nem egészen olyan szép itt a menyasszony.

Az látszik - én a saját szakmámról kívánok elsősorban beszélni és többen érintették is már az előttem szólók közül az agráriumot -, az tény, hogy 2014. rekordév volt az ágazatban. A rekordév alapvetően nyilván a jó felső kapcsolatokkal rendelkező KDNP-seknek köszönhetően a rendkívül jó időjárás eredménye, és egy, a környezetünkben levő, viszont a környezetünket erősen sújtó aszályból következethető magas árak és nagy bevételek éve volt; de azt is szeretném jelezni, hogy az idei év már bebizonyítja, hogy ugyanabban a szerkezetben működve tovább nagyon-nagyon ki is vagyunk téve az ilyen típusú hatásoknak, hiszen rossz az agrárium szerkezete.

És ez a rossz szerkezet nemhogy javulna, hanem inkább tovább romlik a kormányzati intézkedéseknek köszönhetően, hiszen úgy tűnik, a kormány például az állattenyésztés derékhatát adó kis-, közép-vállalkozásoknak nyíltan hadat üzent. Ez látszik a támogatáspolitikából, ami már a tavalyi évben megszületett, de látszik abból például, hogy tegnap a miniszter úr nyíltan megmondta, hogy ha rajta múlna, akkor egyetlenegy társas vállalkozás sem lenne a magyar agráriumban.

Rossz hírem van a minisztériumnak: ezek a gazdaságok nagy valószínűséggel túl fogják őt is élni meg a Fidesz-kormányt is, de nem mindegy, hogy hogyan. És nagyon-nagyon szomorú vagyok, amikor azt látom, hogy nagyjából százezer, több mint száz-

ezer ember tisztességes, hivatalosan működő, megélhetést biztosító vállalkozását próbálják ellehetetleníteni és politikai eszközökkel lehetetlen helyzetbe hozni. Ez nagyon-nagyon nagy gáz. Ennek ékes példája a mezőhegyesi részvénytársaság, ahol úgy nézem, megvilágosodtak, hisz tegnap Lázár miniszter úr bejelentette, hogy megpróbálják a cég maradékát megtartani és azt a kapacitást, ami ott 220 éve működik, egyben tartani, de sajnos rossz hírem van. Ha nem változtatnak azon a pályázati rendszeren, amit elindítottak és nem veszik vissza újra állami kezelésbe azokat a földeket, akkor ebből semmi nem lesz, hiszen úgy néz ki az a térkép, mintha sörétes puskával szétlőtték volna.

Ahogy mondtam, ez a fajta gazdaságfilozófia tipikusan a gabonacentrikus, nagyon-nagyon kevés élők munkával működtetett agráriumnak kedvez, és nagyon-nagyon nem segíti a nagyobb élők munkai igényes ágazatokat. Erre persze lehet azt mondani - és ez is benne van az értékelésben -, hogy hál' istennek, nőtt a tehenlétszám. De ha valaki megnézi ezt a számot, akkor szomorúan lehet látni, hogy sajnos több most már a hízómarha, mint a fejőstehén. Ilyen soha nem volt Magyarországon. Ez miért baj? Azért baj, mert mondjuk, 400 hízómarhához kell egy jó villanypásztorrendszer meg két ember, egy 400-as tehenészeti telephez meg minimum 30-40 ember. Ez a szerkezeti változtatás, ami tisztán az alacsony munkai igényű és nagyon-nagyon jól gépesíthető, jól szervezhető ágazat irányába tolja a magyar mezőgazdaságot, ez hiba. Ez egyértelműen a támogatások, a támogatáspolitikai hibája.

Az, hogy itt különböző intézkedések voltak - elhangzott például, hogy a kormány most megpróbálja a nepperket meg a különböző csalókat megfogni, EK-ről is szó volt -, de érdemi intézkedésnek azért nem nevezhető, mert egy mai újságból látszik is, hogy milyen könnyen kijátszható, hogy azért ha azzal büszkélkedik egy kormányzat, hogy úgy próbál egy ágazatnak segíteni egy ellenőrző rendszerrel, hogy mondjuk, már megfogtak 8 ezer liter tejet, akkor azért annyit szeretnék mondani, hogy nagyjából ez 300 rendes tehén produktuma, és épp az előbb mondtam, hogy körülbelül 250 ezer tehenünk még van. Ha ezt valaki kiszámolja, hogy milyen volumenű intézkedést hozott ez, hogy mekkora hatása volt, ez eléggé problémás.

Úgy gondolom, hogy ezek után a konkrét számokra térnék rá, amelyek az elszámolás konkrét számai. Ezek voltak az írott szövegből kikövetkeztethető vélemények, és szerintem egy rossz irány megmagyarázása. Mindenki kitűnő költségvetésről beszél. Az FM maradványa 79 milliárd forint. Ez minden, csak nem egy átgondolt tervezés eredménye. 79 milliárd nem szokott maradni egy minisztériumnál, ennek biztos, hogy komoly oka van. Egyébként az az érdekes, hogy emellett a bevételek meg 448 százaléknál teljesültek és ebből a legnagyobb tétel, ami nem biztos, hogy jó hír, főleg a devizahiteleknek, az árfolyamnyereségből van a minisztériumnál. Ez azt jelenti, hogy a kormány direkt a gyenge forintra játszott vagy játszik, mert különben nem lehetne

ekkora árfolyamnyereség. Na most, ha már van, akkor ezt általában normális időkben a szakmára szoktuk költeni, most meg ahelyett, hogy arra költötték volna, ebből fizették például a KLIK tartozását, lovas világkupa rendezvényt, különböző egyéb támogatásokra adták, tehát érdemben nem az ágazaton belül hasznosult.

Ugyan azt is tudjuk, hogy a minisztérium a KLIK-től vett át intézményeket, tehát az is lehet hogy ott voltak alacsonyan alulfinanszírozva ezek az intézmények, ahol egyébként még mindig nincs rend, szeretném jelezni. Erre olyan nagyon a zárszámadási törvény nem utal, de leginkább a középfokú agrár-oktatás, ami legnagyobb részben a minisztériumnál van, elég komoly problémákkal küzd.

Azt is látjuk, hogy a vízügyi igazgatóságok ebben az évben már teljesen átkerültek a Belügyminisztériumhoz, tehát a teljes vízügy költségvetése hiányzik nyilván az FM-ből. Ez lehet egy kormányzati döntés, hogy jó-e vagy nem, ezen nyilván lehet szakmai vitát folytatni, de egy tény: egy másik terület is van, amit halálra ítélt a kormány itt a kis- és középvállalkozások mellett, ez pedig a vízi társulatok, amelyek helyére viszont senkit nem hozott be, tehát magyarul, úgy vonta el a fejlesztéseket és olyan törvényi háttérrel adott nekik, amivel szinte lehetetlen működni, viszont a feladatellátásuk - belvíz, árvíz, egyéb - kapcsán nélkülözhetetlen. Tehát ez a terület nagyon-nagyon gazdátlan, erre felhívnam egyértelműen a kormány szereplőinek figyelmét.

A leírás szerint a Nébih kiválóan teljesített, hiszen komoly büntetéseket szabott ki, és komoly fogásokat produkált. Ez valóban így van. Tehát tényleg elég látványos dolgok voltak, de ezzel csak a felszín kapirgáljuk. Itt ameddig az élelmiszerek áfája 27 százalékos, addig erre számítani lehet, hogy mindenki megpróbálja ezt kihasználni és szűfokban meg egyéb helyeken áfa nélkül élelmiszert előállítani, hiszen a fogások döntő része ilyen.

Ez sajnos azt a fajta programot is nehezíti, ami egyébként szerintem is helyesen a helyi élelmiszerek és a helyi élelmiszerláncok rövidítésének programja. Ugyanis ha az emberek ilyen alpári és undorító környezetet látnak bizonyos élelmiszer-feldolgozóknál, akkor még a tisztességes kisüzemektől is elmegy a kedvük. Erre nagyon oda kell figyelni és nagyon-nagyon kemény intézkedéseket hozni, de még egyszer mondom, leginkább az áfacsökkenés lenne jó abban az élelmiszerkörben, ami erre a területre jellemző, mert nem fogjuk tudni hatósági eszközökkel, és a kormány sem lesz képes hatósági eszközökkel visszavetni az ilyen típusú gazemberséget, ami ezen a területen zajlik.

És nem győzöm hangsúlyozni, szeretném államtitkár úrnak is mondani, nem lehet helyettesítő termékek áfáját különböző helyen hagyni. Az, hogy a sertéshús áfája lemegy, ez nyilván, mondhatom, hogy egy folyamat része és folytatja azt, amit elkezdtek az élő disznónál meg a feldisznónál, de miután ez már kiskereskedelmi téma, nem nagykereskedelmi - a másik inkább az, meg termelői téma volt -, innen-től kezdve nem lehet az, hogy a karaj meg a csirke-

mell között, mondjuk, 19 százalékos különbség legyen. Nem lehet!

Én tehát azt gondolom, hogy eltolják a fogyasztást egyik helyről a másikra. Én most ennek nem az egészségügyi meg egyéb oldalát mondom, mert senki nem bizonyította be, hogy melyik egészségesebb. Egyszerűen arról van szó, hogy a legtöbb élelmiszer Magyarországon, a legtöbb húsféle baromfiból van. Ha a kisembereken akarnak segíteni, akkor azt is le kell vinni 5 százalékra. Nem hiszem, az egyébként mindenki által zseniálisnak és csodálatosnak tartott gazdaságpolitika mellett még az a nagyjából 6-7 vagy 8 milliárd forint, amibe ez kerül, nem lenne kizárható.

Természetesen mi ennél sokkal nagyobb levegővételt javasolnánk egy egyszeri nagy csökkentéssel, de minimum a helyettesítő termékeknél ezt meg kellene tenni. Erre nem került sor 2014-ben, '15-ben sem, csak most, '16-tól lesz majd az egyik témánál.

(12.00)

Az MVH-nak rendkívül magas a maradványa; a Vidékfejlesztési Hivatal keretéről beszélek. Ez csak akkor lehet, hogyha valamilyen fejlesztést nem hajtottak végre. Ez azért baj, mert most indul egy olyan pályázati ciklus, aminek komoly informatikai támogatás kell, és hogyha ez ennek az elmaradása, amit nagyon remélem, hogy ebben az évben már pótoltak, akkor ez komoly problémát jelent. Ebből következően az is kiderül, hogy ugyan mindössze 2 milliárd forintot terveztek a 2014-es költségvetésben európai uniós kifizetésre, a 2 milliárd forint sem került felhasználásra. Tehát azt jelenti, hogy egy évet egyértelműen elvesztegetett a kormány, hogy nem tudta elfogadtatni a vidékfejlesztési programot Brüsszellel.

A másik, hogy nem vállalt kockázatot sem. Csak szeretném jelezni, hogy a 2007-es indulóévnél nagyon komoly kockázatot vállalt be akkor a kormány az állattartó telepek megmaradása miatt, a trágyakezelés fejlesztésének elindítására, ami nemzeti kockázatra történt abban az időben, és ez komoly tétel volt, ez 100 milliárdos tétel volt. Hozzáteszem, utána természetesen az Európa Unió azt elfogadta, mert a rendeletekhez kellett igazítani a magyar támogatáspolitikát, és egy bizonyos határidőhöz kötötték, hogy mikorra legyenek kész ezek a beruházások.

Én most azt gondolom, hogy semmi kockázata nem lett volna a kormánynak, hogyha például az agrár-környezetgazdálkodási rendszer folytatódik, és nem szakad meg egy olyan program, aminek egyébként csak akkor van értelme, ha folyamatos. Ez a program megszakadt. És most látunk egy tervezetet, aminek se füle, se farka, hogy röviden fogalmazzak. Tehát nyilván ez a tervezet nem a végleges program lesz. Ennyit látunk most az MVH honlapján.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt is lehet látni, hogy ami az MVH-ban kialakult, az a botrányos vezetői maffia ragadás, mert

most a fiatal gazdák csináltak hasonlót fiktív lakcímkével, nem valós végzettségigazolásokkal. Erre meg oda kell figyelni, mert ez nem úgy működik, hogy a homlokára csap tizenhat fiatalember, és azt mondja, hogy most bejelentkezünk egy ilyen tanyára, és onnan pályázunk minden 12 millió forintra. Ez úgy működik, hogy ezt valaki szervezi, tisztelt hölgyeim és uraim, és ahhoz, hogy ezt szervezze, azok a hálózatok kellene, amiről mindenki nyíltan beszél, hogy melyik pályázati kihez van bekötve a minisztériumban.

Én azt gondolom, hogy ezeken nagyon gyorsan túl kell lenni, mert borzasztó balhé lesz belőle a most induló pénzügyi ciklusnál. Erről majd szívesen adom át az információkat azoknak, akiket érdekel, csak lehet, hogy pont annak kell átadnom, aki szintén benne van.

Amit én csak szőrmentén említenék, majd kollégáim foglalkoznak vele, hogy érthetetlen számunkra, hogy a 38,3 milliárdos terv, ami a környezetvédelmi célélőirányzatot takarja, miért csak 18,3 milliárd lett. Erre nyilván van épeszű magyarázat.

A folyó kiadások, ami a nemzeti támogatási sor igazából, 3 milliárddal csökkentésre került, zárolásra került, majd utána visszaadták ugyan, de ahelyett, hogy az eredeti célra fordították volna, nemzetközi tagdíjat fizettek be belőle. Ez a gazdák pénze, szeretném jelezni. Ez arra a célra lett elkülönítve, hogy a bajban lévő ágazatokat finanszírozzák.

A nemzeti támogatások sor, van egy ilyen komplette sor, ez 66,2 milliárd, ebből 51,4 lett a teljesítés. Ugyan erre van egy magyarázat, hisz 6 milliárd forint benn ragadt a kárenyhítési alapon. Látszik, hogy oda csak befizetnek, de abból kivenni nem tud senki. Tehát ebben pénz csak akkor maradhat, ha rossz a rendszer, mert rengeteg káresemény volt, az gondolom, nem kell az összes mindet végigsorolnom, de ha senki nem jut hozzá forráshoz, az azt jelenti, hogy ezen sürgősen változtatni kell. Egyébként ha ezt levonom, még akkor is hiányzik 9 milliárd forint, aminek nem találtam a helyét, tehát egyszerűen nincs meg az oka.

Ami nagyon híres, nagyon-nagy csinnadrattával belengetett program volt, az az osztatlan közös területek kimérése. Jelentem, itt sikerült a 2012-es költséget elhasználni már, az összes többi maradványként 2,2 milliárddal benne van a költségvetésben. Ez egy bukás, ezt el kell hogy ismerje a kormány.

Ugyancsak bukás a sertésprogram. Itt százezer növekményt mondanak, igaz, le is vettek 600 milliót belőle még abból a 2 milliárdból is, ami nagyon kevés, de hát az is biztos, hogy az a pénz pedig csak azért maradt vagy lett az a plusz százezer darab sertés, mert kifizéredett az állomány az áfacskökkentés miatt.

Összegezve az értékelést: az látszik, hogy a nagy propaganda helyett meg a nagy lózungok helyett - tegnap is kizárólag azt hallottunk csak a miniszter úrtól az albizottsági ülésen - most már lassan dolgozni is kellene, és próbálni kellene úgy összerakni egy magyar agrár- és vidékpolitikát, hogy abból tényleg vidékfejlesztés és ne vidékrombolás legyen.

Ezek után nyilván nem tudom azt mondani, hogy támogatjuk ezt a zárszámadást. Biztatjuk a kormányt, hogy az általam is felsorolt problémákat, áfa, egyéb, ezeket kezelje nagyon sürgősen, mert ez a lényeg, a többi csak festék, amiből van bőven egyébként is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Soron következik felszólalásra Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tekintettel arra, hogy a képviselőtársam már a Jobbik frakciója részéről elmondta általánosságban, hogy mi a véleményünk a törvényjavaslatról, a tavalyi évi zárszámadásról, ezért most én bizonyos számok tekintetében szeretném ezt tovább részletezni, és próbálom erősen idézőjelbe tenni azt a kifejezést, amit Hargitai Jánostól hallhattunk, hogy „óvatos” gazdálkodást folytatott a kormányzat a tavalyi év során.

Elsősorban és elsőként az önkormányzatok költségvetéséről, tehát a IX. fejezetről szeretnék most itt beszélni, és az abban foglaltakkal kapcsolatban szeretnék egy-két kérdés és aggályt megfogalmazni.

Először is azt kell hogy mondjam, hogy azt láthatjuk, hogy abból, amit a költségvetési törvényben annak idején, tehát a 2014-es költségvetésről szóló törvényben a Ház elfogadott, vajmi kevés valósult meg valójában az önkormányzatok tekintetében, tehát az önkormányzati alrendszer tekintetében.

Először is azt kell hogy lássuk, hogy az általános működési keret kapcsán is jócskán spórolt a kormányzat. Ez jellemzően az egyes jövedelempótló támogatások kapcsán következett be, hiszen a segélyezési rendszer átalakításával, a települési támogatások fogalmának megalkotásával egy hatalmas nagy felelősséget és súlyt rakott át az önkormányzatok nyakába a kormányzat, gyakorlatilag kivonult erről a területről, és láthatjuk is az egyes önkormányzatok költségvetésében, hogy ez milyen jelentős pluszterhet jelent.

A másik a központosított előirányzatok kerete. Itt is jelentősen spórol a kormányzat, természetesen és nyilvánvalóan nem a kis kedvencek extráinál, hiszen azok betűre úgy teljesülnek, mint ahogy az a költségvetési törvény 3. számú mellékletében szerepelt, de ugyanakkor a közműfejlesztési hozzájárulás támogatásán, a bérkompenzáción, az e-útdíj miatti bevételkiesések miatti kompenzáción viszont jelentősen spórolhatott a kormányzat.

Ha már a bérkompenzációt említtem, nem tudom nem szóba hozni itt is, most is a köztisztviselői illetményalap kérdését. Tisztelt Államtitkár Úr! Rendre-módra visszatérő probléma ez az önkormányzati hivatalok életében. A vidéket járva, polgármesterekkel, jegyzőkkel egyeztetve, azt kell hogy mondjam, hogy nagyon kiszolgáltatott helyzetben vannak azok az egyébként igen sok munkát végző

hivatalnokok, akik próbálják azokat a feladatokat ellátni, amit a járási rendszer felállítása után még a kormányzat az önkormányzati hivataloknál hagyott. Úgy látjuk, hogy ez egy nagyon aránytalan rendszer, komoly egyensúlytalanság van, a járási hivatalok rendszere, a járási hivatalok leterheltsége az önkormányzati hivatalokkal szemben sokkal kevésbé arányos. Ugyanakkor az itt dolgozók, tehát az önkormányzati hivatalokban dolgozók bére pedig, azt kell elképzelni, hogy adott esetben az éhhalálnál több, de a megélhetésnél kevesebb. 100 ezer forintnál alig többet keresnek azok az emberek, akik egyébként diplomával rendelkeznek sok esetben, napi 8-10 órát dolgoznak rendkívüli felelősséggel és évtizedek tapasztalatával a hátuk mögött. Ha ezek az emberek elmennek aztán külföldre, csak egy pár kilométerre a határ másik oldalára, mondjuk, paradicsomot szedni, a háromszorosát keresik meg. Ezt szeretné elérni a kormányzat? Nem hiszem. Ezeket az embereket igenis ott kellene tartani mint a vidék értelmiségét ezekben a hivatalokban, ezt a tudást, amivel ők rendelkeznek, meg kellene menteni a jövő számára.

De megyek tovább. Meglepő és sajnálatos, hogy az európai uniós fejlesztések támogatása sorból is jelentős összeget spórolt meg a kormányzat, a 17 milliárdból 16 milliárdot, és a vis maior keretnél is azt láthatjuk, hogy az eredetileg tervezett 7,7 milliárd helyett csak közel 5 milliárd lett felhasználva. Itt szeretném megjegyezni, tisztelt államtitkár úr, és nagyon szépen kérem, hogy ezt a kérésemet tolmácsolja a kormányzat felé, hogy maga a vis maior keret kiírása is, tehát az a kormányrendelet, ami ezen összeg felhasználásáról pontosan rendelkezik, nem jó.

Az a helyzet, ha egy életszerű példával alátámasztom ezt a problémát, hogy ha egy nagy esőzés elmos egy utat, akkor vis maior keretből lehet arra pályázni, hogy ennek az útnak a rekonstrukciója megtörténjen. De a víz természetrajza az, hogy ha megint esik az eső, megint arra fog lezúdulni, megint ugyanazt az utat fogja elmosni.

(12.10)

Tehát nem pusztán a helyreállítást kéne ebből finanszírozni, hanem a jó megoldást. Tehát valami olyanfajta megoldást, ami nem jelent újabb és újabb kiadásokat az azt követő időszakokban. Tehát a vis maior helyzetet adott esetben lehetne bizonyítani, de azt is, ha egy jó megoldással ki lehetne váltani egy régi rossz helyzetet, ami mindig újabb és újabb problémákat okoz, akkor talán nem feleslegesen lenne ez az összeg kifizetve. Ez nem az Országgyűlés feladata, ez a kormányzat feladata, a kormányrendelet szövegezésében kéne valamifajta módosítást végrehajtani.

A továbbiakban azt kell mondjam, hogy ha a teljes IX. fejezetet megnézzük, akkor ezek az előbb említett spórolások mintegy 58 milliárd forintot jelentenek, ugyanakkor mégiscsak 8 milliárddal többet fordított a kormányzat erre a szektorra. Ez az 50 milliárdos különbség bizonyos értelemben személyre szabott pályázatokon, személyre szabott támogatásokon keresztül történik. Én nem vitatom ezeknek a

jogosultságát. Egészen biztos vagyok benne, hogy van olyan hivatal az önök háta mögött, ami ezeket az adott esetben pályázat útján, adott esetben egyedi döntések útján elbírált összegeket megnézte, és eldöntötte, hogy pontosan mennyi hova kerüljön. Ugyanakkor én azt vitatom, hogy amikor költségvetési törvényt gyárt az Országgyűlés, akkor nekünk is jogunk lenne erről az igen jelentős összegről - mondom még egyszer, 50 milliárd forintról beszélünk - nekünk magunknak dönteni, nem utólag látni a zárszámadáson keresztül, hogy ez pontosan mire is ment el.

Hadd mondjak egy példát, mert nem tudom kihagyni, valami miatt ez nekem úgy látszik, különösen is érdekes. Hódmezővásárhely ingatlanokkal kapcsolatos beruházásai 200 millió forintot értek meg a tavalyi évben a kormányzatnak. Tudjuk, hogy ez még mindig aprópénz ahhoz képest, amit ebben az évben fog kapni, mert ez 1,2 milliárd forint lesz. Fölteszem, hogy más önkormányzatnál is vannak ingatlanokkal kapcsolatos beruházások, ezért tehát azt gondolom, hogy talán megérte volna ennek a tételnek az Országgyűlés elé hozása is még annak idején, a költségvetési törvényjavaslat vitájában.

Ugyanakkor, ha ezt az 50 milliárdos tételt vizsgáljuk, akkor azt kell lássuk, hogy ez részben, 6,3 milliárd forint tekintetében a rendkívüli kormányzati intézkedések 113 milliárdjából lett átcsoportosítva. Próbáltam volna megnézni, hogy ez a 113 milliárd - hogy most már egy következő tételre térjek át - pontosan mire is lett elkölve, és a részletes tételes beszámoló számtalan konkrétumot is tartalmaz, ugyanakkor elég sok olyan általánosságot is, ami megint csak további részletezés és indokolás után kiáltana. Ilyen például, hogy a Miniszterelnökség többletfadataira háromszor is lett jelentős összeg fordítva, egyszer például 500 millió, utána 3,1 milliárd, majd végül 284 millió. Azt gondolom, hogy ez az összességében több mint 4 milliárd forintnyi összeg szintén megérne egypár gondolatot, egypár mondatot, adott esetben az államtitkár úr részéről, hogy az egyébként igen jelentős költségvetéssel bíró Miniszterelnökség vajon miért és mire költött többletfeladatok címén 4 milliárd forintot.

A másik az, ami a rendkívüli kormányzati intézkedésekkel összefüggő gondolat és probléma. Tudom, hogy ebben a kérdésben az államtitkár úrtól személyesen is, hogy a tisztánlátásomat segítse, igen jelentős segítséget kaptam már a korábbiakban, és higgye el, hogy nem véletlenül rugózom ezen a tételre, amit most mindjárt el fogok mondani. Azt gondolom, hogy ez a probléma, mint cseppben a tenger mutatja azt, hogy valójában az egész költségvetési törvény, de még maga a zárszámadás is, annak a parlamenti vitája gyakorlatilag egy vicc. Igazából arra megy a pénz, amire önök szeretnék, és nekünk, egyszerű jámbor országgyűlési képviselőknél, erre rálátásunk, belelátásunk vajmi kevés lehet. Ez pedig a Városliget-projekt, amiről én most kérdeznél szeretném önt.

Eredetileg 2014-ben úgy nyitottunk, hogy mintegy 10 millió forintot fog csak ez a nagyon-nagyon

fontos feladat kapni. Hirtelen-váratlan aztán az év során ez az összeg több mint 3 milliárd forintra növekedett fel, illetve az is utána még további módosításokat élt meg. Mindenesetre összességében azt kell lássuk, hogy magából a fejezetből - tehát a XX. EMMI-fejezetbe lett ez beletéve - összességében, az önök elszámolása szerint 2,6 milliárd forint lett elkölve. De a rendkívüli kormányzati intézkedésekből is 3 milliárd forint.

Először is arra szeretném kérni a tisztelt államtitkár urat, hogy mielőtt választ adna, komolyan érdemes lenne kimennie a Városligetbe, és körbenézni, átgondolni, hogy mit láthattunk ott egy évvel ezelőtt, és átgondolni azt, hogy vajon most mi van ott, illetve tapasztalni, hogy mi van ott, és azt kell lássuk, hogy abszolút semmi különbség nincs a tavalyi, mondjuk, egy 2014. év eleji állapot és a jelen állapot között. Fel kell hogy toluljon bennünk a kérdés, hogy akkor mi az ördögre költöttek önök több mint 5 milliárd forintot. Arra, hogy a Városliget Zrt. egy offshore-cégtől béreljen egy irodát? Vagy hogy újabb és újabb tervpályázatokat írjanak ki, amivel borzolják a közízlést? Mert tudjuk, hogy olyan tervpályázatok és olyan győztes tervpályázatok születtek, amelyek az egyszerű állampolgárban is komoly megütközést keltenek. Hozzáteszem, hogy egyetlen nyertes pályázóval sem írtak még alá egyetlen szerződést sem. *(Tukacs István közbeszól.)* Igen, igen, időközben meg az a fordulat is beállt, hogy igazából nem is ott fognak ezek az épületek megvalósulni. *(Banai Péter Benő felé:)* Látom, hogy nagy lelkesedéssel lapozgatja azokat a fejezeti köteteket, segíték. Kérem, az I. fejezeti kötetben a „liget” szó nem szerepel. Tehát azt nyugodtan be lehet csukni. Ebben lett volna egyébként a rendkívüli kormányzati intézkedések 113 milliárd forintja, tehát ebben a „liget” szó nem szerepel. Ha az V. fejezeti kötetet tetszik elővenni, amiben az EMMI szerepel, na, ott szerepel, de a következőképpen szerepel. Egy fillér sincsen benne, hogy mire lett elkölve ez az összességében 5 milliárd forint. Arról van benne szó egy olyan 10-15 soron keresztül, azt a problémát mutatják be számunkra, hogy ez egy kiemelt ügyg lett nyilvánítva, és a restaurálási központnak, az úgynevezett OMRRK-nak vannak bizonyos hatósági ügyei, amivel gondok vannak. Erről szól. Tehát az 5 milliárd forint elköltéséről egy szó sincsen.

Szeretném kérni mély tisztelettel, államtitkár úr, mivel múltkor is kaptam ilyen tekintetben segítséget, hogy tegye már meg, hogy eljuttat, akár a Költségvetési bizottságon keresztül hozzám egy listát, egy beszámolót, hogy tulajdonképpen akkor miről is beszélünk. Mert higgye el nekem, megmondom őszintén, az a probléma, hogy erre az 5 milliárd forintra például, ha csak egy kistéleplési problémakört nézünk, hatalmas nagy szükség lenne. Ha azt nézzük, hogy a belterületi utak milyen állapotban vannak, hogy a helyközi közlekedés rendszere mennyire lepusztult és ki lett üresítve, hogy az emberek nem tudják a saját munkahelyüket megközelíteni, vagy ha azt nézzük, hogy az intézmények milyen állapotban vannak adott esetben egy-egy kistéleplésen, vagy nézhetjük

akár az egészségügy helyzetét vagy az oktatás helyzetét, szóval erre a pénzre mind-mind hatalmas szükség lenne.

Csakúgy - és ez lesz a zárógondolatom -, ha megnézzük a befolyt játékadót és a koncessziós díjat, mivel nincs már rá időm, ezért csak egy gondolatot hadd vessek fel. Miért ne lehetne, hogy egy hűbérurat a kormányzat nagylelkűen támogató? Nevezzük ezt a hűbérurat most az egyszerűség kedvéért Andy Vajnáknak. Azért vet fel ez egyébként problémát, nem maga az, hogy valakit támogatni szeretne a kormányzat, hanem azért, mert amit csak ebben az évben, illetve a 2014-es évben fog kapni önköztől, az a sok-sok milliárd forintnyi, játékadóból leírt koncessziós díjnyi ajándék, az a sok-sok milliárd is, az előbb említett problémakörre, mondjuk, a kisteleplések támogatására milyen jól jönne, ugye, államtitkár úr? Vajon miért nem arra költi a kormányzat?

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt képviselői felszólalással folytatnánk, a kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

(12.20)

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony konkrét kérdéseket fogalmazott meg, de engedjék meg, hogy az első gondolatom az legyen, némileg meglepetéssel hallottam az ellenzéki felszólalásokat a tekintetben, hogy 2014-ben minden rosszul alakult, ugyan volt növekedés, de csak egyszeri tényezőknél köszönhetően, ez nem fenntartható, és pláne meglepetéssel hallottam ezt, amikor épp a tegnapi napon a Nemzetközi Valutaalap módosította a magyar gazdaság növekedési kilátásait 3 százalékra, a jövő évit pedig 2,5 százalékra, összhangban a kormányzati elvárásokkal. Tette ezt akkor, amikor a világgazdaság egészénél lassuló növekedésről számolt be, és lefelé módosította a világgazdaság növekedési számait.

Nehezen találok a szavakat akkor, amikor a reálbérek folyamatos bővüléséről beszélünk, s nemcsak egy-egy szektorban, hanem mindenütt. 2014-ben a legelesettebbeknél, a minimálbéren élőknel érdemi reálbér-növekedés volt, s a foglalkoztatás is folyamatosan bővült. Ezek a tényszámok, képviselő asszony és képviselő urak, amiket meg kell nézni. Ismételten kérem, hogy nézzék meg a nemzetközi adatokat. Ha minden ennyire rossz, akkor hogy következhetett az be, hogy a reálbérek és a foglalkoztatás is bővült, és mellette a makrogazdasági mutatók - növekedés, hiány, államadósság - jól alakultak?

De hogy rátérjek képviselő asszony konkrét felvetéseire: megint egy kicsit zavarban vagyok, mert Z. Kárpát Dániel képviselő úr kevés információról szólt. Szó szerint azt mondta a képviselő úr, hogy szerény információtömeggel látja el a kormány az Országgyűlést. Majd ezt követően szintén a Jobbik padsora-

iból Hegedűs Lorántné képviselő asszony is azt mondja, hogy kevés információt adunk. Hát, tisztelt képviselők, ez a dokumentum 12 kilogramm körüli, amit a kormány az Országgyűlés részére benyújtott a közpénzek felhasználásáról. E dokumentumtömeg mellett a kormányzati honlapokon számos további részletes információ áll rendelkezésre. Mindig el szoktam mondani, hogy ezt az adattömeget nehéz egy képviselőnek megnézni, viszont vannak olyan összefoglaló táblázatok egy-egy oldalban, amelyek a reálgazdasági és az államháztartási folyamatokat bemutatják, és ha valaki a részletekre kíváncsi, akkor ebben az adattömegben megtalálja a szükséges információkat.

Képviselő asszony is megnézte a Liget-projekt felhasználásával kapcsolatos tételeket. Előjáróban azt kell elmondani, hogy képviselő asszony is tudja, és azt gondolom, mindnyájan tudjuk, egy beruházás megvalósítása nem úgy kezdődik, hogy az alapokat kezdik el építeni. Először van egy tervezési szakasz, van egy közbeszerzési szakasz, van egy egyeztetési szakasz, és amikor ezek lezárultak, akkor indulhat el a fizikai kivitelezés. Mindnyájan tudjuk, hogy a nagyberuházások jelentős része, 10-15 százaléka a tervezés kiadásaival kapcsolatos. Ez nem Liget-projekt-specifikus, ez beruházáspecifikus.

De ha az adat nem elegendő, akkor - ahogy képviselő asszony tudja - pluszkérdésekre a kormány a közpénzek felhasználására vonatkozó szükséges információt megadja. Így azt tudom ígérni képviselő asszonynak, hogy hasonlóan a korábbiakhoz, amikor képviselő asszonynak kérdése volt, és akkor az információkat én magam is és a kormányzat többi szereplője is igyekezett rendelkezésre bocsátani, a jövőben is így járunk el. Tehát ha ez az információ nem tartalmazza pont azokat a válaszokat az önkérdéseire, amiket feltett, akkor természetesen nyitva áll a további kérdés lehetősége, és ismétlem, a legjobb tudásunk szerinti válaszokat minden egyes forint, közpénz felhasználásáról meg fogjuk adni.

Képviselő asszony konkrét kérdései kapcsán arra még felhívnom a figyelmet az önkormányzati fejezet forrásai tekintetében, hogy igen, több kiadási előirányzaton érdemi megtakarítás keletkezett, például a jövedelemelőtérítés támogatásoknál vagy a bérkompenzációnál. Meg kell nézni, hogy miért. Vajon azért keletkezett-e megtakarítás, mert a kormány elvont ezekből a forrásokból, vagy esetleg azért, mert az előzetesen tervezetthez képest több embernek volt munkája, és a reálbérek nagyobb ütemben növekedtek, ebből következően kevesebb támogatás kifizetésére volt szükség segélyek jogcímen? Képviselő asszony, ez történt.

Az önkormányzatok támogatása tekintetében azt azért hadd mondjam el, hogy a 2014-es évben, amelyikről beszélünk, megvalósult egy jelentős adóssághozzájárulás közel 70 milliárd forintos összegben. Itt megint visszacsatolnék a Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úr részéről elhangzottakra. Azért mondom ezt, mert állítása szerint az államapparátus túl sokat költött magára. Ha képviselő úr ebben a szerény információtömegben megnézi a benyújtott

főkötet 278. oldalát, ott részletesen bemutatásra kerül, hogy melyek azok az állami kiadások, amelyeket a képviselő úr magasnak talált. Ennek részét képezi például az önkormányzati adóssághozjáró 68,7 milliárd forintos összege, vagy az Eximbank 18 milliárdos tőkejuttatása, vagy az ÁROP, EKOP keretében felhasznált európai uniós források összege.

Azt gondolom, mindazok a kérdések, amelyek a képviselők részéről felmerültek, számos esetben benne vannak a költségvetési javaslatban, benne vannak a zárszámadási javaslatban, és ha ezeket tételesen megnézzük, akkor azt gondolom, hogy sok félreértés tisztázható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a képviselői hozzászólásokat. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony a következő, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Legelőször is egy mondattal szeretnék válaszolni államtitkár úrnak: szerintünk nem a kilogramm határozza meg a tartalmat. Lehet kilogrammot mondani, de a tartalom nem egyenesen arányos vele. Ezt tudjuk mondani mi is.

Már a 2014. évi költségvetésről szóló javaslat benyújtásakor is elmondtuk, hogy a szelektív társadalompolitika újabb költségvetési lenyomata fekszik előttünk. Egy olyan költségvetés, amely elsősorban a jobb helyzetű családoknak ad többet, a többieknek pedig csak csurgat valamit. Akkor is elmondtuk, hogy további elszegényedést hoz a támogatások további befagyasztása, amit a GDP-arányos változások különösen erősen jeleztek a szociális segélyek esetében. A kormány újabb forrásokat vont el a legrosszabb helyzetű társadalmi csoportoktól, köztük a rokantaktól és a szegényebb gyermekes családoktól is.

Ha a zárszámadást megnézzük, akkor csak néhány tételt sorolnék fel, hogy a GDP arányában azokra mennyit fordított a kormány a 2013-as és a 2014-es zárszámadás szerint. Az oktatási tevékenységek és szolgáltatások 5,4 százalékon maradtak az előző évhez képest. Az egészségügyre fordított GDP-arányos ráfordítások 4,6 százalékról lecsökkentek 4,4 százalékra. A társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatások 17,6 százalékról lecsökkentek 15,7 százalékra; a táppénz, anyasági vagy ideiglenes rokkantsági juttatások 1,6 százalékról 1,4 százalékra; a nyugellátások 9,8 százalékról 9,1 százalékra; a munkanélküli-ellátások 0,8 százalékról 0,3 százalékra. A családi pótlék és a gyermekeknek járó juttatások 1,8 százalékról 1,6 százalékra; az egyéb szociális támogatások 1,6 százalékról 1,3 százalékra. A szociális és jóléti intézményi szolgáltatásoknál inkább bérkompenzáció történt, itt emelkedést láthatunk, 1,3 százalékról 1,7 százalékra. A lakásügyek, települési és közösségi tevékenységek és szolgáltatások támogatása 1,6 százalékról 1,5 százalékra csökkent. Egy tétel volt, ami elég szépen megugrott, ez a szórakoztató, kulturális és vallási tevékenységek és szolgáltatások, ami GDP-arányosan 1,6 százalékról 1,8 százalékra emelkedett. A jóléti funkciók támogatása az előző évhez

képest összesen 30,9 százalékról 28,7 százalékra csökkent.

A tervek szerint az államháztartás a konszolidált funkcionális kiadásokból 58,5 százalékot fordított volna jóléti funkciókra. Ehhez képest mindössze 54,7 százalékát fordította ezekre a kiadásokra a kormány. Akkor az ön szavait idézem, államtitkár úr: ha minden annyira jó, akkor az hogy fordulhat elő, hogy GDP-arányosan folyamatosan csökken a kormány jóléti kiadásokra fordított összege?

(12.30)

GDP-arányosan 29,54 százalékot fordított volna az állam 2014-ben jóléti funkciókra, oktatás, egészségügy, szociális juttatás, s a többi. Az adatokból látható, hogy a kormány nemcsak a tervezetthez képest, de a 2013. évihez képest is kevesebbet fordított jóléti kiadásokra. Míg 2013-ban a GDP 30,9 százalékát költötte az állam jóléti kiadásokra, addig 2014-ben ténylegesen már csak 28,7 százalékát. A változás leginkább a szűkebben vett szociálpolitikára, a szociális ellátásokra - nyugdíj, családtámogatás, munkanélküli-ellátások - jutó kiadások mérséklődéséből adódik. Itt a 2013-as teljesítéshez képest - 17,7 százalék - és a tervhez képest - 16,7 százalék - is kevesebb jutott végül: ez csak 15,7 százalék. Ezen belül is a társadalombiztosítási ellátásoknál, a munkanélküli-ellátásoknál és a szociális támogatásoknál látunk határozott csökkenést. Ezt a nominális adatok mutatják még érzékletesebben: rendre 162, 139 és 61 milliárd forint, államtitkár úr.

És most beszéljünk a családi támogatásokról! Érdemes kiemelni, hogy a 2014. évi költségvetésről szóló törvényjavaslat indoklása külön kitért a népesedéspolitikai intézkedésekre, sőt: „gyermekgondozási segély esetén jelentősebb mértékű létszámnövekedés valószínűsíthető a családtámogatások átalakítása következtében” - olvashattuk ezt. A családi pótlék előirányzatának teljesülése úgy maradt el az előirányzattól, hogy még az is kevesebb volt, mint 2013-ban, majd 9 milliárddal csökkent az előirányzat azzal együtt, hogy a támogatás összege elvileg nem változott. A babakötvény előirányzata is nagy alulteljesülést mutat, 23 százalékkal igényelt kevesebb költségvetési forrást, mint amit terveztek, ami még a 2013-as összegnél is kevesebb volt.

A gyes előirányzata, hiába lőtték magasra a gyes extra csomag bevezetését, mivel a teljesítés alacsonyabb lett, mint a 2013. évi tényadat. Így a tervezetthez képest 8,5 milliárd forinttal költött kevesebbet az állam gyesre, mint ami az előirányzatban szerepelt. A gyermekgondozási díj esetében is alacsonyabb teljesülés keletkezett, 2,2 milliárd forinttal, az előző évhez képest viszont több mint 10 milliárd forinttal nőtt, ami szintén összefüggésben van a gyes extra csomag bevezetésével. A terhességi-gyermekágyi segély összege 41,4 milliárd forintot tett ki, ami viszont az előirányzatot 3,9 milliárd forinttal haladta meg.

2014-ben végre tett egy lépést előre a kormány a családi adókedvezmény tekintetében. Nagyon sokat bíráltuk a Magyar Szocialista Párt részéről, hogy

kinek tudott ez a családi adókedvezmény többet adni. Mi folyamatosan mondtuk, hogy inkább a jobb módú családoknak biztosít ez több jövedelmet, mint a keveset keresőknek, és ugyebár 2014-ben maga a kormány ezzel elismerte, hogy már az egészségügyi járulékból és a nyugdíjjárulékból is igénybe lehet venni a családi adókedvezményt. Itt felolvassák a Tárcának egy 2014-es, önbevalláson alapuló kutatásából néhány mondatot. „A Tárci kutatói 2014-ben egy önbevalláson alapuló kutatással vizsgálták, hány gyerek után érvényesítik a családi adókedvezményt. Kiderült, hogy a gyerekek 40 százaléka él olyan háztartásban, ahol a teljes összeget le tudják hívni, 20 százaléknál csak részben veszik igénybe, a többi, szintén 40 százaléknál gyerek után viszont egyáltalán nem.”

Ugyanezt gyerekszámra is lebontották. Az 1-2 gyerekesek között többen vannak, akik egyáltalán nem tudták igénybe venni az adókedvezményt, a 4 vagy többgyermekes családok fele esett ki, a 3 gyermekeseknek az egyharmada. A kutatás eredménye szerint a társadalom legszegényebb 20 százaléka kapja a családi pótlékra fordított pénz 40 százalékát, amiből egyértelmű, hogy a gyerekes családok népességbeli arányukhoz képest rosszabb jövedelmi helyzetben vannak. Szalay Júlia szociológus az alábbiakat mondta erre: nagyjából a családok szűk harmada rosszul jár a kormány családpolitikája révén, 40 százaléknál semleges a hatás, 40 százaléknál, államtitkár úr, semleges, semmilyen hatással nincs, a legfelső 30 százaléknál kifejezetten előnyös, és a maradék 30 százalék meg kimondottan rosszul jár. Azt mondhatjuk, hogy 70 százalék az önkormányzatok támogatásával semmilyen mértékben nem tud jól járni.

A szakember a legutóbbi kutatásokra hivatkozva úgy látja, a szegények egyre rosszabb helyzetbe kerülnek, a gyermekszegénység nő. Szerinte nem várható, hogy ez a folyamat ebben a kormányzati ciklusban megáll. Ehhez például a gyermektámogatásokat és a közmunkát át kellene alakítani, erre azonban semmi szándék nem mutatkozik a kormányzat részéről. Ezt nem mi mondtuk, hanem a Tárci felméréséből és szociológusok felméréséből következették.

A szociális és gyermekjóléti ellátórendszerben az önkormányzatok szerepe alapvetően továbbra is a pénzügyi ellátások, illetve az alapellátások biztosítása volt. A 2013. évben biztosított kiegészítő támogatások e területen is beépültek. A 2014. évi alapfinanszírozás mellett a bölcsődei ellátás támogatása új alapokra helyeződött, az ehhez szükséges fedezetet biztosította a többletforrás.

Emellett új jogcímen a kistelepülések kiegészítő támogatást kaphattak különböző szociális feladatok ellátásához, így ellátási kötelezettségüknek megfelelően eleget tudtak tenni. Ez olvasható a beszámolóban. Itt azért egy mondatban megemlíteném, hogy a bölcsődei gondozási díjat a Fidesz-KDNP-kormány vezette be.

A gyermekétkeztetés finanszírozása 2014-ben átalakult, feladatalapú támogatási rendszer került bevezetésre. Ebben az évben vonták össze a települési önkormányzatok szociális, gyermekjóléti és gyer-

mekétkeztetési feladatainak támogatását, egy költségvetési sorba. Na, itt aztán elég nehezen lehetett évközben olyan számokat látni, hogy mondjuk, 2014 szeptemberében ebből a költségvetési sorból, a szociális, gyermekjóléti és gyermekétkeztetési feladatok támogatási sorából 20 milliárd forintot rögtön átcsoportosítottak a KLIK adósságkezelésére. Folyamatosan kérdeztük, hogy ezt hogyan gondolták, és most, a zárszámadásból derült ki, hogy végül is nem a gyermekétkeztetéstől vették el ezt a 20 milliárd forintot, hanem a segélyezési rendszerből. Amúgy ugyanaz, a segélyezési rendszer megvonása is a családokat sújtja, és a gyermekétkeztetésre szánt támogatások megvonása is. De legalább most már kiderült, hogy a 20 milliárdot a gigaszervezetre melyik sorból és melyik tételből sikerült elvenni. Több mint egy évnek kellett lennie, hogy ez kiderüljön.

Az indoklás kitér arra, hogy a központi költségvetés a feladatellátás megszervezésére 52,6 milliárd forintos támogatást nyújtott, az intézményi működési bevételekből további közel 38,1 milliárd forint származott. Így az összesen 103,8 milliárd forintos működési kiadás 87 százalékát az intézményi saját bevételek és az állami támogatások fedezték. A gyermekszegénység elleni program keretében a nyári étkeztetés biztosítását 1270 önkormányzat igényelte, itt már 2014-ben többször elmondtuk, hogy a nyári szociális étkeztetésre szánt összeget ugyebár a Fidesz-KDNP-kormány 2010 óta nem emelte. Majd 2014-ben sikerült 2,4 milliárd forintról 2,64 milliárd forintra felemelni. Akkor is kértük, hogy azt a pályázati rendszert bírálja fölül a kormány, amit önkormányzatok vezettek be, hát ezt 2015-re sikerült megoldani.

Folyamatosan mondtuk, hogy meg kellene azt fontolni, hogy a nyári szociális étkeztetésre, tudjuk, 550 ezer gyerek kap valamilyen úton-módon támogatást, rászorultsági alapon, akkor lehetne azt mondani a kormánynak, hogy ha annyira jók a költségvetés adatai, hogy ennek az 500 ezer gyereknek alaphoz biztosítja a nyári szociális étkeztetést. Meg akár ki lehetne terjeszteni a szünetekre is, téli szünetre, őszi szünetre, tavaszi szünetre is.

(12.40)

2014-ben csak azt sikerült elérni, hogy egy icipicit, 240 millió forinttal ezt a támogatást megemelték.

Most már nagyon kevés időm van. Azt már elmondtam, hogy 20 milliárd forintot 2014-ben a KLIK-nek átcsoportosítottak a gyermekek számára szánt összegből, majd év végén azért 2,6 milliárd forintot még sikerült ebből a költségvetési sorból lecsípni, 770 millió forintot adtak ebből a keretből a BM-nek a kormányzati infokommunikációs szolgáltatások finanszírozására, és 2 milliárd forintot a közbiztonság növelését szolgáló önkormányzati fejlesztések támogatása címre csoportosították át ugyaninnen.

A következő 15 perces felszólalásomban pedig folytatom, államtitkár úr, mert szociális témában nagyon sok mindent el lehet még mondani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces kör következik. Látom államtitkár úr jelentkezését, de már megadtam a szót, utána kérem szépen, hogy jelentkezzen. Hegedűs Lorántné két percen, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző hozzászólásomra nagyon köszönöm, hogy válaszolt rögtön, és külön elnézést kérek öntől, hogy egy 16 000 milliárdos költségvetés mellett én laza 5 milliárddal itt piszkálódok. De higgye el nekem, azért is teszem, mert ezekből az ötmilliárdokból áll össze aztán végeredményben ez a 16 000 milliárd, és azt gondolom, hogy jogunk és kötelességünk is akár adott esetben az apró részletekre is rákérdezni. Ha 12 kilóba nem fért bele ennek az 5 milliárdnak, az általam kérdezett 5 milliárdnak a sorsa, akkor kérem, hogy legyen egy 13. kiló is, és legyen akkor abban ez külön kirészletezve.

És nekem ne mondja senki, hogy arra, hogy egy projektről sokat gondolkodunk, sok újságcikk jelenik meg, sok pályázatot írunk ki, 5 milliárd forintot el lehet költeni! 5 milliárd forintot egy 30 ezres város költ el egy év alatt. 5 milliárd forintból föl lehetne építeni egy új Pancho Arénát, hogy mást ne mondjak. Nem jobban megérte volna egy Pancho Arénát újra fölépíteni akár, mondjuk, a Városliget kellős közepén? De 5 milliárd forint értelmezésünk szerint úgy tűnt el, hogy annak nyoma sincs. Tessék kimenni a Városligetbe, körbenézni, és semmi nyoma nincs! Annak a huszadrészből úgy lehetett volna felújítani a zöldfelületet, hogy annak látványos eredménye van.

És még egyet hozzászerek: igen, az a bizonyos 30 milliárd, amiről én beszéltem, a jövedelempló támogatások, az bizony nettó elvonás volt. Ha meg tessék nézni az önkormányzati költségvetéseket, akkor igen, a települési támogatás címszó alatt van körülbelül ugyanennyi kiadás. Tehát igen, az önkormányzatokon spórolták meg, és az adósságkonszolidációt meg, könyörgöm, még egyszer ne mondják el nekem, mert ez az adósságkonszolidáció államadósság lett, ugyanúgy fizetjük, csak éppen „Kósa 20 százalékos Lajos” debreceni adósságát most már mindenkinek ki kell fizetnie egész Magyarországon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Manninger Jenő képviselő úr, Fidesz, két percen.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Röviden reagálni szeretnék. Itt a vezérszónokok között, úgy gondolom, hogy volt egy ilyen verseny, hogy ki tud nagyobbat mondani az MSZP részéről, és Tóth Bertalan valószínűleg megnyerte ezt a versenyt, amikor azt állította, hogy a Fidesz taszította szegénységbe az országot. Azt gondolom, annyira nem fiatal, hogy ne emlékezzék rá, hogy azért ha azokat az adatokat, amelyeket ő felsorolt - és nyilván nem tudott a

Fidesz minden problémát megoldani, minden szociális problémát -, azokat összehasonlítja a 2010 előtti helyzettel, akkor sokkal önkritikusabban kellene látni ezt a helyzetet. Tehát ez úgy szól, hogy 2010 előtt volt egy bukott gazdaságpolitika, utána volt egy sikeres gazdaságpolitika, amelynek kapcsán nagyon sok problémát sikerült megoldani; nem mindent, tehát a szocialisták által előidézett helyzetből nem mindent. Azt gondolom, hogy különösen a szocialisták képviselőinek sokkal több, nagyobb önmérsékletet kellene ebben a helyzetben tanúsítani.

Kétségtelen, hogy a jóléti kiadások összege a költségvetésben alacsonyabb, de azért azt látni kell, hogy ez azért van, mert a jóléti kiadások nagyon nagy része nem ott jelenik meg, hanem a gazdasági adatok között. Így a közfoglalkoztatás, az adókedvezmény igénybevitelével nyert előnyök nem ott jelennek meg, az adókedvezményekben '14-ben, '14-ről beszélünk, azokból a járulékokból le lehet vonni, jelentős javulás következett be, tehát remélhetőleg ezeket a statisztikákat javítani fogja, amelyek az alacsonyabb jövedelmű rétegekre vonatkoznak. Tehát nyilvánvaló, lehet vitatkozni és kell is arról vitatkozni, hogy a társadalom különböző rétegeit ez hogyan érinti, csak az a lényeg, hogy a '14-es költségvetés is azt mutatja, hogy az előző évekhez képest sokkal több jutott még a gyermekétkeztetésre is.

Valóban 2015 az igazi továbblépés igazi éve, és '16-ban még többet tudunk ebben az ügyben tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr, két percen, MSZP!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Azért kértem kétpercest, mert Manninger Jenő képviselőtársam mondatai gyakorlatilag nélkülözik azon történéseket, amelyek a hátunk mögött vannak az elmúlt öt évben. Nem szocialista párti statisztikákat, kutatásokat kell néznie, nem. Nézze olyan független kutatók kutatásainak sokaságát, amelyek ezekkel a kérdésekkel foglalkoznak; nézzen akár még a KSH által is történő kutatásokat vagy a Magyar Tudományos Akadémia kutatásait, és akkor azzal fog szembesülni, hogy amit most az előbbieken elmondott, homlokegyenest ellentétes azzal, mint amit ezekben a kutatásokban vél felfedezni.

Én meg azt valószínűsítem, sőt merem állítani tapasztalatom alapján, hogy bizony azokban a kutatásokban szereplő adatok tényadatok. Magyarra fordítva a szót, Magyarországon az elmúlt közel hat esztendőben a szegénység sajnos mélyült. Nagyon sok ember a nyomor színpadára került, és ezek az emberek az önök kezét nem találják, mert önök ezt maguk mögé eldugják. Nem kapnak segítő kezét. Nem kapnak olyan típusú támogatásokat, nem pénzügyi támogatásra gondolok, amelyek őket újra helyzetbe hoznák, amelyek lehetőséget biztosítanának arra, hogy normális, tisztességes életet élhes-

senek és így nevelhessék a gyerekeiket. A közfoglalkoztatás önmagában ehhez nem elégséges. Erről majd bővebben is fogok szólni, és alá fogom támasztani azt, hogy miért nem.

Azt szeretném csak mondani, hogy nem baj, ha az elfogult belső propagandájukat felülmúlva képesek a valós tényekkel is szembesülni és azokat is beépíteni az elkövetkezendő időszak politikai gondolkodásába. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt folytatnánk a képviselői hozzászólásokat, a kormány képviselője mondja el a véleményét.

Államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az a benyomásom, hogy egy-egy elemet próbál több képviselő kiragadni a költségvetésből, és azt az átfogó véleményt megfogalmazni, amit most Gúr Nándor képviselő is mondott és előzetesen Gógös Zoltán képviselő úr, amely szerint folyamatos pozitív propaganda van, amit a tények nem támasztanak alá. Na ez az, ami a véleményem szerint nem igaz. Tisztelettel azt kérem mindenkitől, hogy a kormány által hivatalosan benyújtott adatokat, amelyet az Állami Számvevőszék hivatalosan véleményezett, ellenőrizte a valódiságukat, azokat az adatokat, amelyeket a magyar szervek jeleztek, a nemzetközi szervezeteknek és amely szervezetek ezeket ellenőrizték, majd nyilvánosságra hozták, azt vegyük komolyan. Ezek az adatok azt mutatják, hogy 2010 után az államadósság növekedését sikerült megállítani. Sőt, az államadósság folyamatosan csökken a GDP arányában. Ezek az adatok azt mutatják, hogy Magyarországon a foglalkoztatottság folyamatosan bővül. Ezek az adatok azt mutatják, hogy a reálbérek 2014-ben is érdemben növekedtek. Folytathatnám a sort, de azt kérem mindenkitől, hogy ezeket a tényadatokat először is vegyük komolyan.

A tényadatokba belenézve Bangóné Borbély *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Ildikó. Ildikónak hívják.)* Ildikó képviselő asszony hozzászólására hadd reagáljak, és örülök, hogy képviselő asszony megnézte konkrétan a jóléti kiadások összegét. Akkor tudhatjuk azt, hogy ezen a blokkon belül szerepelnek a munkanélküliséggel kapcsolatos kiadások. Tudhatjuk azt, hogy ezen a blokkon belül szerepelnek a szociális jellegű kiadások, és tudhatjuk azt, hogy ha a foglalkoztatottság bővül, akkor a munkanélküliséggel kapcsolatos kiadások csökkennek.

(12.50)

Egy másik jelentős tételt hadd emeljek ki! Nyugdíjak. GDP-arányosan az össz nyugdíjkiadások összege 2013-ról '14-hez képest valóban csökkent. És mi van a számok mögött? Az van a számok mögött, hogy a nyugdíjak nominálisan 2,4 százalékkal növekedtek, az infláció negatív volt, mínusz 0,2, ez a

nyugdíjak reálértékének 2,6 százalékos növekedését eredményezte. Képviselő asszony, ön emlékszik olyan időszakra, amikor a nyugdíjaknak az össz kifizetett nominális összege is csökkent. 2010 előtt volt ez, ön pontosan tudja. Most a nyugdíjak nominális összege is és a reálértéke is növekedett, a reálérték 2,6 százalékkal. A GDP-növekedés ugyanakkor még ennél is nagyobb volt. Ennek köszönhető az, ahogy ön mondta, hogy számos kiadási tétel GDP-arányosan csökkent. De megkérdem, képviselő asszony: az jobb lenne, ha Magyarország egy más gazdaságpolitikát választott volna, és hasonlóan néhány európai országhoz azt látnánk, hogy még mindig zuhan a gazdasága, azt látnánk, hogy még mindig növekszik a munkanélkülisége? Görögországot nézzük meg! Húsz százalék fölötti munkanélkülisége van és a GDP-je csökkent. Jelentem, ha a magyar kormány nem azt a gazdaságpolitikát választotta volna, amelyet 2010-ben választott, lehet, hogy hasonló helyzetben lennénk, és ön elmondhatná, hogy a jóléti jellegű kiadások növekednek, mert egyre több embernek kell munkanélküli-segélyt fizetni. Tehát tisztelettel azt kérem, hogy nézzünk a számok mögé is. *(Bangóné Borbély Ildikó: Oda néztünk!)*

Ugyanez vonatkozik arra a felvetésre, hogy a költségvetés egésze igaz, és nem választási költségvetés volt, ami elhangzott. Tudjuk, Magyarországon mit jelent a választási költségvetés. 2002-ben, 2006-ban 9 százalékos vagy annál nagyobb volt a GDP-arányos hiány. Ehhez képest 2,9 százalék helyett 2,6 százalékra teljesült a költségvetési hiány. Tehát ha az átfogó képet nézzük, akkor ezen belül kell értelmezni az egyes számokat.

Egyetértek abban a Jobbik képviselő asszonyával, hogy a költségvetés egésze a részekből tevődik össze. Ezért is mondtam azt, hogy ha az információ nem elegendő, amelyet a kormány a tisztelt Országgyűlés rendelkezésére bocsátott, akkor az egyes részletekről a kormány további információt biztosít minden tekintetben a képviselők részére. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Visszatérünk a képviselői hozzászólásokra. Gúr Nándor képviselő úr a következő, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedjék meg, hogy úgy kezdjem a mondanómat, hogy Varga miniszter úr elkerülte ma a parlamentet. Nem véletlenszerűen, mert neki voltak az elmúlt időszakban olyan kinyilatkoztatásai, amelyek kapcsán most egyfajta szembesítést lehetett volna tenni. Ide küldte Tállai államtitkár urat, aki mondott egy magas ívű kormánypárti beszédet, majd Tállai úr itt hagyja a parlamentet, és Banai Péter Benő államtitkár urat hagyja maga után, aki majd megpróbálja az ellenzék által feltett kellemetlen kérdéseket megválaszolni. *(Dr. Hargítai János: Nem lesz nehéz neki!)* Nincs ezzel baj, csak az, tudja, hogy egyik nem jön ide, másik mond valamit, a harmadik meg, ha nem is az ellenkezőjét annak, de adott esetben attól

eltérőt mondhat a parlament falai között. Tehát nincs egy folyamata a történetnek.

A másik része a dolognak a bevezető gondolatok kapcsán, hogy amikor a 2014-es költségvetési zárszámadási dolgokról beszélünk, nyilván lehet ezt úgy is tekinteni, hogy egy adott esztendő történéseit nézzük meg, lehet úgy is, hogy kicsit elébe megyünk a dolgoknak, meg lehet úgy is, hogy kicsit utána is nézünk, hogy mi következik. Ha '14-et nézzük, elmondom azt is, hogy azt hogy látjuk. Ha picit bővítjük az időhorizontot, akkor szeretném önöknek jelezni, senki ne szenvedjen szelektív amnéziában, hogy például a 2010-es kormányváltást megelőzően 2008-ban volt egy pénzügyi gazdasági világválság. Annak bizony sajnos Magyarországra nézve is voltak negatív hatásai. Minden vonatkozásban. Tehát a viszonyítási alapokat, a cövekeket úgy szeretném leverni, hogy az korrekt legyen. A viszonyítási alapokat nem mindig egy előző kormány legrosszabb feltételrendszer keretei közötti évéhez kell megtenni, hanem attól eltérő időszakban, akkor korrekt egy kormánypárt, és a saját viseltetését is érdemes összehasonlítani a kormányzás kezdeti és adott esetben a mai időpontokban zajló folyamatokkal.

Ennek tükrében, államtitkár úr, ha már ön mondta, azzal kezdem a mondandómat, hogy államadósság. Azt feszegette előbb ön, azt mondta, hogy szinten tartás. *(Banai Péter Benő: Csökken!)* Dehogynem! Nem, nem, nem csökkentést mondott, nézze majd meg a jegyzőkönyvben, ön a szinten tartást mondta, de szeretném jelezni, hogy még rosszabb lett volna, ha azt mondta volna, amit most mutatott. Merthogy ön is tudja, hogy 2010-ben az államadósság mértéke 20 ezer milliárd forint környéki összeg volt, alatta inkább, és azt is tudja, hogy most 2015-öt írunk, amikor is 25 ezer milliárd forint feletti az államadósság összege, 5000 milliárd forinttal több. Mondhat ön bármit! Ötezer milliárd forinttal több. Tudja, mennyi az? Az 5 millió ezermillió forint! *(Sic!)* Érti! Csak azért mondom, mert a számok önmagukért beszélnek. Másrészt azt is szeretném hozzátenni, hogy ha államadósság, akkor 2010 után ez a kormány mintegy 3000 milliárd forintnyi magányugdíjpénztári megtakarítást elkobzott az emberektől. Ennek a felhasználása tekintetében utána lehetne nézni, hogy mi történt, mondjuk, milyen részvények vásárlására került sor nagyságrendileg, 500 millió forint értékben MOL-részvények, azokat milyen árszinten vásárolták, és ma mit képviselnek ezek a részvények. És akkor meg kell nézni, hogy a felelős gazdálkodást tekintve hogy néz ki ez a történet.

Nem akarom más példák sokaságát mondani. Ezeket csak jelzésértékkel azért mondtam, mert ha ezt a 3000 milliárd forintnyi elkobzást alapul veszem, meg az 5000 milliárd forintnyi növekedést hozzáteszem és a 2011-12-ben kivetett adótöbbleteket a korábbi esztendőhöz, ami 2 és félezer milliárd forintot tesz ki, akkor már 10 ezer milliárd forintnyi többletthez képest nézünk szembe, és közben az államadósság meg növekedési trendet, tendenciát mutat. Hát, ennyit az államadósságról. Meg annyit, hogy egy mondatban el lehet mondani, hogy 2013-ról

2014-re nulla egész akárhány tized százalékkal csökken az államadósság. Persze, ez is egy mondat, ami helytálló, meg az is helytálló, amit az előbbieken szépen folyamatosan elmondtam, hogy milyen többletletterhek kivetése, milyen pénzek elkobzása mellett nő 5000 milliárd forinttal az önök kormányzási időszakában az államadósság.

No, de ne ragadjunk le egy tételnél, az államadósságnál! Nézzük azt, hogy 2014-et érintően valójában milyen folyamatok zajlottak! Szerencsések vagyunk 2014 tekintetében. Úgy összességében Magyarországra gondolok. Szerencsések vagyunk, mert gyakorlatilag ebben az esztendőben az EU-s pénzkifizetések csúcsra járatottak voltak. Igaz, hogy választási év is volt, de egye fene, az a lényeg, hogy szerencsések vagyunk, csúcsra járatott pénzügyi kifizetések vannak, mintegy 2000 milliárd forintos nagyságrendű kifizetés. Nem véletlenszerű, hogy a beruházások tekintetében egy kézzelfogható nagyságrendű növekedés következik be. Hál' isten! No de azért szeretném mondani, hogy az önök által sokat szapult Európai Unió forrásainak felhasználása hozza mindezt.

Szerencsések vagyunk! Szerencsések vagyunk, mert a mezőgazdaság egy jó évet tud maga mögött 2014-ben. Részleteket nem kell mondanom, ugye, önök is tisztában vannak ezzel. De ha kell, beszéljük meg tételeken! Szerencsések vagyunk, mert pénzügyi bőséggel találjuk magunkat szemben. Gyakorlatilag ebben az esztendőben szinte mindenki a pénzügyi világban adja a pénzét az elhelyezés tekintetében. Óriási a szerencsénk. Óriási a szerencsénk, mert ebben az esztendőben az olaj és a gáz világpiaci ára gyakorlatilag megfelelődik. Ugye, tudja, Banai Péter Benő államtitkár úr, hogy az olaj és a gáz világpiaci árának megfelelődése milyen mértéket jelent, mondjuk, a GDP-növekedés tekintetében? Ha nem tudja, majd segíték a következő hozzászólásomban.

Azt szeretném mondani, hogy mindezekkel együtt tehát, amikor ilyen nagyságrendű, hál' isten, európai uniós források bevonását tudjuk megtenni, amikor a mezőgazdaság egy kedvező évet tud maga mögött, amikor pénzügyi bőség van, amikor az olaj és a gáz világpiaci ára megfelelődik gyakorlatilag, akkor 3 és fél százalékos GDP-növekedés nem tekinthető túlságosan nagy eredménynek. Ebben a kormányzati munka, szerepvállalás nem túl fényes. Ez olyan sok külső hatás eredménye, amely kedvezően hatott 2014-ben Magyarországra. Bárcsak így lenne ez minden esztendőben!

(13.00)

Na, de hát nézzük a folyamatát a történetnek! Nézzük a folyamatát! Mi történik 2014 után, mert hogy fenntartható-e mindaz, amiről beszélünk 2014-et érintően, ez a kérdés valójában. 2014 után az történet, hogy lassul a gazdaságunk. Lassul a gazdaságunk, gyakorlatilag 2015-ben oda érünk, hogy 2015 második negyedévében 2,4 százalékos a növekedés, a régió utolsó helyére kerülünk. Odaértünk, hogy míg a csehéknél 4,4 százalékos, a románoknál 3,7 száza-

lékos, vagy épp a szlovákoknál 3,1 százalékos a növekedés, addig Magyarország sereghajtóvá válik, és 2,4 százalékos növekedés van. És mi várható 2016-ra vonatkozóan? Még további lassulás.

Na, szóval, én azt szeretném mondani, államtitkár úr, hogy egy kormány akkor végzi jól a tevékenységét - és önök most már hatodik esztendeje kormányoznak -, hogyha folyamatában, trendjelleggel egy olyan állapotot tud életre hívni, ami fokozatosan és egyre erősödő, amely a GDP-növekedés tekintetében évről évre, '14-15-16 és az elkövetkezendő esztendők viszonylatában egyre nagyobb mértéket ölt.

Tállai államtitkár úr sikeres gazdaságpolitikáról beszélt, növekvő pályáról. Ez az a növekvő pálya, amit én az előbbiekből érzékeltettem, gyakorlatilag az irány a lejtő, tehát egy negatív növekedés, csak azt a negatív szót felejtette el államtitkár úr.

1,8 százalékos fogyasztásnövekedésről beszél az államtitkár, mármint Tállai államtitkár úr, a bérek növekedéséről, amit persze ön is hangoztatott az előbb. Akkor most szeretném a figyelmébe ajánlani a következőket. Nem Gúr, nem, nem, NAV, Nemzeti Adó- és Vámhivatal, ugye, ismeri ezt az intézményt, amit most újragombolnak majd. Tállai államtitkár úrnak még több ismerete kell hogy legyen e tekintetben, de biztosan ön is meg tudja oldani ezt a kérdést, amit én most felteszek önnek.

Hogyha a bérek növekedéséről beszélünk, akkor hogy alakulhat ki egy országban - Magyarországról beszélök - egy olyan helyzet, amely tekintetében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kimutatásai alapján, az adóbevallások figyelembevételét érintően, az 1,3 milliót meghaladja azoknak a száma, akik minimálbért vagy kevesebbet keresnek? Hogy alakulhat ki az a helyzet, hogy ugyanezen adóbevallások mérlegelését követően az a helyzetkép tárulkozik elének, hogy 2,2 millió ember a létminimum alatti összeget keres? Ja, hát persze, hogy ma már a létminimum összegét is el kívánják tagadni, már ezt is likvidálják, hogy ne legyen még összehasonlítási alap sem a korábbi időszakhoz és bármely időszakhoz képest, ez meg szégyenletes.

És hogyan alakul ki az a helyzet, mondjuk, úgy öt év távlatában, a hatodik évre kormányzásuk időszakát érintően, ahol például a legsanyarúbb sorsuk közötti közötti, munkaerőpiacon jelen lévő emberek - közfoglalkoztatottakról beszélök - azt kell hogy megéljék, hogy 2010-hez képest, amikor 60 200 forint nettó pénzt kaptak a zsebükbe, a kezükbe, most 52-53 ezer forintot kapnak, ami persze, hogyha az öt év átlagában vett inflációt figyelembe vesszük, akkor 40 ezer forintot ér. Magyarul: ez a kétharmados kormány, amelyre oly büszkén tekintett és mondott néhány gondolatot a munkásságáról, ez azt hívta életre, hogy ezek az emberek, ez a több százezer ember gyakorlatilag a munkájának eredményeképpen megszerzett fizetését, jövedelmét úgy tudja leképezni, hogy ez a pénz az öt évvel ezelőtti pénznek a kétharmadát éri. Ezzel megy be a boltba vásárolni.

Hogyan tudja megmagyarázni azt a helyzetet, hogy miközben plakáthegekkel terítik be ezt az or-

szágot - ez igaz 2014-re is, meg ha szinte bármely esztendőt figyelembe vesszük -, és arról beszélnek, hogy újra nő a minimálbér, az a helyzet áll elő, hogy a munkaadók és a munkavállalók nagyobb járulékkerhet, mértékadó módon nagyobb járulékkerhet kell hogy fizessenek? Ez összességében mintegy 32-33 ezer forinttal több járulékkerhet, miközben az öt év, közel hat év elteltét követően az a nettó pénz, amit kézbe vesznek a minimálbéres emberek, 5 ezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben.

Őn is tudja, de elmondom önnek, ön olyan végzettséggel bír, amely kellő alapot jelent ahhoz, hogy tudja követni a logikáját a történetnek. 2010-ben 60 200 forint nettót vettek kézbe ezek az emberek, ma 68 775 forintot. Ez mintegy 13 százalékkal több nettóban. Azt is tudja, hogy a '10 és a '15 közötti időszakban az infláció mértéke 18 százalékot ölelt fel, ha visszaszámolja, akkor pedig azt is tudja, hogy ez a 68 775 forint illetéknéppen 2010-hez viszonyítva mintegy 55 ezer forintot ér. Ez az önök híres minimálbér-emelése? Nem, ez hírheft minimálbér-emelés.

Tudja, ez az, amikor hülyének nézik az embereket, becsapják őket, és közben azt próbálják velük elhitetni a propagandagépezeten keresztül, hogy jobban élnek. Ez a szégyenletes. Valójában azt kellene tenniük, hogy ebben a jövedelmi kategóriában létező emberek számára két kézzel segítséget nyújtsanak, és arra törekedjenek, hogy az általuk megszerzett fizetések, ezek a pénzek többet érjenek, mint öt évvel ezelőtt.

Persze, mondhatnánk a közszolgálati foglalkoztatotti kört is, akiknél soha nem látott eset fordult elő a rendszerváltás pillanatától kezdve. Márpedig az, hogy nem volt olyan kormány, még az első Orbán-kormány sem, amelyik esetében az alatt a négy esztendő alatt a köztisztviselői illetményalap ne emelkedett volna. Most, a második és a harmadik Orbán-kormány időszakában, azaz hatodik esztendeje ez az illetményalap egyetlenegy fillért nem változott, 38 650 forint ez az illetményalap. Példátnak, hogy két kormányzás időszakában, a négyéves ciklus időszakában ez változatlan.

Ezzel csak azt akartam mondani, és közben, mint mondtam, a létminimum összegét már nem is akarják kimutatni, el akarják tagadni, ezzel csak azt akartam érzékeltetni a bevezető gondolatokban, itt az első 10-15 percben, hogy van miről számot adniuk az elkövetkezendő időszakban. Beszélhetünk konkrétan majd 2014-ről is. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces kör következik, ezen belül elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(A képviselő mikrofonja nem működik.)* Újfént zavart érzünk a rendszerben.

ELNÖK: Türelem, érkezik a mikrofon.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): *(Hordozható mikrofont helyeznek a képviselő elé.)* Nagyon köszönöm a segítséget.

Tehát újfent szeretném megjegyezni azt, hogy államtitkár úr azért serényen kiveszi a részét a vitákból. Én nagyon értékelem azt, hogy nem először áll fel vita közben érdemi válaszokkal, megjegyzésekkel, és nemcsak a végén keveri le a hangerőt akkor, amikor már nincs lehetőségünk reagálni rá. Tehát ezt el szerettem volna mondani, ezt én nagyon értékelem személyesen is.

De hozzá kell hogy tegyem: önmagában az a figyelemfelhívása, miszerint bármilyen információ kapcsán kérjünk tájékoztatást önöktől, ezt jó eséllyel megkapjuk, nem állja ki az igazság próbáját a tekintetben, hogyha én, mondjuk, önhöz fordulok, akár ilyen közvetlen módon, akár levél formájában, és kérek egy országleltárt vagy egy nemzeti vagyonleltárt, a legjobb szándéka ellenére sem fogja tudni ezt prezentálni számomra.

Ennek egyszerű oka van. Előttem fekszik a 2010/1172. számú kormányhatározat, ahol önök vállalták azt, hogy a kormány felkéri a nemzeti fejlesztési minisztert, s a többi, hogy gondoskodjon az országleltár 2011. december 31-ig történő elkészítéséről. Magyarán: a családi ezüstit kellett volna összesíteni, hogy mivel gazdálkodhat Magyarország, milyen tartalékaink vannak. Ennek hiányában pedig továbbra sem lehet tudni, hogy az állam milyen ingatlan és ingó vagyonrészekkel rendelkezik, tulajdonosi részesedése bel- és külföldi vállalkozásokban milyen mértékű, hol kimutatható, hol kevésbé. Tehát összességében: önök most úgy próbálnak költségvetést alkotni, erről aztán zárszámadást készíteni, hogy a tartalékainkat nem ismerik, sőt továbbmegyek: most például anélkül adják-veszik többek között az állami földeket, hogy egyértelmű lenne az, hogy mennyi az állam vagyona. Tehát egészen elképesztő módon, a folyamatok megalapozása nélkül számon kérik rajtunk, hogy kutakodjunk tovább, kérjünk információt, szerezzünk további értesüléseket; a helyzet az, hogy az önök által meghozott határozattal szemben egy mulasztásos törvénysértéssel ennek az alapjait sem biztosítják.

(13.10)

Éppen ezért a határozott, nem is kérésem, hanem követésem az, hogy tegyék végre le ezt az országleltárt, legyen egy nemzeti vagyonleltár, tudhassuk, hogy a családi ezüst mire elég. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ennek végső célja az lehet, hogy ezt gyarapítsuk, és semmiképp ne vesztegessenek el belőle semmit. Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő aszszony következik két percben, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy költségvetési ügyekben

mértékadó nemzetközi civil szervezet szerint a magyar költségvetés a legátláthatatlanabb az Unióban, sőt majdhogynem az egész OECD-ben is. 100 pontból 49-et kapott Magyarország a költségvetés átláthatósága szempontjából. Ezzel Magyarország a „korlátozott információ” kategória alsó végén szerepel, államtitkár úr.

A költségvetés átláthatóságának hiánya a korrupció egyik melegágya - állapíthatják meg a nemzetközi szervezet szakértői. S hogy miért ilyen rossz az az eredmények, államtitkár úr? Mert a magyar költségvetés objektíve is borzalmas szakmai színvonalon készül el. Nincsen egyetlen olyan oldal sem az NGM oldalán, ahol elérhető lenne az összes költségvetési dokumentum. A költségvetési információk rossz minőségű honlapokon, széttagoltan találhatóak meg. A felsoroltakon túl jól jelzi az előttünk fekvő zárszámadás is a problémákat.

Az EMMI fejezete több száz oldal, még sincs egy tartalomjegyzék az anyagban. A Nyugdíj-biztosítási Alap fejezeti kötete még a képviselők számára részletesebben rendelkezésre álló elektronikus formában is csak szkennelt pdf-ben érhető el, tehát kinyomtatják az anyagot, majd azt beszkennelezték, amiből egy pdf-et készítettek. De ez egy apró hiba, államtitkár úr.

Ennél nagyobb gond, hogy miközben a zárszámadás elfogadása még hátravan, már több kormányhatározat rendelkezett a maradványok felhasználásáról. Mondja már meg, államtitkár úr: ez hogy fordulhat elő? Legutóbb IX. hó 24-én kormányhatározatban költségvetési maradványok egy részének felhasználásáról és egyes kormányhatározatok módosításáról szóló határozatban szerepeltek jelentős átcsoportosítások. Hát ez a probléma ezzel a zárszámadással meg ezzel a költségvetéssel. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók köréhez, ezen belül is Mesterházy Attila képviselő úr felszólalásához, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Legelőször egy megjegyzést hadd tegyek Manninger Jenő képviselőtársam hozzászólásához! Azt már megtanultuk ebben a Házban, hogy bármi, ami rossz, az mindig a szocialista kormányok miatt történik még ma is, öt év kétharmados Fidesz-kormányzás után. És azért, ha már itt a korrektséget meg a realitást kérik számon rajtunk, ellenzéki képviselőknél a kormánypártiak, akkor annyit azért tegyünk már hozzá ehhez a megjegyzéshez, hogy 2010 előtt egy nemzetközi gazdasági világválság közepette kellett a kormánynak tevékenykednie, a mai időszakban pedig egy kedvezőbb pénzügyi vagy éppen nemzetközi környezetben kell tevékenykedni, tehát a számok nagyon nehezen összevethetőek, és adott esetben a gazdasági lépések és a körülmények is. Éppen ezért ez is megérne egy korrekt vitát, de mivel nem erről van szó, ezt inkább csak megjegyzésként fűzném ehhez.

Államtitkár úr, valóban lehetne úgy fogalmazni, hogy a 2014-es év költségvetési szempontból jól sikerült, és ha csak a felszínét nézzük ezeknek az adatoknak vagy magának a szövegnek, akkor valóban ez egy helytálló állítás lenne. De én úgy fogalmaznék, hogy talán közelebb járunk a valósághoz és az igazsághoz, ha azt mondjuk, hogy ez a 2014-es költségvetési év jól sikerült, de - és nagyon fontos, ha a kormány erre a „de” szóra is odafigyel, és arra, ami ez után következik, vagy ami ez után a szó után van, hiszen ez meghatározza a jövőjét a magyar gazdaságnak és ezáltal Magyarországnak is a mozgásterét.

Én államtitkár úr figyelmébe ajánlanék három dolgot, hogy mi a magunk részéről mit kritizálunk, hogy egy kicsit leegyszerűsítsem, mert úgy látszik, hogy nehezen körvonalazódik, hogy mi nem csak és kizárólag a részletekről beszélünk, a részletek alátámasztják szerintem ezt a három fontos kritikai kérdést.

Az első az, amit a zárszámadás kapcsán kritizálunk, hogy szerintünk nem fenntartható ez a mostani pálya, nem fenntarthatóak azok a számok, adott esetben azok a pozitív számok, amikről önök írnak és beszélnek. Zárójelben hozzátésem, nemcsak szerintünk nem fenntartható, hanem nem olvastam olyan tanulmányt, elemzést se magyar, se külföldi műhelyektől, amelyek nem erre utalnak. A fenntarthatóság szerintünk nagyon fontos egy ország szempontjából, fontos a hitelminősítők szempontjából, hiszen pont a fenntarthatóság miatti kockázatok okán nem minősítették Magyarországot feljebb, inkább csak pozitív kilátásokat helyeztek kilátásba. Tehát azt mondjuk, hogy a mostani jó év nem fenntartható, viszont a mostani jó év adatainak az eredményessége egyszeri hatásokból és a kedvező külső környezetből fakad.

A második fontos kritika - most kicsit leegyszerűsítve -, hogy a növekedésből kik részesülnek, tehát a pozitív gazdasági teljesítményből, ebből a 3,6 százalékból a magyar társadalomban kik részesültek, tehát ki a haszonélvezője ennek a növekedésnek, és ebben a mi kritikánk úgy hangzik, hogy szerintünk a kiváltságos kevesek, leegyszerűsítve: a gazdagok. Tehát nem csökkent Magyarországon az egyenlőtlenség még egy 3,6 százalékos gazdasági növekedés mellett sem, sőt növekedtek az egyenlőtlenségek Magyarországon, erre Gúr Nándor képviselőtársam az imént már itt utalt.

A harmadik kritika pedig az, hogy mi volt az ára ennek a gazdaságpolitikának az elmúlt években és ebben az évben is. Mi azt látjuk, hogy a közszolgáltatások minősége, a hatékonysága, sok esetben már a működőképessége is megkérdőjeleződött, itt gondolok az oktatásra, az egészségügyre, a szociális kiadásokra vagy éppen a nyugdíjrendszerre, és amit az imént is említettem, hogy ennek az ára az volt, hogy az egyenlőtlenségek is nőttek. És ha majd megengedi államtitkár úr, azért visszautalok erre az egyenlőtlenségre, hiszen az egyenlőtlenség nemcsak társadalmi-politikai szempontból fontos, az IMF-től kezdve a Világbankon át nagyon sok olyan elemzés születik - Nobel-díjas közgazdászok is osztják ma már szinte mainstreamként ezt az álláspontot -, hogy ha nagy

jövedelmi különbségek vannak egy országban, az a gazdasági növekedésre is visszahat és negatívan befolyásolja. Ezért mi más gazdaságpolitikát tartanánk helyesnek, pont azért, hogy az egyenlőtlenségek csökkenjenek, és ez aztán visszahasson a magyar gazdaság teljesítőképességére pozitív értelemben.

Tehát engedje meg, államtitkár úr, hogy mind-egyik, általam felsorolt kritikai észrevételhez egy-egy okot is soroljak! Többször volt róla szó, hogy ezek az egyszeri pozitív hatások valószínűleg nem fognak ismétlődni. Én is idesorolnám az európai uniós források jelentősen felpörgetett felhasználását. Ebben biztos a választási évnél is szerepe volt, de ez az 1845 milliárd forint, amit kifizettek európai uniós forrásból, bizony még egyszer nem fog megismétlődni, egyrészt csökkennek is a felhasználható források, másrészt a dinamikája is más ennek.

Magyarország ebből tudta ezt a gazdasági növekedést produkálni, miközben egyébként a térség más országaiban ezek az EU-s források csak kiegészítettek az egyéb más bejövő tőkét és befektetéseket, tehát a külföldi működőtőke-beruházást, nálunk pedig egy helyettesítő szerepe volt, tehát egy komplementer, egy kiegészítő szerep helyett Magyarországon egy helyettesítő szerepet töltöttek be ezek az EU-s források.

A második, hogy valóban az agrárszektor is jól teljesített ebben az évben, ez a kedvező időjárási körülményeknek is betudható. Ezért volt egy valóban kiemelt, jó gazdasági éve a mezőgazdaságnak.

Emellett a járműipar, az autóiipari befektetések is jelentősen húzták ezt a növekedést. Most ehhez is hozzátehetjük azt zárójelben, amiről a miniszter úr úgy beszélt, hogy Magyarországot nem fogja érinteni a Volkswagen-konzern botránya, szerintem ez egy elhamarkodott állítás volt. Érdemes fölkészülni - és ebben egyébként helyes nyilatkozatok is történtek a kormány részéről, hogy ne csak kritikát mondjak -, tehát át kell térni egy picit erről a monokulturális ipari termelésről egy kicsit szerteágazóbb termelésre, mert egy ilyen botrány bizony befolyásolhatja a magyarországi autóiipar termelékenységét és ezáltal a húzóágazati jellegét, nem is beszélve arról, hogy a migrációs válság milyen politikai és egyéb kockázatokat jelent.

Tehát ezzel csak azt szeretném mondani, hogy volt egy kiemelkedően jó agrárév, az autóiipari beruházások húzták a gazdaságot, nagyon sok forrást tudtunk fölhasználni az Európai Unióból, és hozzá kell hogy tegyünk, hogy van vagy volt egy kedvező pénzügyi környezet, kedvező konjunkturális környezet Európában és az Egyesült Államokban. De azt is hozzá kell tegyünk, hogy látjuk, hogy Kína gazdasága jelentősen lassulni fog, az amerikai Fed most ugyan elhalasztotta óvatosságból, de a kamatlábemelés várható fél éven belül, ez szintén befolyásolja ezt a kedvező nemzetközi pénzügyi környezetet. És összességében is, ha az Európai Bizottságnak vagy bármely más cégnek, elemző cégnek az előrejelzését nézzük, akkor - ahogy ön is utalt rá - bizony az EU-konjunktúra nem javul, hanem egy romló tendenciát mutat a következő években.

(13.20)

De ettől függetlenül - egy picit az államtitkár úr kétpercesére visszautalva - azért az némi gondolkodásra okot ad szerintem a kormány számára is, hogy az előrejelzések szerint Szlovénia és Magyarország az a két ország, amelynek a növekedése lassul az európai uniós gazdaságok szerint. Tehát azért ez is jelez valamit, hogy mindazok között, amikről az államtitkár úr beszélt, mégiscsak van két ország - és sajnálatos módon ebből az egyik Magyarország -, amely lassul gazdasági növekedés tekintetében, míg a többi térségbeli ország pedig továbbra is tud jelentős mértékben növekedni.

Volt már szó az olaj és a gáz világpiaci áráról - gyakorlatilag megfeleződött ez a tendencia, ez várható a következő évben is. Ez is hozzájárult ehhez a helyzethez, és a Magyar Nemzeti Banknak ez a növekedési hitelprogramja is 0,2-0,4 százalékos pluszt egészen biztosan jelenthetett a gazdasági növekedés tekintetében.

Még egy adatot hadd említsek: ez a foglalkoztatási statisztika. Ennek Gúr képviselőtársam nagyobb szakértője, és egészen biztosan első ránézésre nagyon jó adatokat lehet látni. Hiszen ha csak a makrogazdasági adatokból indulunk ki, akkor a magyar munkanélküliségi ráta csökkent, a foglalkoztatás nőtt, sőt a következő évre is ez vélelmezhető - ha jól emlékszem, akkor a 7,7 talán lemegy az előrejelzések szerint 7 százalék környékére. Tehát egészen biztos, hogy ez első ránézésre, látszatra egy nagyon jó adatnak tűnik, különösen ha a spanyolokkal, a görögökkel, akárkikkel hasonlítjuk össze. De ha egy picit mögé nézünk ennek a számnak - és ezért mondtam az elején, hogy ez a „de” szócska fontos az én értelmezésemben, tehát hogy látszatra jól állunk, de -, akkor azt látjuk, hogy jelentős mértékben ez a közmunkának köszönhető, hogy a közmunkára fordított források és azoknak a száma, akik ebben részt vesznek, jelentős mértékben nőtt, még akkor is, ha - legyünk igazságosak - a gazdaságban is történt munkahelyteremtés. De azért alapvetően ezek az adatok összefüggnek azzal is, hogy az európai uniós munkaerőpiac jelentősen elszív embereket; most a számokkal nem akarnék vitatkozni, de több százezer ember hagyta el Magyarországot, ráadásul olyan képzett, mobil, nyelveket beszélő munkaerő, akire itthon jelentős mértékben szükség lenne. Hiszen miközben sok helyütt hallunk a munkanélküliségről, aközben azt is halljuk, hogy szakmunkásból, megfelelő képzettségű munkaerőből kevesebb van, tehát már-már kialakult sok helyütt az úgynevezett strukturális munkanélküliség, és arról halljuk panaszkodni a nagy cégek vezetőit, hogy nem találnak megfelelő mennyiségű képzett magyar munkaerőt.

Emellett már öt éve hallgatjuk, hogy a szakképzésben is mindent fantasztikusan helyre tesznek, rendbe tesznek, de azt látjuk, hogy nem találkozik ez a kormányzati kezdeményezés és politika a cégeknek az igényeivel, hiszen nekem a cégvezetők mindig azt mondják, hogy nekik rugalmas, képzett munkaerőre van szükségük. Tehát szinte kevésbé fontos az, hogy

milyen szakmai tárgyat oktatnak - persze ez se igaz így, ebben a formában -, de az nagyon fontos, hogy képes legyen az adott munkaerő arra, hogy fejlődni tudjon, hogy magáévá tudja tenni az adott cégen belüli szükséges újításokat vagy az ottani tudást. Ezért mondjuk azt, és megint nemcsak én mondom, Czomba államtitkár úr ugyan már nem államtitkár, ha jól emlékszem, de mégiscsak mondott ő is olyat, hogy már-már ez a fajta közfoglalkoztatás, közmunkások rendszere bizony inkább akadály a annak, hogy a valós gazdaságban munkahelyek jöjjenek létre, és azt gondolom, hogy ebben az államtitkár úrnak valóban volt igaza.

És azért sem jó ez az irány, és a fenntarthatósághoz tenném ezt hozzá, mert én egyáltalán nem örülök annak, hogy Magyarország lassan egy összeszerelő üzem lesz, és hogy a magyar kormánynak a politikája pusztán arra irányul, hogy minél kevésbé intelligens társadalmat hozunk létre, minél kevesebb rugalmas, jól képzett munkaerő legyen Magyarországon, márpedig nekünk - mert ugye, a miniszterelnök sokszor beszél róla, csak nem csinálja - valóban egy tudásra épülő gazdaságot kellene létrehozni, ami olyan iparágak magyarországi fejlesztését, telepítését, vonzását teszi lehetővé, ami tudásintenzív iparágakat jelent, hiszen ezek azok, amelyek hosszú távon nemcsak a munka árát vagy a munkaerő árát veszik figyelembe, hanem azt is, hogy milyen hozzáadott értéket tudnak produkálni.

Volt már szó, egypár mondatban beszéltem a befektetésekről; a befektetői környezet továbbra sem kedvező Magyarország számára, és a külföldi működő tőke beáramlásáról nem lehet beszélni, mert ha jól emlékszem, akkor 1 milliárd körüli kiáramlás történt ebben az évben is, és a jövő évre is nagyjából ezt vizionálják az elemzések.

Egy mondatot azért, a személyi jövedelemadóról még talán nem sokat beszélünk: mi továbbra is azt mondjuk, hogy ez egy igazságtalan adórendszer, ami most van, arról nem is beszélve, hogy több adót fizetünk ma, mint 2010-ben, amiről Manninger Jenő képviselőtársam beszélt. Azt már meg se említve, hogy a miniszterelnök azt ígérte, hogy egy söralátétre majd el fog férni mindenféle adóbevallás, ehhez képest 30-40 új adónemet vezetett be a kormány, ráadásul 2-3 hetente, havonta változnak vagy az APEH-állásfoglalások, vagy valamilyen új szabályok jönnek, és már a legnagyobb adótanácsadó cégek sem tudják lekövetni azt, hogy mit miért változtat a kormány, és annak a változtatásnak egyáltalán mi az értelme. Úgyhogy egészen biztosan ebben is a stabilitás fontos lenne.

Az egészségügyből, oktatásból, nyugdíjból, szociális ellátásból ezermilliárdos nagyságrendben vettek ki forrásokat. Ugyan a fideszes képviselőknek biztos meg van tiltva, hogy ezt a szót használják, de ezt hívják megszorításnak, ezermilliárdos nagyságrendben vettek el pénzt a közszolgáltatásokból, és az adórendszerrel is és ezzel a költségcsökkentéssel is tulajdonképpen azokat hozzák még nehezebb helyzetbe, akik amúgy is a társadalomnak a rosszabb helyzetben, a kisebb keresetből, kisebb jövedelemből

élő részét jelentik. Ezért mondjuk azt, hogy önök a kiváltságos kevesek kormánya, a gazdagok kormánya, nem pedig azoknak akarnak segíteni, akik valóban nagyobb szükségben élnek.

Romlott Magyarország versenyképessége, minden évben egy-két hellyel hátrébb csúszunk, de ugyanaz igaz, hogy a korrupciós listán is Magyarország vagy stabilan őrzi a rossz helyét, vagy pedig hátrébb kerül. Tegnap hallottam egy megdöbbentő mondatot Lázár miniszter úrtól, lehet, hogy az államtitkár úr tud erre válaszolni. Lázár miniszter úr azt mondta, hogy az állam rossz gazda, ezért el kell adni a földeket. Na de akkor, kérem, az energiaipari szektorban meg jó gazda az állam? A közszolgáltatásoknál jó, ha az állam a tulajdonos? Ott nem lopja ki a fideszes menedzsment a pénzt a cégből? Csak éppen az erdőgazdálkodásnál meg a mezőgazdaságnál lopják ki a fideszes menedzsmentben a pénzt? Tehát jó lenne, ha ez úgy történne, hogy valami konzekvencia, valami kontinuitás vagy valamilyen vörös fonal lenne abban, hogy miről beszél a kormány, mert látható módon mind a saját gazdasági érdekei, a fideszes haverok érdekei alapján határozzák meg ezeket a kérdéseket.

Utolsó mondatként, mert nagyon kevés időm maradt: Bangóné Borbély Ildikó beszélt az átláthatóságról, szerintem önök nem akarnak átláthatóságot sehol se. És egy mondat a végére: a bevételi oldal is bizonytalan, és erről még az Állami Számvevőszék is beszélt, hogy majdnem 47-50 százaléka a bevételeknek kockázatosnak minősül szerintük. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát ezért is mondom azt, hogy a „de” szócskának ebben van létjogosultsága, és szerintem az ellenzéki kritikáknak is. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalásokat. Szűcs Lajos képviselő úr, Fidesz!

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! De mi mégis a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról beszélünk, kedves Mesterházy Attila, ön pedig itt folyamatosan - fölírtam - gyakorlatilag 2016-ról beszél, hiszen mind a migráció kérdése majd a költségvetésben, mind a Fednek a kamatcsökkentése, mind a kínai lassulás, mind pedig más dolgok 2016-ról szólhatnak, és legkevesbé sem 2014-ről.

Azért kicsit furcsa arról beszélni, hogy mit tartunk átláthatónak és mit nem, hiszen - bár Mesterházy Attila most elmenekül - az IMF, az Európai Unió és a hitelminősítők is a 2014. évi költségvetéssel kapcsolatban az önök segítségével akár a hisztériáig menő dolgokat mondtak, majd kénytelenek voltak mégis beismerni, hogy a költségvetés igenis átlátható, a költségvetés igenis megbízható és betartható. Talán erről kevesebb szó esett, de mindenképpen fontos lenne. Ők is beismerték, hogy tévedtek; önök, kedves szocialista képviselők is megtehetnék egyszer, hogy beismerik: a költségvetés, amit önök rendkívül sokat

szapultak a készítésekor, mégis a számokon belül maradt, sőt jó néhány tételben sokkal pozitívabb eredményeket hozott, mint azt akár mi is gondolhatnánk volna.

A megszorításokról Mesterházy Attilának szerintem nem helyes itt megszólalnia, mert azok a 13. havi nyugdíj elvétele, a rezsicsökkentés *(sic!)*, az infláció emelkedése, és még ki tudja, talán az emberek tudják a legjobban, hogy mik történtek ezekben az időszakokban.

(13.30)

De gyakorlatilag azért néhány mondatot említünk meg arról, hogy 2014 mégiscsak egy választási év volt, és nem választási költségvetés készült itt a Házban *(Bangóné Borbély Ildikó: Dehogynem!)*, így sem az infláció, sem a költségvetési hiány nem ugrott meg, sőt a számokon belül maradtak.

Régi vita, Gúr Nándor képviselő úr, hogy mik a bérek és mik a jövedelmek. Ezt a vitát szerintem nem kellene lefolytatni, hiszen a bérek mellett azok az adókedvezmények, családi adókedvezmények, amiket kaphattak a családok, nem az önök segítségével, mégiscsak a jövedelmek növekedését hozhatták. Ilyen jövedelemnövekedési tényező lehetett a rezsicsökkentés is, aminek a hatásait szerintem önök is kénytelenek lennének most már elismerni.

Mesterházy Attila azt mondta 2014-ről, hogy a mostani jó év adatai nem fenntarthatók. Tehát akkor mégiscsak jó volt a 2014-es év? Mégiscsak beismerjük, hogy azok a költségvetési számok, amik a zárszámadási törvényben szerepelnek, igazak? Önök a javaslat vitájakor azt mondták, hogy ez nem lesz jó, nem lesz betartható; mégsem bizonyultak ezek a szíréhangok igaznak.

Mielőtt folytatnám, azért itt szó volt arról, hogy 1845 milliárd forint uniós forrást használhatott föl 2014-ben Magyarország. Ezt a vitát szerintem többször lefolytattuk már, de azért a jegyzőkönyv meg a nézők szempontjából nem mellékes, hogy ha megtudják, hogy ennek az 1845 milliárd forintnyi összegnek körülbelül 75-80 százaléka magyar forrás, a magyar emberek munkája adja össze azt az uniós elosztható forrást, amiből az uniós támogatások Magyarországra érkeznek. Tehát körülbelül 15 százaléknyi az az összeg ebből az 1845 milliárdból, amit az Unió kiegészítő támogatásként, úgynevezett nettó finanszírozásként Magyarország részére kifizet.

Tehát ezt a kérdést, hogy Magyarország és a magyar költségvetés adott-e az uniós fejlesztési forrásokhoz meg egyáltalán a gazdaság fejlesztésére pénzt, el kellene már felejtetni, és el kellene gondolkozni azon, hogy a magyar embereket nem leminősíteni, hanem igazából megdicsérni kellene a teljesítményükért. Hiszen, és most visszatérünk a normál kerékvágásba, mégiscsak a 2014. évi zárszámadási törvényjavaslat tárgyalása van napirenden, ami első látásra számok és táblázatok halmaza, azonban ha jobban belegondolunk, a költségvetés végrehajtása mögött a magyar emberek millióinak verejtékes munkája, a magyar családok összefogása, a hazai és

Magyarországon tevékenykedő vállalkozások termelése, szolgáltatása és az államigazgatásban dolgozók hivatástudata húzódik meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014. évi központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék jelentése is azt támasztja alá, hogy a kormány kézen tartotta a költségvetési folyamatokat, még hozzá fenntartható módon.

Engedjék meg, hogy egy gondolat erejéig kitérjek az Állami Számvevőszék rendkívül magas szintű munkájára, amely nemzetközi összehajrában is kiemelkedő színvonalú. Köszönet az Állami Számvevőszéknek, hogy az évenként összeállított jelentéssel támogatja a kormány és a képviselők munkáját. Azt hiszem, mi, országgyűlési képviselők nyugodtak lehetünk abból a szempontból, hogy a feladatait magas szakmai színvonalon teljesítő Számvevőszék örökdió a magyar költségvetési folyamatok és úgy általában a közpénzek felett. Mindezt tovább erősíti a Költségvetési Tanács munkája, amely biztosítja, hogy a központi költségvetés kidolgozása, megalkotása a fenntartható gazdasági növekedést szolgálja.

Tisztelt Ház! Amint előterjesztésében Domokos László elnök úr is leszögezte, az Állami Számvevőszék ellenőrzése megállapította, hogy a 2014. évi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelelt, a zárszámadási törvényjavaslat megalapozott, az abban szerepeltetett adatok megbízhatóak. Az államháztartás központi alrendszer 2014. évi törvényi előirányzatainak teljesítése, a hiány és az államadósság alakulása megfelelt az Alaptörvény, a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény és az államháztartásról szóló törvény előírásainak.

Az államháztartás központi alrendszerének pénzforgalmi hiánya 2014-ben közel 350 milliárd forinttal, mintegy 30,3 százalékkal a tervezett érték alatt maradt. Emlékeznek még a szocialista kormányok alatti hiányadatokra. Azt hiszem, nem lehet vita közöttünk, a számokat illetően egyértelműen látszódik a különbség a felelőtlen és a felelős kormányzás között.

Az államadósság-mutató értéke a 2013. évi 76,6 százalékról 2014. év végére 74,1 százalékra, 2,5 százalékponttal csökkent.

2014-ben 3,6 százalékkal nőtt a magyar nemzeti össztermék, ami a második leggyorsabb volt az Európai Unióban. A visegrádi országok közül pedig hazánk mutatta a legjobb növekedési eredményt. A legszembetűnőbb makrogazdasági adatok közül, amit ki kell emelni, hogy a beruházások csaknem 12 százalékkal növekedtek.

A kedvező gazdasági folyamatokat erősítette, hogy a Magyarország számára rendelkezésre álló európai uniós források lehívásának felgyorsítása, valamint a keretösszeg teljes igénylése a kormányzat törekvése volt, amit sikeresen végre is hajtott. 2014-ben összesen 1870 milliárd forint származott uniós forrásokból, amely valamivel több, mint a 2013. évi volt.

A Számvevőszék makrogazdasági elemzéseiből kiderült, hogy Magyarország az európai uniós tag-

ságból kifolyólag 2014-ig csaknem 29 milliárd euró nettó uniós forrásban részesült, és ennek 70 százaléka a 2010-14 közötti időszakban került lehívásra.

A tavalyi költségvetés több pénzt hagyott az embereknek, amit a háztartási fogyasztás 1,7 százalékos bővülése is mutat. Mindez egyértelműen a lakosság javuló jövedelmi helyzetét alapozta meg, a bérek és a nyugdíjak növekedtek, az infláció viszont alacsony maradt.

A lakosságot segítő intézkedések közül ki kell emelni a lakossági hitelek tisztességtelen többletterheinek visszamenőleges rendezését, a devizahitelek forintosítását is. Ez utóbbi által az érintett lakosság megszabadult a devizahitelekkel járó árfolyamkockázattól. Azt hiszem, ez a tavalyi esztendő másik kiemelkedő eredménye, ami azt teszi lehetővé, hogy a gazdasági, pénzügyi értelemben vett függetlenség nemcsak nemzeti és költségvetési vagy például önkormányzati szinten, hanem az egyéni emberek szintjén is megvalósuljon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2014. évi költségvetés végrehajtásából az is nagyon világosan látszik, hogy a kormány a tisztességes állampolgárok, a tisztességes vállalkozók és a munkavállalók és nem utolsósorban a családok oldalán áll. *(Tukacs István: Mészáros Lőrinc, Andy Vajna.)* A mostani adószabályok senkit sem... - parancsol? *(Tukacs István: Tisztességes vállalkozó: Andy Vajna. - Bangóné Borbély Ildikó: Mészáros Lőrinc.)* -, senkit sem ösztönöznek a jövedelem eltitkolására, mivel azok nem az adóelkerülést, hanem a tisztességes munkát jutalmazták. Ez egyben azt is jelenti, hogy az elmúlt évek gazdaságpolitikai lépései, illetve az előző években végrehajtott költségvetési és gazdasági kihívásokat a 2003-10 közötti időszakokkal ellentétben nem a szürke- és a feketegazdaság gyarapodását segítették elő.

A „segély helyett munka” elvének alkalmazásával a szociális kiadások részaránya csökkent. A munkahelyek megőrzését elsősorban nem támogatásokkal, hanem a munkahelyvédelmi akcióterv keretében nyújtott adó- és járulékkedvezményekkel ösztönözzük. A családokat pedig nem a családi pótlék emelésével, hanem a gyermekek utáni adókedvezmény kiterjesztésével segítjük.

Mindez világosan mutatja, hogy a 2014. évi büdzsé családbarát költségvetés volt, amely köszönhetően a kormány és az emberek szisztematikus lépéseinek, egyre nagyobb mértékben támogatta a családalapítást és azt értéknek tekintette. A 2010 előtti évek költségvetései rendre olyan adóintézkedéseket tartalmaztak, amelyek következtében a gyermekvállalás egyet jelentett az anyagi nehézségekkel, a lemondással, a nélkülözéssel. A családokat támogató és a legális foglalkoztatást ösztönző lépések azt eredményezték, hogy 2014-ben 208 ezer fővel, csaknem 5,5 százalékkal nőtt a foglalkoztatottak aránya, ezzel pedig túllépte a 4 milliós szintet.

(13.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi évi költségvetés végrehajtásának tapasztalatait, eredményeit

összegezve szeretnék rámutatni a költségvetés stabilitására. Az elmúlt években a kormány különböző tartalékokat tervezett a központi költségvetésbe. Ezeknek a tartalékoknak a tervezett és rugalmas kezelése hozzájárult ahhoz, hogy előre nem látott helyzetek, például a tavalyi, tavalyelőtti helyzetek miatt se boruljon fel a költségvetés egyensúlya, és az előre nem tervezett kiadások is fedezhetőek legyenek.

Természetesen a költségvetés végrehajtásában voltak hibák és hiányosságok, amelyekre a Számvevőszék is felhívta a figyelmünket. Ezeket a jelzéseket nem hagyjuk figyelmen kívül, sőt ezeknek a hibáknak a kijavításáért teszünk is. Úgy vélem, ha visszatekintünk a magyar költségvetési politika eredményeire, a számvevőszéki jelentésekben megfogalmazottak hasznosultak, hiszen fokozatosan javul a mindenkori központi költségvetés tervezésének és végrehajtásának minősége, a költségvetés átláthatósága.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, azt hiszem, eljött az idő, hogy megköszönjük az embereknek az elmúlt évek kemény munkáját. A magyar emberek fáradtságos munkájának köszönhetően nemcsak sikerült kimászni a szakadékból, de együtt újra büszkén felemelhetjük a fejnket. A siker a közös sikerünk, éppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák szavazatukkal a törvényjavaslat elfogadását, a tények ugyanis azt mutatják, Magyarország jó úton jár. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következne, előtte azonban a kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett. Öné a szó, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is hadd köszönjem meg Szűcs Lajos képviselő úrnak, hogy visszaterelte a vita folyamát a 2014-es zárszámadásra. S hadd köszönjem meg Mesterházy Attila képviselő úrnak is, aki hozzászólásaiban szakmai kérdéseket tett fel, olyan kérdéseket, amelyek érintik a 2014-es zárszámadást, és amelyekről valóban érdemes vitatkozni. Hadd reagáljak ezért néhány mondatban ezekre a felvetésekre.

Az egyik állítás az volt, hogy a 2014. évi zárszámadásban szereplő számok, így a '14-es növekedés nem fenntartható. Azt gondolom, ezt az állítást közgazdászként meg lehet közelíteni úgy, hogy mikor fenntartható vagy fenntarthatatlan egy növekedés. Tudjuk azt, hogy ha az egyensúlyi mutatók megbomlanak, nagy az államháztartási hiány, nagy a folyó fizetési mérleg hiánya, akkor lehet ideig-óráig magas növekedést gerjeszteni, de ez bizony együtt járhat az államadósság növekedésével. Tudjuk azt, hogy Magyarországon ilyen nagy hiány és ehhez képest viszonylag csekély növekedés volt az előző évtizedben. De lehet úgy is növekedni, hogy mellette az egyensúlyi mutatók rendben vannak, sőt javulnak.

A 2010 utáni gazdaságpolitika számomra azt mutatja a múlt tényadatai alapján, hogy a magyar

növekedés igenis fenntartható, mert nem járt együtt a folyó fizetési mérleg vagy az államháztartás hiányának megbomlásával. Eppen ellenkezőleg, úgy sikerült az államháztartást konszolidálni, hogy mellette a gazdasági növekedés esélyét javítottuk. Számos intézkedést tett a kormány ezen elv tükrében, amelyek tükröződnek a 2014-es költségvetésben is. Hadd mondjak egy konkrét példát: a „segély helyett munkát” elv. Igen, a segélyek összege limitálva lett, és egy erős ösztönző üzenet van a munkavállalók irányában annak érdekében, hogy dolgozzanak, és ne segélyből próbáljanak megélni. Ez nyilván az államháztartás egyes kiadásait csökkenti, más területen pedig plusz növekedési potenciált jelent a gazdaság számára, hiszen növekszik a munkakínálat. Az állam is ehhez hozzátett, közmunkaprogram keretében arra törekedett, hogy értékteremtő és az embereknek, egyéneknek is tartást adó munkát adjon segély helyett. A fenntarthatóság tekintetében ezek a közgazdasági tények, amelyekkel lehet vitatkozni. Abban egyetértek képviselő úrral, hogy 2014-ben is voltak egyedi tényezők, amelyek befolyásolták a növekedést. Azon már lehet vitatkozni, hogy például az európai uniós források felhasználása egyedi tényezőnek tekinthető-e. Egyedi tényezőnek tekinthető az uniós források felhasználása akkor, amikor 2004-től európai uniós tagállamként jelentős forrásokat kaptunk, vagy egyedi tényezőnek tekinthető ez akkor, amikor tudjuk, hogy a 2014-20-as időszakban mennyi európai uniós forrás áll Magyarország rendelkezésére. Látjuk tehát azt, hogy ezek az európai uniós források velünk vannak, és egyetértek Szűcs képviselő úrral, ez nem egy külső segély, ez egy olyan támogatás, amelyet a közös politikák alapján a magyar gazdaság igenis megérdemel.

A Nemzeti Bank intézkedése kapcsán kétségtelenül vannak egyedi hatások. Ebben is egyetértek Mesterházy képviselő úrral. Ugyanakkor azt gondolom, hogy élt a Magyar Nemzeti Bank azzal a kedvező külső környezettel, amely lehetővé tette a jelentős alapkamat-csökkentést, lehetővé tette olyan eszközök beindítását, amelyeket a korábbi vezetés nem vállalt fel. Egyszerűen fogalmazva, én azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Bank mert magyar nemzeti bank lenni, úgy, hogy közben az elsődleges célt, az inflációt szem előtt tartotta, és nemhogy 3 százalék környékére ment az infláció 2014-ben, hanem egyszerűen nulla vagy az alatti számokat láthatunk. Éves szinten mínusz 0,2 volt ez az inflációs szám.

A fő állításom ugyanakkor az, hogy a kétségtelenül meglévő egyedi tényezők mellett a kormány intézkedéseinek, az Országgyűlés intézkedéseinek köszönhetően ez a növekedés véleményem szerint fenntartható, és ezt a fenntarthatóságot igazolják vissza azok a nemzetközi előrejelzések akár az IMF-től, akár az Európai Bizottságtól vagy más elemzőktől, akik azzal kalkulálnak, hogy a magyar gazdaság növekedése az európai uniós átlag felett alakulhat a következő években.

Képviselő úr azt vetette fel, hogy a növekedés szép számai, a foglalkoztatás szép számai mögött mi van. Az egyik felvetés a társadalmi különbségekre

irányult. Hadd mondjak néhány konkrétumot mint problémát, és emlékeztessenem önöket, mindnyájunkat arra, hogy a kormány milyen lépéseket tett.

Nézzünk különböző indexeket, a Gini-indextől elkezdve számos mutatót, amely a társadalmon belüli jövedelmi viszonyokat vizsgálja. Mikor van esélye arra valakinek, hogy leszakadjon a társadalomtól, a jövedelme csökkenjen? Akkor, ha például munkanélküli.

Mit tett a kormány? Számos intézkedést hozott annak érdekében, hogy munkája legyen az embereknek. Ha az elsődleges verseny piac nem veszi fel, nem tudja felszívni őket, akkor legalább közmunkában legyen lehetőségük dolgozni. És azt állítom, hogy a közmunkában több forrást kaphat egy magánszemély, mint segélyként. Tehát nem látom ezen a vonalon azt az elemet, amely a leszakadás irányába hat.

Mikor lehet valaki szegény? Ha sok gyermeket vállal. Ezt mutatták korábban a számok. Mi volt erre a kormányzati válasz? Családi adókedvezményt vezetett be, százmilliárdos összegekben mérhető ennek a hatása, pont azt elkerülendő, hogy azok a családok, akik mernek a nemzeti fennmaradása tekintetében a jövőbe gondolni és gyermekeket vállalnak, azok ne szegényedjenek el. Mit tett a kormányzat azon csoportokkal, akiknek a legnehezebb volt a munkavállalása? Megnézte, hogy melyek ezek a csoportok, és célzottan intézkedést hozott a munkahelyvédelmi akcióterv keretében arra, hogy az 55 év felettiek, a gyermekvállalás után visszatérők vagy a fiatalok foglalkoztatása pozitív legyen. Azt látjuk, hogy ezek az intézkedések igenis sikeresek voltak, tehát megint érzékeny csoportok foglalkoztatását és ezáltal jövedelmi helyzetének javulását sikerült elérni.

Ami pedig a már sokszor emlegetett foglalkoztatási adatokat illeti, először is le kell szögezmem, hogy a magyar Statisztikai Hivatal ugyanolyan statisztikai elszámolási elveket kell hogy kövessen, mint bármely más európai uniós tagállam. A csatlakozási tárgyalásunkon egy külön tárgyalási fejezet volt a statisztika rendszere, tehát minden statisztikai adat, amelyet a Statisztikai Hivatal kiad, pont ugyanolyan módszertant követ, mint bármely más európai uniós ország statisztikája. No, e statisztikák alapján azt láthatjuk, hogy az elmúlt öt évben több mint 500 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. Igen, ebben a növekedésben benne van a közmunkaprogram is, nagyságrendileg 200 ezer fő tekintetében; benne van a külföldi munkavállalás, ami nem 2010 után ugrott meg, hanem európai uniós tagállamként Magyarországon is és a többi új tagállamban növekedett a külföldön munkavállalók száma, ez mintegy 50 ezer főt jelent; és 250 ezer fő körüli az a létszámbővülés, ami a verseny-szektorban valósult meg.

*(A jegyzői székben Schmuck Erzsébetet
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

(13.50)

Tehát igen, a kormányzati, országgyűlési, nemzeti banki és egyéb szervezetek lépéseinek eredmé-

nyeként a versenyszférában jelentős foglalkoztatásbővülést sikerült elérni. És most már valóban az a kérdés, hogy sokszor a növekedés korlátja-e a foglalkoztatás. Nyugat-Európában sok területen látunk ilyet. Erre is megvannak a kormányzati válaszok. Természetesen idő kell ahhoz, hogy ezek beérjenek, de látni kell, hogy a kormány a problémákat beazonosította és azokra válaszlépéseket tett. Beazonosította a foglalkoztatási problémákat a múltban, s azokra az említett válaszlépéseket tette. Látjuk, hogy hál' istennek, sok helyen hiány van munkaerőből, ezért a duális szakképzés rendszerével, a szakképzés átalakításával próbáljuk meg a reálgazdaság igényeihez igazítani a foglalkoztatottságot, de ez nemcsak a közoktatásra, hanem a felsőoktatásra is igaz. Nézzük meg, hogy milyen együttműködések vannak a felsőoktatási intézmények és nagyvállalatok között! Azt gondolom, a 2014-es adatok visszaigazolják az eddigi lépések helyességét. Természetesen látunk még magunk előtt feladatokat, és ezeket a feladatokat próbáljuk megoldani annak érdekében, hogy a foglalkoztatás érdemben magas legyen, annak érdekében, hogy a növekedés tartósan meg tudja haladni az Európai Unió átlagát.

Végül engedjék meg, hogy négy további tényezőre is felhívjam a figyelmet az elmondottakból. Gúr Nándor képviselő úr államadóssági adatokat említett. Kérem képviselő urat, hogy a közgazdasági értelemben fontos GDP-arányos államadósság-mutatót nézze meg, nézze meg, hogy hogyan alakult az elmúlt évtizedben, és képviselő úr, nézze meg, hogy alakult 2010 után Magyarországon, illetőleg az Európai Unió országaiban. Kérem képviselő urat, nézze meg, hogy a magyar államadósság szerkezete hogyan alakult, nézze meg, hogy erről a hazai és külföldi befektetők, akik megveszik az állampapírunkat, milyen véleménnyel vannak. Vajon a lakossági megtakarítások aránya növekedett-e, és az ilyen államadósság-finanszírozás változott-e? Vajon a külső függésünk csökkent-e? Vajon az a külső államadósság, amely 2010 előtt szökött fel a magasba, és ahol az árfolyamváltozások gigantikusan érintették ezt az államadósságot is, mint a magánszemélyeket, vajon ez a külső forrásban, devizában meglévő államadósság csökkent-e vagy sem? Azt is érdemes megnézni, hogy ezen lépések eredményeként mennyibe kerül most az államadósság finanszírozása. Nézzük meg, hogy egy három hónapos diszkont kincstárjegyet mennyiért lehet finanszírozni. Éves szinten 0,4-nél kisebb az a kamatkiadás, amit mindnyájunknak finanszírozni kell. Igen, egyetérték azzal, hogy ezt a nemzetközi környezet is lehetővé tette. De tudnék említeni olyan miniszterelnököt, aki korábban trükkök százait és pénzüpiaci bőséget említett, amikor a gazdasági folyamatokról beszélt, és nem láttunk ilyen államadóssági számokat.

Ami pedig a 2014-es zárszámadás átláthatóságát illeti: óva intenek mindenkit attól, hogy egy magyarországi kft. vagy egy nemzetközi szervezet által le-adott adatokból messzemenő következtetéseket vonjunk le. Óva intenek mindenkit attól, hogy egy olyan adatszolgáltatás, egy olyan felmérés alapján vonjunk

le következtetéseket Magyarországra vonatkozóan, mely felmérésben az európai uniós tagállamoknak nagyjából a fele részt sem vett. Óva intenek mindenkit attól, hogy a költségvetés átláthatóságáról értéket mondjon akkor, amikor igencsak megkérdőjelezhető, hogy vajon objektívek-e azok a mutatók, amelyeket az említett szervezetek használtak.

Végül az átláthatóság kapcsán hadd hívjam fel a figyelmet arra, még ez a szervezet is azt látja, hogy a korábbi időszakhoz képest nőtt az átláthatóság. Ha kritikákat fogalmazunk meg, azt is el kell mondani, hogy szerintük is javult az átláthatóság az előző időszakhoz képest. S hogy egy konkrétumot mondjak az adatok elérhetőségét illetően: képviselő asszony, a Nemzetgazdasági Minisztérium honlapján havonta közzétesszük a részletes központi költségvetési bevételi és kiadási adatokat, kérem, hogy ezeket ellenőrizze. S mindenkinek a figyelmébe ajánlom a rengeteg adattömeg mellett az Államkincstár honlapját - hogy csak egy honlapot említsek, ha már képviselő asszony honlapot említett -, ahol több évre visszamenőleg számos bontásban bemutatja az állam az állami kiadások és bevételek szerkezetét.

Egy mondat még, tisztelt elnök úr, tisztelt Országgyűlés, az országleltár kapcsán, hiszen ezt a Jobbik képviselői többször fölvetik. Én egyetértek azzal, hogy minden államnak, minden kormányának kell rendelkeznie egy tisztességes vagyonleltárral, amelyben pontosan szerepel, hogy az államnak milyen eszközei vannak. Az állításom az, hogy ez nem a költségvetés végrehajtásának a műfaja. Az éves költségvetés a tárgyévi bevételek és kiadások teljesítéséről ad számot, míg az országleltár egy állományadatot bemutató dokumentum, amely műfajilag - ismétlem magam - nem a zárszámadáshoz kapcsolódik.

Pozitív dolog az, hogy ez az állami vagyon az elmúlt években, így 2014-ben is érdemben bővült, és ezt a bővülést, amely 2014-ben valósult meg, a zárszámadás természetesen tartalmazza, gondolok itt a közműszolgáltatók területén végrehajtott vagyonbővülésre. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces körrel folytatjuk munkánkat. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik két percben, Jobbik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úrnak van alkalmam szegezni a kérdést: honnan veszi ön, hogy bővült a magyar állami vagyon tömege? Ha nincs vagyonleltár, azt sem tudhatja, hogy mennyi vagyontárgyunk van a magyar állami vagyon értelmében, és ebből mennyi veszett el az utóbbi évek során. Lehet, hogy sokkal több veszett el, mint amennyit akvizíciók formájában a magyar kormány által a magyar állam megszerzett.

De mondjuk el azt, hogy egy másik nagyon fontos témában van alkalmam rövid időben önnek szegezni azt, hogy bizony a harmadik Orbán-kormány valóban minden elődjénél többet költ magára, majd-

nem 800 milliárdot az államapparátusra. Amin vitatkozhatunk, az az, hogy ennek mekkora hányada közérdek. De azon nem vitatkozhatunk, hogy egészen elképesztő módon ez az a kormány, amelyben annyi a miniszter - a több mint 55 államtitkár mellett kétszer annyi helyettes államtitkár, további 50 miniszteri biztos -, hogy kijelenthető, Magyarországnak talán fennállása óta soha nem volt ennyi főhivatalnok. Ugye, a minisztereken kívül további kétszáz emberről beszélünk. S ez akkor is igaz, ha a csúcsmínisztériumi rendszerben maga a miniszteri létszám alacsonyabb, de az említett helyettes államtitkárokat, főhivatalnokokat s a többi titkárságok, kabinetek, külső megbízottak is segítik. Értelemszerűen az ő munkájuk „ára”, az ide elköltött forrástömeg végszám tekintetében magasabbra jön ki, mint korábban akár a magasabb parlamenti képviselői, magasabb miniszteri létszám esetében.

Tehát hogyan beszélnek önök itt bürokrácia-csökkentésről? Lehet szakmai vitákat folytatni a bürokráciacsökkentő lépésekről, de szimbolikailag egészen elképesztő az, hogy egy ilyen hatalmas hivatalnokgárdával próbálják önök ezt az eredmény szintet tartani, esetleg több eredményt felmutatni. Nem azt mondtuk, hogy a nemzeti vagyonleltár ide, a zárszámadáshoz kell hogy kapcsolódjon, hanem azt mondjuk, hogy öt éve törvénysértő mulasztásuk ez, és minden egyes vita alkalmával önöknek fogjuk ezt szegezni.

Nem a zárszámadáshoz, nem a költségvetéshez kell kizárólag, de a magyar nemzetgazdaság akármilyen szintű normális tervezéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy tudjuk, mink van, ismerjük a családi ezüstöt. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Gúr Nándor képviselő úr következik két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szűcs Lajos képviselőtársamnak csak annyit szeretnék mondani, hogy Mesterházy Attila jön, megy, jön, megy, láthatja, s azért, mert egy dán delegációval van találkozása, és Németh Zsolt folyamatosan késik a vendégekkel, most már lassan egy órája. Mesterházy Attila meg úgy gondolja, hogy van mit tennie a külpolitikában az elmúlt hetek, hónapok történése alapján. S még egy mondat: Szűcs Lajos képviselőtársam helyett meg Bangónénak kellett helytállnia időben, amikor meg kellett volna szólalnia, mert akkor nem volt itt. De egye fene, van ilyen, minden bizonnyal önnek is dolga volt.

Fizetések, megszorítások, 13. havi elvétel? Hét éven keresztül a Magyar Szocialista Párt jóvoltából kaptak a nyugdíjasok 13. havat. Hatodik éve kormányoznak. Adtak 13. havat? Nem adtak, egy fillért sem. Nem havat, egy fillért sem! Miről beszél? Fizetést kell adni az embereknek, és nem ilyen meg olyan támogatási rendszereket kialakítani, ráadásul úgy, hogy azokat a támogatási rendszereket nem tudják utolérni az emberek. A családi adókedvezmény sem ér el mindenkihez. Sajnos, a jövedelmi viszonyok tekinte-

tében, ahol a leginkább rászorultak, ott a leginkább elszenvedői a történetnek.

Átláthatóság, tervezhetőség? 100 milliárd forintot meghaladó a 2014-es költségvetésben a rendkívüli központi kifizetések nagyságrendje, ami átláthatatlan, s nemcsak a mi számunkra, hanem a média számára is, a tervezhetőség tekintetében.

(14.00)

Nézzék meg a katát, nézzék meg a kivát, a két adónemet: 54 meg 28 százalékban teljesült ahhoz képest, amit terveztek. Munkavédelmi akcióterv? Nézzék! A kedvezmény igénybevételének aránya nőtt, de a 25 év alattiaknál meg az 55 év felettiéknél érdekes módon nem, ott csökkent.

Egymillió új munkahelyet ígértek. Nem akárhol, a gazdaságban. Mit csináltak ebből? Semmit. Az ígérteknek nem tettek eleget. Nem éhbérért kell közmunkát biztosítani. Egymillió új munkahelyet a gazdaságba, ennek tegyenek eleget! Ezt ígérték. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólalók következnek. Ezek sorában Tukacs István képviselő úr az első, MSZP. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Döntően a költségvetésnek az egészségügygel foglalkozó fejezetével szeretnék foglalkozni, de előtte engedjenek meg három megjegyzést.

Én, büszkén mondom, az ország második legnagyobb megyéjéből származom, és volt alkalmam feltenni Czomba államtitkár úrnak egy kérdést az elhelyezkedést segítő programokról megyénket illetően. Államtitkár úr tájékoztatott, hogy 2,8 milliárd forintot költöttek arra, hogy ezer embert időlegesen foglalkoztassanak kvv-knál. Államtitkár úr, véleményem szerint az, hogy időlegesen munkába állítottunk ennyi embert ott, az nem eredmény. Jelen pillanatban a dolgok úgy állnak, hogy ott elhelyezkedni sokaknak egyáltalán nincs lehetősége, mert a falujában nincs munka, kistelepülésén nincs munka, utazni meg nem tud, mert olyan keveset keres, hogy nem tud utazásra költeni. Tehát komolyan gondolnék egy vitát arról, hogy a tartós munkahely teremtése mennyiben lenne hasznosabb befektetés bármilyen más eszközzel is.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A második megjegyzésem az, amit ön mondott a szegénység és a leszakadás kapcsán. Azt mondta, hogy munkanélküli és sokgyerekes. Akkor én mondom még három okot: beteg, rokkant és öreg. Csak hogy önök ezekkel nem akarnak foglalkozni. A táppénzszabályok drasztikusak; önök valami teljesen brutális, de brutális újrazvizsgálási procedúrával

küldtek vissza féllábúakat munkaképesnek nyilvánítva - most szándékosan sarkítok -; és nem akarnak foglalkozni a kordedvezményes nyugdíjba vonulással. De ezt önöknek nem fogja megköszönni a vasutas, aki hóban meg hőségben is dolgozik 58 évesen, és most attól reszket, hogy a következő orvosi vizsgálat majd elkaszálja, és mehet segélyre. Tehát a leszakadásnál az önmagában, hogy munkanélküli meg sokgyerekes, kevés ok. Jó lenne ezekkel is foglalkozni.

Végül a harmadik ilyen megjegyzésem a költségvetési beszámoló átláthatóságára vonatkozik. Államtitkár úr, ez nem mennyiségi kérdés. Engem, mondjuk, nagyon hidegen hagy, hogy hány kiló az az irománytömeg, ami ott hever az asztalán. Boldogabb akkor lennék, ha az egészségügyi fejezetben összetállaítottam volna egy elemzéssel, ami a bérekkel foglalkozik. De ilyenek nem találtam nyomát. Sőt, semmi ilyesminek nem találtam nyomát, ami legalább valamiféle összehasonlításra alkalmat adna akár az ágazaton belül. Az átláthatóság nem arról szól, hogy mekkora tömegű az adat, ami előttünk fekszik, hanem hogy mire alkalmas a beszámoló, hogyan tudunk belőle következtetéseket levonni, és ezek a következtetések mifélék.

Na most, az már egészen komikus, hogy különféle gyógyszerhatóanyag-tartalom alapján találunk egyoldalas táblázatot, de azt nem tudja megmondani ez a beszámoló nekem, hogy mondjuk, a szakdolgozók bére hogyan emelkedett 2014-ben 2013-hoz képest, esetleg 2011-hez képest, de azt meg tudja mondani nekem, hál' istennek, például hogy mennyivel csökkent a kórházakban az ágyak száma, amit finanszíroznak.

Na, akkor vágjunk bele! Én messze tiszteltem azokat a vitákat, amelyek arról folynak, hogy a gazdasági körülmények és a költségvetés viszonya milyen. Költségvetési szempontból azonban mégiscsak azt mondom, hogy a döntések arról szólnak a költségvetés esetében, hogy a befolyt pénzeket milyen közfeladatokra és hogyan használjuk el. Ebben a tekintetben az egyik legfontosabb közfeladat, amit egyébként mindenki nemzeti ügynek nevez, és az is, az egészségügy, amelynek költségvetése sorozatban csökken az elmúlt években, különös tekintettel a gyógyító-megelőző kasszára.

Ez 2014-ben sem volt másképp. Ennek nagyon érdekes jelét adták egyébként önök. Mert megnéztem, hogy mi volt a fantáziánéve ennek a költségvetésnek, ugyanis mindegyiknek van, hol az adócsökkentés költségvetése, hol más. Ezt a költségvetést önök úgy kezdték el reklámozni, mint a házi orvosoknak nyújtott hatalmas kedvezmények költségvetését. Ment is erről a szöveg egy jó darabig a nyilvánosságban, majd abbahagyták, és elnevezték a rezsi-csökkentés költségvetésének. Nem tudom, miért különben, mert én ebben a költségvetésben nem találtam nyomát sem annak, hogy milyen rezsit csökkenthet a költségvetés maga. De hogy végül is önök átálltak erről a trackről, hogy a házi orvosok és általában a gyógyítás, annak az volt az oka, hogy rájöttek arra, hogy nem lehet 10 milliárd forinttal megoldani a házi orvosok ügyét. Nem is oldották meg.

Hál' istennek, ez a beszámoló arra azért alkalmat ad, hogy bemutassa, nem következett be nagy áttörés sem a betöltetlen háziiorvosi praxisok ügyében, ami néhol már égető probléma, nem következett be áttörés eszközellátottság tekintetében és finanszírozás tekintetében sem. Ez az első olyan jele annak, hogy ez az egészségügyi költségvetés a beszámoló szerint is nagyon szűkmarkúan mért forrásokat ennek az ágazatnak.

A másik ilyen, amiről ez a beszámoló, mint említettem, nagyon szégyenlősen beszél, a bérezés helyzete. Mert azt gondolom, úgy kellene csinálni, amit önök nem egészen így csinálnak, hogy beazonosítunk problémákat, és megpróbálunk rájuk valamilyen megoldást találni. A problémák beazonosításában sem vagyunk egy véleményen önökkel, államtitkár úr. Mert mi azt mondjuk, hogy elvándorlás, hálapénz, eszközellátottság, a házi orvosok életkora, várólisták hossza, és így tovább. Önök azonban gyakorta még ezeket is vitatják.

Azt mondják, hogy a hálapénz nem probléma, hol legálissá akarják tenni, hol meg hallgatni akarnak róla. Önök azt mondják, az elvándorlás nem probléma, hadd próbálja ki magát Londonban is a kedves doktor úr és a kedves nővérke. Mi ezt egyébként nem így gondoljuk, mert probléma, mert most már az ellátást veszélyezteti; már a rezidens ügyel magában, ami ugyebár tilos, és így tovább. Önök azt mondják, hogy nem probléma az életkor, és nem áttörték macerálni az orvosokat azzal, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár után vagy vonuljon nyugdíjba, vagy gyógyítson tovább, de a kettőt együtt semmi esetre sem csinálhatja. Majd amikor rájöttek, hogy szakmai értelemben mekkora károkat okozna ez az egészségügynek, akkor valamilyen homályos ösztöndíjrendszerrel próbálták ezt a problémát feloldani, ami, mint megtudtam, már nem működik.

Úgy gondolom, ha már a problémákban sem értünk egyet, akkor a megoldás sem lehet ugyanaz kettőnk számára, mármint az ellenzék és a kormány számára. Mert ha a bérezés ügyében önök, az önök államtitkára azt mondta a szakdolgozók tüntetésén, hogy az önök kérései jogosak, ezt mondta ugyanis, akkor ennek a költségvetési részét keressük a 2014-es meg a 2015-ös, meg a 2016-os költségvetésben is. És egyben sincs benne. Mik voltak ezek a követelések? Azonnali 50 százalék és 100 százalékra felhúzott béremelés 2018-ig. Mit tettek önök akár a 2016-os költségvetésben? Hát alapbéresítették az eddigi pótlékot, hogy a túlmunkában érvényesíthető legyen. Ezt nem fogják önöknek megköszönni. Ezt nem fogják önöknek megköszönni! Ezt most tették meg, most, igen. Igen, Zombor Gábor beszél erről majd önnek.

Magyarul, az a szám, az az adat, ami arra utal, hogy az egészségügyben dolgozók bére nem változott 2014-ben jelentősen, arra utal, hogy önök ezt a kérést mégsem tartják fontosnak, ha a költségvetésről van szó. Amikor a közösségi oldalakon a nővérke tartja a táblát, hogy 77 ezer nettó 15 év munkaviszony után, akkor az arra utal, hogy egyébként ez a kérdés valóságos, mert ő ezt arccal, névvel vállalja.

A második ilyen ügy, amiről beszélni szeretnék, az az, hogy választható út-e önök szerint az egészségügyi ágazatban lefolytatott folyamatos szűkítések módszere ahhoz, hogy pénzeket teremtsenek elő. Ugye, említettem ezt az érdekes adatot, hogy nem zárunk be kórházat, nem zárunk be kórházat, de 2000-rel csökkent az aktív ágyak száma 2011-hez viszonyítva. Tehát ez a nem akarjuk meggyilkolni a halat, csak éppen leeresztjük alóla a vizet.

(14.10)

Ez számomra azt jelzi, hogy a gyógyítás esélyei csökkentek: kevesebb ágy, kevesebb finanszírozás. Ha ezt összevetjük azzal, hogy a 2014. év ígérete volt - vagy: is volt - a kórházak stabilizálása, akkor megállapítható, hogy 2014-ben ez nem történt meg sem finanszírozási ágon, sem egyszeri ellátások alapján. Ezek az adósságok vannak, léteznek, ezek arra utalnak, hogy nem a kórházak tisztességtelenek, hanem pénzhiány van ebben az ágazatban, különösen a kórházaknál és a fekvőbeteg-ellátásnál. Ez a pénzhiány pedig nem oldható meg azzal a matematikai mutatvánnyal, amit önök egyébként ebben az évben is be akartak mutatni, hogy van 60 milliárd forint, ebből kifizetek 90 milliárd forint kórházi felhalmozódott adósságot, és a maradékból meg bért fejleszték. Mert ezt akarták végrehajtani. Na, most ez 2014-ben sem ment láthatóan. Ment azonban a szféra szűkítése, hiszen a kórházi ágyszám erre utal, a finanszírozás erre utal, és gyakorlatilag azok az apróságok, amiket fel lehetett fedezni ebben a beszámolóban, hogy a házi orvos szakdolgozójának adtak lehetőséget arra, hogy pluszbére legyen 2 milliárd forint értékben, azok inkább szépségtapasznak tűnnek, mint a problémák valóságos orvoslásának.

Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vita nem abban van, hogy a költségvetés tervezett száma-it sikerült-e betartani és hogy ezek valóságosak-e. Már bocsánatot kérek, államtitkár úr, ha nem lennének valóságosak, ez a költségvetés nem lehetne itt, ezen az asztalon. A Költségvetési Tanács nem engedné ide. Tehát azt ne ünnepeljük már eredményként, ha lehet, ha megkérhetem, ami egyébként szabályszerűen nem is mehetne úgy, mint amire önök utaltak.

Összességében azt kell hogy mondjam, hogy az a 2014-es beszámoló, aminek a darabjait más dokumentumokból kellett összerakni az egészségügy tekintetében, például abból az „Egészséges Magyarországért 2014-2020” programból, amit önök letettek, az elég lesújtó képet mutat arról a filozófiáról, amit önök vallanak, költségvetési értelemben feltétlenül. Ezek a pluszforrások nem léteznek, amiket az egészségügynek önök felkonferáltak abban a költségvetési évben is, és világosan látszik, hogy ez a szféra így csak leépülhet, a gyógyulás esélyei csökkennek, a gyógyítók pedig mennek.

És én élek Szűcs képviselőtársam felkérésével, amit megköszönök, hogy köszönjük meg az embereknek. Én megköszönöm a magyar orvosnak, a magyar szakdolgozónak, a nővérkének meg a nem gyógyítónak, hogy ezt kibírta, már aki kibírta, és nem

Münchenben vagy Stuttgartban, vagy Londonban, vagy máshol gyógyít az ágy mellett, és azt mondja, hogy talán majd egyszer hazajövök. Talán majd egyszer hazajövök, ha azt látom, hogy a hálapénz nem rendszer, és nincs olyan kormány, ami jogszabályban akarja ezt legálissá tenni. Talán majd hazajövök akkor, amikor látom, hogy a munkakörülmények legalábbis európaiak. Talán majd hazajövök akkor, amikor látom, hogy nem kell ügyelnem hétszámra, családot nem látva, mert úgy is meg tudok élni.

Ezért tehát, államtitkár úr, a filozófiát vitatjuk. Tehát nem azt vitatjuk, hogy rendben van, teljesültek ezek a számok, merthogy teljesültek, hanem azt vitatjuk, hogy az elosztás mértéke, módja mit bizonyított. Hát bizony azt, hogy szavakban lehet az egészségügyet szeretni, de tettekben önök nem nagyon szeretik. És ez bizony nagyon nagy baj.

Utoljára látszólag lényegtelen kérdéssel foglalkoznék, az átláthatóság történetével, hogy akkor ez a költségvetés hogyan és milyen mértékben... Bár már utaltam rá néhány mondatban, de azért ha majd odalapoz az E-alap fejezetéhez, akkor láthatja, hogy a bevételi ág nál például van olyan táblázat, ahol a 2014-hez képesti előző évi bevétel 1000 milliárd nagyságrendű, aztán a terv 2014-re lecsökken 400 milliárdra, majd a teljesítés meg 500. Én most nem a 400 meg az 500 közötti különbséget vitatom, bár azt is érdemes lenne megvitatni, hanem azt, hogy az 1000 kontra 400 nyilván abból adódik, hogy feladat került ki vagy be bevételi ágon, bevételi forrás került ki vagy be.

Ezeknek az ügyeknek a tologálása a költségvetés egyes soraiban nagyjából lehetetlenné teszi az objektív összehasonlítást. Itt már utalt valaki Nyikos Lászlóra a képviselőtársaim közül, aki mániákusa volt néhány ügynek, többek közt a vagyonleltárnak is persze, de mániákusa volt az olyan típusú költségvetési beszámolóknak, ahol a valamit valamihez lehet hasonlítani és következtetéseket kell levonni.

Azért mondom ezt, mert ennél az 1000 milliárd kontra 400-nál önök még egy halvány mondatot sem tettek oda, hogy ez mitől van így, ha már így van. Nincs indoklás sem vagy valami utalás arra, hogy mi történt ott. És ez bizony nem nagyon segíti az objektív értékelést és minden egyebet. Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, igyekezzék egy részével foglalkozni ennek a beszámolónak, azt kell hogy mondjam: vitánk nem abban lesz, hogy egy költségvetési beszámoló törvényesen idekerül-e, mert ha nem törvényesen készülne, nem kerülne ide. Vitánk abban lesz, hogy mi az elosztás módja.

És ebben, úgy látszik, hogy az egészségügyben elhúzódó vitákra számíthatunk sajnos, amíg ez a kormány van. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg a szót.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a szót. Igyekszem rövid lenni, de úgy érzem, hogy

reagálni kell néhány dologra, amit Tukacs képviselő úr mondott.

A képviselő úr azt mondta, hogy olvasta a 2014-es zárszámadást, de az egészségügy területén sok pozitívumot nem olvasott ki. Először is hadd idézzem az egészségügyi kiadások számát: az ellátások biztosítására, valamint az intézmények működésére 1404,2 milliárd forint került kifizetésre, ez 60 milliárd forinttal több, mint 2013-ban. Az összehasonlíthatóságot illetően: a zárszámadási javaslat az előző évhez képest bemutatja a változásokat.

Ami a béreket illeti, igen, képviselő úr, valóban, ez egy súlyos kérdés. Valóban súlyos kérdés volt 2010 után, amikor a tönk szélén lévő Magyarországnak nagyon sokan azt javasolták, hogy csökkentse a közszféra létszámát és bérét. Személyesen én magam számos alkalommal hallottam ezt az ajánlást neves szervezetektől. Elég sok kritika érte a kormányt. Emlékezzünk vissza, hogy nem ezt az utat választotta, hanem mert a bankadóval, új lépésekkel operálni, és azt látjuk a '14-es költségvetésben, hogy sikeres volt.

Az első lépés, képviselő úr, az volt, hogy a bérek bruttó szintjét őrizzük meg. Mit csinált ezt követően a kormány? 2012-ben, amikor az Unió átlaga csökkent, gazdasági fejlettsége csökkent, épp az egészségügy területén indított el egy bruttó béremelést. Arról már nem is beszélek, hogy az adókulcs is változott, a családi kedvezmény is bevezetésre került, tehát számos esetben a bruttó bérek változatlanul maradása esetén is nőtt a nettó jövedelem; hanem arról beszélek, hogy a bruttó bérek 2012-ben az orvosoknál és az ápolóknál növekedtek. 2013-ban is ez történt.

Tehát képviselő úr, bocsásson meg, de ha ön olvasta a 2014-es zárszámadást, akkor feltételezem, hogy olvasta a 2013-as zárszámadást is és a 2012-es zárszámadást is és ezekben a zárszámadásokban szerepelt, hogy hol milyen bruttó béremelés valósult meg. Ön is említette, hogy 2015-ben és '16-ban is vannak bérintézkedések. A házi orvosokat említette. Kérdezzük meg a házi orvosokat, hogy történt-e változás a finanszírozásukban vagy sem.

Nézzük meg a 2016-os költségvetési javaslatot, illetve nem is javaslatot, törvényt, van-e benne további lépés a házi orvosokat illetően vagy sem! Természetesen könnyű azt mondani, hogy minden területen még több forrást kellene biztosítani. A költségvetés-politika és a költségvetés végrehajtása arról szól véleményem szerint, hogy felelősen tud-e egy adott kormány, adott Országgyűlés több forrást biztosítani. Az állításom az, hogy a kormány arra törekszik, hogy felelős módon, nem a jövőt felélve, az államadósság növekedésével, hanem felelős módon, a gazdaság teljesítményével összhangban minél több forrás jusson el az emberekhez. És ez a törekvése eddig sikeres volt, hiszen a reálbérek növekedtek a gazdaságban és a közszféra számos területén igen jelentős béremelések valósultak meg.

Igaza van a képviselő úrnak abban, hogy nem minden területen. De pont erről szól a felelős gazdálkodás. Arra törekszünk, abba az irányba megy a kormány, hogy a gazdaság teljesítményével össz-

hangban a jövőben is sor kerülhessen bérintézkedésekre.

Röviden az országleltárról, mert azt többen említették. Sajnálom, hogy ilyen technikai dolgot kell hogy említsek, de említettem, hogy a zárszámadás nem az országleltár bemutatásának műfaja, de meg kell mondjam, hogy az országleltar.gov.hu oldalon elérhetőek a 2010-13 közötti állományadatok és a 2014. évi beszámolók alapján folyamatosan kerül sor az újabb adatok feltöltésére.

(14.20)

Tehát azt gondolom, hogy az országleltár tekintetében az említett honlapon keresztül nyitott kapukat döngetünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én is mindenféleképpen meg kell jegyezzem, hogy amilyen vitákat megéltünk itt a parlamentben az utóbbi időben, én is nagyon méltányolom, hogy egyébként felszólalásokat követően ön felszólal, és tényleg nem az utolsó pillanatra hagyja a véleménye kifejtését.

Viszont akkor ilyenformán én is szeretnék rögtön reagálni az előző felszólalására, hiszen azt mondta, hogy az a nagy kérdés, hogy a kormány felelősen tud-e több forrást biztosítani bizonyos területekre. Én pedig úgy gondolom, hogy a kormánynak felelősége, hogy több forrást biztosítson olyan területekre, amik olyanok, mint az egészségügy, az oktatás, a szociális ügyek - úgy gondolom, hogy a védelem ügye is és a biztonság ügye is ilyen -, ezek mind stratégiai területek, az alapvető funkciók, az állam funkcióinak ellátásához, a lakosság alapvető életkörülményeinek biztosításához, egészségéhez és biztonságához szükségesek. Tehát még egyszer kiemelném, hogy a kormánynak felelősége, hogy több forrást biztosítson. Azt gondolom, ez az első.

Ha pedig felelős gazdálkodásról beszélünk, akkor azt gondolom, hogy az pedig ott kezdődik, hogy nem személyre vagy cégekre szabott jogalkotást láthatunk éveken keresztül, amivel egyébként költségvetési források el tudnak csorogni átláthatatlanul és ellenőrizetlenül bizonyos területekre; a felelős gazdálkodás itt kezdődik, hogy ezekre a stratégiai területekre igenis megfelelő forrást biztosít az állam.

Itt szeretnék visszakanyarodni a védelem területére, elsősorban a Honvédelmi Minisztérium fejezetéről szeretnék beszélni, és a 2014-es költségvetés teljesüléséről ezen a területen. Az teljesen egyértelmű számunkra, hogy a honvédelem nemzeti ügy. És ez nem csupán a 2011-es honvédelmi törvény 1. cikkely (1) bekezdése, hanem azt gondolom, hogy ezt mindannyiunknak így is kell gondolni.

Elképzelhetőnek tartom, hogy sokan a kormánypárti képviselők közül, ne adj' isten, a kormány tagjai közül is azt gondolják, hogy ez így van, és telje-

síteni is kell ezt a kritériumot és működést, viszont sajnos az elmúlt évek politikájából az látszik, hogy amikor megszületnek a döntések a védelem, a Magyar Honvédség, a Honvédelmi Minisztérium fejezetéről, akkor kifejezetten alulfinanszírozott, és hatalmas forráselvonásokat látunk a területen. Így nem mondhatjuk, hogy nemzeti ügyként kezelné a kormány.

Az viszont teljesen egyértelmű, hogy a katonai erőnek olyan képességekkel kell rendelkeznie, amelyek birtokában egyértelműen sikeresen és eredményesen láthatja el azt a feladatot, amit a társadalom számára meghatároz, az a társadalom, amelyik egyébként létrehozza és fenntartja ezt a katonai erőt.

Egyértelműen látszik, hogy nem a működőképesség minimumszinten történő fenntartása a cél, amit egyébként több zárszámadásban, a 2014-es évet megelőzően '12-ben és '13-ban is láthattunk konkrétan, betű szerint leírva is, hanem itt a képességek folyamatos fejlesztését és a működőképesség fejlesztését kell mindenképpen szem előtt tartani. Hiszen az is teljesen egyértelmű, hogy egy haderő hatékonysága és működőképessége az egyik legfontosabb közügy, és bár láthatjuk azt, hogy mind a közbeszédben, mind a társadalomban nem biztos, hogy ez az a terület, ami az elsődleges téma és elsődlegesen felmerül, a politikának viszont igenis óriási felelősége van abban, hogy felismerje, hogy mennyire fontos területről beszélünk.

Mindenképpen hosszú távú gondolkodásra van itt szükség, ne adj' isten, konszenzusra lenne szükség, hiszen a hosszú távú gondolkodás feltételezné, hogy egymást követő kormányok is ne folyamatosan új dolgokat találjanak ki, hanem egy közös mechanizmus mentén lehessen fejleszteni ezt a stratégiai területet. Sajnos, egyelőre ebbe a gondolkodásba az elmúlt öt évben egészen biztosan csak a legritkább esetekben vonták be az ellenzéki képviselőket. Ilyen volt egyébként a helikopter ügye, ott is egyetlen-szer fordult elő - erre egyébként a későbbiekben vissza fogok térni.

De hogy említsek konkrétumokat a 2014-es zárszámadásból; egyértelműen látszik, hogy alátámasztja azokat a kritikákat, amiket évek óta mondunk a területtel kapcsolatban. Látszik az, hogy folyamatos forráscsökkenés valósult meg éveken keresztül, és 2014-ben mindössze, ami plusz költségvetési támogatásról beszélhetünk, ott beszélhetünk egy nagyon kicsi pluszról: 3,5 milliárd forint. Tudjuk azt, hogy egy 250-300 milliárdos költségvetés esetében egy ilyen 3,5 vagy ne adj' isten, 5 milliárd forint is mire elég, ez teljesen egyértelműen látszik - rettentő kevés. Azt gondolom, hogy ez még a működőképesség fenntartásához is nagyon kevés, nemhogy annak a javítására vagy az esetleges fejlesztésekre. Ha megnézzük a létszámadatokat, akkor egyértelmű csökkenést láthatunk a 2014-es évben is; több mint 400 fővel csökkent a katonalétszám, és egyébként minden állománykategóriában több száz fős csökkenést láthatunk, mégis a szerződéses állomány létszáma az, ami a legmarkánsabb: itt 431 főről beszélhetünk.

Tehát láthatjuk azt, hogy az állomány elhagyása a 2014-es évben is működött. Nyilvánvalóan majd

egy 2015-ös évről szóló zárszámadásban fogjuk látni a '15-ös évet. Nem gondolnám, hogy az első félévben ez a tendencia csökkent volna. Az ténykérdés - és itt is szeretném kiemelni, hiszen ne csak a negatívumokat emeljük ki, hanem a pozitívumokat is -, hogy a 2015-ös évben ténylegesen megvalósult illetményfejlesztés a katonák részére. Emellett viszont azt is szeretném kiemelni, hogy a megbecsülésnek az anyagi megbecsülés egy nagyon fontos része, viszont nem egyedülálló része, hiszen természetesen az, hogy a munkakörülmények, a megfelelő eszközállomány, amivel a katonáállomány és a honvédségi dolgozók el tudják látni a feladatukat, az legalább ugyanannyira fontos, mint ahogy az ellátás, a logisztikai feladatok megfelelő megvalósulása. Itt azért a kiképzésre, oktatásra is szeretnék kitérni.

Tehát nyilván egy nagyon komplex rendszerről beszélünk. Ez az illetményfejlesztés mindenképpen szükséges volt, és pozitívum, hogy megvalósult, de ettől függetlenül nem gondolom, hogy elégséges. Az teljesen egyértelmű, hogy ha megvalósul a jövő év folyamán az az emelés, amit megígért a kormány, akkor természetesen ezt is támogatjuk, és minden olyan lépést, amivel egyébként az állomány körülményei javíthatóak, hiszen nagyon jól képzett állományról beszélünk, olyanokról, akik tökéletesen el tudják látni a feladatukat, és ezt úgy teszik, hogy az, hogy egyébként a Magyar Honvédség az elmúlt öt évben megőrizte a működőképességét, csak nekik köszönhető, hiszen minden más egy rendkívül nehézített terepen történt, látjuk a költségvetési számokat, milyen elvonások voltak.

Szeretnék áttérni a személyi juttatások, működési és fejlesztési kiadások arányára. Itt a nemzeti katonai stratégia egy 40-30-30 százalékos arányt határoz meg. Ehhez képest 45,33 százalék a személyi juttatások, 41,52 százalék a működési, és a legfontosabb: 13,15 százalék mindössze a fejlesztési kiadás. Tudjuk, hogy ennek a legnagyobb részét majdnem teljesen a Gripen-program viszi el. Tehát érdemben az, amit fejlesztésre lehet szánni, megint csak azt mondhatjuk, látva a 2014-es évet - és nem gondolom, hogy ez az idei évben túlságosan javulna -, rettentő kevés ez az összeg, és a kitűzött célként meghatározott 30 százaléktól pedig hihetetlenül messze áll.

Amiatt is fontos ez a rendkívül alacsony arány és ennek a kiemelése, hiszen ez egy orvosolandó kérdés ezen a területen, mert van egy másik nagyon fontos adat is ebben a zárszámadásban, ez pedig a bruttó értékhez képest a nullára leírt eszközök aránya, ami a 2014-es évben elérte a 28,2 százalékot.

(14.30)

Tehát közel 30 százalékos a nullára leírt eszközök aránya, ami pedig a technikai eszközöknek az amortizációját jelzi. Tehát ez az a szám, ami, azt kell mondjam, hogy sajnos nem meglepő, nem nagyon történtek technikai fejlesztések az utóbbi években, és látjuk, hogy olyan fejlesztések állnának a kormány előtt - és a kormánynak feladata és felelőssége, még egyszer kiemelném, hogy ezeket megvalósítsa -, mint

például a szállítóhelikopter-képesség megőrzése, hiszen azt egyébként láttuk, hogy a harcihelikopter-képesség sajnálatosan meg is szűnt. Tehát bőven van tennivaló, és egyébként a tétlenséget például a helikopterekkel kapcsolatban a mai napig nem értjük, hogy mi ennek az oka, hiszen mindenki látja, hogy ez mennyire fontos feladat lenne.

És hogy milyen bevételekből tud gazdálkodni a Honvédelmi Minisztérium azon túl, hogy megkapja a költségvetési támogatást, itt például az inkurrencia értékesítésére gondolhatunk. Ez is olyan feladat, amivel tisztában vagyunk, hogy nem egy egyszerű feladat, viszont mindenféleképpen sürgető, és látjuk azt, hogy sokszor számít arra a tárca - és leginkább a kormány számít arra -, hogy esetleg ezeknek a hadrendből kivont eszközöknek az értékesítéséből tud olyan bevétel befolyjni, amely egyébként némiképp kompenzálja az alacsony költségvetési támogatást. De azt gondolom, hogy erre nem szabad alapozni, nyilvánvalóan igyekezni kell értékesíteni ezeket az eszközöket, de meg kell adni a megfelelő költségvetési támogatást is ennek a területnek.

Kérdésem, hogy vajon hogyan tervezi a kormány a legénységi állomány létszámcsökkenésének az orvosolását. Mint kiemeltém, az illetményfejlesztésnek fogjuk látni egyébként az eredményét, hogy ez elegendő-e, tartok attól, hogy nem feltétlenül. Nyilvánvalóan közelebb visz minket ahhoz, hogy ezt meg lehessen állítani, de ezzel a jövőben mindenféleképpen foglalkozni kell.

Az illetményfejlesztés mellett ne feledkezzünk meg azokról - és ezt is kérem államtitkár úrtól -, akik közalkalmazotti státusban dolgoznak; körülbelül 6 ezer emberről beszélünk, a honvédségi dolgozókról, akik rendkívül fontos feladatot látnak el a Magyar Honvédségben, viszont nem vonatkozik rájuk az az illetményfejlesztés, ami most meghatározásra került. Még mindig a köztisztviselői illetményalap szerint számolják az illetményüket, tehát azt gondolom, hogy ott sem ezekre a 8 ezer forintos kiegészítésekre lenne szükség ad hoc jelleggel, hanem egy tényleg kiszámítható illetményfejlesztésre. Egyébként nagyon sok közszférában dolgozót, tehát minden közszférában dolgozót érintene ez, hogy felemeljék a köztisztviselői illetményalapot, ezt mindenképpen szem előtt szükséges tartani a jövőben.

És akkor a helikopterekről szeretnék még egy pár mondatot mondani. Az teljesen egyértelmű, hogy mind katasztrófaelhárítási, mind pedig szállítási feladatokra... - tehát itt civil feladatokról és katasztrófaelhárítási feladatokról is beszélünk ezeknek a felhasználásánál, az is tény, hogy a biztonsági környezet is változhat úgy, hogy egyébként ezeknek az eszközöknek és ennek a képességnek, mint a szállítóhelikopter-képesség, igenis rendelkezésre kell majd állnia, és akkor nem lesz idő megoldani ezt a kérdést. Tehát nyilván egy olyan dologról beszélünk, ami egy viszonylag hosszadalmas folyamat, legalább fél évben, de akár években is mérhető ennek a megoldása.

Azt is látjuk, hogy a jelenleg folyó katonai és civil válságreakáló műveletekben is egyre nagyobb

hangsúlyt fektetnek a helikopteres képességekre, és egyre nagyobb helikopteres igényre van szükség. De egyébként tényleg rendkívül széles a felhasználása a helikoptereknek, hiszen mind a szárazföldi csapatok támogatására, a katasztrófaelhárításban, építési feladatokban is egyaránt alkalmas ez a képesség, és a legfontosabb, hogy az állampolgárok biztonságának a garantálása miatt lenne ez szükséges. 2013-ban már ígéret volt arra, hogy már 2014 tavaszán a kormány döntést tud hozni a kérdésben, azóta sem egyeztetést nem láttunk, sem pedig forrás biztosítását, egy fillér sincsen jelenleg a helikopterek, a szállítóhelikopter-képesség biztosítására.

Tehát mindenképpen szeretném azt kiemelni az utolsó mondatban, hogy a 2014-es zárszámadás egy nagyon szomorú képet mutat a Honvédelmi Minisztérium fejezetéről és a Magyar Honvédség helyzetéről, és szeretném itt is megkérni államtitkár urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárát, hogy fordítsanak jóval nagyobb figyelmet erre a területre, mert bár a 2016-os költségvetésben ténylegesen látszik emelkedés, ennek a nagy része, körülbelül a 80 százaléka az állomány illetményfejlesztése.

Tehát szükség van arra, hogy érdemi fejlesztések történjenek, és nem csupán ezekre a nagy képességekre gondolok, mint például a helikopterképesség, hanem a katonák egyéni felszerelésének a fejlesztése is, és sorolhatnánk, hogy hány ilyen feladat van, fordítsanak erre nagyobb figyelmet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Az írásban előre bejelentkezett felszólalók végére értünk. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Tukacs István képviselő úr jelentkezett. Oné a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Államtitkár úr, a világért nem akarom elvarratlanul hagyni a felelős és felelőtlen kérdését, mert bár teljesen mellékes ebben a vitában, hogy én valóban találkoztam olyan háziórvossal, nem eggyel, aki ezzel a finanszírozással maximálisan volt elégedetlen, ezek szerint nem teljesen indokolatlanul, azonban a felelős-felelőtlen kérdését egy kicsit vitassuk már tovább. Mert én értem, hogy ön mire gondol a költségvetési felelősség kérdésében, de azért szeretnék elkerülni valamit ebben a vitában.

Értsük jól egymást, mi a költségvetés más arányú elosztására gondolunk, amikor az egészségügyről beszélünk, és azért gondolom, államtitkár úr nem hiszi, hogy aki 50 százalék bérfelvezetést akar az orvosnak és ápolónak, az felelőtlen, aki százmilliárdért stadiont épít, az meg felelős. Aki lemond a kaszinókoncesszió áfájáról, az felelős, aki úgy gondolja, hogy korkedvezményes nyugdíj kellene a férfiaknak, az meg felelőtlen. Aki úgy gondolja, hogy ebben a költségvetésben bőségesen megférnek az alig nézett állami tévé 80 milliárdos és a mai napon még jól kipótolta kiadásai, az felelős, aki meg úgy gondolja, hogy változtatni kellene a munka törvénykönyvén és védeni a dolgozókat, az meg felelőtlen. Tehát gondolom, ön sem erre gondol, tisztelt államtitkár úr.

Én azért említettem, mondjuk, ebben a vitában, mármint ebben a szövegben két költségvetési tételt is, mert azért ugye, nem gondolja komolyan, hogy alaptalan egy bérkövetelés akkor, amikor más típusú költségvetési költségekre meg érdekes módon van pénz, és talán nem is a legindokoltabbakra, mert tízezer ember vasárnapi szórakozása összesen hetente nekem nem ér meg annyit, mint betegek százezreinek a gyógyulása, nagyjából ugyanannyi pénzen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak becsatlakozva az egészségügyi fejezetnek a vitájához, úgy gondoltam, hogy mindenképpen érdemes most ehhez hozzászólni.

Az én olvasatomban a zárszámadás egyébként jól bizonyítja, hogy nem a végső, de az egyik szög az egészségügyi koporsójában az, ami előttünk van. És ez annyiban nem túlzó szó, hogy egy folyamatos lejtmenetet támaszt alá, és jól mutatja az az egyébként GDP-arányos közkiadás-csökkenés az egészségügyre, amelyet egyébként a „Jó állam jelentés” is felmért és jól mutat, ugyanis itt egy 5,6 százalékról 4,7 százalékra való csökkenés jelentkezik az elmúlt Orbán-kormány alatt, tehát 2010-2014 között. Tehát ez jól követhető, és úgy gondolom, hogy a „Jó állam jelentés” nem hazudik ebben, hogy milyen közkiadás-csökkenés volt GDP-arányosan.

A másik probléma, ami felmerült bennem, az egy hiányzó HR-leltár. Tehát mind a mai napig nem tudjuk, hogy például orvosból mennyi dolgozik Magyarországon. Nyilvánvalóan nem mindenki dolgozik közülük közalkalmazottként, vannak közöttük vállalkozók is, de amíg nincs például egy HR-leltár, nem tudjuk, hogy azok az orvosi kamarai bejegyzések dolgozó, aktív, inaktív, távollévő orvosokat tartalmaznak-e, addig nem is fogjuk tudni, hogy mit kellene vagy mekkora bért kellene rájuk számolni és rájuk fordítani.

A másik: az pedig jól látható, hogy a már ekkor is ismert közintézményeknek és az egészségügyi intézmények tartozásállományának az ismert voltát és halmazát egyszerre ez a költségvetés sem támadta, nem morzsolta, számottevően nem csökkentette, látszik az E-alapnál például egy 23 milliárd forintos emelkedés, de azt is tudjuk, hogy ennél jóval nagyobb volumenű az az állomány, ami folyamatosan, évről évre emelkedik, és a kormány bár ebben az évben gondoskodott valamennyiről, a következő évben megint nincs beletervezve. Tehát a kritika az, hogy ezzel a növekvő tendenciával, ami számolható, nem tervez a kormány, és ebben az évben, tehát a mostani zárszámadásnál sem tervezett.

Én itt szeretném akkor megkérdezni, hogy államtitkár úr szerint, akinek az ajtaját szerintem ostromolják az egészségügyi közkiadások növekedéséért a vezetők, mégis mennyi pénzre lenne szükség még az egészségügyben. Miből látja esetleg Varga Mihály

vagy ön, hogy egy normálisan működő rendszert lehetne szavatolni, mert a jelenlegi szerint nem lehet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Most normál időkeretben Volner János képviselőnek adom meg a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselőtársam már vezérszónokként egy általános érvényű felszólalással összefoglalta a Jobbik álláspontját. Én a magam részéről néhány, szintén általános jellegű, de fontos, az időkeret hiánya miatt kimaradt részhez szeretnék kapcsolódni, illetve egy-két ágazati kérdéssel szeretnék foglalkozni.

Öt év alatt a GDP növekedési üteme átlagosan 1,3 százalék volt Magyarországon, az elmúlt évben jól sikerült a gazdasági növekedésünk, hiszen 3 százalék fölötti növekedést tudott a magyar gazdaság produkálni. Nagyon fontosnak tartom azonban elmondani azt, hogy egészségben véve egészségtelen mértékűnek tartom a magyar gazdaság jelenlegi szerkezetét. Túl-súlyos a külföldi cégek aránya, és akkor, amikor például képviselőtársaim most a Volkswagen-dízelbotrányra gondolnak, akkor látják azt, hogy mennyire sérülékeny tud a magyar gazdaság lenni. Olyan tényezők által is sérülhetnek a magyar érdekek, amelyek egyébként tőlünk teljesen függetlenek, hogy egy itt megtelepedett óriáscég, amiről kiderült, hogy milliószer gyárt a botrányban érintett motorokat Győrben, ez az óriáscég adott esetben csal egyes külföldi piacokon, és ez a magyar gazdaságra nézve is erős kihatással van. Én azért tartom ezt nagyon fontosnak, mert rendszeres a vita itt az Országgyűlésen belül, hogy mi számít magyar résztvevőnek a gazdaságon belül, mi nem. Nagyon fontos az, hogy ha mi arra alapozzuk a gazdasági növekedésünket, arra alapozunk egy vélelmezett jóléti fordulatot, hogy majd az itt megtelepedett külföldi cégeknél elhelyezkedhet a magyar munkaerő, és erre alapozva reménykedünk abban, hogy jobbra fordul majd az ország sorsa, akkor én azt hiszem, hogy rossz úton járunk.

Képviselőtársam, a nyugati országoknak a jólétét nem kis részben az jelenti, hogy nemcsak a Magyarországon is elérhető, egyébként meglehetősen alacsony szintű munkajövedelmet realizálják ezekben a gazdaságokban, hanem a tőkejövedelmet is; amit Magyarországon azért nem tudunk realizálni, mert ennek csak egy egészen kis része folyik be az érintett nagyvállalatoktól - transzferárazással, sok egyéb technikával eltüntetik a nyereségüket, külföldre viszik haza az anyaországba -, hanem azért is, mert Magyarországon az a bértömeg, ami megjelelik, és ami itt képződik, az erős versenyben van más, szintén szegény kelet-európai országok bérszínvonalával. És sajnos ennek a folyamatoként láthatjuk azt, hogy ha képviselőtársaim most megnézik az átlagfizetést Magyarországon, 2010-hez képest euró-

ban csökkent az átlagfizetés Magyarországon. Nem-hogy nem növekedett, csökkent! Amikor a kormányzat arról beszél, hogy bérnövekedés volt, az igaz azért, mert a kormányzat egyre inkább gyengülő, nemzetközi szinten egyre inkább erejét vesztő forintban számol. Ha azt nézzük, hogy euróban hogy állunk, akkor a környező országokban euróban is, a visegrádi országokban is euróban is nőtték a bérek, Nyugat-Európában euróban is nőtték a bérek. A magyar gazdaság versenyképességét pedig sajnos a kormány arra alapozta, hogy olcsóvá és kiszolgáltatottá tette a magyar munkaerőt. Emiatt volt euróban bércsökkenés Magyarországon, és ilyen módon bízunk abban, hogy majd a jóléti fordulat be fog következni.

Tekintettel arra, hogy az elmúlt 25 év kormányai egyáltalán nem helyeztek arra hangsúlyt, hogy magyar termelőkapacitás jöjjön létre, ne csak a bér-munka révén tudjunk bekapcsolódni a globális értékteremtésbe, hanem azzal is, hogy magyar versenyképes vállalatok termelésével, külföldi piacok meghódításával színre tudjunk lépni. Ez a törekvés gyakorlatilag, azt kell hogy mondjam, egyelőre se-hogy nem áll.

A másik nagyon fontos és gyakran elfeledett kérdés, amikor beszélnek arról országgyűlési képviselők is, hogy fenntartható-e a gazdaságpolitika vagy sem. Nemcsak arra kell koncentrálni, hogy a költségvetés egyensúlyi folyamatai hogyan alakulnak, hanem arra is, hogy például az amortizáció pótlásának megvan-e a költségvetési fedezete. Képviselőtársaim, gondoljanak arra, hogy Budapesten elindultak már járatcserék, elindultak már járműcserék, új buszokat kezdtek beszerezni, de azért a buszoknak a jelentős része huszon- vagy éppen harmincéves. Az ország vasúti járműparkjának jelentős része huszon- vagy harmincéves. Az ország vasúti pályáinak jelentős részén még most is lassú jelek vannak azért, mert töredéke áll rendelkezésre költségvetési fedezetként annak az összegnek, mint amennyi csak a meglévő pályaszakaszok megőrzéséhez kellene. És akkor, amikor nincs visszapótolva az amortizáció, akkor hosszú távon eljut odáig egy ország, hogy a gazdasági folyamatai azért válnak fenntarthatatlanná, mert folyamatosan veszít a működőképességéből az ország annak révén, hogy a nagy rendszereit nem tudja még fenntartani sem, nemhogy fejleszteni. És ez egy fontos dolog, és ezt le kell szögezniünk, hogy Magyarország ezen a területen egy óriási fenntarthatósági problémával küzd, hiszen az amortizáció pótlásának költségvetési fedezete nincs meg.

Én többször kárhoztattam már az elmúlt években a kormányt azért, mert nem gondoskodott az Orbán-kormány arról, hogy hosszú távú koncepció keretén belül fenntartható módon tudjuk ezeket a nagy közösségi rendszereket működtetni. Ennek az lenne az útja, hogy azt mondjuk, hogy közutakból van ennyi kilométer, ennyi kilométert kell ebből évente felújítani ahhoz, hogy a magyar útállomány legalább fenntartható szinten legyen, és ennek a bizonyos kilométerszámnak a megfelelő költségvetési fedezetét a költségvetési törvényben biztosítani

kell, vagy hát inkább úgy mondom, hogy kellene. Ez azonban nincs meg.

Ez egy olyan komoly hiány, ami ahhoz vezet, hogy az ország egyes részei rossz infrastrukturális körülmények közé kerültek, lelakottá válnak, a kormányzati ciklusokban a kormányok azért nem szeretnek ezzel foglalkozni, mert a kormányzati ciklus négyéves, míg mondjuk, egy járműbeszerzés 15-20 vagy akár több éves időtávra szól. Tehát a politikai elit gyakorlatilag a négyévenkénti ciklikus váltások miatt nem érdekelt abban, hogy ezt a veszteséget pótolja. Azt nagyon fontosnak tartanám, hogy a kormányzati politika mozduljon el abba az irányba, hogy erről gondoskodjon.

Fontos azt is leszögezni, hogy az elmúlt évben ugyanúgy, mint a korábbi években nem a magyar gazdaság saját teljesítménye volt az, ami a költségvetés folyamatait kiegyensúlyozta, és a gazdasági növekedést fűtötte, hanem az ideérkező külső uniós támogatások voltak azok, amelyek ezeket a pénzügyi folyamatokat segítették pozitív irányba billenteni. Ez megint csak a sérülékenységet jelenti egy országnak, hiszen külső transzferekre van szükségünk ahhoz, hogy egyáltalán ezt a fajta működőképességet is képesek legyünk megőrizni. Fontos kimondani azt is, hogy Magyarország ilyen szempontból is továbbra is kockázatos pályán van.

Ha megnézzük az államadósság-mutató alakulását, a Széll Kálmán-terv, amit a második Orbán-kormány röviddel a 2010-es megalakulása után tett, azt irányozta elő, hogy tavaly év végére 65-70 százalék között kell állnia a GDP-arányos adósság-mutatónak, hát ettől sajnos meglehetősen messze vagyunk. És arra nézvést a kormányzattól sem látunk magyarázatot, hogy ezt a jelentős különbséget, ezt a durván 10 százaléknyi különbséget az adósság-mutató korábbi terveiben szereplő érték és a jelenlegi adósságmutató között vajon minek köszönhetjük.

Érdemesnek tartom arra is kitérni, hogy a közmunkarendszer, ami most már 360 milliárd forintjába kerül a magyar adófizetőknek, mit eredményezett. Mi ostromoztuk rendszeresen a kormányt azzal, hogy a közmunkarendszeren belül nagyon kevés az igazi értékteremtés, az a fajta munka, ami nemcsak elvileg munkát ad az embereknek, hanem gyakorlatilag is értéket teremt, vidéken élő embereknél, közmunkásoknál például zöldséget, gyümölcsöt, különböző élelmiszereket termelhetnének maguknak az emberek, ez a folyamat sajnos nagyon gyerekcipőben jár. Nem fordítanak elég figyelmet kormányzati szinten arra, hogy ez a fajta értékteremtés megvalósuljon, és ezt egyébként a nagy számok szintjén is láthatjuk. Hiszen ha megnézzük az egy főre jutó termelékenységi mutató alakulását Magyarországon, 0,9 százalékos csökkenést láthatunk, ami a közmunkarendszer beindulásának köszönhető, és annak, hogy a közmunkarendszeren belül gyakorlatilag elenyészően kevés érték jön létre, miközben az embereket egyébként a kormány ilyen módon nagy számban foglalkoztatja.

Ez is egy olyan kérdés, amivel szerintem sokkal többet kellene foglalkozni, és itt hadd mondjam el

önöknek, némi személyes kitérőt téve, hogy alföldi tanyán élő ember vagyok, és több szomszédom is közmunkásként dolgozik jelenleg. Látom ezeknek az embereknek a szomorú sorsát, beszélgetek velük, és nemegyszer van az, amikor leállok a szomszédommal beszélgetni, mert éppen ballag haza közmunkából, van olyan bizony, hogy 8 órakor reggel meg kell lennie a munkahelyén, és 9 órakor már otthon van, mert értelmes munkát nem tudnak a számára biztosítani.

(14.50)

Ezt a fajta foglalkoztatást is a kormány közmunkának hívja, holott ehhez gyakorlatilag semmi köze nincs. Ez egy szociálpolitikai juttatás ebben az esetben. Azért lenne fontos, hogy valósuljon meg az értékteremtés, mert akkor a közmunkások is meg tudnak nőni a jelenlegi, egyébként gyalázatosan alacsony szinthez képest.

Fontosnak tartom azt is elmondani, hogy a törvényhozói és végrehajtó szervek kiadásai az elmúlt időszakban, 2014-ben 2013-hoz képest nőttek, 1,2 százalékos emelkedést figyelhetünk meg ezen a területen. Ezt azért tartom különösen fontosnak kihangsúlyozni, mert a tényt számok teljesen mást mutatnak, mint amiről Matolcsy György még 2010-ben frissen debütáló nemzetgazdasági miniszterként beszélt az Országgyűlés nyilvánossága előtt. Akkor a miniszter úr úgy fogalmazott, hogy a magyar bürokrácia 2800 milliárd forintos költséget ró a magyar gazdaságra, ennek a miniszter úr körülbelül 30 százalékát tartotta megspórolhatóknak. Ez 840 milliárd forintos kiadáscsökkenést jelenthetne, ennyivel csökkentene a bürokrácia által a gazdaságra rótt terhek, és sajnos ehhez képest azt látjuk, hogy nőttek ezek a kiadások. Nemhogy nem sikerült spórolni, de egyenesen növekedés volt ezen a területen.

Hadd hívjam föl a kormány képviselőjének a figyelmét arra, hogy ez a növekedés nem véletlenül következett be. Azt a szakmai munkát, azt a szakmai előkészítést tartom én ennek a növekedésnek a felelősének, ami gyakorlatilag elmaradt, illetve gyerekcipőben járt a kormányapparátus munkáján belül. Nekilát a kormány egy államreform nevű folyamatnak, amikor megpróbálja megspórolni ezt a nem kevés 840 milliárd forintos összeget, de az államreformnál még az sincs meg, még az a pillanatfelvétel sem áll rendelkezésre, hogy azt a sok-sok közfeladatot, durván 9 ezer közfeladatról beszélünk, amit az állam és az önkormányzati alrendszer együttesen lát el, milyen szerkezetben látják el most. Még ezt a felmérést sem végezte el a kormány. Legalábbis, amikor többször rákérdeztünk arra, hogy hol tekinthető meg az a funkcionális bontásba szervezett közfeladatlista, ami takarná a minisztériumok, önkormányzatok, mindenféle költségvetési háttérintézmények tevékenységét, gyakorlatilag nem kaptuk ezt meg.

Képzeli most azt el, hogy úgy nekilátni egy nagy államreformnak, egy nagy átalakításnak, hogy még a pillanatfelvétel sem készül el, azt pedig vég-

képp nem tudjuk, hogy az államreform nevű folyamat végén, mondjuk, három év múlva, négy év múlva hova fogunk eljutni, mi lesz a végcél, urambocsá, a közbeeső időszakokban, mondjuk, ennek az évnek a végére hova fog eljutni az államreform nevű folyamat, hogyan tudjuk ezt a tetemes 840 milliárd forintot megspórolni. Tehát amíg ennek hiányzik a tervszerűsége, mert nincs lefektetve, hogy hova megy el ez a folyamat, és mitől remélte 2010-ben Matolcsy György még megspórolni ezt az összeget, addig ne csodálkozzunk azon, hogy nemhogy nincs takarékoság, de egyenesen nőnek a törvényhozó és végrehajtó szervek GDP-arányos kiadásai Magyarországon. Ez a szakmai előkészítés teljes hiányát mutatja ezen a területen és az ötletszerű átalakításokra utal.

Fontos azt is látni, hogy amióta a második Orbán-kormány 2010-ben hivatalba lépett, azóta gyakorlatilag nem múlt el úgy év, hogy ne kellett volna rendkívüli kormányzati intézkedésekkel kiigazítani a költségvetés egyenlegét. Ez azt jelentette, hogy év közben valamikor megszorító intézkedéseket kellett hatályba léptetni. Ez az átgondolt költségvetési politika és a megalapozó számítások hiányára utaló rendkívüli kormányzati lépéseket jelenti. 2014 első felében 110 milliárd forintos kiigazításra kellett sor kerülnie. Ez zárolások és a beruházási alap kiadásainak átütetőségéből származó összeg volt.

Fontosnak tartom azt is, hogy amikor arról beszélünk, hogy az állami vagyongyarapodás, illetve az állami vagyonkezelés hogy áll, akkor az az országletár, amit itt Z. Kárpát képviselőtársam most államtitkár úron számon kért, készül, de még nem készült el. Ugye, ez is egy nagyon fontos dolog, hogy egy pontos vagyonleltár legalábbis jelenleg még nincs birtokunkban, és nem tudjuk egészen pontosan felmérni azt, hogy az államnak mi je van, és így nagyon nehéz a nemzeti vagyontörvényben említett felelős gazdálkodást megvalósítani az állami vagyonnal, ha még azt sem tudjuk, hogy mink van. Ez bizony egy fontos hiány, amit úgy gondolom, hogy minél hamarabb pótolni kell.

Annak örülök, hogy a figyelmeztetésemnek megfelelően a kormányzat módosította az államháztartás belső információs rendszerét, és most már az önkormányzatok hiánya nem szállhat el úgy, hogy a kormány időben ne tudjon erről, illetve a törvényi garanciákat megtették ennek megelőzésére. Folytatom majd, elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót normál időkeretben Gúr Nándor képviselőtársunknak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, azt külön szeretném önnek megköszönni, hogy menet közben azért látom, hogy reflexiókat tesz itt a vitában elhangzott dolgokkal kapcsolatosan. Bár két órája várom, hogy azokra a kérdésekre is mondjon érdemi választ, ami a béreket érintő volt, ami a minimálbér, ami a közfoglalkoztatotti bér, sok minden egyéb más kérdését érintette. *(Banai Péter Benő dr. Lukács László Györggyel*

konzultál.) Ebben még nem sikerült, úgy látom, előrelépnie. Így, ha mással kell foglalkozni, akkor valószínű, az elkövetkezendő időszakban is nehéz lesz. A folytatás tekintetében gyakorlatilag vissza-utalok néhány gondolat erejéig azért, hogy legyen kapaszkodója államtitkár úrnak.

Egy ország akkor sikeres, ha a benne élő állampolgárai sikeresek, és ha minél több, ha az egyik évben x , a másik évben meg $x+y$ állampolgára sikeressé tud válni. Én meg azt látom, hogy a jó értelmű haszonszerzés tekintetében egyre kevesebben tudnak sikeressé válni, és persze vannak olyanok, akik meg nagyon sikeressé válnak. Elhangzott itt a Parlament falai között is néhány sikeres vállalkozó, mindegy az, hogy gázszelő vagy bármi más tevékenységet folytató, aki adott esetben - csak mondok egy példát, államtitkár úr, kapaszkodónak önnek -, aki egy adott esztendőben felvesz 800 millió forint osztalékot, foglalkoztat 225 embert és 157 millió forint bért fizet ki a 225 embernek.

Tudja, itt sokszor szó esik arról, hogy multik, nem multik, egebek. Ez nem a multik, ez a magyar vállalkozói körben felfedhető történet, amit mondtam. Azt gondolom, hogy e tekintetben is lenne tennivalója a kormányzatnak, és a tennivalója nem az, hogy azt csökkentse, hogy valaki osztalékból mennyit vesz ki, hanem az, hogy azt növelje, hogy azok, akik dolgoznak, ne éhbérért tegyék ezt a tevékenységet, csökkenő értékű minimálbérért vagy ha már nem a minimálbérről, hanem a közfoglalkoztatásról is ejtett néhány szót az értéktérítő tevékenység kapcsán, akkor ne kétharmadnyi értékű pénzért, mint öt évvel ezelőtt. És az értéktérítéshez hozzáillesztetten pedig azt szeretném mondani a közfoglalkoztatásban, hogy abszolút egyetértek velem, csak az lenne a jó, ha ez messze döntő többségben lenne és nem kisebbségben, mármint az értéktérítő.

Ha nem forrásokról, ha nem pénzről beszélünk, hanem arról, hogy mondjuk, hogy néz ki a munka világa, hiszen erről is szó esett, ha már itt, akkor nagy tisztelettel ajánlom államtitkár úrnak is, hogy forgassa a különféle, hitelesnek nyilvánított és mondható kutatásokat és kimutatásokat. Ezek azt igazolják vissza, hogy statisztikailag lehet arról beszélni, mintha több lenne a foglalkoztatottak száma Magyarországon, csak tudjuk nagyon jól, hogy például öt évvel ezelőtt, még a kormányváltás előtt a közfoglalkoztatásban dolgozott átlagosan 40-50 ezer ember, ma pedig úgy nézünk ki ebben a kérdéskörben, hogy 200 ezerrel több ember van a közfoglalkoztatásba bevonva. Persze, ebben van olyanfajta közfoglalkoztatási forma is, ahol hónapok hosszú időtartamát felölelve, mondjuk, 600 méter árok pucolását végzi el néhány tíz ember. A teljesítményértéke meg az értéktérítő mivoltja ezeknek a kérdésköröknek rögtön megkérdőjelezhető. Volt olyan polgármester, aki a státuszáról ezért mondott le, mert elfogadhatatlannak tartotta ezeket a folyamatokat, és számtalan polgármester van, aki nyilván ezzel nem tud azonosan gondolkodni.

De azt nem vitatom el, sőt erősítem, hogy ma Magyarországon a közfoglalkoztatásnak van helye, csak azt szeretném mondani és nem beszélek erről többet, ha közfoglalkoztatás, akkor értékteremtéssel párosuló legyen, legyen egyfajta teljesítmény-követelményrendszere a történetnek, tehát a jó értelmű haszonelvűsége legyen meg a dolognak, hogy ne csak pénzkifizetésről szóljon - persze, hozzáteszem, arról a csökkenő mértékű pénzkifizetésről -, hanem felhalmozott érték is termelődjön.

(15.00)

Munkaerőpiac tekintetében Tállai államtitkár úr, képviselőtársunk arról beszél, hogy 200 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma. Ahhoz a számadathoz hármát rögtön akkor hozzáteszek, csak azért, hogy könnyebb legyen továbbgondolkodni. Ja, és még azt is mondta, hogy a közfoglalkoztatottak nélkül 1,8 százalékkal, tehát ha őket nem számítjuk be, akkor 1,8 százalékkal nőtt a foglalkoztatottak száma abban az időszakban. 2014-ről beszélek.

Szeretném elmondani önnek, hogy százezer főnél több volt akkor egyik évről a másikra a közfoglalkoztatásban foglalkoztatottak számának a növekedése. Szeretném elmondani azt is, hogy az az 1,8 százalék, amennyiben igaznak tekintjük, amit mond Tállai államtitkár úr, akkor az egy 4 milliós foglalkoztatásnál 70 ezer főt jelent. De szeretném azt is elmondani, hogy ebben az időintervallumban, 2013-ról '14-re 30 ezerrel - KSH - több azoknak a száma, akik egy éven belüli foglalkoztatottként külföldön találtak munkalehetőséget, és a magyar statisztikákban pedig foglalkoztatottként realizálják őket, írják jóvá őket. Magyarra fordítva, ott tartunk, hogy már csak 40 ezer. Azt is szeretném hozzátenni, hogy a diákfoglalkoztatás tekintetében 10 ezres nagyságrendű bővülés következett be, és akkor eljutunk odáig, hogy a versenyszférában ebben az időszakban született - hát, ha született - 20-25 ezer új munkahely.

Nagyon meg kell becsülni minden egyes munkahelyet, csak azt szeretném mondani, hogy önök 1 millió új munkahelyet ígértek a gazdaságban. Érti ugye, amit mondok: egymillió új munkahelyet a gazdaságban. Nem egy év alatt 20 ezret, négy év alatt akkor 80-at, nyolc év alatt akkor 160 ezret, hanem 1 millió új munkahelyet a gazdaságban. Ebből önök semmit nem teremtettek meg, semmit. Azt kell hogy mondjam tehát, hogy ez a tevékenység, ami a 2014-et is ilyen értelemben jellemzi, kudarcos tevékenység.

Azt mondja Tállai államtitkár úr, hogy a munka törvénykönyve rugalmassá tette a folyamatokat. Hát nem tudom, hogy akkor a kormány most miről tárgyal a Munkástanácsokkal meg a LIGA-val a sajtóhírek szerint, vagy csak sajtóhír, hogy tárgyalnak. Tehát a dolog lényege az én ismereteim szerint, hogy már a LIGA, amely lakászsakszervezetként működött a kormány mögött hosszú időn keresztül, már a LIGA is ezernyi ponton kifogásolja azt, amit egyébként támogatott a korábbiakban, és azt, amit a munka törvénykönyve változtatásakor a Magyar Szocia-

lista Párt 508 módosító indítványában benyújtott. Érti, amit mondok, ugye, államtitkár úr?

Azt szeretném mondani tehát, hogy olyan blődiséget legalább a Parlament falai között ne mondjon az államtitkár, ami arról szól, mintha csodát csináltak volna egy új munka törvénykönyvével, mikor az emberek messze döntő többségét és sokaságát kiszolgáltattott helyzetbe hozták. Számtalan példát lehet erre mondani. De még az állami fenntartású cégeket is, mert ismeri, ha nem ismeri, akkor mondom önnek: az állami működtetésű cégek esetében például a kollektív szerződések keretei között nem lehet pozitívabban eltérni, mint amit a munka törvénykönyve, úgymond a biblia meghatároz. Korábban ez nem így volt. Önök ezt is korlátozták. Magyarul, nem egyfajta szabályozást csinálnak e tekintetben a munkavállalók viszonylatában.

Azt akarom mondani önnek, államtitkár úr, hogy akkor, amikor munkanélküliségről, foglalkoztatásról, bérről beszélünk, akkor mindig vegye számításba azt, hogy mi történt az elmúlt öt évben. Ha nem tudja számításba venni, akkor, bocsásson meg, nem akarok pikírt lenni, forduljon Matolcsy volt miniszterhez, kérdezze meg őt, aki jelezte már korábbi esztendőkből, hogy 500 ezer ember hagyta el ezt az országot, és nem önszántából fakadóan, hanem azért, mert kiszolgáltattott helyzetbe kerültek ezek az emberek. Itthon nem tudták megtalálni, nem találták meg a megélhetés lehetőségét, és ezért, igen, mert tisztességes módon el akarják tartani a családjukat, elhagyták ezt az országot, és máshol próbálják a boldogulásukat megteremteni, és ebből a megszerzett forrásból segítik az itthon lévő családtagjaik mindennapjait.

Azt akarom mondani, hogy akkor, amikor nagyságrendileg 600 ezer ember az, aki az elmúlt öt esztendőben elhagyja ezt az országot, akkor azt is számításba kell venni, nemcsak azt, hogy ők ebbe beletényeztek, hanem mitől esik el ez az ország, hogy a meglévő, a létező, megteremthető munkahelyek az ő számukra adtak volna az életvitelüket érintő megoldási lehetőségeket.

Azt akarom tehát mondani mindezekkel, hogy ha foglalkoztatás, akkor nem kell túl büszkének lenni arra, hogy munkanélküli státusból kvázi kiemelik - itt jön a kvázi, olyan mintha -, közfoglalkoztatottá, értékteremtővé emelnénk az embereket, sajnos sokukat kiszolgáltattott helyzetbe hozzák. Önök is rosszul érzik magukat ezekben a helyzetekben, mert ők is tudják, hogy nem járulnak hozzá a társadalmi többlet megteremtéséhez, nagyon sokan belülről forrongnak, hogy ez így nincs rendben, és közben még azt a pénzt sem kapják meg persze, amit 2010-ben megkaptak, annak a kétharmad értékét tehetik zsebre a munkájuk eredménye kapcsán.

Szóval, azt akarom mondani, államtitkár úr, hogy nagyon nagy torzók vannak itt, merthogy ez a közfoglalkoztatás csak arról szól, hogy egyrészt foglalkoztatási statisztikát javítsanak, másrészt nyilván, aki közfoglalkoztatottá válik, azok a munkanélküliek köréből kerülnek ki, és ezáltal mintha a munkanélküliség csökkenne, de valójában effektív, kézzelfog-

ható, a gazdaságban adóforintokat termelő munkahelyeket önök nem teremtenek. Ez a legnagyobb bűn, ez a legnagyobb hibája a történetnek, hiszen az alapígéretük az volt, hogy 1 millió új munkahelyet teremtenek a gazdaságban. 2014-ben sem tudtak e tekintetben elmozdulni, tehát eredményeket nem tudtak szülni.

Nem véletlenszerű, hogy a jövedelmek tekintetében, bár ön azt mondja, hogy a reáljövedelmek növekednek, azt kell hogy mondjam, hogy persze igaza van, ha ezt az egy mondatot itt befejezi. Csak ha vesszét tesz, és úgy folytatja, hogy és a többsége az embereknek sajnos nem haszonélvezője, mert nem többletjövedelemre tesz szert, és a kisebbsége, a tehetős rétege meg sokkal többet keres, akkor igen, akkor ez így van, akkor igaza van. Csak hát egy társadalomban nem a kisebbségnek kell még jobban élnie, nem a kisebb közegnek kell még jobban élnie, hanem a többségnek, mert ahogy az első mondatomban mondtam, akkor sikeres egy ország, hogyha a benne lévő emberek minél nagyobb számban sikeressé tudnak válni, azaz normális megélhetés keretei között tudnak létezni.

És közben azt is kell mondjam, hogy ebben az időszakban, 2014-ben önök forrásokat vontak ki egészségügyből, oktatásból, szociális szektorból, jóléti ellátásból, sorolhatnám még, ezermilliárd forintos nagyságrendű forrásokat vontak ki, miközben 2014-ben több adót fizettek be az emberek, fizettünk be összességében, mint amennyit a 2010-es kormányváltáskor. Érti ugye, amit mondok?

Még mi párosul, mi társul ehhez? Az, hogy a versenyképessége is romlik eközben ennek az országnak; az, hogy az államháztartás átláthatósága nem javul. Magyarul, a korrupció melegágyává válik minden, ami azzá válhat. Az állam működési kiadásai nőnek, nem elvitatható módon. És tudja, itt 1 százalék a GDP 32 000 milliárdos nagyságrendjéhez illetően 320 000 millió forint.

Tudom, hogy nem érdemes önnek ezzel foglalkozni, inkább beszélgetnie kell, de azért jelzem ezeket a számokat. De ezért jelzem ezeket a számokat, hogy ha majd később visszaolvassa netán a jegyzőkönyvet, akkor majd írásban hat hónap múlva vagy a jövő évi költségvetés tárgyalásakor tudjon rá válaszolni.

Azt akarom még mondani önnek, és nemcsak önnek, hanem a kormányának legkiváltképpen, hogy érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy a társadalom többségének a javát akarják-e szolgálni, és egy költségvetés kapcsán a valós folyamatok megmutatását kellene megtenni a kiszámíthatóság biztosítása mellett.

A növekedés, ha van, annak a felhasználása, hogy miként történik, ez nem mindegy az országban élő emberek számára. Nem mindegy az, hogy kik válnak jó értelmű haszonélvezővé, nem személy szerint, hanem társadalmi csoportok tekintetében. És nem mindegy az sem, hogy a kormány közben pazarló tevékenységet folytat vagy éppen nem. Azt akarom mondani, hogy ebben is egy kicsit visszafogottabbnak kellene lenni, a luxusberuházásokban és sok

minden egyéb más dolgában, de a haverok meg a pereputty felé való pozitív intézkedés tekintetében is. Az átláthatóságot meg kellene erősíteni.

Költségvetési Tanács, ÁSZ: ha egy kicsit ezekben a dolgokban is mélyebbre ment volna, ha egy kicsit jobban görcső alá vette volna a történetet, akkor talán a kormány gazdaságpolitikáját érintően vagy a költségvetéshez kapcsolódó dolgok kapcsán is több olyan javaslatot tudott volna tenni, ami segíthetné a későbbiekben a kormány gondolkodását.

(15.10)

Summa: két dolgot mondok önnek javaslatként; ha elfogadja, el, ha nem, nem. Az egyik az: tegyenek eleget az alapígéretüknek. Egymillió új munkahelyet teremtsenek a gazdaságban! Hat éve kormányoznak, azóta eddig nem tett eleget ennek. Még két évük van nagy valószínűséggel. Próbáljanak meg minél inkább eleget tenni. A másik az, hogy ha a bérek, a fizetések tekintetében gondolkodnak, akkor legkiváltképp ott segítsenek, ahol legkevésbé van. Tudja, ott, ahol az ápolónő 70-80 ezer forintot keres, ott, ahol a minimálbéres 5 ezer forinttal kevesebbet keres, ott, ahol a köztisztviselői illetményalap változatlan. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előző hozzászólásomat ott fejeztem be, hogy szerencsére a kormány, úgy tűnik, megfogadta a Jobbik korábban tett javaslatát, és az államháztartás információs rendszerét megújította. Tudja, az önkormányzatok jellemzően elszállt hiányára gondolok és arra, hogy a kormányzatnak még az év lezárásakor sem volt tudomása arról, hogy mekkora lesz a hiány, hiszen nem álltak rendelkezésre az adatok.

Ezzel kapcsolatban hadd mondjam el, államtitkár úr - és kifejezetten örülök neki, hogy végre egy szakállamtitkár képviseli a kormányt, aki talán érdemi észrevételeket is befogad, és kérem is az államtitkár urat, hogy majd ezeket az észrevételeket a kormányon belül a megfelelő információs csatornákon keresztül továbbítsa, legyen kedves -, hogy több olyan rendszer bevezetése történt meg az elmúlt években, ami nagy változóval járt Magyarországon, nagy számokat érintett, társadalmilag, gazdaságilag külön-külön vagy pedig egyaránt fontos volt. Nemrég az EKÁER-rendszer bevezetése volt ilyen. Voltak új adók, amelyek aztán kis részben teljesültek, erre rövidesen ki fogok részletesebben is térni. Azt látom, hogy jó néhányszor elmaradtak a hatástanulmányok, elmaradt ezek elkészítése, nem álltak rendelkezésre. Ezeket a hiányzó adatokat nevezte aztán a későbbiek folyamán az Állami Számvevőszék a maga előrejelzéseiben nem megalapozott költségvetési tételeknek, hiszen nem tudtuk megmondani hiányzó hatástanulmányok miatt, hogy pontosan mekkora lesz ezeknek a teljesülése.

Fontosnak tartom ezen túlmenően azt is, hogy tudom, a kormányzat működtet egy stratégiai ügyekért felelős főosztály alá rendelt referatúra-főosztályt, amelyen keresztül elvileg a Miniszterelnökséget vezető miniszter folyamatosan figyelemmel kíséri az adatok alakulását. Csak nehezen tudom elképzelni, hogy ez jól működik. Egyszerűen azért, mert azt láttuk, hogy nagyon komoly működési anomáliák voltak, jó néhány adat nem állt rendelkezésre, és hónapokon keresztül is megtörtént az, hogy amikor bevezettek egy-egy új intézkedést, akadozott ezeknek a végrehajtása, nem jutott a kormányzat elegendő mennyiségű információhoz. Gondoljunk arra, az online pénztárgépek, vagy nemrég az EKAER bevezetése mekkora anomáliákat eredményezett, és mintha a kormány nem tudott volna eleget ezeknek a problémáknak a létéről. Az meg végképp érthetetlen volt, hogy miért nem lépett hamarabb ezekben. Gyanítom, hogy azért, mert a Miniszterelnökségnek nem állt rendelkezésére a megfelelő információ, és azok a vezetők, akiket egyébként időnként még el is távolítottak a posztjukról, gondolként akár az NFÜ korábbi vezetőjére, igyekeztek letagadni, hogy milyen hibákat vétettek. Gyakorlatilag ennek az egész országnak megitta a levét a későbbiek folyamán.

Ezek a nagy rendszerek olyanok, államtitkár úr, mint az áfa teljesülése például, amihez a kormány bizonyos szempontból dicséretes módon hozzányúlt, hiszen hoztak olyan intézkedéseket, amelyekkel csökkenteni lehet a rendkívül nagy mértékű áfacsalást, vagy akár az uniós forrásokra is gondolok, államtitkár úr. Itt szintén óriási számokkal dolgozik a kormány, szintén óriási változók, hiszen különböző operatív programok indulnak, de ezeknél is bizony nagyon komoly akadozás volt. Ha most belegondolunk abba, hogy százmilliárdos nagyságrendű pénzek megállításáról, ezek megakadásáról és utólag a gyors kiszórásáról van szó, akkor látni lehet, hogy azért ennek a kérdésnek sokkal nagyobb a gazdasági jelentősége, mint amit egyébként az ember az információs rendszer megújításával kapcsolatban egyáltalán tudatosíthatna magában. Tehát azt kérem az államtitkár úrtól, jelezze majd a kormány felé, hogy azt látom, hogy az információáramlásnak és a folyamatok optimalizálásának terepe a referatúra-főosztály megújítása lenne, illetve az, hogy ezekben az ügyekben előre tudjon lépni a kormány. Ez nagyon komolyan érinti a költségvetés egyenlegét is, hiszen ha elmarad az uniós támogatások kifizetése, vagy ez akadozik, vagy nem jön létre a megfelelő multiplikátor hatás azért, mert nem megfelelő operatív programokban költi el a kormány pénzét, akkor ennek sajnos megissza a levét az egész magyar gazdaság.

Hogy milyen nem megalapozott, megalapozatlan számításokra vonatkozó tételekről beszélnek? Az energiaellátók különadója: 42,8 százalékkal kevesebb folyt be tavaly a költségvetésbe az előirányzott összegnél. Az előirányzatban 61,1 milliárd forint szerepel, ehhez képest 35 milliárd forint volt a tényleges teljesülés. Tehát, képviselőtársaim, amikor

42,8 százalékos a különbség a kormány által előirányzott költségvetési bevétel és a ténylegesen teljesült között, akkor úgy gondolom, alapos okkal beszél arról az ellenzék, hogy nem volt megalapozott szakpolitika e mögött a különadó mögött. Illetve arról is joggal beszélünk, hogy valakinek ezért gyakorlatilag felelnie kell, hiszen valaki nagyon csúnyán elkalkulált valamit. Nem aprópénzről beszélünk, több tíz milliárd forintos különbséget említhetnek.

Az energiaadó szintjén egyébként ugyanúgy elmarad a költségvetési bevétel előirányzata a ténylegesen teljesült értéktől. Kisdózók tétele adója, a kata esetében 54,1 százalékos különbség van a költségvetési előirányzat és a tényleges teljesülés között. Ebből az adónemből a kormányzat 78 milliárd forintos bevételt remélt, ehhez képest 42,2 milliárd forint teljesült. Itt megint csak nagy a különbség. Nyilván államtitkár úr, mivel önt szakpolitikusként tekintem több más társával ellentétben, elmondhatja erre, hogy ezzel alapvetően a költségvetés jól járt, hiszen egy olyan adónemről van szó, ami egy alacsonyabb adózást biztosít a vállalkozók egy részének. Ezt a vállalkozók vitatják, mert egy részük azért nem lép be ebbe az adónembe, mert úgy gondolja, hogy nem járna jól, és gyanítom, hogy a vállalkozó jobban tud számolni a saját pénzügyeit illetően, mint a kormány, de mindenesetre tény az, hogy ennél az adónemnél is jelentős volt a különbség. A kisvállalati adónál 28 százalékos volt a teljesülés az eredeti előirányzathoz képest.

Tehát jelentős mértékben eltérnek az előirányzatokban foglalt értékek attól, ami ténylegesen teljesült, és azt állítom, államtitkár úr, hogy ez a nem megalapozott szakmai munkára, a háttér tanulmányok hiányára utaló jelenség, amivel most szembe-sülhettünk.

Fontosnak tartom elmondani, hogy az a tranzakciós illeték, ami most 277,9 milliárd forint értékben gazdagítja a költségvetést, továbbra is a magyar állampolgárok zsebéből hiányzik. Amikor a kormány gondoskodott arról, hogy bevezesse a tranzakciós illetéket, felhívtuk a figyelmet arra, hogy az egész pénzügyi szektort sújtani fogja ez a külön teher, ez az adóteher gyakorlatilag, hiszen bár illetéknek hívják, ténylegesen adóként funkcionáló költségvetési bevételről van szó.

Felhívtuk a kormány figyelmét, hogy a piac logikájából adódóan, ha az összes versenytárs ugyanezt az adóterhelést meg fogja kapni, akkor át fogják hárítani a magyar emberekre és a magyar vállalkozásokra a pénzügyi intézetek ezt az adót. Ez meg is történt, ugyanis már december folyamán megküldték az ügyfelek részére, hogy a következő évben mennyiben fognak változni majd a tranzakciós díjak a banknál, és érdekes módon a tranzakciós díjak szinte minden banknál annyival változtak, amekkora tranzakciós illetéket a kormány kivetett a kisvállalkozásokra és a magánszemélyekre egyaránt. Erre felhívtuk a figyelmet. Többször elmondtuk, hogy a törvény elvileg úgy rendelkezik erről a kérdésről, hogy a teherviselője, a végső teherviselője ennek az intézkedésnek a pénzügyi szektor. Erre azonban sem a kormány nem

reagált, sem a pénzügyi felügyelet szerepét betöltő PSZÁF, később Magyar Nemzeti Bank nem reagált.

(15.20)

Tehát állítom, államtitkár úr - és ezt jó néhány szakmai tanulmány, szakmai értekezés is alátámasztja -, hogy az a 277,9 milliárd forint, ami befolyt az államkasszába, szinte teljes egészében a magyar vállalkozások és a magyar magánszemélyek zsebéből hiányzó adó. Ez az, amire a kormány azt mondta, hogy nem kell félni, mert annyira észrevehetetlenül kis mértékű lesz ez az adóteher. Ha visszaosztjuk egy-egy magánszemélyre vonatkoztatva, akkor láthatjuk, hogy évente közel 30 ezer forint/magánszemély az a teher, amit ilyen módon kénytelenek vagyunk megfizetni a magyar gazdaságon belül.

Nagyon fontosnak tartom azt, államtitkár úr, amire nemrég a Gazdasági bizottság ülésén is sort kerítettünk. Ott egy olyan vitát folytattunk le, hogy a Magyar Nemzeti Bank eredményelszámolója hogyan alakul. A kormányzat akkor, amikor erre a jelentős, százmilliárd forintos nagyságrendű tételre kitérünk, rendszeresen azzal védekezik, hogy de hát a jegybanki függetlenség. Olyanfajta tulajdonosi kontrollhiányra, mint amit most megfigyelhetünk a Magyar Nemzeti Banknál, hogy a részvényesi szerepet betöltő állam nem tudja a tulajdonosi érdekeit képviselni a Magyar Nemzeti Bankon belül, mert ezt teljesen leválasztották róla, gyakorlatilag egész Európában nincs példa.

Én azt kérem államtitkár úrtól, ön gazdaságpolitikus, legalább ön legyen kedves megnézni azt, hogy például az angol jegybank eredményelszámolója hogyan alakul a gyakorlatban a magyar jegybanki eredményelszámolóhoz képest. Én ugyanis azt a politikai magyarázatot, amit a kormány adott arra, hogy miért nem vezetik be a férfiak 40 évi munkaviszony utáni nyugdíjaztatásának lehetőségét, nem tudom elfogadni. A kormány ugyanis azt mondta, hogy azért, mert nem áll rendelkezésre az a durván 150 milliárd forint, egyes becslések szerint 200 milliárd forint, amibe ez az intézkedés kerül. Ez azért fals magyarázat, mert akkor hogy lehet az, hogy egy évben el tud költeni a Magyar Nemzeti Bank 160 milliárd forintot meghaladó összeget a Pallas Athénéről elnevezett alapítványokba, és egy műkincsvásárlási, kastélyvásárlási és -felújítási programot indít. Tényleg fontosabb ezeket a Matolcsy György által végzett luxuskidadásokat fedezni, mint annak a költségvetési fedezetét megteremteni, hogy egy olyan férfi, aki négy évtizeden keresztül húzta az igát és fizette az adót a magyar költségvetésbe, végre elmelessen nyugdíjba? Különösen fontosnak tartom ezt annak fényében megvilágítani, hogy a magyar férfiak 25 százaléka meg sem éri a nyugdíjkorhatárt.

Ez egy olyan kérdés, államtitkár úr, amivel önöknek igazságossági és szociális alapon egyaránt foglalkozni kell. A teljes teher még csak nem is ez az összeg, nem ez a 150-200 milliárd forint, hiszen gondoljanak arra, hogy jelentős részben az érintett korosztály szociális segélyeken, jövedelempótló tá-

mogatásokon él, és az 55-64 év közötti korosztálynak a KSH adatai szerint tíz emberből mindössze négynek van munkahelye Magyarországon. Hat ember ebből az érintett korosztályból nem dolgozik. Az érintett négy emberből pedig átlagosan egy közmunkásként tengeti a napjait. Tehát amikor én hangsúlyosan kérem a kormánytól, hogy tegye lehetővé a Jobbik törekvéseinek megfelelően azt, hogy egy férfi négy évtizednyi munka után elmelessen nyugdíjba, akkor ennek a gazdasági alapját is látni kell, hogy eleve a költségvetés szociális kiadásaiból fordítunk erre az érintett korosztályra, és a tényleges teher jóval alacsonyabb annál, mint ami egyébként a nyugdíjkasszában megjelenik.

Fontosnak tartom azt is elmondani, amiről Gúr képviselőtársam itt nemrég beszélt, hogy 1 millió új munkahelyet ígért a kormány, és a Fidesz 2010-et megelőző választási programjában az szerepelt, hogy ezt az 1 millió új munkahelyet a magyar vállalkozások fogják megteremteni. A kormány nem arról beszélt, hogy lassan majd a közmunkások országa leszünk, és százezerszám fogják az embereket a minimálbérnél is kevesebb összegért közmunkásként foglalkoztatni, a kormány arról beszélt, hogy a magyar vállalkozásoknál jönnek majd létre ezek a munkahelyek. Ha megnézi államtitkár úr ezeket a magyar vállalkozásokat, sajnos azt lehet látni, hogy rendkívül kis hozzáadottérték-teremtés folyik ezen a területen, és a magyar gazdaság szerepe az elmúlt években egyre inkább marginalizálódik az itt megtelepedett külföldi vállalkozásokhoz képest.

Fontosnak tartom azt elmondani, államtitkár úr, szembesülve a költségvetés teljesülésének számaival, hogy a magyar költségvetés 185,5 milliárd forinttal támogatta a személyszállítást - ez a közösségi közlekedés támogatását jelenti -, 141,5 milliárd forintot kapott a MAV Start, 33,5 milliárd forintot kaptak a különböző Volán-társaságok a helyközi járataik iránt, de ezen a rendszeren belül óriási anomáliák vannak. Hadd mondjak egyetlen konkrét példát, tudom, hogy ez egy időkeretes vita és mindenre nem kerithetünk sort. Ózdi polgármesterünknel, Janiczak Dávidnál azzal szembesültünk, hogy az ózdi cigányok rendszeresen úgy utaznak a buszon, hogy van egy egészségügyi kártya, amely feljogosítja őt arra, hogy ne csak ő utazzon ingyen a helyközi járaton, hanem az az ember is, aki őt kísérőként elkíséri. Ezek az emberek nemegyszer megállapodnak a szintén buszra várakozó emberekkel, hogy a menetdíj feléért ők lehetnek a kísérők, és ilyen módon gyakorlatilag ingyen utazhatnak a buszon. Amikor azzal szembesültünk, hogy Ózdon a cigányság egy része így egészíti ki a jövedelmét, akkor megtettük javaslatainkat a kormány felé arra, hogy ezt az anomáliát szüntesse meg, hiszen ez egy visszaélésszerű alkalmazása annak a szociálpolitikai kedvezménynek, amit az utazással kapcsolatban érvényesíteni szeretnénk.

Azt kérem a kormánytól, hogy ezeknek a lyukaknak a betömésére is kerüljön sor, hiszen - még egyszer mondom - közel 200 milliárd forintos költségvetési kiadásról van szó, amelynek jelentős része megspórolható lenne, ha ezek a visszaélések nem

lennének jellemzőek. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én nem tudom, miért csodálkoznak azon, hogy kritikát fogalmazunk meg. Amikor a költségvetési vita volt - ön is pontosan tudja, mert itt ült jó néhány napot -, államtitkárként elmondta, hogy felelőtlenek vagyunk mi, ellenzéki politikusok, mert túl sok módosító indítványt adunk be, a másik államtitkár, Novák Katalin pedig azt mondta, hogy csak bátran, bátran, minél többet, minél több ötletet. Bár hozzáteszem, hogy az elmúlt egy év alatt, amióta képviselő vagyok, de az elmúlt időszakot is lehetne mondani, önök aztán mindent leszavaztak, legalábbis a kormánypárti képviselők mindent leszavaztak, ha jobbító szándékú a javaslat, ha nem. Engedjék már meg, ha egyetlen módosító indítványt sem fogadnak be, akkor legalább kritikát hadd fogalmazzunk meg a költségvetéssel, majd a zárszámadással kapcsolatban.

Érdeklődve hallgattam a felszólalásokat kormányoldalról meg öntől, és folyamatosan azt hangsúlyozták, hogy családbarát, családbarát, családbarát. Egy bizonyos időszakban felhagytak ennek a használatával, de úgy látszik, most a zárszámadásnál megint előjön. Szeretnék kérdéseket feltenni, államtitkár úr. Főleg a kormánypárti képviselőkre vonatkozik, s főleg Orbán Viktor miniszterelnökre, ha önök annyira jól teljesítettek az elmúlt majd' hat évben - mert ne már csak erről az egy évről beszéljünk -, akkor mondják meg nekem, hogy lehet Magyarországon még gyermekszegénység. Hogy beszélhetünk arról, hogy Magyarországon a mai napig a legnagyobb szegénységi kockázatnak számít gyereket vállalni. Minden egyes kutatás azt hozza ki, hogy Magyarországon a legnagyobb szegénységi kockázatot a gyermekvállalás jelenti. Egy szikrával sem javult, sőt romlott az elmúlt öt évben ez az arány.

De térjünk vissza arra, hogy 2014-ben a KSH szeptemberben nem merte megjelentetni a szegénységre vonatkozó adatokat, majd ment az adok-kapok a parlamentben is, aztán novemberben sikerült ezeket az adatokat közzétenni a Magyar Tudományos Akadémia elkészített anyaga után, hiszen miután a Magyar Tudományos Akadémia már nem bírta úgymond cérnával, hogy a KSH nem végzi el a feladatát, ő maga készítettett egy tanulmányt. Ennek kapcsán is elég rossz adatokkal szembesültünk. Elég érdekes az, amikor azt mondják, hogy mindent a családokért tesznek. Nagyon jó lenne egyszer Orbán Viktor véleményét hallani. Egyáltalán tudja azt, hogy mi zajlik itt? Lehet elmondani a kommunikációban napjában százszor, ezerszer, hogy családbarát intézkedés, családbarát intézkedés, csak el kell jönni vidékre és meg kell nézni, hogy ürül ki maga a vidék, hogy mennek el a fiatalok, és meg kell nézni, hogy a 18 év alatti fiatalok hány százaléka akarja már az érettségi után elhagyni az országot. Nem az egyetem vagy a főiskola

után, hanem az érettségi után! Már nem 50 százalékról beszélünk, hanem húsz megkérdezett 18 év alattinak több mint a 90 százaléka mondja azt, hogy ebből az országból el akar menni.

Néhány dologra felhívnám még államtitkár úr figyelmét azzal kapcsolatban, hogy miért mondjuk azt, hogy igazságtalan volt a 2014-es költségvetés is. 2014-ben több adót fizettünk, mint a 2010. évi kormányváltáskor, és a tehernövekedés megint a kisjövedelműek millióit érintette a legérzékenyebben.

(15-30)

Átlagosan kéthetente változtak az adószabályok, közelítette a 30-at a Fidesz által bevezetett új adók száma. Az adókedvezményről nagyon sok mindent elmondtunk már, akkor csak egyetlen adatot mondanék. A háromgyerekesek adókedvezményét csupán egy igen szűk kör, a legmagasabb jövedelemmel rendelkezők, a foglalkoztatottak felső egyötöde képes teljesen igénybe venni. Tudja, a három gyereket nevelő nők több mint 90 százaléka inaktív, államtitkár úr.

Az elmúlt évben mind abszolút értékben, mind arányaiban nőtt a magyar állam működésének költsége, miközben mérséklődött a szociális és jóléti kiadások értéke. A kormány nemcsak a tervezetthez képest, de a 2013. évihez képest is kevesebbet fordított a jóléti kiadásokra. Már elmondtam előzőleg is, míg 2013-ban a GDP 30,9 százalékát költötte az állam jóléti kiadásokra, addig 2014-ben már csak 28,7 százalékát. Érdekes, ha annyira minden rendben van, miért ezek a számok jöttek ki? Az állam a működésére, államtitkár úr, ugyanakkor a 2010. évben 15,3 százalékot költött, 2011-ben 19,1 százalékot, 2012-ben visszament 15,1 százalékra, 2013-ban ez 16,8 százalék volt, és utána megint felemelkedett 18,1 százalékra.

Többször elmondta, hogy a 2014-es költségvetés nem választási költségvetés volt. Akkor néhány dolgot engedjen már meg nekem, hogy figyelmeztessen rá, államtitkár úr. A kormány 2014-ben, a választás évében 100 milliárd forint felett rendelkezhetett minimális kontroll nélkül. A rendelkezésre álló összegből néhány tételt felsorolnék, államtitkár úr. A választások előtt Veszprém városának 718 millió forintot adtak, továbbá átvállalták a helyi aréna kamattartozásait, több mint 600 millió forintot. Jutott 800 millió forint a Welt 2000 Kft. megvásárlására és tanácsadói díjakra.

A Miniszterelnökség többletfadataira 3 milliárd forint jutott. Orbán Viktor budai Várba költözésének előkészítésére 750 millió forint ebben az évben. A szakmailag teljesen elhibázott és a pedagógusok által kritizált állami tankönyvellátásra 8,8 milliárd forint pluszforrást biztosítottak 2014-ben. Bankvásárlásra jutott 17,1 milliárd forint, és háromszor adták át a Várkert bazárt, ami csupán 20 millió forintba került a választópolgároknak. Tényleg, a választás évében nem beszélhetünk választási költségvetésről. De ez nem a teljes lista, államtitkár úr.

Többször elmondtam, hogy egy kormány sikeressége a születésszámból is lemérhető, hogy Magyarországon hány gyermek születik. 2011-ben volt az a nagyon rossz adat, amikor a 88 ezret alig haladta meg az élveszületések száma Magyarországon, majd 2012-13-ban egy minimális javulás következett be. És folyamatosan hallgattuk a sajtóban hol az államtitkárok megszólalását, hol a fideszes politikusokét, hogy na, beérett a családbarát kormányzás eredménye, most már több gyermek születik, és akkor most már minden rendben lesz. Igaz, hogy ez a 2-3 százalékos növekedés, persze, minden megszületett gyermeknek örülni kell, nagyon kevés eredménynek tekinthető. És pontosan attól félek a legutóbbi adatok közzététele után, ahol már 2014-ben a legutolsó adatként 0,7 százalékos emelkedésről beszélhetünk, hogy kifújta a családpolitikai intézkedések pozitív hatása. Az a felső egyötöd, aki nyertese volt ezeknek a családpolitikai intézkedéseknek, az egykulcsos adónak, a 16 százalékos adó bevezetésének, a jobb módú családokban megszülték azt a második vagy harmadik gyermeket, akit még úgy be tudtak vállalni, de körülbelül az év végétől, remélem, nem az fog bekövetkezni, hogy ténylegesen azt fogjuk látni, hogy itt véget is ért a bevezetett családpolitikai intézkedések pozitív hatása.

Rádásul a mai napig nem kaptam arra választ, folyamatosan mindig felteszem a kérdést, hogy a KSH által kiadott adatokban a külföldön anyakönyvezett gyerekek hány százaléka számít be a születési adatokba. Mert, ugye, államtitkár úr, most már a külföldön anyakönyvezett gyermekeket is, akik magyar állampolgároknak vannak leanyakönyvezve, őket is beleszámítják a KSH adataiba. A mai napig nem kaptunk erre választ. Érdekes lenne ezt is tudni.

És itt még, amikor családbarát intézkedésekről beszélünk, Gúr Nándor képviselőtársam már többször felhozta, hogy mi a legnagyobb baj, hogy miért nem nő drasztikusabban, ha ennyire jó a kormányzás, a gyermekszületések száma. Azért, államtitkár úr, mert azok a nők, akik szülni tudnának ennek az országnak gyereket, már nem ebben az országban vannak.

Az a korosztály, amelynek most szülni kellene, hiába csóválja a fejét államtitkár úr, már nem Magyarországon szülik meg a gyermekeiket, hanem külföldön. És azok a gyerekek, akik külföldön születnek, sok esetben még akkor sem tudnak hazajönni, ha hazajönnének, mert az anyakönyvi rendszer sokszor meg is gátolja ebben őket. Az elmúlt évek botrányából tudjuk ezt.

A másik meg, hogy egyáltalán ma Magyarországon, ha arról beszélünk, amit képviselőtársam is mondott, hogy 1 millió új munkahelyet ígértek, mit gondol államtitkár úr, ma egy fiatal közmunkára vágyik? Én megmondom magának, hogy nem. Nem arra vágyik. Nem a közmunkában akarja meglelni élete boldogulását. Hozzáteszem, nem is tudja meglelni benne, és arra családot alapítani, tervezni nem is lehet. Önök annyira védik ezt a közmunkaprogramot. Hát, államtitkár úr, ha nagyon cinikus akarnék lenni, nem magát akarom bántani, mert maga leg-

alább itt ül, de képviselőtársait igen, én kívánom maguknak, hogy előbb-utóbb részük legyen benne.

Még egyet a családbarát kormányzásról, hogy folyamatosan emlegetik szóban a nők szerepét. Tegnap kiderült, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úrnak mi a véleménye a nők szerepéről. Csak idézni szeretném. Egy szűk körű megbeszélésen Orbán Viktort megkérdezték, hogy miért olyan alacsony a felső női vezetők száma, és itt gondoltak a miniszterekre, mert nincs egy női miniszter sem, és nagyon alacsony, ha jól tudom, 7 államtitkár van a megszámíthatatlan államtitkárok között. Orbán Viktor azt mondta: például azért, mert a magyar politika alapvetően a folyamatos karaktergyilkosságokra épül. Ez brutális helyzetet teremt, amit bírni kell, de a nők ezt nem bírják. Igen, ez az egy mondat általánosan kivethető a Fidesz családpolitikájára és nőpolitikájára. Csak néhány kérdést fogalmaznék meg, és ez kimondottan Orbán Viktornak és kormányának szól és képviselőinek: honnan tudja Orbán Viktor, hogy mi mit bírunk meg mit nem? Ezt ő nem tudhatja, mert ő férfi. A másik a karaktergyilkosság. Akkor, azt gondolom, hogy ő tipikusan elárulta, hogy a Fidesz-KDNP-nek milyen politikája van. Ezzel az egy mondatlal elárulta Orbán Viktor, hogy ő milyen politikát folytatott az elmúlt öt évben. És akkor elcsodálkozunk azon, hogy nők nem vállalnak? Hát igen. Igen, akkor megadta Orbán Viktor erre a választ, hogy miért nem vállalják, vagy miért nem akarják egyáltalán, hogy ebbe a férfias világba több nő bekerüljön. Higgyék el, nem mi nem akarjuk, tesznek róla, hogy ne is vállaljanak a nők ebben szerepet.

Szóval, zárásképpen, államtitkár úr, egyre kérem, hogy a kritikát legtöbb esetben ne támadásnak vegye. A kritikát el is kell fogadni, és néha arra kérném önöket, bár ön erről nem tehet, mert nem ön fogja meghatározni, hogy mi a kormánypárt politikájának vonala, de kérje meg a kormánypárti képviselőket vagy a kormányt, hogy néha lehetne pozitívabban is hozzáállni az ellenzékhez, mert nem biztos, hogy az az igazság, amit önök látnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra megadom a lehetőséget Manninger Jenő képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, senki sem állítja, hogy az igazságot tökéletesen el tudja mondani, de az ellenzéki képviselők, azt hiszem, abszolút nem az igazságról beszélnek, hanem a saját indulataiktól vezérelve, amit részben meg lehet érteni, mert valóban, akik 2010 előtt válságba sodorták az országot, a szocialisták, nagyon nehéz nekik egy ilyen 2014-es költségvetésről beszélni, ami nem egy válságköltségvetés, hanem, ahogy hívtuk, a rezsicsökkentés költségvetése.

(15.40)

A makroszámok is nagyon jók, tehát valóban az egyetlen, amit tudnak kelteni, hogy megpróbálnak

ügynevezett szociális érzékenységre hivatkozva különböző problémákról beszélni, amelyekben természetesen lehet igazság, hisz mint mondtam, senki sem állítja, hogy az összes szociális problémát megoldottuk. De azért engedjék meg, hogy ha itt az előttem hozzászóló képviselő állandóan, folyamatosan a gyermekétkeztetéséről beszél és a gyermekéhezéséről - mert úgy látszik, ő evvel próbál kampányolni -, akkor azért beszéljünk már arról, hogy a gyermekétkeztetéssel kapcsolatban miket tett nemcsak a 2014-es költségvetésben a kormányzat, és a költségvetésben mik szerepelnek.

Azt hiszem, ha itt is összehasonlítaná a szocialista korszakkal, csak pozitívumot láthatna, mert a 2014-esben, tehát a most tárgyaltban 28 milliárd forint van, a 2015-ösben 58 milliárd forint és a 2016-osban 70 milliárd forint van a gyerekek ingyenes étkeztetésére, amivel gyakorlatilag azt el lehet érni, hogy a nettó 130 ezer forint/fő alatti keresetknél ingyen kapják meg a gyerekek az étkezést. Azt gondolom, ez igenis komoly eredmény, és ezt a jelenlegi kormányzat érte el. Nehéz ezt tudomásul venni, de sajnós azt kell mondjam, hogy mindenképpen pozitívumként kell értelmezni, ilyen nem volt korábban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most két percben Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze annyi Manninger képviselőtársamnak - nem fogok ismétlésekbe bocsátkozni, nem fogom elmondani azt, nem, nem, nem, hogy a mezőgazdasági jó esztendő, a pénzüpi pénzbőség, az olajár, a gázár megféleződése, nem, nem megyek a mélyére ezeknek -, csak azt akarom mondani, hogy ezek tények.

Az is tény, hogy a szegénység ebben az ötéves időszakban nőtt, és önök nem akkor kapcsolódtak be ennek a folyamatnak az enyhítésébe, amikor ezt meg kellett volna tenni - prevencióról nem is beszélhetek, hogy elébe mentek volna -, hanem akkor, amikor már olyan szintű problémákkal kellett szembenézni, mint amilyenekkel, akkor próbálnak valamifajta piciny megoldást teremteni. Magyarul: azt csinálják, hogy először pusztuljon el minden, nem számít, legyen jó mélyen, majd onnan picit megemelik a történetet, és akkor hozsannáznak. Szóval, önöknek nem ez a dolguk. Önöknek az a dolguk, hogy ma jobbat csináljanak, mint ami tegnap volt, holnap meg még jobbat, mint ami ma van. Önök hosszú időn keresztül hagyták, hogy ez ne így legyen, majd utána akarnak ebben valami pozitív változást tenni.

Még egy dolog, államtitkár úr. Most harmadszor kérem önt arra, és ne az összefoglalójában tegye meg, amikor majd nem beszélhetünk a dologról, tételesen mondja el nekem azt, hogy mi a viszonya a kormánynak - nem feltétlenül önnek, a kormánynak, de az önére is kíváncsi vagyok - az „egymillió új munkahely a gazdaságban” című ígéretükhöz. És nemcsak a viszonyát akarom tudni, hanem azt is, hogy tételesen mennyi az, amit önök ezek szerint

teremtettek a gazdaságban új munkahelyet. Tételesen mondja el azt, hogy mi a viszonya és kormányának a minimálbérnek nem a bruttóhoz, nettóhoz, hanem a vásárlóerő-értékéhez, amit az emberek a kezükbe kapnak, meg azt is, hogy a közfoglalkoztatottak egyharmaddal kevesebbet érő vásárlóerejű pénzéhez mi a viszonya. Ezekről beszéljen, mert, még egyszer mondom, akkor működik jól egy ország, ha a benne élő emberek jól élnek, jobban élnek ma, mint tegnap éltek.

Az utolsó mondatom pedig az, hogy ebben csinaljanak szociális népszavazást, ne abban, amit meg akarnak erősíteni (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*); az ilyen típusú kérdésekben, hogy a valóságot lássák. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő urat kérem, idézze fel, hogy 2010-ben, a választások előtt az akkori ellenzék részéről milyen ígérek hangzottak el, és idézze fel, hogy milyen volt a reakció ezekre az ígérekre. A Fidesz-KDNP akkor azt a célt tűzte ki maga elé, hogy tíz éven belül egymillió új munkahelyet kell teremteni. Miért egymillió munkahelyet? Azért, mert közel Magyarországhoz van egy hasonló történelmi, gazdasági adottsággal rendelkező ország, Csehország, ahol a lakosság létszáma nagyjából azonos, és ahol a foglalkoztatottak száma egymillióval nagyobb.

Olyan időszakban vagyunk - ahogy arra egyébként Mesterházy Attila képviselő úr felhívta a figyelmet -, hogy 2008-2009-ben nagyon súlyos gazdasági válság volt, ami megrázta egész Európát, és ami nem ült el 2010-ben: emlékezhetünk, hogy a görög adósságválság egy újabb lökést adott ennek a problémának, és 2012-ben zsugorodott az Európai Unió gazdasága. Na, ebben a helyzetben az akkori állításokra az volt a vélemény, hogy lehetetlen egymillió munkahely megteremtése tíz év alatt. (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem is sikerült! - Gúr Nándor: A gazdaságban!*)

Nézzük meg, hogy mi az, ami sikerült! (*Gúr Nándor közbeszól.*) Kérem, hogy ne vitatkozzunk a tényszámokkal! (*Gúr Nándor: A gazdaságban! - Bangóné Borbély Ildikó: Nem hát!*) 500 ezer új munkahely keletkezett (*Bangóné Borbély Ildikó: Hol?*) az elmúlt öt évben (*Közbekiáltás a Jobbik soraiból: Londonban!*), 500 ezer embernek van új munkája. Mutassanak nekem, képviselő úr, mutassanak nekem még egyetlen európai országot, ahol a foglalkoztatottság ilyen szinten bővült. Egyet mutasson, képviselő úr! (*Közbekiáltások az MSZP soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Ausztriában is... - Gúr Nándor: A KSH szerint...*) Elnök úr!

ELNÖK: (*Csenget.*) Képviselőtársaim! Kérem, fogadják el az államtitkár úr szavait, majd ő megma-

gyarazza, de ez az ő dolga. Kérem, higgyék meg le, tisztelt képviselőtársaim!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Képviselő Úr! Ha megengedi, én Szent István koronájához közel, az Országgyűlés épületében azt gondolom, hogy egymásnak a kellő tiszteletet meg lehet adni. Ön konkrét kérdéseket tett fel, én igyekszem az ön kérdésére választ adni, a kérésével összhangban nem a legvégén, hanem amikor kérdezett. *(Gúr Nándor: Tényszerűen!)* Tényszerű választ adok.

Kérem, ellenőrizze le a számokat, és ezután válaszoljon akkor arra a kérdésemre, hogy a gazdasági folyamatok alapján tud-e ön Európában más olyan országot mondani, amely hasonló kiindulópontból ilyen jellegű foglalkoztatásbővülést el tudott érni! És képviselő úr, válaszoljon arra, hogy a 2004-es európai uniós csatlakozás után mennyien vándoroltak el Magyarországról a szabad munkaerő-vándorlásnak köszönhetően! És válaszoljon arra, hogy vajon 2010 előtt vagy 2010 után javultak-e a munkavállalási lehetőségek!

Vajon 2010 előtt vagy után keletkezett-e több új munkahely? Ismétlem, kétségtelenül volt egy olyan gazdasági válság, amely megrázta Európa legtöbb országát. Az már egy külön kérdés, hogy ez a gazdasági válság Magyarországot egy kivéreztetett állapotban fogadta, és rendkívül gyors gazdasági összeomlás következett be. Példátlan volt összehasonlítva más országokkal, épp azért, mert teljesen fenntarthatatlan volt az államháztartás, semmilyen növekedés nem volt, minimális növekedés volt az európai uniós környezethez viszonyítva, nem volt érdemi reálkonvergencia.

Tehát a kérdésére az én válaszom az, hogy a kormányzati ígérettel összhangban új munkahelyek keletkeztek, az utolsó időszakban, az utóbbi években ezen új munkahelyek döntő része, túlnyomó része a versenyszektorban jön létre, és ha az öt évet nézzük, akkor is nagyságrendileg a fele az új munkahelyeknek a versenyszektorban jött létre. Miért? Azért, mert ebben a gazdasági helyzetben, amiről önök is beszéltek, a kormány 2010 után megtalálta azokat az eszközöket, amelyekkel érdemi gazdasági növekedést lehet elérni, a hiányt alacsonyan lehet tartani és a foglalkoztatás bővíthet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most normál időkeretben megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy néhány megjegyzésre én is reagáljak, ami itt a vitában elhangzott. Azzal a mondatával Szűcs Lajosnak mindenféleképpen egyetértenék, hogy meg kell köszönni a magyar embereknek azt az áldozatvállalást, amit az elmúlt évben is meg az azt megelőző fideszes kormányzás alatt tanúsítottak, hiszen ahogy a hozzászólásomban is erre próbáltam felhívni a figyelmet, bizony ezek a makrogazdasági adatok nagyon komoly pénzbe kerültek a magyar családoknak.

Nem igaz az az állítás - a szlogenek szintjén lehet persze ezt hangsúlyozni -, hogy ez egy családbarát kormány. Mi az ellenzékben egy szóval ki szoktuk ezt egészíteni, sajátcsalád-barát kormány, de általában, általánosságban véve ez nem családbarát kormány. Az államtitkár úr is utalt rá, hogy a családi adókedvezményekkel megpróbálták kompenzálni a lemaradást. Kérem, a családi adókedvezmények jelentős részét, kétharmadát nagyjából nem tudják igénybe venni a magyar családok, mert nem rendelkeznek akkora fizetéssel, vagy nem teljesen tudják - talán így pontosabb a fogalmazás - igénybe venni, mert nem rendelkeznek akkora havi jövedelemmel, amiből a teljes mértékű kedvezményeket igénybe vehetnék.

(15.50)

Éppen ezért mondtuk azt, hogy szerintünk ez nem jó módja vagy nem elégséges módja annak, hogy a magyar családokat - a nagyobb családokat érve elsősorban ezalatt - támogassuk és segítsük. Ezért volt számos olyan kezdeményezésünk, ami a családi pótléktól kezdve sok minden más adótechnikai eszközzel próbálta volna kiegyenlíteni ezt a hiányt, és olyan helyzetbe hozta volna a magyar adórendszert vagy ilyen értelemben ezt a fajta szociális támogatási politikát, ami mindenki számára elérhetővé tenné, és a mi meggyőződésünkben fakadóan, egy szociáldemokrata, baloldali meggyőződésből fakadóan jobban segíti azokat, akik jobban rászorulnak, és kevésbé azokat adott esetben, akiknek magasabb a fizetése.

Manninger képviselő úr mondatai a gyermekéhezéssel kapcsolatban: szerintem azért kell ebben kormánypárti képviselőnek is óvatosabban fogalmaznia, mert senki nem lehet elégedett a helyzettel egészen addig, amíg egyetlen éhező gyerek is van Magyarországon. Mi ezt többször elmondtuk, Borbély Ildikó képviselőtársam is elmondta, hogy az örömdetes, hogy nőnek azok a források, amiket a gyermekéhezés felszámolására fordít a kormány. Ebben, mi úgy gondoljuk, volt annak is része, hogy a szocialista képviselők éveken keresztül keményen és határozottan követelték ezt, és felhívták a figyelmet erre a helyzetre. De mégis, az Állami Számvevőszék jelentésében, ha jól emlékszem, arról írnak, hogy 8-15 milliárd forint fedezet még hiányzik ahhoz, hogy a benne foglaltak teljesülhessenek. Tehát miközben emelkedett ez az összeg valóban 70 milliárd körüli nagyságrendre, addig nem biztosítottak ennek a forrásai teljes mértékben. Tehát az egyik feladat az, hogy ami bele van írva a költségvetésbe, aztán teljesüljön is.

A másik, ami egy nagyon egyszerű összehasonlításként biztos, hogy helytálló, hogy miközben 70 milliárdot költünk erre, és mégiscsak éheznek a gyerekek Magyarországon, aközben 80 milliárdért felújítjuk a Puskás-stadiont. Tehát ha valamihez arányítani akarjuk a források nagyságrendjét, meg hogy mennyire boldogok vagyunk azzal, hogy emelkedtek ezek a források, akkor rögtön lehet hozzáté-

ni egy másik mérőszámot is, ami meg arról szól, hogy még mindig annyit nem költünk rá, mint amennyi a Puskás-stadion tervezett felújítási költsége. Arról nem is beszélve, hogy futballstadionokra lassan már 200 milliárd forint feletti összeget költünk, és nem úgy tűnik, mintha ez olyan nagymértékben emelte volna a magyar futball színvonalát. Az pedig egészen biztos, hogy egészen más helyen is jó lenne és lenne helye ezeknek a pénzeknek, ezeknek a forrásoknak.

A közmunkáról is beszélt államtitkár úr, és én szerintem egy határig abszolút egyet is értünk, én is azt gondolom, hogy a közmunka egy jó eszköz arra, hogy azoknak az embereknek, akik kiszorultak a munkaerőpiacról vagy már tartós ideje nincsenek a munkaerőpiacon, valahogy egy visszautat kell adni, ami visszaútnak államilag támogatottnak vagy támogatott útnak kell lenni, talán így egyszerű a fogalmazás. Csak szerintem a kormány megállt ebben félúton. És ezt azért mondom, mert Gúr Nándor itt ül mellettem, aki az előző szocialista kormány idején tulajdonképpen kezdeményezője volt - akkor is volt közmunkaprogram egyébként, a mi kormányunk idején, nem ilyen léptékben, nem ilyen feltételrendszer mellett, de létezett a közfoglalkoztatás. Emlékszem, 80-100 milliárd forintos nagyságrendet költöttünk rá évente. Tehát én abszolút nem tartom helytelennek, hogy a kormány próbálkozik és van egy ilyen kezdeményezés. Ahol a problémát látom, az az, hogy nincs továbbgondolva, hogy mi történik azokkal az emberekkel, akik beléptek már a közfoglalkoztatásba, ott vannak, és jó lenne őket - most jó értelemben véve - áttolni a rendes gazdaságban meglévő munkahelyekre. Tehát én úgy képzeltem el magamnak, hogy úgymond a közfoglalkoztatás az az előszoba, de valahogy be kellene vinni az embereket a nappaliba, hogy le tudjanak ülni, tehát hogy hosszú távon komfortosan érezzék magukat. Ehhez az kellene, hogy a gazdaságban létrejövő munkahelyekre tudjuk átvizetni ezeket az embereket, és ne ragadjanak bent ebben a közfoglalkoztatásban a korábbi munkanélküliek, hanem bizony legyen a gazdaságnak egy felszívó hatása, és aztán ezáltal valóban hosszú távon lehessen megoldani ezeknek az embereknek az életét, az élethelyzetét.

És az is biztos - és volt néhány ilyen kormányzati mondat is, azzal egyetértek -, hogy lesznek sokan olyanok, akik benne ragadnak ebben a helyzetben, és nem tudnak hosszú távon sem más módon visszatérni a munkaerőpiacra. Egészen biztosan ezért, én is azt gondolom, hogy ez a közfoglalkoztatás egy hosszú távon fenntartandó foglalkoztatáspolitikai eszköz. Csak szerintem ezzel a képzéssel, továbbképzéssel, hogyha nem pont, pont, vesszőcskét kell nekik rajzolni, meg a kettőt a kettővel összeadni, hanem valódi olyan hiányszakmában képzik esetleg őket, ami valódi szakmát ad a kezükbe, akkor egészen biztosan lehetne ebben még továbblépni.

Tehát mi pusztán azt mondjuk, hogy a jó foglalkoztatottsági adat megtévesztő. Miközben senki nem mondta, hogy szomorkodunk amiatt, hogy ilyenek az adatok, csak azt mondtuk, hogy ez hosszú távon nem

lesz fenntartható, mert örök életben nem lehet majd mindenkit és egyre bővülő körben az embereket ebben a közfoglalkoztatásban tartani. Ezért mondjuk azt, hogy a továbblépést kellene biztosítani. Most zárójelbe teszem egyelőre, hogy a feltételrendszer, a fizetés, s a többi, meg az időtartam hogyan alakul, ebben az ehhez jobban értők egészen biztosan hosszasan tudnak vitatkozni. Tehát magyarul, mi azt kritizáljuk, hogy a jó munkanélküliségi vagy foglalkoztatottsági adatok a másik oldalról, ezek strukturálisan nem oldják meg a problémát, ezek pusztán egy válsághelyzetet átmenetileg kezelnek, de szerintünk hosszú távon a magyar nemzet érdeke az lenne, hogy egy strukturális megoldást is találjunk erre a kérdéskörre, és ebben mi egészen biztosan partnerek lennénk. Sőt, én azt is mondom, és én ezt képviseltem is a választási kampányban is, hogy azzal a kormányzati szándékkal én tudok egyetérteni, hogy az államnak igenis van feladata a munkaerőpiacon, a foglalkoztatáspolitikában. Tehát magyarul: a piac nem fog mindent megoldani. Tehát ott, ahol már a gazdaság nem tud munkahelyeket teremteni vagy nem akar, ott bizony az államnak van szerepe, feladata, hogy belépjön mint nemcsak szabályozó, hanem kezdeményező is.

De ettől még sajnos igaz a másik oldal állítása is vagy az érem másik oldala is, hogy bizony a gazdaságban kevesebb munkahely jött létre, mint amit korábban ígérték. És, államtitkár úr, higgye el, hogy én nagyon figyelmesen követtem a 2010-es választásokat, tekintve, hogy jelölt voltam, és higgye el nekem, hogy Orbán Viktor és a Fidesz nem így értette az egymillió új munkahelyet, mint ahogy ön most utólag magyarázza, nehogy személyeskedésnek vegye. Ők úgy értették, hogy a gazdaságban jön majd létre egymillió új munkahely tíz év alatt (*Dr. Szűcs Lajos közbeszólása.*), nem pedig a közmunkaprogrammal felpumpált számmal. És bizony, ez nem sikerült. Sok oka van ennek, mi akkor is mondtuk, hogy ez olyan szám, ami szép kerek, de egészen biztosan nem fog sikerülni. '10-ben, '11-ben, '12-ben, '13-ban, '14-ben is jeleztük, hogy hol van az az úgynevezett százezer munkahely, amelyik a gazdaságból hiányzik. És abban a kedvezőtlen befektetői környezetben, ami jelenleg Magyarországon van, tehát amilyen a külföldiek értékelése ebben a tekintetben, nincs is reális lehetőség arra, hogy százezer új munkahely jöjjön létre a gazdaságban, sajnálatos módon.

Arról nem is beszélve - és ez volt a másik ilyen típusú javaslatunk -, hogy nem elég az, ha munkahelyek jönnek létre, hanem tisztas bér is kell hozzá. Tehát ezért mindenféleképpen a kormánynak afelé kell haladnia, hogy a jövedelemkülönbségeket lehessen csökkenteni, és arra ösztönözni a munkaadókat, hogy bizony a gazdasági szektorban is nőjenek a munkabérek. Valóban volt egy 3,6 százalékos, ha jól emlékszem, minimálbér-emelés, de ez sem tudott - és azt hiszem, az ön minisztere is úgy fogalmazott, hogy ez nem egy átütő erejű és nem egy jelentős béremelést jelent. És aztán nem is gyűrűzött tovább a gazdaságban a különböző munkahelyek tekintetében. Tehát mi azt mondjuk, hogy legyen tisztas

munkahelye minden magyar embernek, és emellett legyen egy tisztességes bére, amiből aztán meg is tud élni. És tulajdonképpen szokták mondani, hogy a jó foglalkoztatáspolitikát egy jó szociálpolitikát is jelent egészen biztosan, hiszen számos probléma már nem jelenik meg akkor a családok esetében.

A másik, és szerintem ebben is érdemes korrekten fogalmazni: mégiscsak nagyon sok ember elhagyta az országot és elment külföldre dolgozni. Szerintem nem túlzás azt állítani, hogy 1956 óta nem ment el annyi ember Magyarországról, mint ahányan elmentek az elmúlt négy-öt évben. És bizony ezek az emberek képzettek, mobilak, hiszen nemcsak Szabolcsból költöztek át Sopronba adott esetben, hanem ennél még nagyobb távolságra is hajlandók voltak elmenni, kockáztatva a családjukat, baráti kapcsolataikat, egyebeket; nyelveket beszélő olyan emberek, akiket hol Londonban, hol Berlinben, hol Ausztriában felszív a munkaerőpiac. És ma már nemcsak fiatalok mennek el, hanem bizony az idősebb korosztály vagy a régebb óta fiatal korosztály is elhagyja az országot, különböző szakmákban, a fodrásztól egészen a mérnökig egészen biztosan.

(16.00)

És tudja, ezzel az a gond, hogy lehet örülni, merthogy ez is beleszámít a foglalkoztatottsági adatokba, de az a baj, hogy egyrészt elmennek ezek az emberek, másrészt amikor megkérdezzük őket, hogy tessék megmondani, milyen hosszú időre tervezik a kinttartózkodást, mikor tetszenek visszajönni Magyarországra, akkor bizony az a válasz, ami még tragikusabb, hogy soha. Tehát ha már egyszer valaki megtalálja kint a számítását, bárhol Európában, akkor bizony sokkal nehezebben vágyik arra, hogy aztán hazajöjjön. Éppen ezért szerintem dicséretes az a kormányzati szándék, ami arról szól, hogy próbáljuk valahogy hazahozni ezeket a fiatalokat, de ezzel a programmal, amibe most belefogtak, azt gondolom, ez nem sok sikerrel fog kecsegtetni, hiszen a szívóhatás és az ottani előnyök egészen biztosan nagyobbak, mint amit a mostani kormány tud vagy akar ígérni ezeknek az embereknek.

A másik, amit a gazdaságpolitika tekintetében nem pontosan értünk, bocsánat, előtte még egy EU-s mondatra reagálnék, amit államtitkár úr említett. Az államtitkár úr azt mondta, hogy 2004 óta vagyunk EU-tagok, tehát magyarul, azóta mindig az európai uniós források beleszámítanak a gazdasági növekedésbe. Ez teljesen így van, én is úgy gondolom, hogy ez mindig része volt a magyar GDP növekedésének. Én pusztán arra utaltam a hozzászólásomban, hogy a mostani mértéke ezeknek a forrásoknak, amit 2014-ben le tudtunk hívni, olyan nagy, hogy mint ilyen - hogy mondjam - motorja a magyar gazdasági növekedésnek, a következő évben nem tud megismétlődni. Biztosan akkor is lesz egy komoly összeg, és az nagy részben fogja kitenni a magyar GDP-növekedésnek az okát, de ez a nagyságrend nem áll majd rendelkezésre. Ezért mondtam azt, hogy nem

fenntartható ez a típusú növekedés, és a lassulás mindenféleképpen be fog következni.

Most nem akarnék önnel ebben közgazdasági vitába kezdeni, mert kevés ahhoz az idő, hogy az infláció nulla vagy mínusz, arról lehet vitatkozni, hogy az hosszú távon jó-e a gazdaságnak vagy nem, szerintem nem, de most ebbe nem mennék bele. A lakosoknak, a családoknak biztosan jó, mert nem élték meg mint árnövekedést, vagy legalábbis kisebb mértékben.

A másik mondat arról szól, hogy volt a kormányzatnak egy kezdeményezése, ez az úgynevezett keleti nyitás politikája meg a déli nyitás politikája, és ebből a zárszámadásból nem az derül ki - a mögöttes adatokból, amit a Külügyminisztériumtól és egyéb más adatokból, statisztikai adatokból kaptam -, hogy ez olyan sikeres lett volna. Sokkal inkább azt látjuk, hogy az EU felé tudta Magyarország növelni az exportját, ott növekedett, míg Oroszország, Kína, egyéb más, tehát úgymond a keleti nyitás célországai ez nem sikerült, a déli nyitás meg semmilyen formában nem perfektuálódott, hogy ilyen csúnyán fogalmazzak.

Tehát azt gondolom, hogy ebben még bőven lenne potenciál, amit érdemes lenne kihasználni, érdemes lenne ösztönözni, csak nem azzal a retorikával, hogy afelé, ami felé nő a magyar export, tehát ahol nőnek és javulnak a kereskedelmi kapcsolataink, ez az Európai Unió, ott állandóan rontjuk a viszonyunkat és a partnerséget ezekkel az országokkal, a másik irányba, ahol meg nem nagyon sikerül, ott meg folyamatosan hozsannázunk. Bár hozzáteszem, hogy valószínűleg az arab országok is, amikor a miniszterelnök muszlimozik meg iszlámveszélyről beszél, akkor kisebb hajlandósággal fognak Magyarországon befektetni, és kevésbé örömmel fognak jönni Magyarországra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót normál időkeretben Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Több szó is esett róla, és Tukacs István képviselőtársam is kiemelte, hogy egyértelműen egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, ami a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról szól, hogy hogyan teljesültek a számok, arányok. Ez teljesen egyértelmű, hogy nem lehetne itt előttünk, hogyha ebben komolyabb probléma lenne. A probléma az, hogy maga a 2014. évi költségvetés volt egy tragédia önmagában, és sajnos az látszik, hogy ez a tendencia azóta sem változik, tehát alapvetően ezzel van a problémánk, és én is ezt szeretném hangsúlyozni.

A biztonság kérdéséhez szeretnék visszakanyarodni, hiszen nagyon sok dimenziója létezik a biztonságknak, mint ahogy a szociális biztonság kérdéséről képviselőtársaim nagyon sok felszólalásukban beszéltek most, és felsorolták, hogy mik azok a nagyon komoly problémák, amelyek miatt nem beszélhetünk Magyarországon szociális biztonságról. Beszélhetünk a közbiztonság kérdéséről a biztonság

dimenziójában, és egyébként a katonai biztonságról, itt a Magyar Honvédséghez szeretnék még egy pár mondat erejéig visszakanyarodni.

Ami miatt öntől is azt kértem, hogy fordítsanak több figyelmet arra, hogy pluszforrásokat kaphasson a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium fejezet, annak az is az oka az előző felszólalásomban felsorolt érvek mellett, hogy az elmúlt öt évben egy olyan forráselvonásnak lehettünk tanúi - ez főként a 2010-2014-es ciklusra jellemző -, amikor történelmi mélypontra süllyedt a Magyar Honvédség költségvetése, a GDP 1 százaléka alá. A legnagyobb mélypont a GDP 0,69 százaléka volt. Soha a rendszerváltás óta, tehát az elmúlt 25 évben nem csökkent ilyen mélypontra a honvédség költségvetése. Ez azt jelentette, hogy abban a négy évben összesen 250 milliárd forintot vontak el a Magyar Honvédség működésétől, ami egy teljes éves költségvetése a honvédségnek, és teljesen egyértelmű, hogy egy ilyen mértékű forráselvonás évtizedekre korlátozhatja a fejlesztési lehetőségeket, a működési körülmények javításának a feltételeit.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tehát emiatt a folyamatos emelés mellett, amit megígért a kormány - van erre ígéret, hogy 0,1 százalékkal folyamatosan nőni fog évről évre a költségvetés -, emellett egyértelmű, hogy pluszforrásokra van szükség. De hogy ha pluszforrásokról beszélünk, akkor ne azokra a forrásokra gondoljunk, amiket pluszfeladatok elvégzéséhez kap a Honvédelmi Minisztérium. Gondolok itt például az állami rendezvény szervezésre, ami átkerült az Igazságügyi Minisztériumtól a Honvédelmi Minisztériumhoz, és ehhez azért jelentős pluszforrásokat kapott a minisztérium, de teljesen egyértelmű, hogy az alapfeladatok ellátását és a működőképességet nem javítják ezek a pluszforrások, és ezek egyébként többmilliárdos nagyságrendben mérhetőek már a 2015-ös évre is. Azt gondolom, hogy ezeknek a mértékű forrásoknak lenne jobb helye is, hogyha az alapfeladatok ellátására fordítaná ezeket a kormány, illetve a Honvédelmi Minisztérium. Tehát ezt leszögezhetjük, hogy nyilván nem a rendezvény szervezés a fő feladata a honvédségnek, sem pedig a Honvédelmi Minisztériumnak.

Az átláthatóságról szeretnék itt egypár mondatot szólni, hiszen több fejezet kapcsán is felmerült az átláthatóság kérdése. Egyértelmű az, hogy például a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium esetében ez lehet egy olyan kérdés - itt van egyrészt az átláthatóság, másrészt a nyilvánosság kérdése -, abban én is egyetértek, hogy igenis, lehetnek olyan ügyek, olyan valós nemzeti érdekek és nemzetbiztonsági érdekek, amelyek egyébként a nyilvánosságnak a lehetőségeit szűkítik. Ezzel alapvetően nem is lenne probléma.

A hatalmas probléma az, hogy már a 2011-es honvédelmi törvényben megtalálható egy olyan passzus, ami szerint bármilyen adat, ami a honvédség működésére és konkrét adataira, számaira vo-

natkozik, 30 évig nem nyilvános adat. Tehát ezzel jelentősen korlátozza a kormány mind a nyilvánosságnak a lehetőségét, mind pedig az átláthatóságot.

Tehát azt gondolom, hogy ennek van egy egészséges mértéke. Ténylegesen lehetnek olyan kérdések, amiben a nemzetbiztonsági érdek miatt a nyilvánosság számára nem megismerhető valami, de soha nem csorbíthatja az átláthatóságot, hiszen ilyen esetben, mint ahogy vannak képviselők, és van olyan bizottság, több bizottság is, melynek a tagjai rendelkeznek a megfelelő személyi biztonsági tanúsítvánnyal, C típusú átvilágítással, az átláthatóságot minden körülmények között, ha máshol nem, ezekben a bizottságokban a beszerzések menetének, a stratégiának az ismertetésével igenis biztosítani kell, illetve a megfelelő dokumentumokba való betekintés lehetőségét is szükséges biztosítani.

És hogy mik lehetnek olyan esetek az elmúlt évekből, tényleg alapvetően két példát szeretnék elsősorban felhozni, de számtalan esetet láthattunk, amikor egyébként csorbult ez a fajta átláthatóság, mint például a három Mi-8-as helikopternek az ad hoc beszerzése 2014 tavaszán, mindössze pár nappal a választások előtt, vagy akár a HM EI Zrt. székházfelújításának az ügye.

(16.10)

Ezek mind-mind olyan ügyek, amelyekben szükség van és lett volna az átláthatóságra. Természetesen várjuk azt, hogy induljanak vizsgálatok ezekben az ügyekben, és azt is, hogy mind a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság előtt, mind pedig akár iratokba való betekintés formájában igenis meglehessen az a parlamenti kontroll, országgyűlési kontroll, ami biztosítja az átláthatóságot. És egyébként, bár ez nem beszerzés kérdése, de természetesen a Gripen és a Jak-52-es repülőesemények kapcsán is fogjuk várni a későbbiekben majd a tájékoztatást.

A 2014. évi költségvetés teljesülése kapcsán a Belügyminisztérium esetében is néhány dolgot szeretnék megemlíteni. Idéznék a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatallal kapcsolatban ebből az előterjesztésből. A menedékkérők számának drasztikus emelkedése miatt a kormány év közben többletforrást biztosított 60 fős létszámfejlesztésre, valamint konténerekből 300 fős befogadó állomás kialakítására a Szegedi Fegyház és Börtön nagyfai telephelyén. Ezt ugye, a mostani zárszámadásból idéztem, a 2014-es évre vonatkozik. És ha megnézzük, hogy ebben a mondatban milyen számok szerepelnek, akkor szintén érthetetlen továbbra is az, amit többször elmondtunk, az utóbbi hónapokban is, lassan már éveken, hogy már 2014-ben információk alapján lehetett tudni, és a kormány tudhatta azt, hogy milyen menekülthelyzet, milyen menekülthullám várható esetlegesen. Böven megvolt az idő arra, hogy felkészüljön ennek a kezelésére, természetesen a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal is felkészülhetett volna ilyenformán ennek a kezelésére. Ugye, láttuk, hogy az idei évben több száz főt kellett a nyár folyamán felvegyen a BÁH. Meglehetősen

furcsa, hogy hiába volt a kormány az információk birtokában, mégis a 2014-es évre összesen 60 főt állapított meg, ahogy az egyébként kiderül a zárszámadásból.

A Belügyminisztériumhoz kapcsolódó, hogy a rendvédelmi szervek állományánál mindenféleképpen szeretném kiemelni ugyanazt a problémakört, ami a honvédség állományára is vonatkozik, a közalkalmazotti státuszban lévőknek a kérdését. Tehát szükség van arra, hogy a köztisztviselői illetményalap megemelésre kerüljön, és azok, akik kimaradtak a mostani illetményfejlesztésből és többeszes, tízezres állománynagyságrendről beszélünk, ők is kapják meg a megfelelő ellentételezést és emelést, illetményfejlesztést a munkájuk ellentételezéséért.

A Belügyminisztérium esetében láthattuk, hogy uniós fejlesztési források közül kerültek ezek felhasználásra, viszonylag nagy nagyságrendben, viszont láthattuk azt is, hogy maga a költségvetési támogatás nem nőtt érdemben. Itt is szeretném kiemelni, hogy itt a közbiztonsági feladatok ellátásáról, rendvédelmi feladatok ellátásáról van szó. Tehát semmiképp sem maradhat ez a terület sem forrás híján. Viszont láthatjuk azt, hogy vannak kiemelt területek, mint például a Terrorelhárítási Központ. Itt továbbra is súlyos feszültségeket okoz az állományban az, hogy míg a Terrorelhárítási Központ finanszírozása, mondhatni, az egekben jár, addig egyébként a többi területre nem jut megfelelő forrás.

És amire még szeretném kérni a Belügyminisztérium fejezettel kapcsolatban államtitkár urat, mindenféleképp szükséges a kormány felé jelezni, és sajnálom is, hogy ilyen kevesen vagyunk most itt, hogy ugye, egy folyamatos előrelépést biztosító életpályát ígért a kormány a rendvédelmi szervek állományának, hasonlóképpen, mint ahogy a Magyar Honvédség állományának is, a Magyar Honvédség esetében ez nagyon szerencsésen megvalósult, viszont az új szolgálati törvényt, ami a belügyi szervek állományára vonatkozott, még hatálybalépés előtt módosította a kormány.

Ennek az lett az eredménye, hogy 2019. január 1-jéig, vagyis a 2018-as választások utánra tolta el a kormány magának a törvénynek a lényegét, ennek az illetményrendszernek az alkalmazását. Tehát így ott tartunk, hogy a rendvédelmi szervek állománya, bár megkapta az idejében az illetményfejlesztést, úgy néz ki, hogy a jövő évben a megígért összeget meg fogja talán kapni, viszont semmilyen törvényi garancia nincs arra, hogy ez az előmeneteli és illetményrendszer megfelelően tudjon működni, hiszen pont ez az, ami egy módosítás kapcsán kikerült a törvényből.

A fegyveres szervek állományáról, rendvédelmi, honvédelmi szervek állományáról beszélünk, egy dolgot még szeretnék megemlíteni. Ez pedig a Honvéd Egészségpénztár kérdése. Több mint 27 ezer, nagyrészt katona, honvédségi dolgozó, rendvédelmi szervek állománya, dolgozó, illetve nemzetbiztonsági dolgozóknak a megtakarítása az 1,8 milliárd forint értékben, ami egyébként elveszett a Buda-Cash csődjével kapcsolatban, a DRB ügyében. Ez az, amiben

mindenféleképpen cselekedni kellene, hiszen azt gondolom, hogy a megbecsülésnek a minimuma többek között itt kezdődik, hogy amikor 1,8 milliárd forintról beszélünk, ami a teljes magyar költségvetéshez képest tényleg egy nagyon parányi összeg, viszont az állomány tagjai számára nagyon sokat jelent, akkor a kormány igenis segítséget nyújt ebben a kérdésben.

Én megértem minden kormányzati érvelést vagy minisztériumi érvelést, amikor mondjuk, azt mondja a Honvédelmi Minisztérium, hogy nekik egyébként jogilag nincsen közük ehhez, mert ugye, csak nevében Honvéd Egészségpénztár a Honvéd Egészségpénztár. Hát persze kifogásokat lehet keresni, és egyébként vannak olyan érvek, amik ténylegesen megállnak, tudjuk, hogy így van, viszont az nem kérdés, hogy nem nézheti tétlenül a kormány, ami történt, nem nézheti tétlenül, hogy ezek az emberek nem férnek hozzá a megtakarításaikhoz, tehát mindenféleképpen valamit tenni kell az ügyben. A Miniszterelnökség azt a választ adta a kérdésemre, hogy vizsgálják ennek a lehetőségét, úgyhogy államtitkár urat kérdezem, hogy tud-e esetleg valamit mondani, vagy tud-e erről az esetről ténylegesen, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium felé érkezett-e már ilyen megkeresés, hogy tervben van-e ezeknek a betéteknek az ügye. Hiszen tudjuk azt, hogy ők nem tőzsdéztek, tudjuk azt, hogy maguk a minisztériumok odaautalták a kafetériát az állomány részére, tehát mivel a minisztériumok is úgy gondolták, hogy valószínűleg biztonságos ez a hely, ezért nem gondolom, hogy az állományra vagy a tagokra kellene fogni azt, hogy semmilyen kötelezettségük nem volt, hogy a Honvéd Egészségpénztárba fektessék a pénzüket.

Tehát jó lenne, ha ebben az esetben is történelem valamilyen megoldás felé lépés. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter Márta képviselő asszony. A következő hozzászóló Gür Nándor képviselő úr, MSZP. Jegyző úr, ön é a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem arra törekedni, hogy ez legyen az utolsó megszólalásom, csak az szabhat ennek gátat, ha a valósággal nem egyenértékű kinyilatkoztatásokat fogok hallani, mondjuk, a kormánypárt oldaláról vagy államtitkár úr részéről. De hát remélem, hogy erre nem kerül sor.

Banai Péter Benő államtitkár úr 2010 ígéreteit érintette. Én nem megyek ebbe mélyen bele, lehet, hogy ön nem volt benne akkor annyira intenzíven a kampányban, szeretném önnek elmondani, hogy olyan ígéret volt, ami arról szólt, hogy két hét alatt rend lesz. *(Dr. Szűcs Lajos nevet.)* Most nem akarom elmondani, hogy a statisztikai feldolgozások hogyan történnek meg a bűnesetek elkövetését érintően, hogy mi mindent nem mutatnak meg, mint ami a korábbiakban megmutatkozott. Nem akarom részletekre bontani, csak jelzem, hogy lehet új statisztikát csinálni, hogy olybá tűnjön, mintha valami jobb lenne és mégsem az.

Vagy azt mondták, hogy radikális adócsökkentés lesz. Fel kell lapozni, tudják, azt a kis sárgát, „Csak a Fidesz!”, és akkor radikális adócsökkentés, és akkor tudják önök is, hogy közel 30 olyan új adónem bevezetését tették meg, amellyel több ezer milliárd forintos terhet zúdítottak a vállalkozásokra és a lakosságra.

Vagy a harmadik, és akkor itt egy picit lehorgonyozok, azt ígérték, hogy egymillió új munkahelyet teremtenek a gazdaságban. *(Dr. Szűcs Lajos: Tíz év alatt!)* Tíz év alatt, így van, így tényszerű, egymillió új munkahelyet a gazdaságban tíz év alatt. Hát szeretném mondani, félidőn túl vagyunk; félidőn túl vagyunk, hatodik éve kormányoznak.

(16.20)

Most akkor nézzük, mi a helyzet az ebből a tíz évből eltelt - de az nem lesz önöknek sajnós, mert csak nyolc jut; de mindegy, egye fene - több mint öt esztendőben.

KSH. Azt elfogadják, ugye? Tehát KSH: a 15-74 éves korosztályt érintően - 2009 egész évére vonatkozó átlagfoglalkoztatási adatokat mondok - 3 millió 748 ezer fő. Látom, üti befele a gépbe államtitkár úr; nem baj, mert legalább tisztán tudja rögzíteni. 3 millió 748 ezer fő. 2014-ben ez a számadat 4 millió 101 ezer fő, és akkor felfelé kerekítettem: 4 millió 101 ezer fő. Olybá tűnik, a különbség e tekintetben 353 ezer fő. Olybá tűnik: 353 ezer fő. Na most, ez a statisztika.

Akkor nézzük a statisztikához illesztett valóságot! Négy tételt mondok önöknek; kicsit búvárokodjanak utána, és akkor szembesülni fognak vele.

2009-ben az átlagos foglalkoztatási, közfoglalkoztatási létszám 40-50 ezer fő között volt. 2014-ben 200-210 ezer fő között. Ennek a különbsége 160 ezer fő, akik munkanélküliekből közfoglalkoztatottakká váltak; tudják, kétharmad annyi pénzért, mint amennyit kaptak öt évvel ezelőtt vásárlóerő-értékben. Tehát 160 ezer fő.

2009-ben a külföldön munkatevékenységet folytató és a magyar statisztikába beszámított emberek köre, akik egy évnél nem régebben munkatevékenységet végeznek, az 15-20 ezer fő között volt; 2014-ben pedig 110 ezer fő. A különbség itt egy olyan 90-100 ezer fő.

Csak ez a két tétel együtt, a 160 meg a 100, ez 260 ezer fő, akik nem a gazdaságban, hanem részben a közfoglalkoztatásban és külföldön munkatevékenységet végzők, akik a magyar statisztikában rögzítettek, regisztráltak, nyilvántartottak - mintha Magyarországon dolgoznának. Önök őket kvázi elüldözték innen, mert máshol kell a kenyérüket megkeresni, de a statisztikában itt vannak nyilvántartva, mint ha itt lennének foglalkoztatottak. Hülyíteni lehet egymást, csak nem sok értelme van, mert akkor elmegyünk a részletekbe, és a valóság színpadára lépünk, és bebizonyítom önöknek, hogy az a 353 ezer fős növekmény, amely a 2009. és 2014. évek átlagában a 15-74 éves korosztály foglalkoztatásához illesztetten megmutatkozik, ha csak ezt a két tételt veszem górcső alá, akkor mindjárt zsugorodik 93 ezerre.

Mondok egy harmadik tételt. Önök nagyon sok 8 órás foglalkoztatási helyből 4 órásat csináltak. A 4 órás foglalkoztatási hely a statisztikában ugyanúgy jelenik meg, mint ha 8 órás lenne, miközben az ember félannyi pénzhez jut hozzá, de statisztikailag egyként veszik nyilvántartásba, ugyanúgy, mint a 8 órásat. Magyarra fordítva, 55 ezer ilyen embertöbblet volt 2009 és 2014 viszonylatában. Ha korrekt akarok lenni, akkor nem 55 ezer fővel számolok, hanem felezem, 27 500, durván 30 ezer embernyi többlet lehet a statisztikából így kimutatni, mert 8 órából csináltak két 4 órásat, a két 4 órás pedig nem egyként van nyilvántartva, mint a 8 órás, hanem kettőként. Tehát legyenek korrekt, ne 55 ezres többletről beszéljek, csak 30 ezresről, 27 500-asról.

Nagyjából tehát a 30 ezres és az előbb említett 160 plusz 100 ezer fő 290 ezer fő. 353 ezer fő az eredeti többlet 2009 és '14 viszonylatában, és a három tétel együttesen, a közfoglalkoztatás növekménye, a külföldön történő foglalkoztatás, akiket beszámítanak a magyar statisztikába - csak azok, akiket beszámítanak a magyar statisztikába! -, növekménye tekintetében az a közel 100 ezer fő, és a 8 órából 4 órássá lett többlet 30 ezer fő statisztikailag beszámíthatóan, ez 290 ezer főt hoz ki. A különbség tehát 63 ezer fő.

Ne beszéljek arról, hogy a diákfoglalkoztatásban esetleg statisztikailag 10-15 ezer fővel többen voltak; nem, nem akarok továbbmenni és még apróbb részleteket kimutatni, elég ez a három. Ha ezt a három tételt összegzi tehát államtitkár úr, akkor rádöbben arra, hogy maximum - maximum! - a versenyszférában egy olyan 60 ezer főnyi munkahely születhetett volna - nem született annyi, mert a részleteket nem bontottam ki -, ha csak ezt a három számot veszem alapul.

Nem egymillió! És eltelt egy ciklus, eltelt egy négyéves kormányzás, sőt azon túl is egy kicsivel, mert a 2014-es adatok nem 2014 májusáig vonatkoztak, hanem 2014 teljes évét magukban hordozták. Magyarul, négy és fél év leforgása alatt önök, ha jó szándékú akarok lenni, és nem kezdek el kukacoskodni a további feldolgozás tekintetében, akkor közel 50-60 ezer munkahelyet teremtettek a gazdaságban. 10 százalékát sem annak, mint amit mondtak, 5 százalékát annak, mint amit ígérték tíz évre. Ha arányosan nézem, legyen 10 százaléké az ígértüknek.

No, ha ilyen hatásfokkal és hatékonysággal dolgoznak, akkor jobban jár az ország, ha nem csinálnak semmit! Az ígélet és a megvalósulás e tekintetben borzalmasan messze van egymástól.

Nem vitatom a közfoglalkoztatás szükségességét, sőt támogatom. De amit Mesterházy Attila is elmondott, nem beragasztani és befagyasztani kell az embereket a közfoglalkoztatásba, és nem olyan helyzetet teremteni, amelyben ők maguk is rosszul érzik magukat, mert valós munkatevékenységgel sok esetben nem találkoznak, és a társadalom számára is - idézőjelbe tetten - „haszontalan” a történet, mert nem termel gazdasági hozamot, mert nem valamifajta jóléthez való hozzájárulást, -társulást hív életre, hanem olyan típusú feladatokat kell végezni, ame-

lyek a köz elvárásához illetően gyakorlatilag pozitív visszaigazolást nyernek. Hát, ennyi talán úgy elsősre; ha kell, akkor még megüünk mélyebbre a foglalkoztatáspolitikát, a munka világát érintő statisztikai számadatok kapcsán.

Azt szeretném tehát nagy tisztelettel kérni minden kormánypárti politikustól, de legkiváltképp a kormány szerepvállalóitól, hogy akkor, amikor foglalkoztatási számadatokkal dobálóznak, a valóság megvilágítása kapcsán mindig helyezték a számok mellé azt, hogy igen, ennek egy jelentős hányada a közfoglalkoztatási létszámnövekményből származik; igen, ennek egy jelentős hányada abból származik, hogy külföldre kényszerült, főleg sajnós fiatalok, aktívkorú fiatalok bővítik ezt a foglalkoztatási statisztikát, és sajnós nem a Magyarországon a versenyszférában életre hívódott munkahelyek sokasága.

A másik dolog, amiről még mindenképpen szólni kell, az az, amit egyszer már említettem a mai napon, de államtitkár úrtól erre még kísérletet sem kaptam, hogy válaszoljon. Megint korrekt akarok lenni, államtitkár úr: én azt tudom, hogy a mai közfoglalkoztatotti bér több, mint a segélyezéssel megkapott összeg. Igen. Ez a mondat egyik fele. Ezt mondja ön. Én ezt tudom és egyetértek vele. De van a mondatnak egy másik fele, amit az ön szájából soha nem hallottam, ez pedig az, hogy az a közfoglalkoztatotti bér, amelyet ma az emberek kapnak a munkájuk után, vásárlóértéken, ha bemegy a boltba vásárolni érte, közel 20 ezer forinttal, egyharmadával kevesebbet ér, mint 2010-ben, amikor kézbe vette a 60 200 forintot. Tehát úgy növelni 200 ezer fővel a közfoglalkoztatottak számát, hogy közben nekik öt év eltelté után egyharmaddal kevesebb értékű pénzt adok a kezükbe, ez egyrészt nem dicsőség, és szerintem nem is korrekt.

(16.30)

Tudom, ez onnan táplálkozik, hogy 47 ezer forintból is meg lehet élni önök szerint, mondta Zsiga Marcell meg néhány politikai szerepvállaló akkor, annak idején meg is erősítette mindezt. De szerintem nem lehet megélni ebből a pénzből, ezt önök is tudják, azóta rá is döbrentek. Akkor viszont változtassanak ezen a helyzeten, és a bérek tekintetében példaként a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő emberek esetében - mondtam, közfoglalkoztatottak - legalább azt a vásárlóerő-értékű pénzt adják a kezükbe, ami 2010-ben volt.

De ugyanezt újra, újra és újra el kell mondanom a minimálbér tekintetében. Önök plakátok hegyeit rakták ki az utak mellé: nő a minimálbér. Nem fogok belemenni megint újra a részletekbe. A bruttója igen, az nő, a járulékkerhe igen, amit a munkavállaló fizet tőbbetben meg a munkaadó, még a nettója is valamilyen szintű növekedést mutat, de a vásárlóerő-értéke kevesebbet ér, mint 2010-ben. Csak számolni kell: 5 ezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben.

Ha valaki azt mondja, hogy radikálisan nő a minimálbér, akkor vegye tudomásul azt, hogy a minimálbér emelkedésének akkor van hatása, hogyha ezt

az emberek érzik, nem ha a költségvetés érzi. Nem a költségvetési bevételek tekintetében kell nőni a minimálbérnek járulékbefizetésből fakadóan, hanem az emberek kezébe kerülő és annak a vásárlóerő-értéke tekintetében. E vonatkozásban viszont önök becsapják az embereket.

Tudja, mikor cselekednének önök korrekten? Az én véleményem az, hogy akkor, hogyha például azon változtatnának, hogy hét év óta, ha jól emlékszem, változatlan, a mi kormányzásunk utolsó évében sem változott, hét év óta változatlan például a nyugdíjminimum összege. Ugye tudja, államtitkár úr, de segítsen ki engem, ha nem jó számot mondok: 28 500 forint. Szégyen, hogy ilyen nagyságrendű nyugdíjminimum összegéből kell ebben az országban megélni 70-80 ezer embernek. Ezen kell változtatni. Legyen legalább 50 ezer forint a nyugdíjminimum összege.

Vagy a másik tétel a minimálbér tekintetében. Ha tényleg valós béremelést akarnak a legalacsonyabb jövedelmi szinten lévő emberek esetében, akkor igen, ne a bruttója tekintetében, a nettója tekintetében emeljék úgy meg a béreket, hogy az 100 ezer forint legyen kézbe. Ja, és ezt meg lehet úgy csinálni, hogy nem kell 16 százalékos adóterhet kiróni a minimálbére. Ja, és azt meg lehet úgy csinálni, hogy ne csak a gazdálkodókra terheljék mindezt. És teremtsék meg azt is, hogy a közszolgálat tekintetében 150 ezer forint nettónál viszont ne keressen senki kevesebbet. Akkor tesznek az emberekért, akkor fognak ebben az országban sokan sokkal elfogadhatóbban élni, jobb körülmények közepette élni.

Én azt gondolom erről, hogy egy kormánynak legalább ilyen típusú, valós, az emberek számára hasznos célkitűzéseket kell érvényre juttatni, nem pedig azon gondolkodni és úgy cselekedni, hogy hogyan lehet becsapni az embereket, hogyan lehet elhítni velük azt, akár még olyan minisztériumokat is életre hívni, amelyek ezt a célt szolgálják. Vagy a közmédia felületén, mondjuk, hat év alatt - majd a következő napirendi pont kapcsán megtárgyaljuk - 700 milliárd forintos nagyságrendű forrásokat telepíteni annak érdekében, hogy kormánypropagandát végezzenek.

Nem akarom nagyon túlragozni. Egyet kérek önöktől: az emberek érdekében cselekedjenek, nem a tehetősekéiben feltétlen módon, ők megélnék (*Az elnök csenget.*) - igen, abba hagyom, elnök úr -, hanem azokéban, akik mindenképpen rászorulnak a segítségre, és ilyenek több millióan vannak ebben az országban. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Demeter Márta tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Miután további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom. Látom, készülődik Banai államtitkár úr, akkor a törvényjavaslat előterjesztőjének megadom a szót, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. Öné a szó, Banai államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! A mai nap a 2014. évi költségvetés végrehajtásáról volt szó. Arról a költségvetésről, melyet, ahogy Tukacs képviselő úr említette, az elfogadásakor a rezsicsökkentés költségvetésének neveztünk. Miért? Azért, mert a 2014. évi gazdasági folyamatokat a kormány számításai szerint meghatározta a rezsicsökkentés, ebből fakadóan az alacsony infláció, ebből fakadóan a vásárlóerő bővülése és ebből fakadóan a gazdaság növekedése és az ehhez kapcsolódó költségvetési bevételi és kiadási irányzatok meghatározása. Azt látom, hogy ez a költségvetés jobban teljesült, mint azzal előzetesen a kormány vagy az Országgyűlés kalkulált.

Gúr képviselő úr azt mondta, hogy az ígéret és a megvalósulás sokszor messze van egymástól. A képviselő úr ezt pontosan tudja, ha zárszámadásokat nézünk, emlékezhet azokra az évekre (*Gúr Nándor: 2014-ről beszélj!*), mondjuk, azokra a múlt évtizedbeli évekre, amikor azt mondta a kormány, hogy a hiány 3 százalékos lesz vagy ahhoz közeli, és ahhoz képest az Eurostat adatai alapján volt hat év az elmúlt évtizedben, amikor vagy a második legnagyobb vagy a legnagyobb volt az államháztartási hiány. (*Gúr Nándor: Te akkor hol voltál?*)

Ezt azért említem, képviselő úr, mert hála istennek, 2014-ben a költségvetés végrehajtásánál azt látjuk, hogy az eltérések összességében pozitív irányban valósultak meg. Ha az inflációt említettem, akkor a tervezett 2,4 százalékos infláció helyett mínusz 0,2 százalékos infláció volt, az említett rezsicsökkentésnek és kétségtelenül a tervezetthez képest alacsonyabb olaj- és nyersanyagáraknak köszönhetően. (*Gúr Nándor: Közel a fele.*)

A gazdaság növekedése nem 2 százalék volt, ráadásul nem is 3,6 százalék, amivel néhány hete még számoltunk, hanem a minden tagállamban szokásos úgynevezett GDP-revizíó keretében a legújabb publikált számok alapján még magasabb, 3,7 százalékos. A folyó fizetési mérleg emellett rendkívüli aktívumot mutatott, a GDP 4,1 százalékát tette ki. A makromutatók tekintetében elmondhatjuk, hogy 2014-ben az államadósság GDP-arányos mértéke tovább csökkent. Az említett GDP új számoknak köszönhetően a tavalyi év végén az európai uniós módszertan szerint nem is 76,9, hanem 76,2 százalékos volt a GDP-arányos államadósság mértéke. Ez közel 5 százalékpontos csökkenés 2011-hez képest, és mindössze négy-öt ország volt, amely az Európai Unióban az államadósságot csökkenteni tudta, ezek között van Magyarország.

Ami az államháztartás hiányát illeti, 2014-ben a tisztelt Országgyűlés előtt lévő dokumentum szerint sikerült kitörni abból a körből, amely Magyarországot parlamenti választások évében jellemezte. Nem a 2002-es vagy 2006-os 9 vagy annál nagyobb GDP-arányos hiány, amit láthatunk, hanem a tervezett 2,9 százalék helyett 2,6 százalékban alakult a költségvetési hiány mértéke.

Ezért azt gondolom, hogy nem beszélhetünk választási költségvetésről, hanem azt látjuk, hogy az új Országgyűlés által megszavazott Alaptörvény rendelkezésével összhangban a kormány olyan költség-

vetést hajtott végre, mely az államadósság csökkenését eredményezte, és ez nem jöhetett volna létre, ha nem tartja kordában az államháztartási kiadásokat és nem figyel a bevételek beszedésére.

Ezek a kedvező makrogazdasági számok mit jelentenek vajon az emberek számára? Mit jelentettek 2014-ben az emberek számára? Azt jelentette, hogy a foglalkoztatottak száma 5,3 százalékkal bővült. Azt jelentette, hogy a nettó reálbérek 3,2 százalékkal bővültek.

Itt Volner képviselő úr ugyan említette, hogy euróban számolva van, ahol csökkenés van. De hát Magyarországon forinttal fizetünk a boltokban. Magyarországon az infláció negatív tartományban volt, nem defláció volt, amire Mesterházy képviselő úr utalt, tehát nem az alacsony gazdasági növekedésnek vagy a gazdaság visszaesésének köszönhetően a kereslet szűkülése miatt csökkentek az árak - 3,7 százalékos növekedésnél erről nem is beszélhetnénk -, hanem épp a külső folyamatok mellett a rezsicsökkentésnek köszönhetően.

Tehát a reálbérek növekedése és a foglalkoztatás bővülése azt mutatja, hogy a lakosság ebből a gazdaságpolitikából, ebből a költségvetésből, amelynek végrehajtását látjuk, profitált.

Azt is el kell mondjam, hogy nem voltak olyan adóváltozások, nem voltak olyan kiadáspolitikai változások, amelyek értelmében ezekből a pozitívumokból a lakosoknak vagy a társadalomnak csak egy-egy szegmense részesült volna.

(16.40)

Képviselő úr pontosan tudja és ön is utalt arra, hogy például a minimálbérek vagy a közalkalmazotti minimálbérek hogyan változtak. Képviselő úr pontosan tudja és a statisztikákban megnézheti, hogy a reálbérek a minimálbéren foglalkoztatottak tekintetében is vagy a közfoglalkoztatásban lévők tekintetében is növekedtek.

Nézzünk akkor egy-két ágazatot, amire a vitában a tisztelt képviselők kiemelt hangsúlyt helyeztek. Az egészségügyről elmondtuk, hogy 2014-ben összességében több forrás állt rendelkezésre, mint 2013-ban. Engedjék meg, hogy egy-két tételt ki is emeljek! Az Egészségbiztosítási Alapon belül az összevont szakellátás 2014. évi teljesítése 106,6 százaléka volt a 2013. évi időszaknak. Ezen belül az aktív fekvőbetegszakellátás kiadásai 5,6 százalékkal növekedtek, a krónikus fekvőbetegszakellátás tételei 1,5 százalékkal emelkedtek, a járóbetegszakellátás kiadásai 1,4 százalékkal emelkedtek a 2013-as összegekhez képest.

Természetesen egyetértek azokkal a megállapításokkal, hogy ezen a területen is számos feladata van még a kormánynak - nem kérdés -, az egészségügy területén is, és bizony sok más területen sok feladat áll előttünk. No de az eddigi tényeket azért csak érdemes elismerni, a tényszámokkal nem lehet vitatkozni. Ezért vissza kell utasítsam azokat az állításokat, pláne a 2014-es zárszámadás kapcsán, amelyek arról szólnak, hogy a kormány az egészségügy-

ből vagy az oktatásból forrásokat vont ki. Ez tételesen nem igaz. Ha az oktatást említettem, hadd mondjam el, hogy az összes oktatási kiadás 1722 milliárd forint volt, nagyobb mint a 2013-as kiadás. Vagyongazdálkodásról is szó volt, mintegy 300 milliárd forinttal bővült állami kiadások területén az állami vagyon köre. Az államigazgatási kiadásokról szintén sok szó esett.

Ugyan már említettem korábban, hogy ha a tisztelt képviselők megnézik a benyújtott javaslat 278. oldalát, illetőleg az ott kezdődő részletes állami működési kiadásokat, akkor láthatják, hogy bizony ebben az állami működési kiadás címszóban nemcsak az államapparátus fizetése, nemcsak az ő dologi kiadásai vagy a beruházási kiadásai szerepelnek, hanem olyan tételek is, amelyek az államigazgatás működéséhez nem kapcsolódnak. Ilyen például az európai uniós befizetések összege, amely hál' istennek, növekedett azért, mert a gazdasági fejlettségünk is növekedett, és az uniós szabályok értelmében gazdaságfejlettség-arányosan kell hozzájárulni a közösségi költségvetéshez. De ilyen jellegű kiadások az európai uniós támogatások azon felhasználása, amely az állam működésének a hatékonyságát célzóza növelni, vagy ilyen kiadási tételbe sorolhatók a vagyoni jellegű kiadások is.

Ezért azt kell mondjam, hogy 2014-ben, ha ezeket a tételeket leszámítjuk, az állam takarékosan gazdálkodott, sokszor azt hallom, hogy a béreknél túlságosan takarékosan és túlságosan visszafogottan is. Most értünk el, 2016-ban értünk el oda, hogy a gazdaság fejlődésével összhangban a kormánytisztviselőknél is sor kerülhet béremelésre, amit a 2016-os költségvetés tartalmaz. De a lényeg: nem látom a részletes 2014-es számok alapján, hogy az államigazgatás magára hol költött volna többet.

Az önkormányzati rendszerről is szó volt, és akkor megint hadd említsem azt, hogy a jelentős 2014. évi adósságkonszolidáció mellett, illetve ennek a hatásainak a kiszűrésével az önkormányzati rendszer pluszban zárt. És ezt megint egy nagyon nagy eredménynek tartom. Amikor azt mondtam, hogy a magyar államháztartás gazdálkodását választási években jelentős deficit jellemezte, akkor bizony ez az önkormányzati rendszerre is igaz. Az önkormányzati rendszerre is egy olyan átalakulást sikerült elérni, melynek értelmében megtört a korábbi időszak, és 2014-ben mindenféle központi forrás elvonása nélkül az önkormányzati rendszer pluszban zárt, hozzájárulva az állam egészének fegyelmezett gazdálkodásához és az államadósság csökkentéséhez.

Itt csatlakozni szeretnék Volner képviselő úrhoz, aki felhívta az adott szolgáltatási fegyelemre és az adott szolgáltatások rendszerességére a figyelmet. Igen, 2014-ben olyan változások is történtek, amelyek pont az adatok rendelkezésre állását segítették, rendszeres beszámolóra került sor. Bizony, ezek a rendszeres adatok fontosak ahhoz, hogy pontos képünk legyen az államháztartás gazdálkodásáról, és ami az átláthatóságot illeti, a kormány az önkormányzatok adatait is rendszeresen közzéteszi az Államkincstár honlapján.

Szó volt a jegybank működéséről. Ugye, a jegybank a kormánytól függetlenül működik, de azért azt hadd mondjam el, hogy örülök annak, hogy a jegybank pluszban zárt, nem kellett jegybanki veszteséget téríteni, ami az állami kiadásokat növelte volna. Ilyen szempontból a jegybank működése összefügg a 2014. évi költségvetés végrehajtásával. A jegybank pedig szuverén szervként a forrásait a törvényben meghatározott célokra használhatja. A jegybank által teljesített különböző jellegű kiadások nem minősülnek állami kiadásnak, ezért nem értelmezhető Volner képviselő úrnak azon felvetése, amelyben jegybanki forrásokat állami kiadási tételekkel hasonlít össze, hiszen módszertanilag nem összehasonlítható a két tétel.

A gyermekszegénységről szintén sok szó esett. Manninger képviselő úr pontosan földidézte azt, hogy a 2010-es évhez képest fokozatosan, és azt mondom, felelősen, a gazdaság teljesítményével összhangban hogyan tudta emelni a gyermekétkeztetéssel kapcsolatos kiadásokat a kormány, és mit tartalmaz e tekintetben a 2014-es zárszámadáson túl a 2015-ös, '16-os költségvetés.

Ami az ingyenes tankönyvellátást illeti, lehet kritikákat megfogalmazni. Biztos, hogy vannak olyan területek, ahol jobban is tudna működni az államapparátus, de örülök annak, hogy a 2014-es zárszámadásban is arról adhattunk tanúbizonyságot, hogy az ingyenes tankönyvellátás, ami felmenő rendszerben közoktatási intézményeknél valósul meg, egy olyan plusz volt, amellyel a családokat, a gyermekeket próbálta segíteni a kormányzat.

Szintén nehezen tudom értelmezni azt, amikor a 2014-es kiadások között, mondjuk, a Várkert Bazár többször negatívumként szerepel. Engedjék meg, hogy én inkább annak az örömömnem adjak hangot, amely arról szól, hogy a főváros központi részén egy évtizedeken keresztül hanyórázó, rendkívül rossz állapotban lévő komoly objektum, komoly épület-együttes meg tudott újulni. Bizony, ez is a 2014. évi kiadások része volt.

Sokat beszélünk a közmunkáról, illetőleg a foglalkoztatásról, de azt gondolom, hogy érdemes újból és újból elmondani, elismételni a tényadatokat. Gúr képviselő úr azt próbálta bebizonyítani, hogy nem vagy minimális foglalkoztatásbővülés volt a versenyszférában. Képviselő úr, kérem, hogy az európai uniós módszertan szerint működő (*Gúr Nándor: KSH!*) statisztikai hivatal adatait tekintse meg. (*Gúr Nándor: Ismerem.*) Örülök, hogy ezeket megtekintette, és ez alapján abban bízom, hogy revideálni fogja azokat a számokat, amelyeket ön említett. Ismét fölteszem azt a kérdést, ami immár költői kérdés marad, hogy tud-e ön Európában még egy országot mutatni, amely hasonló helyzetben volt 2010-ben, amikorhoz képest a foglalkoztatási viszonyokat hasonlítjuk, és ahol akár a versenyszférában - ne beszéljünk akkor közfoglalkoztatásról, akár versenyszférában - ilyen jellegű foglalkoztatásbővülés valósult meg. (*Gúr Nándor: Igen.*) Tisztelettel kérdzem képviselő urat, hogy van-e ilyen ország. (*Gúr Nándor: Igen, majd segíték.*)

Nem szokásom, engedjék meg, hogy ezt mondjam, hogy politikai jellegű felvetésekre egy alapvetően szakmai vitában reagáljak, de amikor képviselő úr a több korrektséget kéri számon, az ígéretek betartását kéri számon a kormányon, akkor kérem, hogy nézze meg pontosan, hogy mit ígért a kormány. Nézze meg pontosan, hogy a 2014-es költségvetésben mit ígért a kormány és ezek hogyan lettek végrehajtva. És nézze meg azt, hogy korábban milyen ígéretek hangzottak el - itt óriásplakátokat említ -, mondjuk, 2006-ban, ha már a zárszámadásról beszélünk. Mit ígért az akkori kormány a 2006-os költségvetés végrehajtásában?

(16.50)

Hogyan alakultak a számok? Mit ígért azokon az óriásplakátokon, amelyeken az áfacsökkenésről beszélt, amikor látszódtott az összes adatból, hogy sajnos gazdasági értelemben rendkívül rossz irányba mennek a folyamatok? Ezt nem én mondom, képviselő úr, ezt a Eurostat ténybeli, múltbeli adatai mutatják. Ezek alapján azt mondom, hogy az előttünk álló feladatokat természetesen látni kell. Látni kell azt, hogy számos területen sok probléma van még, amit meg kell oldanunk. Sokat szoltunk az egészségügy helyzetéről, a reálgazdaság diverzifikálásáról, a kkv-szektor megerősítéséről, az adórendszerbeli változásokról. Itt azért meg kell jegyezzem, hogy 2014-ben rendkívül sikeres volt az online pénztárgéprendszer működtetése. És meg kell jegyezzem, hogy a PwC tanulmánya szerint 2010-hez képest a termelést folytató szervezetek tényleges adófizetése jelentősen csökkent.

Tehát ebben az előttünk álló feladatokat is magába foglaló vitában a feladatok és a teendők elismerése mellett azért az eredményeket is el kell ismer-nünk. Én azt gondolom, hogy a 2014-es zárszámadás egy olyan dokumentum, amely mind a makrogazdasági célok teljesüléséről, az ígéretek teljesüléséről szól, mind pedig arról, hogy ezek a kedvező makrogazdasági folyamatok a mindennapok szintjén, a foglalkoztatottak szintjén is érvényesültek, illetve az egyes ágazatok szintjén is érvényesültek.

Mindezek alapján jó szívvel tudom ajánlani a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a költségvetés végrehajtását szavazataival támogassa. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Banai Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Domokos László úr, az Állami Számvevőszék elnöke jelezte, hogy nem kíván élni a zárszó lehetőségével.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módo-**

sításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány által benyújtott előterjesztés T/6326. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Banai Péter államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian tudjuk, hogy a tömeges bevándorlás, az illegális határátlépések számának drasztikus növekedése miatt mindeddig példa nélkül álló nyomás nehezedik a magyarországi közigazgatási és rendvédelmi intézményrendszerre. A kialakult válsághelyzet kezelése érdekében az Országgyűlés 2015. szeptember 4-én elfogadta az egyes törvényeknek a tömeges bevándorlás kezelésével összefüggő módosításáról szóló törvényt. Ahhoz, hogy a törvényben foglaltakat hatékonyan lehessen végrehajtani, az érintett intézmények részére többletforrásokat kell biztosítanunk. Erre a feladatok zökkenőmentes ellátása, a gyors ügyintézéshez szükséges műszaki és informatikai feltételek kialakítása és nem utolsósorban a felkészült személyi állomány biztosítása miatt van szükség.

Emlékeztetek arra, hogy a kormány a migráns-helyzet kezelésére, Magyarország és az Európai Unió határainak megvédésére már korábban is rendelkezésre bocsátott pénzeszközöket, a folyamatosan jelentkező feladatok ellátásához azonban további forrásokra van szükség. Ezért a 2015. évi költségvetési törvényben szereplő úgynevezett rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzat 60 milliárd forintos megemelésére teszünk javaslatot.

Tisztelt Ház! A fenti előirányzat-emelésen túlmenően a tervezet a Belügyminisztérium fejezetén belül a migráns-helyzet kezelésének további eszközeként 1 milliárd forintos összegben egy új előirányzatot hoz létre, mely a kormány engedélyével túlléphető. Ezzel az azonnali reagálás lehetősége akkor is biztosított, ha más források már kimerültek.

Ki szeretném emelni, hogy a módosítás a pénzforgalmi és az európai uniós módszertan szerinti hiányt nem befolyásolja, mivel azonos összeggel változtatja meg a központi alrendszer 2015. évi bevételi és kiadási főösszegét. A kiadási előirányzat megemeléséhez a forrást az adóbevételek, az általános forgalmi adó és a jövedéki adó növekedése biztosítja. Ez egyrészt a gazdaság folyamatos növekedése miatti vártnál kedvezőbb bevételi adatoknak, másrészt az adófizetési morál javítása érdekében hozott intézkedéseknek köszönhető.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat tartalmazza ezen felül a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap 47,2 milliárd forint tőkeösszegű hiteleinek átvállalását is. Felhívom figyelmüket, ez a lépés lehetőséget teremt arra,

hogy a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap tevékenységére szánt költségvetési és egyéb források valóban a megújult közmédia működését és fejlesztését szolgálják, jelenleg ugyanis ezekből a forrásokból kell fedezni a közmédia 2011 előtt felhalmozott tartozásait és a korábbi időszakban született előnytelen feltételekkel kötött bérleti konstrukció kiváltását szolgáló székházvásárlás finanszírozásának adósságtérheit is.

Az alap adósságszolgálati kötelezettségek alóli mentesítése hozzájárul ahhoz, hogy biztosítani lehessen az átalakult és kibővült közmédia csatornáinak színvonalas működtetését, hogy eleget tehessen alapvető közszolgálati feladatainak. Az adósságtóváltás pénzforgalom nélküli ügylet, a hazai költségvetési elszámolásban kiadásként nem jelenik meg, így a hiányt nem befolyásolja. Továbbá tekintettel arra, hogy a kormányzati szektorba tartozó Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap adóssága jelenleg is az uniós módszertan szerinti államadósság részét képezi, ez az átvállalás az állam egészének adósságát nem növeli.

Tisztelt Ház! A hatályos törvényi előírásoknak megfelelően a kormány a Költségvetési Tanács részére megküldte a központi költségvetésről szóló törvény módosításának tervezetét. A Költségvetési Tanács véleményében kifejtette, hogy a költségvetés bevételi és kiadási előirányzatai módosításának hitellessége és végrehajthatósága tekintetében nincsenek olyan alapvető ellenvetései, amelyek indokolnák az egyet nem értés jelzését.

Mindezek alapján, a Tanács véleményének figyelembevételével kérem önöket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni és majd később elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Banai államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Költségvetési Tanács elnöke jelezte, a mai vitában nem kíván felszólalni.

Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretekben. Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, jegyző úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a szót. A T/6326. számú törvényjavaslatról szóló vitában annyit kívánnék hozzátenni az előttem elhangzott vezérszónoki mondatokhoz, hogy a 2015-ös év tervezésekor előre nem látható folyamatokat próbálja rendezni ez a benyújtott törvényjavaslat.

Hozzáteszem azt is, jól látható, hogy a kormány pontosan azért, mert felelősen gazdálkodik, miniszter úr az uniós pénzügyminiszterek tanácskozásán felvetette annak a kérdésnek a lehetőségét, hogy erre a vis maior helyzetre az uniós költségvetési elszámolásban is lehessen más módszereket alkalmazni.

Ugyanakkor viszont benyújtotta ezt a törvényjavaslatot a tisztelt Ház elé, amelyben egy átcsoportosítással a rendkívüli kormányzati intézkedések, valamint a külön adóbevételek terhére megemelte a bevételi főösszeget, valamint a kiadási főösszeget. Így tehát egyszerre megemelkedik a bevételi és kiadási főösszeg, és az általános törvényben elfogadott hiány maradéktalanul megegyezik a költségvetési törvény elfogadásakor állapottal.

A törvényjavaslat második része pedig valóban az MTVA 47,2 milliárd forintos konszolidációjáról szóló előterjesztés.

(17.00)

Azt hiszem, ezzel az MTVA egy nagyon régóta várt lehetőséget kap arra, hogy a működését konszolidálni lehessen. Mindezek fényében ezt a törvényjavaslatot a Fidesz nevében támogathatónak ítélem, és a tisztelt Háztól azt kérem, hogy a törvényjavaslatot vitassa meg, majd később fogadja el. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Szűcs Lajos képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan azt az előterjesztői expozéban is hallhattuk, illetve ahogyan azt elmondta számszakilag Szűcs Lajos képviselőtársam, az önmagában megállja a helyét. Nyilvánvalóan az indoklásról mi mást gondolunk. Azt gondoljuk, hogy volt az MTVA-nak egyfajta öröksége. Egy picit hadd menjek elébe az „elmúlt-nyolc évezésnek”, hiszen mi már tavaly is mondtuk, akkor, amikor az NMHH költségvetéséről beszélünk, amikor az MTVA beszámolóját is meghallgattuk, hogy más pénzeszközök állnak rendelkezésre, mégis 20 milliárdos hitelt nyög folyamatosan az MTVA, és mi azt állítjuk, hogy az NMHH-nál jelen lévő összegeket nyugodtan lehetne erre a célra is fordítani.

Egészen pontosan miről beszélek? Itt egy 23 milliárd forintos adósság van, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetésében viszont minden egyes évben találunk 3-4, néha csak 3,5 milliárd forintos, néha 5,9 milliárd forintos olyan maradványt, ami mindig tartalékként szerepel. Egyszer próbáltam ennek kapcsán interpellálni is, amit Kővér László házelnök úr elutasított, mondván, a kormányból senki nem tartozik nekem válaszolni arra, hogy azzal a közpénzzel, amivel az NMHH gazdálkodik, miképpen gazdálkodnak.

Persze, bizottsági ülésen is felteszi az ember a kérdést, hogy mire fordítják azt a jelenleg nagyjából-egészében az egyéves költségvetésük egyharmadát

kicsivel meghaladó pénzt, amit tartalékolnak, és mindenfajta feladattal el is látják, illetve meg is terhelik feladatokkal. Csak azt látjuk, hogy ezek a feladatok nem teljesülnek. Az idén is kaptunk egy ilyen választ, újabb két feladatot sorolt nekünk föl az NMHH képviselője, és nyilvánvalóan már csak a jövő évben tudjuk számon kérni, hogy ezekből bármi megvalósult-e. De mégis, úgy gondolom, és itt államtitkár úrra is nézek, hogy ha feladattal megterhelünk a költségvetésben, például az NMHH költségvetésében egy bizonyos pénzösszeget, akkor azt ne tartalékként tartsuk számon. Ha feladattal megterheljük, legyen az akár hitel kiváltása, legyen az akár az MTVA hitelének kifizetése vagy átvállalása, akkor nem a költségvetést terhelné egyébként ez a pénz, akkor egészen nyugodtan bele lehetne írni, és nem tartalékként kellene ott szerepeltetni.

Amire még mindenképpen fel szeretnénk hívni a figyelmet, az az, hogy 2011 óta az MTVA és az NMHH 700 milliárd forintnál több pénzt költött el, több támogatást kapott és több pénzt költött el, egészen pontosan 706 milliárd forintot, amiből az MTVA 509 milliárd forintot költött el.

Úgy gondoljuk, hogy ha öt év alatt egy ekkora intézmény ekkora költségvetéssel rendelkezik, akkor le kellett volna tudni küzdeni azt a fajta adósságot, azt a 47 milliárd forintot, amivel most megterhelik a központi költségvetést. És a központi költségvetés még 47 milliárd forintot fog fordítani a sokak szerint Fidesz-propagandagépezetnek is hívott Magyar Televízió működésére, ahol, úgy gondoljuk, nagyon nehéz azt az évi 80 milliárdot, évi 120 milliárd forintot már így is megindokolni, hogy azt mire költik. A nézettségi adatok egyáltalán nem támasztják alá ezt a hatalmas támogatást. Nyilvánvalóan egyetlenegy dolog az, ami ezt alá tudja támasztani, hogy szükség van egy politikai propagandagépezetre. Ezt ők meg is teszik, ennek pedig ennyi az ára.

Ezzel önmagában nem volna probléma, csak itt most közpénzből történik meg ennek a finanszírozása, kifizetése. Azt látjuk, hogy ehhez képest ezres nagyságrendben megy a fluktuáció a munkavállalók között, néha SMS-ben rúgnak ki, néha SMS-ben keresnek új munkavállalókat az MTVA-nál, minálbéren foglalkoztatott munkaerő készíti elő a sajtót. Mások persze ennél jóval többet keresnek. Úgy gondoljuk, hogy ezt az összeget nagyon sok minden másra is el lehetett volna költeni.

Rendezni lehetett volna ebből a 47 milliárd forintból a kórházak adósságának egy jó részét, meg lehetett volna szüntetni a KLIK közműtartozásait, vagy esetleg hosszú távon is működőképessé lehetett volna tenni a BKV-t, hogy ne találkozzunk akár minden hónapban Tarlós István főpolgármesternek az újabb és újabb javaslatával, kérésével, illetve ne kelljen neki állandóan panaszkodni arról, hogy a BKV-t le kell állítani.

Úgy gondoljuk, hogy egy kormányzati propagandagépezet finanszírozásánál ezek talán a társadalmi megtérülésben és a társadalom kiszolgálásá-

ban mindenféleképpen sokkal fontosabb szerepet játszó tényezők. Úgy gondoljuk, hogy egy ekkora költségvetéssel rendelkező társaság egy ilyen hitelt, illetve egy ilyen adósságot az elmúlt öt évben le kellett volna küzdeni, vagy esetleg még öt évig nyugodtan együtt tudott volna vele élni. Ehelyett arra kellené fordítani ezt a pénzösszeget, amivel, úgy gondolom, a magyar emberek is találkozhatnak. Mert sajnos az adatok azt mutatják, hogy az M1 műsoraival nem nagyon találkozhatnak.

A másik javaslatra áttérve, ami a rendkívüli helyzetek kezelésére nyújtott előirányzat megemelését is tartalmazza, ott azt kell mondjuk, hogy ebben most egy kicsit farizeus a kormány. Hiszen a Magyar Szocialista Pártnak volt egy ilyen javaslata, még hozzá ennek az évnak a júliusában. Mi akkor kértük, és a felhasználásra is javaslatot tettünk, hogy ezt az összeget csoportosítsák át, de ne csak úgy általában a rendkívüli intézkedésekhez, hanem azt kértük, hogy csoportosítsák át a rendőrség és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal megerősítésére. Eszközökben, emberállományban, képzettségben és minden egyéb olyanban lehetett volna fejleszteni ebből a pénzeszközből, amire szükség van ahhoz, hogy a jelenleg a határainkon fennálló helyzetet sikerüljön, hogy a miniszter úr szavaival éljek, kezelni.

Ezt akkor annyira nem vette tudomásul egyébként a kormányzat, hogy ezt a módosító javaslatunkat a múlt héten, szeptemberben tárgyalta a Költségvetési bizottság, a júliusban benyújtott javaslatunkat. Úgy gondolom, ez legalábbis elkésett tárgyalása volt ennek. Persze, ennek a késedelemnek az okát meg tudom fejteni, ha azt gondolom, hogy a kormány a saját cselekvőképességét akarta bemutatni, és az ellenzék javaslatait pedig egész nyáron inkább félresöpörte, még akkor is egyébként, ha nagyjában-egészében ugyanaz kerül most ide elé. Ezt júliusban minden további nélkül el lehetett volna fogadni, szerintem még akkor is tudtuk volna ezt támogatni, ha akkor ezt önök ugyanígy nagyjában-egészében a nevükre veszik, és önök az előterjesztői ennek az előterjesztésnek.

A kettő között azért mégis van egy nagy különbség. Mi nem egy nagykalapba szórtuk volna bele ezt az összeget, hanem célzottan azoknak juttattuk volna ezt az összeget, akiknek most helyt kell állni. Helyt kell állni a rendőröknek, helyt kell állni a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak, helyt kell állni az ő munkatársaiknak. És így sajnos, minekutána ebből a rendkívüli intézkedések keretéből már több mást is sikerült finanszírozni, amire, megmondom őszintén, egyikünk se szánta volna az oda elköltött pénzösszegeket, akkor talán ki lehetett volna kerülni, hogyan mondjam, azt a bizalmatlanságot, ami esetleg övezi ezt az intézkedést, hogy nem azok fogják megkapni ezt a pénzösszeget, akiknek mindannyian, úgy gondolom, ebben a pillanatban is szánnánk.

Ezekre a pluszforrásokra, el tudom képzelni természetesen, hogy szüksége van a rendőrségnek, hiszen mi akkor is azt mondtuk, hogy nem a költség-

ges és politikailag hihetetlenül jól bemutatható védműveket kell nagyon-nagyon sok pénzből megépíteni, hanem fel kell szerelni a rendőreinket, fel kell szerelni és növelni kell az állományát a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak, létesíteni kell új irodákat a határ közelében.

(17.10)

Csak mellette mondom, mert Baranya megyei képviselőtársam is itt van, hogy Baranya megyéből egészen október 1-jéig Szentgotthárdra vitték el a bevándorlókat, a menekülteket, migránsokat, kinek hogy tetszik, ahogyan szólítja őket. Baranya megyéből Szentgotthárdra vitték el őket regisztrálni. Ez testvérek között is 2-3 órás út, és nyilvánvalóan ezt napjában többször is meg kellett tenni. Úgy gondoljuk, olcsóbb lett volna, ha már júliusban erre felkészült volna a kormány, és letelepít oda irodaegységeket, megfelelő személyzetet, munkatársakat biztosít, akik el tudták volna látni ezt a feladatot.

Úgy gondoljuk, és ezért fogunk benyújtani módosító indítványt ehhez a javaslatához, hogy ne ebbe a nagykalapba szórjuk bele továbbra is a pénzt, az adófizetők pénzét. Kerüljük el annak még a látszatát is, hogy ebből a végén még bármilyen stadion, kisvasút vagy bármi más sztereotíp, most már nagyjában-egészében önközöz köztudó és nem a magyarok érdekeit szolgáló beruházás lesz, hanem tényleg olyan eszközöket fogunk vásárolni belőle és arra fogjuk felhasználni, ami segít bennünket abban, hogy megfelelőképpen kezeljük a határainknál kialakult helyzetet. Mi ezért nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot. Kérem önöket, ha nincs annak semmilyen akadály, hogy a rendőrséget és a Bevándorlási Hivatalt segítsük a munkájában, sőt úgy gondolom, hogy ezt önök is akarják, akkor minden további nélkül szerintem támogassák a módosító javaslatunkat. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Most megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az az államtitkári expozéban is elhangzott, ez az előterjesztés, a 2015. évi költségvetés módosítása két területet céloz meg. Az egyik az MTVA-nak az adósságátvállalását jelenti, valamivel több mint 40 milliárd forint értékben. Nem szól az előterjesztés arról, amiről Szakács képviselőtársam egyébként nagyon intelligensen és hosszan beszélt, hogy mit gondol a hatóság költségvetéséről és az ott lévő forrásokról. Egyedül csak azt célozza meg, hogy átvállalja az állami költségvetés egy állami intézmény adósságát. Tettük ezt sok esetben. Láttuk, hogy a magánemberek adósságban úsznak, kezelniük kel-

lett ezt a kérdést, láttuk, hogy az önkormányzatok belefutnak az adósságaikba, kezelni kellett ezt a kérdést, és folytathatnám a sort. Azt gondoltuk ugyanis, hogy például az önkormányzatoknál sikerebben képes az adósság kezelésére az állam. Most is azt gondolom, hogy az MTVA-nál felhalmozott adósság kezelésére - és nem is akarom kutatni, mert ez az előterjesztés nem erről szól, hogy mitől halmozódott ez ott fel - az állam sikerebben lesz képes, mint ahogy azt az MTVA teszi.

A másik terület már egy sokkal fontosabb kérdés. A rendkívüli tartalékkeret, amely egyébként nagy volt, kimerült, és csak részben azért, mert egy nem várt dolog, ez a migrációs nyomás, ez a bevándorlás Magyarországot is terheli. Ahogy az előterjesztés megemlíti, két kormánydöntés már körülbelül 30 milliárd forint értékben rendelkezett a rendkívüli keret terhére a migrációs kérdések kezeléséről. Nyilvánvalóan könnyen belátható, hogy ez a migrációs nyomás akarunk ellenére még az elkövetkező időszakban is belátható hosszú ideig fennmaradhat, ezért, ha akarjuk, ha nem, ezekre a területekre muszáj forrásokat áldoznunk, ha komolyan vesszük azt, hogy államként viselkedünk. Mert ha államként viselkedünk, akkor megvédjük az államhatárainkat, erre minket a schengeni rendszer is kötelez, ez pedig pénzbe kerül.

Igen, baranyai képviselőként tudjuk jól, hogy mi történik a határaink mentén. Épül a kerítés. Nagyon sok ember, több ezer ember, rendőr és katona dolgozik ott éjt nappallá téve, hogy a kötelezettségeinket teljesíteni tudjuk. Ezeket a katonákat mozgatni kell, ellátás kell számukra, kulturált kiszolgálás kell, amennyire ezek a körülmények ott biztosíthatók. Ezek a katonák többnyire önkormányzati intézményekben kerültek elhelyezésre, az önkormányzati intézményeket bérlé az állam, ezek költségek, és még folytathatnám a sort. Tehát azt gondolom, indokolt ezeknek a költségeknek a fedezetét biztosítani, és ez a költséghely jó helyen van a rendkívüli tartaléknál. Nem mondjuk ezzel azt, hogy az összes pénzt, amit odateszünk, törvényszerűen menekültügyre kell fordítani. A menekültügy egy eszköz vagy egy ok arra, hogy megnöveljük ezt a tartalékkeretet. Boldog lennék, ha nem kellene az egészet erre elkölteni, de ahogy a helyzet ma Európában áll, tartok tőle, hogy ennél több pénzre lesz még szükségünk ahhoz, hogy ezt a migrációs krízist kezeljük.

Az is indokolt, hogy ha viszonylag gyorsan kell a pénz, akkor a Belügyminisztériumnál legyen egy olyan keret, amely felülteljesíthető, ha ez indokolt, és akut kifizetéseket teljesíteni lehessen.

A KDNP képviselőcsoportja ezt a költségvetési módosító javaslatot, amelyet elsősorban ez a nem várt migrációs kényszer szült, támogatni fogja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hargitai képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, jegyző asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, engedje meg, hogy először egy olyan dologról szóljak, ami nincs benne ebben a törvényjavaslatban, de úgy gondolom, hogy rendkívüli hiányérzetünk kell hogy legyen emiatt. Ezzel a hozzászólással és ezzel a megjegyzéssel egyébként a kormányzat törvényalkotási munkáját is szeretném segíteni, megmondom őszintén, mert lehet, hogy elkerülte az önök figyelmét is ez a rendkívüli hiányosság, és szeretném, ha ez mihamarabb pótlódna.

Ez pedig az, hogy a kormányzat nemrégiben benyújtott egy szintén erre a törvényre vonatkozó módosítást, és ott létrehozott egy új fejezetet, ezt a XXI. fejezetnek hívjuk. Azoknak, akik nem annyira tájékozottak a fejezetek címeiben, elmondanám, hogy ez lesz a propagandaminisztérium költségvetése. Egyelőre nulla forint szerepel rajta. Szerintem pontosan ennyit is érdemelne egyébként ez a sor. Viszont most újra benyújtottak egy költségvetésitörvény-módosítást, és azt vártam volna, hogy talán megterhelnek minket azzal a felelősséggel - és higgye el, szerintem, akik itt vagyunk az Országgyűlésben képviselőként, mindannyian el tudnánk hordozni annak a gondolatát, ha szembesülünk vele -, hogy mennyi lesz a propagandaminisztérium költségvetése. Azt gondolom, itt a lehetőség, hogy ezt a hiányosságot önök még pótolják. Ha már költségvetés-módosításról beszélünk, és ha már sok tízmilliárddal dobálózunk, akkor szerintem talán ezzel a tétellel is szembesíteni lehetne az országgyűlési képviselőket. Nem gondolom, hogy felesleges lenne esetleg arról is vitatkoznunk, hogy vajon mennyiből érdemes egy propagandaminisztériumot működtetni.

De hogy a konkrét javaslatokra áttérjek, amelyek most előttünk fekszenek, valóban nagyon meglepő ez a 47 milliárd forint, amit önök az MTVA-nak szánnak. A legmeglepőbb benne, megmondom őszintén, a részletes indoklásnak az a szűkszavúsága, ami - idézem - „múltbéli problémákkal” azonosítja azt az okot, amely miatt önök úgy gondolják, hogy megérdemli az MTVA ezt a plusz, ajándékba adott 47 milliárd forintot. Felmerül bennem a kérdés, hogy ha önök hitelátvállalás miatt teszik meg ezt a gesztust, és ez a hitel már korábban fennállt, akkor vajon hogyhogy nem szembesültek ezzel a kérdéssel már a költségvetés tervezésekor, már nem ennek a módosító indítványnak a tervezésekor, hanem az azt megelőző költségvetési törvényjavaslat elkészítésekor, amikor rendben ideje volt benyújtani azt. Vajon akkor miért nem merült fel már ennek a kérdése? Nyilván akkor is voltak múltbéli problémák, akkor is fennállt már ez a hitelkérdés. Miért nem akkor merült ez fel?

(17.20)

Felmerült bennem az, hogy most nemrégiben tárgyalta a Költségvetési bizottság mint benyújtó

bizottság az NMHH-nak a 2016. évi költségvetését, és nyilván összefüggés lehet a két dolog között, hogy éppen most vállaljuk át ezt az elég jelentős adósságállományt a közmédiától, ugyanakkor beszélünk a következő évi tervekről. Tudom, hogy rendkívül független az NMHH, meglepően független az NMHH, olyannyira, hogy semmi köze nem lehet egy költségvetési törvényhez, és egy teljesen másik törvényben kell még csak megemlíteni is, egy napon se lehet gyakorlatilag erről a két költségvetési törvényről beszélni, de mégiscsak összefügg, hiszen az adófizetők pénze telik-múlik itt is meg ott is.

Valóban igaz, amit Szakács képviselőtársam mondott, hogy 2016-ban 7,5 milliárd lesz az a költségvetési tartalék, amit az NMHH fog képezni, és valóban nem kaptunk arra se magyarázatot, hogy az eddigieket mire költötték, és a jövőben mire szándékoznak felhalmozni ilyen sok pénzt.

Az államtitkár úr az előző vitában felhívta a figyelmemet arra a nagy kupac irományra, ami a 2014. évi költségvetés zárszámadását tartalmazza. Tehát felteszem, hogy ha ez 12 kiló, akkor maga a költségvetési törvény is összességében, az összes mellékletével együtt, nem beszélve a háttéranyagokról, legalább ennyit nyom. Tehát ha 47 milliárd esetén elég csak annyit mondani, hogy múltbéli problémák miatt van szükség ennek az adósságnak az átvállalására, azt gondolom - amit az előbbieken is mondtam -, talán a tisztánlátásunk miatt egy 13. kilót is meg lehetne kockáztatni, hátha abba beleférne, hogy pontosan mi is ez a múltbéli probléma. Szerintem nincs ma Magyarországon olyan állampolgár, akinek ne lennének múltbéli problémái, amiket nyilván a kormányzat ezek alapján szintén orvosolhatna; nincs olyan cég, nincs olyan önkormányzat, amelynek ne lennének adott esetben múltbéli problémái még.

Tehát azt gondolom, ez azért ennél részletesebb magyarázatot igényelne, csakúgy, mint az NMHH-ban az a bizonyos költségvetési tartalék, amit nem tudunk, hogy mire használnak fel. Számtalan más, egyéb sort sem részleteztek egyébként abban a 3-4 oldalas költségvetésben, amit mondjuk, egy közszolgálati hozzájárulás 69 milliárdjánál az ember elvárna egypár sorban, hogy mégis hány olyan kiszervezett munka volt, hány külső megbízás, hány olyan szerződés, amit nem az MTVA munkatársai végeztek el.

Még egy dolog. Amikor a tévészékház-vásárlásról beszélünk, valahogy felmerül bennem a Szabadság téri ingatlan sorsa, és az, hogy bizony nemcsak abban a kérdésben, sok más kérdésben, de abban a kérdésben meg végképp elmaradt az elszámoltatás. És most mi kiváltunk egy hatalmas adóssághoz terhet úgy mond egy múltbéli probléma, székházvásárlás miatt, de egy korábbi hasonló esetet meg a feledés homályába hagyunk veszni, elkendőzünk, nem foglalkozunk vele.

Egy mondat erejéig hadd térjek már vissza és hadd elevenítsem fel mindannyiunk emlékezetét! Ez egy stratégiai helyen lévő hatalmas ingatlan, ami aztán egy kanadai fiatalember tulajdonába került,

nyilván egy olyan cégen keresztül, amelynek mintegy 3 millió forintos törzstőkéje volt, tehát biztosan megbízható partner volt. Na mindegy, őneki a tulajdonába került, és onnan bérelte vissza sok éven keresztül az állam úgy, hogy pár éven belül ez a kanadai beruházó messze többet nyert vissza bérleti díj címén, mint amennyibe az egész ingatlan került. Semmit egyébként azokból a vállalásokból nem teljesített mind ez ideig, ami arra vonatkozott, hogy mit fog ő ebből az ingatlanból csinálni. Jelenleg is különböző zombifilmeknek van kiadva mint háttérdszlet gyakorlatilag, és ilyen jellegű eseményeket szerveznek ott folyamatosan, eléggé megnehezítve a környék életét. Mindenesetre a feltűnő értékaránytalanság miatt azért talán megérdemelt volna egy vizsgálatot, és az elszámoltatásba - ha már két kormánybiztosunk is ezzel foglalkozott - talán belefért volna ez a kérdéskör is.

Úgyhogy ezt a részét a törvényjavaslatnak mi semmilyen módon, semmiképpen nem tudjuk támogatni, nem beszélve arról, még egyszer: csak úgy, mint az adósságkonszolidáció esetében az önkormányzatoknál, az adósság nem fog eltűnni azáltal, hogy most már nem az MTVA-nak kell kifizetnie, hanem ez államadósságként minden ember vállát fogja nyomni. Tehát azért ezt talán érdemes lett volna az államtitkári expozéban egy kicsit részletezni, hogy azok, akik talán valamilyen internetes közvetítésen keresztül ezt az adást figyelik, azért egyértelműsíthessék a maguk számára, hogy minden ember zsebébe fog vándorolni ez az adósság ilyen módon.

Ami a törvényjavaslat másik pontját illeti, nevezetesen: a rendkívüli kormányzati intézkedések keretének megemlése 60 milliárd forinttal. Sajnos, azt kell mondjam, hogy maga a cél, az, hogy az a civilizációs katasztrófa, amit a migránskérdés okoz, valamilyen módon kezelhető legyen, és arra érdemi választokat tudjon adni Magyarország, erre forrásokat kell biztosítani, ez a cél rendben van, minden esetben, minden értelemben támogatható. Maga az eszköz azonban, amivel ezt meg kívánják valósítani, azért egy kicsit feltételes, vagy hogy mondjam, elég sok kérdést vet fel. Megint csak erre a hatalmas nagy kupac iratra tudok visszautalni: pontosan az előző törvényjavaslat vitájában láthattuk azt, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedések kérdéskörében mire költötte el a kormányzat az előző év hasonló keretét, és azon belül is számtalan olyan tétel van, ami vitás, vitatható, és aminek nem igazán látjuk a megalapozottságát, és nem látjuk azt sem, hogy bármelyik fejezeti kötetben ki lenne az egy kicsit bontva, hogy tulajdonképpen hogy is néz ki annak a pénznek az elköltése.

Általánosságokat olvashatunk sok esetben milliárdos tételek tekintetében, és most megint 60 milliárdot adunk ilyen módon a kormányzatnak, hogy gyakorlatilag azt csináljon vele, amit akar, egy bíró felhatalmazást. Mert az, hogy egyébként önök egy törvénynek az általános és részletes indokolásában azt írják, hogy majd erre kívánja a kormányzat fel-

használni, egyébként magát a kormányzatot nem kötelezi semmire, semmire nem kötelezi, mert magában a normaszövegben ez nincsen benne. Egymilliárd forint tekintetében van csak ilyen értelemben címzés, tehát az a pántlikázott pénz, hogy így mondjam, de magát a 60 milliárdot önök arra költik egyébként, amire akarják.

Ugyanakkor sok minden olyan részterület van, szakfeladat van, amit meg lehetne nevesíteni, ahova ezt a pénzt címzetten oda lehetne utalni. Ez sajnálatos módon elmaradt, mint ahogy az is, hogy valójában miből lesz ez a pénz biztosítva, mert az, hogy egyébként az áfabevételeket meg a jövedékiadóbevételeket így egy csettintéssel megnöveljük, azért nem ennyire automatikus és nem ennyire egyértelmű. Persze kétségtelen, hogy az áfacsalókkal szemben még mindig van mit tenni, tehát még mindig jelentős lépéseket lehetne eszközölni, ugyanakkor azért felmerül bennem, hogy miért ennyi, miért pont ennyi, honnan gondolják, hogy ez valóban fog is teljesülni. Ennek kapcsán is a részletes indoklásba még csak egy sor sincsen beleírva. Szóval, higgye el, államtitkár úr, mi felelősen politizáló ellenzéki politikusok vagyunk, és ránk lehet bízni olyan információkat, hogy pontosan hogyan is kívánja a kormányzat ezt a bevételt ilyen módon pluszban teljesíteni.

Úgyhogy ezen fenntartásaink miatt, megmondom őszintén, a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójánál még nincsen végleges döntés a tekintetben, hogy ezt a két teljesen ellentétes témát hogyan tudjuk mi támogatni vagy nem támogatni, mert az egyiket természetesen szeretnénk támogatni, csak az eszközzel vitatkozunk, a másikat viszont abszolút nem szeretnénk támogatni. Tehát most ilyen értelemben én nem tudok önnek nyilatkozni, hogy végső soron az igen szavazatunkkal meg tudjuk-e a kormányt tisztelni. Köszönöm szépen, hogy szólhattam. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hegedűs Lorántné képviselő asszony, jegyző asszony. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A jelen költségvetési módosítás bár rövid, de nem kis jelentőségű. Az első fele - talán mondanom sem kell - mindenki számára elfogadhatatlan, akiknek a felelős gazdálkodás bármennyit is számít: a magyar költségvetés úgy vállalja át az MTVA 47 milliárd forintra rúgó adósságát, hogy a szervezetnek egyébként évi 70 milliárd forint támogatást is nyújt.

(17.30)

Ez az elképesztő összeg azonban elfolyik kézenkőzön, túlárazott és kevesek által nézett műsorokra, újabb és újabb csatornák indítására. Mindezt úgy,

hogy közszolgálatnak nem lehet nevezni, az MTVA egységei nem a közt szolgálják, hanem a kormány pusztá propagandaeszközei. Sem az M1-es, sem az M4-es csatorna nem felel meg a közszolgálati követelményeknek.

Az MTVA másik funkciója, hogy a forrásain keresztül a holdudvart táplálja. A közszolgálatnak becézett rendszer fideszes kifizetőhely, azaz a magyar adófizetők pénzén tartanak jólétben olyanokat, akik egyébként munkájuk minőségével ezt nem tudnák elérni. Ezért is arcpirító, hogy most a felelőtlen gazdálkodás és a közpénzek széthordása miatt keletkezett óriási adósságot még egyszer velünk, adófizetőkkel fizettetik meg.

A törvényjavaslat második fele támogatható volna. A menekültügyi helyzet miatt szükséges a rendőrség és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal megerősítése. Ezért a kormány megnöveli az általános tartalékot, illetve létrehoz egy felülről nyitott kasszát a Belügyminisztérium költségvetésében. Ugyanakkor kritizálható a megvalósítás módja. Nem közvetlenül a rendőrségnek és nem a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak adnak forrásokat, pedig ezek azok a szervezetek, amelyek a leginkább rászorulnak.

Az LMP adott be módosítási javaslatokat, a rendőrségnek 10 milliárd forinttal növelnék, a BÁH-nak pedig megháromszoroznánk a forrásait.

Az intézkedések fedezete pedig eléggé furcsa, az egyes tételek indoklása, mondhatni, megmosolyogtató. Említik a gazdaság folyamatos növekedését, mint az emelésre lehetőség adó tényezőt, és ez a növekedés éppen most lassul, várhatóan nem lesz magasabb, mint 2,5 százalék, amivel a költségvetés tervezésénél számoltak.

Említik az adófizetői morál javulását és az online pénztárgépeket. Ezek hatása azonban már korábban megmutatkozott, pluszbevétel emiatt nem várható a tervezetthez képest. Viszont bevezették a vasárnapi boltzárat, aminek ellentétes a hatása.

Mindezekből az látszik, hogy a kiadások fedezete valójában a költségvetési hiány növelése lesz. Természetesen lehet, hogy ez már az új adóügyi államtitkár hatása, az ő tudása nyilvánul meg, két napja ugyanis kijelentette, hogy az online pénztárgépeknél is ugyanúgy megteheti, aki el akarja csalni a bevételt. Ez persze azon túl, hogy blöff, ellentmond a jelen törvényjavaslat indoklásának is. Javasoljuk, beszéljék meg, hogy akkor a kormány szerint az online pénztárgépek hatásosak-e vagy feleslegesek, ahogy Tállai államtitkár úr véli.

Mi is ugyanazzal a dilemmával küszködünk, amit előttem szóló képviselőtársam mondott, hogy az első felét biztosan nem tudjuk támogatni, míg a törvényjavaslat második felét támogatni szeretnénk, el fogjuk dönteni, hogy mi jön ki a végén. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki

felszólalások végére értünk. Független képviselő nincs a teremben, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Akkor megadom a szót a felszólalásra jelentkező Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. 2015 szeptembere. Ott tartunk 2015 szeptemberében, hogy a százmilliárd forintos, rendkívüli kormányzati intézkedésekre előirányzott források szinte teljes mértékben elfogytak. Nyilván ilyen értelemben, hogyha van tennivaló, akkor szükségszerűen módosításokat kell eszközölni. Tehát a költségvetés tekintetében értem, hogy miről szól a javaslat, ebben a vonatkozásban most a legelején szeretném mondani államtitkár úrnak, hogy van olyan része, amely nem kétséges a mi számunkra, hogy mindenképpen támogatandó kell hogy legyen, ezért nagy tisztelettel azt kérem, hogy majd amikor a módosító javaslatainkkal találkozik ön is, és a képviselőtársak, akkor legyenek kedvesek fogadókészséggel lenni ez irányba. Egy 60 milliárd forintos nagyságrendű forrásnak, pénzeszköznek az újbóli elkülönítéséről esik szó, gyakorlatilag a menekültügyi kérdések kezeléséhez illeszthetően, plusz egy 1 milliárd forintos nagyságrendű pénzeszközzel, ami a Belügyminisztériumnak címkézett. És van egy másik szelete, egy másik felülete ennek a törvényjavaslatnak, az egy 47 milliárd forintos nagyságrendről szól az MTVA-t érintő kérdések kapcsán.

Az első felével, ami a menekültügyi kérdések kezelésével kapcsolatos forrás biztosítását érinti, azzal kapcsolatban csak annyi észrevételt szeretnék tenni, hogy egyrészt elkésettnek tartjuk ezt az intézkedést. Elkésettnek, mint ahogy azt hiszem, Szakács képviselőtársam említette is, a Magyar Szocialista Párt 2015. VII. hónapban már kezdeményezte ezt. Bár nem úgy, ahogy önök most ezt megteszik, hanem úgy, hogy közvetlen formában a rendőrséget és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalt érintse, hiszen ők találkoznak közvetlenül ezeknek a kérdéseknek a kezelésével.

A másik, hogy nemcsak elkésett, hanem éppen ebből kifolyólag szerintünk nem jól irányzott, hiszen most itt elmosódik, bemosódik majd valahová ez a forrás, az 1 milliárd az nem, az fogható a Belügyminisztérium keretei között, a 60 milliárd forint tekintetében mondom mindezt, és nem oda jut, ahová megítélésünk szerint jutnia kell, vagy nem látom a biztosítékokat arra, hogy oda jusson, ahová jutnia kell. De e vonatkozásban a törvényjavaslat szükségességét nem vitatjuk el.

A másik része, ami az MTVA-t illeti, illetve itt az MTVA-n kívül az NMHH-t is, megint csak talán egy mondattal elhangzott, hogy ha görcsö alá vesszük az elmúlt évek történéseit, akkor azt láthatjuk, hogy 2011 és az előirányzott 2016 viszonylatában az MTVA több mint 500 milliárd forintos nagyságrendben érintett, mármint ami központi költségvetésből származó forrásként rendelkezésére áll - 509 milli-

árd forint egyébként -, az NMHH esetében pedig ebben a hat esztendőben 197 milliárd forint, bár itt van jelentős saját bevétel is.

A dolog lényege, hogy ha ezt a két számot egymáshoz illesztjük, akkor azt látjuk, hogy több mint 700 000 millió forintról beszélünk. Több mint 700 000 millió forintról, pontosabban 706 000 millió forintról. Elképesztőnek tűnik, ahogy kimondja az ember, hogy 706 000 millió forint, és ha hozzáteszem azt, hogy mondjuk, 2011-ben egy 60 milliárd forintos nagyságrendű forrás volt az MTVA esetében, és 2016-ban az előirányzat 77 milliárd forintos nagyságrendű, és ehhez még azt hozzáteszem példaként, hogy az Országos Mentőszolgálat kevesebb mint 33 milliárd forintból gazdálkodhat majd jövőre, akkor azt gondolom, hogy elég nagy torzók vannak az emberek érdekei szem előtt tartása tekintetében, egészségügyi ellátásuk biztosítását érintően, vagy/és egy kormányzati propagandához illesztett intézményrendszer működtetését érintően.

Azt gondolom, hogy érdemes lenne ezt a részét felülgondolni és ezen belül, most nem kezdem el részletezni, de ezen belül most ezt a 47 milliárd forintos nagyságrendű döntést is érdemes lenne megfontolni.

Gyakorlatilag nem tudok másképp fogalmazni és nem is akarok, azt mondom, hogy a demagóg propagandára nem sajnálják az emberek pénzét, nem sajnálja az emberek pénzét a Fidesz, miközben - ahogy az előbb említettem - például az emberek egészségét védő, őrző Országos Mentőszolgálatnak a finanszírozására ennek a felét sem biztosítják, mint mondtam, kevesebb mint 33 milliárd forintot.

Egy szó mint száz, nem megyek tovább a részletekbe, azt szeretném érzékeltetni, hogy a Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslat azon részét, ami a 60 milliárd forintos nagyságrendet érinti a menekültügyi kérdések kezelésével kapcsolatosan, ezt nem vitatja el, sőt fontosnak tartja, fontosnak tartotta már a nyáron is. Éppen ebből kifolyólag a módosító javaslataink figyelembevételét kérjük annak érdekében, hogy ez a parlament minél szélesebb körén belül megszavazható legyen.

Nagy tisztelettel ennyi kérésem van, és remélem, hogy a kormány és a nekem ellenzéki oldal, kormányoldal majd ezt akceptálni is fogja. Elnök úr, köszönöm szépen.

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon sok minden elhangzott már ezzel a törvénymódosítással kapcsolatosan. Ugye, a 2015. évi központi költségvetés módosítását terjesztette elének a kormány. Mindannyian

tudjuk, hogy a költségvetés ugyan törvényi formát ölt, azonban mindaddig, amíg az adott tárgyév le nem telik, módosítható és változtatható. A rugalmasság szükséges, hiszen váratlan helyzetek, külső és belső körülmények drasztikus megváltozása szükségessé teheti az eredeti költségvetési elképzelések felülvizsgálatát és adott esetben akár jelentős módosítását is.

Ilyen váratlan helyzetnek tekinthető valóban az idén hazánkat elérő, korábban soha nem látott mértéket öltő menekültáradat, ami a nálunknál szerencsétlenebb sorsú országokból indulva végighullámszik Európán. A helyzet kritikus, ehhez kétség nem férhet, a helyzet kezeléséhez, részleges megoldásához erőforrások szükségesek. Függetlenül attól, hogy egyetértünk-e maradéktalanul a kormány intézkedéseinek megfelelőségével vagy sem, eddig is támogattuk a kormányt abban, hogy kezelni tudja ezt a menekülthelyzetet, migránshelyzetet, és eddig is hozzájárultunk a szavazatainkkal ahhoz, hogy meg lehessen oldani ezt a problémát. Tehát cselekvési kényszerben van az ország, a cselekvéshez szükséges forrásokat nekünk, honatyáknak és honanyáknak kell az intézkedésért felelős kormány rendelkezésére bocsátanunk, ennek megfelelően a javaslatban foglaltak ezen része elfogadható. És még egyszer mondom, függetlenül attól, hogy egyetértünk-e a kormány intézkedéseivel teljes mértékben vagy nem, ez támogatható is lenne.

Más a helyzet azonban - és itt megint egy nagyon furcsa helyzetbe fogunk kerülni, ahogy ezt már képviselőtársam is elmondta - a javaslat másik felével, ami arról szól, hogy a kormány létrehozta saját propagandagépezetét a magyar emberek pénzéből, a harsogó propaganda pedig csak és kizárólag a kormánypártok önös érdekeit szolgálja, nem pedig a magyarok érdekeit, mivel sem hitelességről, sem magas szakmai színvonalról, sőt még csak közszolgáltatásról sem beszélhetünk. Ennek a közmédiumnak csak nagy jóindulattal nevezhető intézménynek készülünk vagy készülnek önök most éppen közel 50 milliárd forintot adni azzal, hogy a korábbi, általunk ismeretlen összetételű és feltételrendszerű hitelállományát átvállalja az állam.

Az adósság átvállalásával az intézmény szabadul az adósságszolgálatától, az az államra száll át, azonban ezen adósságszolgálatnak sem a mértékét, sem az esedékességét nem ismerjük, alapvető információk hiányában kívánja tehát most tőlünk az előterjesztő, hogy súlyos pénzügyi döntést hozzunk. És elhangzott Szűcs Lajos felszólalásában, hogy előre nem látható kiadások jelentkeztek, és ezért van szükség erre a törvényre, és - még egyszer mondom - az első részében valóban ez el is fogadható, de ebben a részben, ami az MTVA-t érinti, ebben egyáltalán nem fogadható el. És ahogy azt Hegedűs Lorántné képviselőtársam is említette, az MTVA adóssága olyan adósság, ami állítólag a jogelődöktől származik. Ha ez igaz, akkor az adósság mértéke és az intézményre rótt terhe ismert volt már a költségvetés

megalkotása során is. Ha ismert volt már korábban, akkor miért éppen most kell ezt átvállalni, miért nem került be ez az eredeti költségvetésbe? Ezek fontos kérdések véleményünk szerint, sajnos e kérdésekre az előterjesztés nem ad választ, de most választ kaphatnánk, és önök választ is adhatnának arra, hogy miért most, miért nem a költségvetés benyújtásánál került elő ez a kérdés.

Aztán Hargitai János azt mondta, hogy nem kell részletezni ezt az adósságot, mert a javaslat most jelen pillanatban nem erről szól. Ez az, amivel biankóként próbálja a kormány elénk rakni ezt az 50 milliárd forintot: tessék, ki kell fizetni, azzal meg senki ne foglalkozzon, hogy ez miből tevődött össze, és hogy egyáltalán mi ennek a háttere.

Arra se kapunk választ az előterjesztésből, hogy az átvállalni tervezett adósság kikkel szemben áll egyáltalán fenn, mekkora ebből az adósságból a tőketartozás, mekkorák a kamatok, és milyen egyéb költségek társulnak még az átvállaláshoz és a tőketartozáshoz. Sőt, mi még annyira kíváncsiak vagyunk, hogy azt is szeretnénk megtudni - és nagyon szépen köszönöm, hogyha erre majd választ adnak -, hogy volt-e bármilyen vizsgálat ezzel a tartozással kapcsolatosan, vannak-e felelősei esetleg a kialakult helyzetnek, és van-e bármilyen személyi következménye. Mert sajnos egy olyan világban élünk, és bocsánat, hogy egy kicsit más témát hozok fel, de nagyon jól példázza és mutatja, hogy miért is vagyunk kíváncsiak ezekre a kérdésekre, ugyanis most lehetett olvasni, hogy a Széchenyi Bank vezérét, Szakács Tibort - úgy mellelleg a befektetőik és az állam sok-sok milliárdját veszítették el a Széchenyi Banknál - nagyon keményen megbüntették a Magyar Nemzeti Bank vizsgálata során és feljelentésére, 20 millió forintot kellett befizetnie.

És mi történik? Alig telik el pár hét, és őt a Matolcsy György unokatestvérének érdekeltségébe tartozó NHB-nál, Növekedési Hitel Banknál mint szaktanácsadó már alkalmazták is. Minden valószínűség szerint akkor ilyen következményei vannak: kifizet 20 millió forintot, többmilliárdos kárt okoznak, és utána alig telik el pár hét, majd ezt a 20 milliót visszaadják neki, mondjuk, két-három-négy hónapi fizetéssel, és már minden rendben is van, élheti tovább az életét. Tehát ezért szeretnénk tudni, hogy valóban vannak-e következményei ennek az 50 milliárd forintnak, vajon ez az 50 milliárd miből tevődik össze, és vajon ez teljesen törvényesen és jogszerűen és egy felelős gazdálkodás alapján alakulhatott-e ki. Ez - ahogy elmondta képviselőtársam is - azért fontos, mert mindenki elfelejti, hogy itt közpénzekről van szó. Ez az 50 milliárd forint valóban valamennyiünk pénze, valamennyi magyar állampolgár pénze, és ezt az 50 milliárd forintot lehet, hogy sokkal fontosabb dolgokra is el lehetne költeni, mint egy olyan propagandagépezetre, mint amilyen az MTVA.

Érdekes továbbá, egyébként ennek az esetnek van még egy nagyon nagy érdekessége, hogy az előt-

tünk fekvő törvényjavaslatot, ha jól tudom, de cáfoljanak meg, ha nem így van, szeptember 24-én nyújtották be önök és kérték ennek a tárgyalását. Ezzel szemben október 5-én, tehát a javaslat benyújtását követő 12. napon jelent meg az 1711/2015. számú kormányhatározat, amely felkéri a nemzetgazdasági minisztert arra, hogy készítse el azt a költségvetési törvénymódosító javaslatot, ami tulajdonképpen már korábban elkészítésre és benyújtásra is került.

Tehát fölmerül a kérdés, hogy milyen munka folyik a kormányzaton belül, ahol a legalapvetőbb munkaszervezési rutinok is így működnek. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az utólagos papírozás több mint vállalhatatlan, ez egyszerűen véleményem szerint szánalmas.

Az előterjesztett javaslatot - ahogy elmondta képviselőtársam is - sem tartalma, sem kidolgozottságának minősége alapján támogatni nem lehet. Tehát nem lehetne támogatni ezt a törvényjavaslatot; ugye, arról a részéről beszélek, ami az MTVA-hoz kötődik, hiszen a másik részét lehetne támogatni. Tehát önök most megint egy olyan helyzetbe hozták az ellenzéket, olyan helyzetbe hozták a Jobbik Magyarországért Mozgalmat is, hogy ha ennél a törvényjavaslatnál csak arról kellene döntenie, hogy a migrációs válsággal kapcsolatos kiadásokra valóban szükség van-e, akkor teljes mellszélességgel támogatjuk, az MTVA-nál ezt viszont már nem tesszük meg. De mi történik akkor, hogyha szavazásra kerül a sor? Ugye, az történik, hogy ha a Jobbik Magyarországért Mozgalom - tehát ez egy zsarolási potenciál végül is - nem támogatja ezt a törvényjavaslatot, mondjuk, akkor önök pont az MTVA egyik legnagyobb segítségével és hathatós támogatásával elkezdik majd mondani azt a szokásos fideszes propagandát, amit mindig is mondtak a salátatörvényeknél, amiknél nagyon sokszor volt ilyen, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem támogatja a kormányt abban, hogy a migrációs válságot megoldja.

Pedig nem erről van szó, arról van szó, hogy nem szeretnénk, hogyha továbbra is úgy működne ez az ország, hogy itt milliárdos károkat okoznak emberek mindannyiunknak, milliárdos károkat okoznak emberek, mondjuk, az államnak, tartozásokat halmoznak fel, és ezekről a tartozásokról még csak nem is tudhatunk, ezeket a tartozásokat sűrű homály fedi, és semmilyen személyi következménye nincs annak, semmilyen felelősségre vonás nincs akkor, hogyha valakik felhalmoznak 50 milliárd forintos adósságot.

Tehát ezekre szeretnénk választ kapni. Én nagyon szépen megköszönöm, hogyha nem csak a zárszóban válaszolnak esetleg ezekre a kérdésekre, hanem most még a vita során. Ezt egyébként államtitkár úrnak köszönöm, mert figyelte eddig is és tényleg részt vett a vitában, nem követi azt a kormányzati szokást, hogy csak a zárszóban szólaljon meg. Tehát szeretnénk erre választ kapni, és akkor még esetleg folytatódhat is tovább ennek a törvényjavaslatnak a vitája.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, Fidesz.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen azt szeretném, ha jó néhány kérdésben egyetértés lehetne ebben a Házban, így Szakács képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy szakmai kérdésben a Kulturális bizottság hallgatja meg az NMHH beszámolóját meg az MTVA beszámolóját, pénzügyi vonatkozásban pedig a Gazdasági bizottság. Tehát ezek nyilvánosak, és megteheti.

Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak pedig el tudom mondani, hogy az MTVA honlapján a közérdekű adatok között ezekről az ön által felvetett kérdésekről folyamatosan és transzparens módon lehet tájékozódni. Az összes szerződés fenn van, az összes munkavállalói adat fenn van.

Végül pedig azért, hogy egy kicsi segítséget nyújtsak a Jobbiknak meg az LMP-nek a szavazáson való részvételen az igen gomb megnyomásához, azt tudom elmondani, hogy ezek is nyilvános adatok, amiket önök is, remélem, hogy tudnak, csak most felidézem ezeket az adatokat. 2007 márciusában írt alá Rudi Zoltán egy olyan szerződést a Millenniumi Média Szolgáltató Központ Kft.-vel 260 forintos euróárfolyamon, 60 ezer négyzetméter gyártóbázis bérlésére 40 éves futamidővel, amivel több mint 620 millió forintnyi vagyoni hátrányt okozott volna a bérlőnek, vagyis ezzel együtt a magyar államnak.

Az adatok pedig: havi 946 825 euró évente, és az üzemeltetés díja pedig 304 979 euró. 2010 őszén az MTVA tárgyalásokba kezdett a székház tulajdonjogának visszaszerzésére és a 2007-es előnytelen szerződés felmondására. Ez mintegy 550 millió forintot jelentett volna, mintegy 160 milliárd forintnyi összeg volt az, amit Magyarországnak meg az MTVA-nak ki kellett volna fizetnie. 2013-ig az MTVA visszaszerezhetette a székház tulajdonjogát, és 110 millió összegért, 110 millió eurós összegért szerezte vissza. Ez a szerződés a 13 millió euró adósságot is tartalmazta és ingatlanok megszerzését is. Így a tranzakció összértéke 140 millió eurót tett ki, és ezzel a megállapodással az MTVA mintegy 310 millió eurót spórolt meg az adóforintjainkból. Ezek még hozzátartoznak ahhoz a dologhoz.

Banai Péter államtitkár úr elmondta, amivel megint csak segítséget szeretnék nyújtani önöknek, hogy ez az átvállalás jelen pillanatban csak egy könyveléstechnikai átvállalás, mert a tényleges felhasználásról, illetve az adósság átvállalásáról és annak a megvalósulásáról a beszámolóban, tehát a következő évi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényben, vagy amennyiben áthúzódik 2016-ra, akkor a 2016-os zárszámadási törvényben be fog számolni a kormány. Tehát az, amit Szilágyi képviselő úr felvetett, hogy ennek a vizsgálatnak a nyomán lesznek-e személyi felelősei ezeknek a kérdéseknek, az még előttünk van. Jelen pillanatban nem történt meg ez a

dolog, úgyhogy én arra kérem a képviselő hölgyeket és urakat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, és abban a pillanatban, amikor az elszámolás megtörténik az adósságkonszolidációval, akkor a költségvetési törvényben lehet rendezni.

Amennyiben természetesen olyan következményei vannak, amiben személyi felelősöket lehet megjeleníteni, akkor mind a kormányzat, mind pedig akár a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal meg fogja tenni ezeket az intézkedéseket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre szót kér Szilágyi György képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Még mindig nem értünk egyet abban, persze technikai jellegű átvállalás, de képviselőtársam, az az 50 milliárd forint hiányozni fog 2016-ban is. Az az 50 milliárd forint ablakon kidobott pénznek is számíthat.

És a legnagyobb probléma, a legnagyobb vita talán közöttünk, köszönöm szépen, hogy így elmondta, hogy 2010-től mik történtek. *(Dr. Szűcs Lajos: 2007-től.)* Mert ugye, 2010-ben köttetett meg ez a szerződés... Bocsánat, 2007-ben köttetett meg, és 2010-től elkezdték ezt az ügyet vizsgálni, és mondja is nekem, hogy mik történtek. Felhívom a figyelmét, hogy 2010-től az elmúlt öt évben önök voltak kormányon. Hány ember lett ezek közül felelősségre vonva? Hány ember ellen indult eljárás azért, mert megkárosították a magyar államot? Hány ellen? Egy ellen sem. Ez a nagy probléma. Tehát most lehet, hogy talán eljutnak oda, hogy lesznek személyi kérdések, de már rég el kellett volna jutni. Akkor változna meg ez az ország, ha ezeket az embereket igenis felelősségre vonták volna. De látom, ebben egyetértünk, úgyhogy sajnos azt lehet mondani, ez az önök felelőssége.

Jó, valóban kell ezeket a kérdéseket kezelni, de ettől függetlenül még mindig azt mondom, ez az 50 milliárd forint hiányozni fog valahol, és akkor nem is lenne probléma, ha ezek közül a felelősök közül, aki benne volt, és aki felelősséggel tartozik ezért a helyzetért, az az összes rács mögött ülne. Akkor nem is lenne probléma talán ebben az országban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy valaki kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés!

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót a felszólalásra készülő Banai Péter államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy először is azt emeljem ki, hogy a kor-

mány által javasolt módosítás talán legfontosabb céljában, úgy látom, egyetértés van a parlamenti pártok között. Ez azt mutatja, hogy a parlamenti pártok egyetértenek azzal a törekvéssel, amelyet a kormány folytatott Magyarország és Európa határainak megvédése érdekében. Azt gondolom, a legfontosabb tehát leszögezni azt, hogy a célban, a határok jövőbeni megvédésében, az európaiakra zúduló migránshelyzet kezelésében egyetértés van.

Azt keressük, hogy a cél eléréséhez melyek a legfontosabb és legjobb eszközök. Egy fontos eszköz a költségvetési források rendelkezésre állása. Itt a felszólalók azt mondták, hogy egyetértenek a céllal, csak nem a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatát növelnék meg, hanem a Belügyminisztérium fejezetben az érintett intézményekét, a Honvédelmi Minisztérium érintett intézményeinek költségvetését és a többi érintett, a határvédelemben részt vevő vagy a migránskérdés kezelésében részt vevő szervezetek költségvetését. Probléma ugyanakkor az, hogy jelenleg még nem lehet pontosan megmondani, hogy a migránsválság részeként milyen kiadások fognak felmerülni.

Egyetértek abban, hogy a kiadások döntő része a Belügyminisztériumnál, a Honvédelmi Minisztériumnál, némi része az EMMI fejezetében fog jelentkezni, de ismétlem, a pontos összeget most még tételesen lebontva nem tudjuk megmondani. Éppen azért a probléma kezelésére választotta azt a módszert a kormány, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedések nevű előirányzat kerüljön megemelésre. Hangsúlyoznom kell, hogy ahogy azt Szűcs Lajos képviselő úr mondta, a közpénzek felhasználásáról a beszámoló tételes nyilvántartást, tételes elszámolást tartalmaz. A rendkívüli kormányzati intézkedések nevű tartalék-előirányzatot kizárólag a kormány nyilvános határozataival lehet átcsoportosítani, ezek tehát a múltat illetően is megismerhetők, és a jövőt illetően is megismerhetők, és természetesen a 2015. évi költségvetés végrehajtásáról szóló dokumentumban a kormány részletesen be fog számolni az Országgyűlés részére, hogy mely célokra pontosan mekkora összeg került felhasználásra.

Úgy látom tehát, hogy a kormány által javasolt megoldás talán a leginkább célravezető eszköz a kérdés kezelésére azzal, hogy pont az előre nem látható kiadási összegeket illetően tette azt a javaslatot a kormány, hogy a 60 milliárdos előirányzat mellett legyen egy 1 milliárd forintos végszükségre rendelkezésre álló tartalék, amelyből szintén lehet a kifizetéseket teljesíteni.

(18.00)

Utolsó gondolat e kapcsán. Nagyságrendileg 30 milliárd forintnyi átcsoportosításra már a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatból sor került, ezért a mostani emelés azt a célt is szolgálja, hogy visszapótlásra kerüljön az előirányzat, így a migránskérdéssel kapcsolatos kiadásokon túli, azon

kívüli tételeket is lehessen finanszírozni ebből a bizonyos általános tartalékból.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony azt a kérdést tette fel, hogy a fedezet rendelkezésre áll vagy sem. Röviden azt is mondhatnám, hogy a Költségvetési Tanács úgy látja, hogy a fedezet, a bevételek növelése reális, de azt is mondhatom, hogy nemcsak a Költségvetési Tanács látja azt, hogy a hiány kézben tartható több területen, a tervezetthez képest nagyobb bevételek lesznek, hanem a nemzetközi szervezetek, pénzügyi elemzők is azonosan ítélik meg a költségvetés helyzetét.

A bevételek alakulásáról a kormány minden hónapban nyilvánosan beszámol. Ezekből a beszámolókból láthatjuk, hogy hogyan alakult az általános forgalmi adó összege. A nyilvános beszámolókból a korábbi évekkkel is összehasonlíthatjuk ezeket a tételeket. Az eddigi tényadatokból látszik az, hogy bizony az általános forgalmi adónál vagy a jövedéki adónál a kormány által eredetileg tervezett és az Országgyűlés által jóváhagyott összegekhez képest magasabb bevétellel kalkulálhatunk. Köszönhető ez jelentős részben a 3 százalékos körüli prognosztizált idei növekedésnek, szemben az alacsonyabb, költségvetési tervezetben elfogadott számhoz képest. Tehát a nagyobb növekedés biztos, hogy érdemi többletbevételeket hoz az államháztartás számára.

Képviselő asszony azt a kérdést is fölvetette, hogy vajon nem terjeszkedik-e túl a kormány a hatáskörén azzal, hogy a tartalékok felhasználásáról dönt, illetve hogy a tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2015. évi költségvetési törvény másik módosítása, ami egy új fejezettel kapcsolatos, vajon szintén nem biztosít-e túl nagy szerepet a kormánynak.

Azt kell mondjam, hogy az általam ismert parlamenti demokráciákban mindenütt az Országgyűlés a költségvetés főbb irányairól dönt, az adópolitika főbb irányairól dönt, és hagy egy mozgásteret a kormánynak. A magyar költségvetés tekintetében is az adókról kizárólag az Országgyűlés tud dönteni, költségvetési kiadások nagyságáról kizárólag az Országgyűlés tud dönteni, és az Országgyűlés által jóváhagyott kereteken belül van csak lehetősége a kormánynak arra, hogy átcsoportosításokat hajtson végre.

Így a képviselő asszony által említett új fejezet létrehozását követően a kormánynak csak arra lesz hatásköre, hogy a jóváhagyott, Országgyűlés által jóváhagyott kereteken belül a feladatellátások változásához kapcsolódóan a Miniszterelnökség fejezet, illetőleg az új fejezet között átcsoportosítás valósuljon meg. Ezért én azt gondolom, hogy a jelenlegi gyakorlat mind a hatályos magyar jogszabályoknak, mind az európai rendnek megfelel.

Ami a médiaszervezet adósságának átvállalását illeti, köszönöm Szűcs képviselő úrnak, hogy a háttérét megvilágította, és azt is kiemelte, hogy igen, az uniós módszertan szerint ez a szélesen vett államon belüli adósságátvállalás. Ha úgy tetszik, ugyanolyan adósságátvállalás, mint ami a helyi önkormányzatok

és a központi kormány között valósult meg. De ezen a technikai dolgon kívül, tehát ezen az átvállaláson kívül, mely az állam egészének államadósságát és hiánypozícióját nem érinti, azt el kell hogy mondjam, hogy nem egy egyoldalú műveletről van szó, nem arról van szó, hogy a kormány arra tesz javaslatot, hogy mindenféle szolgáltatási színvonal-változtatás vagy mindenféle intézkedések nélkül a médiaszervezettől egy ilyen adósság kerüljön átvállalásra.

Azt látjuk, hogy a szolgáltatásait a médiaszervezet kibővítette. Átalakult az M1 csatorna, új csatorna indult, a sportcsatorna. Csak a sportjogdíjak az idei évben ismereteim szerint 10 milliárd forintot tesznek ki. Bizony ez a sportcsatorna olyan eseményekről is be tud számolni, amelyek nemzeti válogatottak mérkőzései vagy a riói olimpiával kapcsolatos műsorok. Tehát a köz szolgálatát látja el a médiahatóság, és ismétlem, egy szolgáltatásbővülés valósult meg, amely értelemszerűen több kiadással járt. Ezt a többletkiadást részben belső intézkedésekkel oldja meg a hatóság. Létszámleépítés volt, ingatlanracionalizáció volt, és ha az Országgyűlés elfogadja, akkor a többletszolgáltatáshoz, igen, az adósság átvállalásával is kamattörlesztések forrásához jut a médiahatóság.

De a lényeges, amit mondani szeretnék, az az, hogy egy szolgáltatásbővülés valósult meg egyrésztől, másrésztől a szervezetenél egy racionalizáció. Felhívom a figyelmet arra, hogy több mint harminc ingatlan fog átadni a szervezet az állam részére, pont azért, mert racionalizálási lépéseket hajtott végre. Ezek az ingatlanok állami kezelésbe kerülhetnek, hasznosításra kerülhetnek, el lehet adni őket, értékesíteni lehet őket, hogyha állami feladatellátáshoz nem kapcsolódik. Tehát a központi költségvetésnek többletbevétele is származik ebből az ügyletből.

Végül engedjék meg, hogy arra felhívjam a figyelmet, hogy ez az adósságátvállalás - azt gondolom, talán hasonlóan az önkormányzati adósságátvállaláshoz - nem szabad, hogy a szervezet újabb és újabb eladósodását eredményezze, nem szabad, hogy újabb és újabb adósságkonszolidációkra kerüljön sor a médiaszervezet tekintetében. Hogy ez ne forduljon elő, azt biztosítja a hatályos jogszabályi környezet, így a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény, mely értelmében újabb hitelek felvételére csak kormányzati engedéllyel kerülhetne sor.

Mindezek figyelembevételével a migránshelyzet további hatékony kezelése érdekében és a kibővített szolgáltatású médiaszervezet feladatainak ellátása érdekében tisztelettel azt kérem az Országgyűléstől, hogy a későbbiekben a törvényjavaslatot szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Simon Miklós tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Banai Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend**

utáni felszólalások következnek, ebből egy, a többiek visszaléptek képviselőtársaink közül.

Megadom a szót napirend utáni felszólalásra Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, jegyző asszonynak: „25 év rendszere” címmel. Őné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! „25 év rendszere.” Miről van szó? Idén 25 éves a magyar önkormányzatiság, legalábbis ilyen címmel egy ünnepsorozatot szervezett a kormányzat. Én azt gondolom, hogy magát a címet is már ennek az ünnepsorozatnak némiképp vitatni lehet, mert hiszen a magyar önkormányzatiság, az önkormányzatiság gondolata messze nem csak ez a 25 év. Hála istennek, ezeréves államiségünknek sokkal gazdagabb hagyományai vannak e tekintetben, történelmi alkotmányunknak is egyik alappillére, alapelve az önkormányzatiság, amely nyilván nemcsak a településekre, megyékre, hanem más szervezetekre is annak idején kiterjedt. De egyfajta települési önrendelkezési lehetőség valóban az 1990-es évek után épülhetett csak ki.

Ugyanakkor fel kell tennünk a kérdést, hogy valójában van-e nekünk most mit ünnepelnünk, tehát ez a 25 év, ami mögöttünk áll, valóban olyan-e, amiben találunk okot és érdemet az ünneplésre.

Sajnálatos módon azt kell hogy mondjam, hogy különösen az elmúlt idők változásai, az új önkormányzati törvény után bevezetett, illetve az új járási rendszer után bevezetett változások eléggé káros irányú folyamatokat indítottak el, nem mintha az 1990. évi LXV. törvényben, tehát az eredeti önkormányzati törvényben ne lett volna olyan, amit megkérdőjelezhetünk.

Azt látjuk, hogy a kormányzat és a települések között eléggé egyirányú a kommunikáció, gyakorlatilag nincs érdemi egyeztetés. A feladatfinanszírozás rendszere nem vált be, igen jelentős elvonások vannak a településektől. Tudjuk, ez egyébként egy régebbi probléma is, de ez a probléma nem került orvoslásra, a problémák csak halmozódnak. Ebben benne van még az adósságkonszolidáció kérdése is, de erre már külön nem akarok kitérni. A megyei szintet teljesen értelmetlenül kiüresítették, nincs olyan intézmény, ami valójában a megyékhez tartozik, bizonyos településfejlesztési pénzek sorsa fölött dönthetnek eléggé szűk mozgástérrel.

(18.10)

Csakúgy, mint az önkormányzatok mozgástere; az is rendkívüli módon beszűkült, azzal, hogy az intézményeik egy részét elveszítették. Ezért tehát az önrendelkezés, önellátás, önvédelem hármasság gondolata, amellyel esetleg életképes végvárakká tudnánk tenni önkormányzatainkat, egyelőre csak álom, és nem látszik megvalósulni.

Ugyanakkor azt gondolom, mégis van olyan, amire érdemes emlékezni, mégis van olyan, amit érdemes ünnepelni az elmúlt 25 évben, méghozzá

azt, hogy vannak olyan példaértékű személyek, akik mindannyiunk számára iránymutató módon, felelősen végzik a képviselői, adott esetben polgármesteri munkájukat.

Engedjék meg, hogy most egy olyan személyről emlékezzek meg, aki meglátásom szerint ilyen önfeláldozóan végezte a munkáját az elmúlt években. Megrendülten hallottam a hírt a múlt héten, hogy egy nagyon kedves képviselőtársunk, XV. kerületi önkormányzati képviselő, Monostori Zsolt tragikus hirtelenséggel elhunyt. Ő valóban olyan személy volt, aki példaértékű munkát végzett; egy országos hírű iskola bezárásával kapcsolatban ismerhettem meg közelebbről precíz és rendkívül elkötelezett munkáját és őszinte személyiségét. Azt gondolom, önkormányzati rendszerünkben pont az ilyen személyek, mint Monostori Zsolt személye az, ami azt jelentheti számunkra, hogy van a magyar önkormányzatiságnak jövője, hiszen az a munka, amit ők végeznek,

olyan példamutatás számunkra, amiből erőt meríthetünk, és úgy gondolom, ő is egy ilyen rendkívüli, példamutató személyiség volt.

Még egyszer azt tudom mondani, hogy megrendülten fogadtuk a hírt. Nyugodjék békében! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Hegedűs Lorántné képviselő asszony, jegyző asszony napirend utáni felszólalását.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését.

Az ülésnapot bezárom.

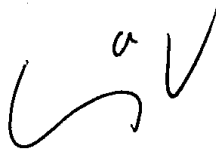
(Az ülésnap 18 óra 12 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)